

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 169 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

55. évfolyam

2012. június 15.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2010–2011		
2010. december 14–16-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 93 E, 2011.3.25.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2010. december 14., kedd		
2012/C 169 E/01	A pénzügyi eszközök kereskedelmének szabályozása – „dark pool”-ok stb. Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a pénzügyi eszközök kereskedelmének szabályozásáról – „dark pool”-ok stb. (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	A vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság Európai Unión belüli megerősítése – az EU CBRN cselekvési terve Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság európai unióbéli növeléséről szóló uniós CBRN cselekvési tervről (2010/2114(INI))	8
2012/C 169 E/03	Helyes kormányzás és az EU regionális politikája Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a helyes kormányzás az EU regionális politikája területén: az Európai Bizottság segítségnyújtási eljárásai és az általa végzett ellenőrzés (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Területi, társadalmi és gazdasági kohézió Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a valódi területi, társadalmi és gazdasági kohézió kialakításáról az EU-n belül – a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele? (2009/2233(INI))	29

HU

2010. december 15., szerda

2012/C 169 E/05	A 2011. évi bizottsági munkaprogram ismertetése Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a Bizottság 2011. évre szóló munkaprogramjáról szóló bizottsági közleményről	37
2012/C 169 E/06	Az Afrika és EU közötti stratégiai partnerség jövője a 3. Afrika–EU csúcstalálkozót követően Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Afrika és az EU közötti stratégiai partnerség jövőjéről a 3. EU–Afrika csúcstalálkozót követően	45
2012/C 169 E/07	Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2009) - A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő hatékony végrehajtás Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009–2010) – intézményi szempontok a Lisszaboni Szerződés után (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	A reklámok fogyasztói viselkedésre gyakorolt hatása Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a reklámok fogyasztói viselkedésre gyakorolt hatásáról (2010/2052(INI))	58
2012/C 169 E/09	Energiahatékonysági cselekvési terv Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az energiahatékonysági cselekvési terv felülvizsgálatáról (2010/2107(INI))	66
2010. december 16., csütörtök		
2012/C 169 E/10	Az emberi jogok helyzete a világban 2009-ben és az EU emberi jogi politikája Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása „Az emberi jogok helyzete a világban” című, 2009. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	Az Afganisztánra vonatkozó új stratégia Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az új afganisztáni stratégiáról (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Állandó válságmechanizmus létrehozása az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az állandó válságkezelési mechanizmus az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében történő létrehozásáról	122
2012/C 169 E/13	Az elefántcsontparti helyzet Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az elefántcsontparti helyzetről	126
2012/C 169 E/14	A tojóttyúk jóléte Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az uniós tojóttyúkgazatról: a tojóttyúkok használatának tilalma 2012-től	129
2012/C 169 E/15	Malájzia: a vesszőzés gyakorlata Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása Malajziáról: a vesszőzés gyakorlata	132

2010. december 14., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT**A pénzügyi eszközök kereskedelmének szabályozása – „dark pool”-ok stb.**

P7_TA(2010)0466

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a pénzügyi eszközök kereskedelmének szabályozásáról – „dark pool”-ok stb. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK irányelvre (MiFID) ⁽¹⁾,
- tekintettel a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló 2003/6/EK irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a G20-ak 2009. április 2-i londoni, 2009. szeptember 25-i pittsburghi és 2010. június 26–27-i torontói nyilatkozataira,
- tekintettel az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának (CESR) a MiFID felülvizsgálata keretében a részvényt piacok vonatkozásában az Európai Bizottsághoz intézett technikai tanácsaira (hiv.: CESR/10-394),
- tekintettel a CESR-nek a MiFID felülvizsgálata keretében az ügyletek bejelentése vonatkozásában az Európai Bizottsághoz intézett technikai tanácsaira (hiv.: CESR/10-292),
- tekintettel a CESR-nek a MiFID felülvizsgálata keretében a befektetők védelme és közvetítők vonatkozásában az Európai Bizottsághoz intézett technikai tanácsaira (hiv.: CESR/10-417),
- tekintettel a CESR-nek az európai részvényt piacok mikrostrukturális kérdéseivel kapcsolatos hozzájárulásra vonatkozó felhívására (hiv.: CESR/10-142),
- tekintettel a francia gazdasági, ipari és foglalkoztatásügyi miniszternek benyújtott, a MiFID 2010. februártól kezdődő felülvizsgálatáról szóló jelentésre,
- tekintettel az Értékpapír-felügyletek Nemzetközi Szervezetének (IOSCO) a „Közvetlen elektronikus hozzáféréssel kapcsolatos politikákról” szóló 2009. februári konzultációs jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

2010. december 14., kedd

- tekintettel a CPSS és az IOSCO központi ügyfelekre vonatkozó, 2004. novemberi ajánlásaira,
 - tekintettel az amerikai értékpapír-piaci felügyeletnek a részvénypiacok szerkezetére vonatkozó koncepcióját tartalmazó közleményére (No. 34-61358; ügyirat száma: S7-02-10),
 - tekintettel a CESR-nek a MiFID felülvizsgálata keretében az Európai Bizottsághoz intézett technikai tanácsaira és az Európai Bizottság kiegészítő tájékoztatásra irányuló kérésére adott válaszokra (hiv.: CESR/10-802, hiv.: CESR/10-799, hiv.: CESR/10-808, hiv.: CESR/10-859, hiv.: CESR/10-860),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0326/2010),
- A. mivel a G20-ak úgy rendelkeztek, hogy az ésszerű szabályozásnak és a hatékony felügyeletnek ki kell terjednie valamennyi pénzügyi intézményre, pénzügyi termékekre és területre, és megállapodtak abban, hogy valamennyi szabványosított tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügyletre vonatkozó szerződéssel tőzsdén vagy adott esetben elektronikus kereskedelmi platformokon kell kereskedni,
- B. mivel az átláthatóság hiánya és a pénzügyi rendszer kockázati mintáinak ezzel együtt járó homályossága súlyosbító tényező volt a pénzügyi válságban, megkönnyítve az általános bizalmatlanság elterjedését, ezáltal hozzájárulva a likviditás drasztikus csökkenéséhez,
- C. mivel a MiFID hatálybalépésekor a legfőbb cél a fogyasztóvédelem, az – elsősorban az árképzési mechanizmusokkal kapcsolatos – átláthatóság, hatékony és likvid piacok és az egyenlő versenyfeltételek kialakítása volt, amelyeket még nem sikerült elérni, ezért továbbra is elsőbbséget kell kapniuk; mivel a pénzügyi válságot követően a MiFID felülvizsgálata során elsőbbséget kell kapnia a rendszerszintű kockázatok korlátozásának is,
- D. mivel a MiFID változtatásainak mindig figyelembe kell venniük, hogy az irányelv fontos szerepet játszik a tőkeáramlásoknak a reálgazdaságba történő irányítása terén, ennélfogva hatással lehet a munkahelyekre, a befektetésekre és a nyugdíjakra,
- E. mivel a kereskedés mennyiségének 40 %-a még mindig tőzsdén kívül zajlik; mivel a piaci szereplőket ösztönözni kell, hogy szervezett kereskedési helyszíneken kereskedjenek,
- F. mivel a kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességek MiFID-be történő belefoglalása és az MTF-ek és a „dark pool”-ok létrehozása a szabályozottabb és átláthatóbb helyszínek felé való elmozdulás megkönnyítése céljából történt,
- G. mivel a MiFID úgy határozza meg a tőzsdén kívüli ügyleteket, hogy azok jellemzője, hogy eseti és rendszertelen jellegűek, nagybani ügyfelek között bonyolódnak, és olyan üzleti viszony részét képezik, amelyet önmagában a szokásos piaci méretet meghaladó ügyletek jellemeznek, és ahol az ügyleteket az érintett vállalkozás által rendszeres internalizálóként ügymenetében általában használt rendszereken kívül hajtják végre,
- H. mivel annak ellenére, hogy a MiFID mentességeket biztosít, hogy lehetővé tegye a „dark” kereskedést a szervezett piacokon, és az MTF-ek és rendszeres internalizálók (SI-k) létrehozása, valamint a tőzsdén kívüli kereskedés rendszertelenként és eseti jellegűként történő meghatározása ellenére a nem SI-alapon folyó, tőzsdén kívüli kereskedés aránya a CESR/10-394 szerinti összes jelentett kereskedés 38 %-ával továbbra is magas, és ez az arány nem csökkent a MiFID végrehajtása óta, mivel ezért a MiFID-ben foglalt szabályok és mentességek szigorúbb és hatékonyabb végrehajtását kell biztosítani,
- I. mivel az értékpapírpiac széttöredezése az átláthatóságnak a „dark pool”-ok és a BCN-ek növekedése miatti csökkenése, a kereskedésre szolgáló helyszínek mind a tőzsdén, mind azon kívül megnövekedett száma és a mindinkább technológiavezérelt kereskedelem miatt nem kívánt hatással van a likviditásra és a piac hatékonyságára, továbbá az átlagos ügyletnagyságot a 2006-os 22 266 euróról 2009-re 9 923 euróra csökkentette, növelve az ügyletek végfelhasználóknál felmerülő teljes költségét,

2010. december 14., kedd

- J. mivel az ügyletek méretének csökkenése oda vezetett, hogy a piaci szereplők kevésbé voltak képesek arra, hogy egy adott piacon azonnal teljesítsék a nagy összegre szóló megbízásokat, és a nagy összegre szóló megbízások piaci hatásának megakadályozására való törekvés ösztönözte a „dark pool” kereskedés terjedését; mivel az EGT-beli részvények szervezett piacokon történő teljes kereskedelmének kevesebb mint 10 %-a esetében veszik igénybe a MiFID-ben foglalt, kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességeket (CESR/10-394), mivel a MiFID-ben foglalt e mentességek lehetővé teszik a „dark pool” kereskedést, ami átláthatóbb és szabályozottabb választási lehetőség a tőzsdén kívüli (OTC) „dark pool” kereskedéshez képest, de mivel az OTC-ügyletek, beleértve a BCN-ek elegendő szabályozásának hiánya versenylőnyt jelent az OTC számára és ösztönzi a sötétben való („dark”) kereskedés növekedését, aláásva általában a piac átláthatóságát; mivel jelenleg a kereskedés összesen mintegy felére nem vonatkoznak kereskedés előtti átláthatósági követelmények, de a tőzsdén kívüli ügyletek fele az átlagos piaci méret alatti és nem kell megvédeni a piaci hatástól,
- K. mivel az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából a BCN-eket üzleti modelljeik mélyreható vizsgálatának kell alávetni annak biztosítására, hogy amikor olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek azt jelentik, hogy lényegében szabályozott piacként (RM), multilaterális kereskedési rendszerként (MTF) vagy rendszeres internalizálóként működnek, ennek megfelelően szabályozzák őket,
- L. mivel nem bizonyosodtak be a verseny előnyei egy versenykéesebb és innovatív kereskedési infrastruktúra tekintetében, hiszen a teljes üzleti költségek nem csökkentek és az átláthatatlanság növekedett, miközben ugyanakkor egyértelmű, hogy nincs megfelelően biztosítva minden résztvevő számára a minőség és az integritás egy szétfűzött piaci környezetben,
- M. mivel a HFT állítólag likviditást biztosít a pénzügyi piacok számára, hasznos lenne annak megállapítása, hogy kockázatokkal járnak-e az elektronikus megbízási rendszerek és az, hogy a kereskedési mennyiségek jelentős, az Egyesült Államokban 70 %-osra becsült része HFT-stratégiáknak (high-frequency trading, azaz magas fordulatszámon történő kereskedés) tulajdonítható, különösen az egyesült államokbeli értékpapír-felügyeletnek (Securities and Exchange Commission) az egyesült államokbeli tőzsde 2010. május 6-i hirtelen összeomlásával kapcsolatos következtetéseire való tekintettel,
- N. mivel a HFT-stratégiák viszonylag új jelenségnek számítanak Európában és jelenleg becslések alapján mennyiség szerint a piac 35 %-át teszik ki,
- O. mivel a kereskedés előtti és utáni jelentések révén valamennyi eszközosztály tekintetében nagyobb mértékű átláthatóságot kellene kialakítani, hogy javuljon a felmerülő problémák kialakulásának és mértékének korai előrejelzése, valamint az árképzési folyamat hatékonysága, továbbá erősödjön a piac szereplői közötti bizalom,
- P. mivel a G20-ak 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi határozata megállapította, hogy „valamennyi szabványosított tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügyletre vonatkozó szerződéssel tőzsdén vagy elektronikus kereskedelmi platformokon kell kereskedni”,
- Q. mivel a tagállamok közötti eltérő végrehajtás a MiFID keretének hiányos alkalmazásához vezetett,

MIFID kereskedési helyszínek

1. elismeri, hogy a piaci infrastruktúrák rugalmasak voltak a válság idején, és felhívja a Bizottságot, hogy mindazonáltal valamennyi kereskedési helyszín és elszámolási rendszer vonatkozásában erősítse meg a piaci infrastruktúrákat, hogy azok az összesített ügyletek nagyobb átláthatósága, rugalmassága és jobb szabályozási felügyelete révén képesek legyenek a jövőbeli kockázatok kezelésére;
2. üdvözli a Bizottság tőzsdén kívüli származékos ügyletekről, központi szereplőkről és kereskedési helyekről szóló rendeletre irányuló javaslatát mint annak szükséges előfeltételét, hogy növekedjen a pénzügyi eszközök piacának átláthatósága és biztonsága, és úgy tekinti, hogy ez az első lépés a jelentős mértékű, tőzsdén kívüli (OTC) kereskedésnek a MiFID szabályozása alá tartozó kereskedési helyszínek felé történő elmozdítása irányába;
3. az egyenlő bánásmód érdekében javasolja, hogy az MTF-ek ugyanolyan szintű felügyelet hatálya alá tartozzanak, és ennél fogva hasonlóképpen legyenek szabályozva, mint az MTF-ek közötti verseny, és hogy a szabályozott piacok egyenlő versenyfeltételek alapján működjenek, miközben megjegyzi, hogy az MTF-ek fontos szerepet játszanak a piaci belépés szempontjából;

2010. december 14., kedd

4. kéri az Európai Értékpapír-piaci Hatóságtól (ESMA) a rendszeres internalizáló (SI) rendszer működésének és céljának vizsgálatát és e kategória szabályozási módjának javítását annak biztosítása érdekében, hogy ezt a rendszert használják a pénzügyi partnerekkel kétoldalú alapon lebonyolított megbízások teljesítésére;

5. kéri, hogy a portfóliókezelési szolgáltatást nyújtó és portfóliókezelőként működő befektetési vállalkozások megbízásait kezelő befektetési vállalkozások tegyenek eleget a legjobb teljesítésre vonatkozó kötelezettségüknek, függetlenül attól, hogy a MiFID a portfóliókezelőt elfogadható partnerként sorolja-e be;

6. felszólítja az ESMA-t annak vizsgálatára, hogy a megbízásonkénti legjobb teljesítést hatékonyabban kell-e támogatnia egy, az adatok rendelkezésre állására vonatkozó szabályozásnak – úgy a kereskedést követően, mint a teljesítés minősége vonatkozásában, és a piaci technológia (például a megbízások átirányítására szolgáló eszközök (order routers) és helyszíni összeköttetések) tekintetében;

7. a MiFID-ben foglalt előírások gondos végrehajtására szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozott piacokkal, az MTF-ekkel vagy az SI-vel egyenértékű tevékenységet folytató BCN-ek ennek megfelelően legyenek szabályozva, és a végrehajtás megkönnyítése érdekében ragaszkodik ahhoz, hogy minden BCN-től megköveteljék valamennyi szükséges információnak az illetékes hatóságok számára való benyújtását, beleértve az alábbiakat:

- a rendszer, a tulajdonosi kör és az ügyfelek ismertetése,
- a rendszerhez való hozzáférés részletes ismertetése,
- a rendszerben egymáshoz rendelt megbízások,
- kereskedési módszerek és a bróker megítélésére bízott döntések,
- kereskedés utáni azonnali jelentési rendszer;

8. kéri a részvények tőzsdén kívüli kereskedésének vizsgálatát és a tőzsdén kívüli kereskedés szabályozási módjának javítását annak biztosítása céljából, hogy növekedjen a szabályozott piacok és az MTF-ek használata a multilaterális alapú megbízások teljesítése során, illetve az SI használata a kétoldalú megbízások teljesítése során, és hogy jelentősen csökkenjen a tőzsdén kívüli értékpapír-kereskedés aránya;

9. kéri, hogy a Bizottság vizsgálja meg a „dark pool” ügyletekre vonatkozó legkisebb megbízási mennyiség megállapításának hatásait, valamint azt, hogy ennek szigorúan érvényt lehetne-e szerezni, hogy az árfeltárás érdekében fenn lehessen tartani a látható helyszíneken zajló megfelelő kereskedési forgalmat;

Kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességek

10. felszólítja a Bizottságot a MiFID-ben jelenleg szereplő, kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességek alábbi célokból történő felülvizsgálatára:

- megfelelő minimumküszöb bevezetésének megfontolása a referenciaár alóli mentességek tekintetében a nyilvános helyszínek igénybevételének ösztönzésére,
- a referenciaár alóli mentesség kiszélesítésének megfontolása annak érdekében, hogy az azokra a kereskedésekre is vonatkozzon, amelyek a referenciapiacon az aktuális árfolyam-különbözeten belülre esnek,
- a lehető legnagyobb mennyiségben olyan ügyletek bevezetése, amelyek során a hatékony árfeltárás érdekében kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességek vehetők igénybe,

2010. december 14., kedd

— annak a lehetőségnek a biztosítása az ESMA számára, hogy a „dark” kereskedésnek a piacok hatékonyságára gyakorolt hatása figyelembevételével szükség szerint kiigazíthassa vagy korlátozhassa a kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességeket;

11. a kereskedés előtti átláthatósági követelmények alóli mentességek tagállamokban történő egységes alkalmazását kéri a végrehajtási különbségek csökkentése érdekében, amelyek bizonytalanságot, szabályozási önkényt és egyenlőtlen versenyfeltételeket eredményezhetnek; véleménye szerint erre az ESMA által megállapított technikai szabványok megfelelő eszközként szolgálhatnak, ami összhangban van a pénzügyi szolgáltatások egységes szabályozásának elvével;

CT-rendszer (Consolidated Tape, a tőzsdén jegyzett részvények legutóbbi eladási árát és volumenét folyamatosan kijelző elektronikus rendszer)

12. üdvözli a piaci szereplők közelmúltbeli bejelentését, mely szerint szét fogják választani a kereskedés előtti és utáni adataikat, és további erőfeszítésekre szólít fel a közös adatszabványok megteremtése és az adatok hozzáférhetőségének javítása érdekében;

13. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre munkacsoportot a piaci adatok európai konszolidálását gátló akadályok leküzdése és különösen az adatokkal kapcsolatos jelentések gyenge minőségének orvoslása érdekében, ami valamennyi ügyletet érint;

14. felhívja az ESMA-t, hogy hozzon létre közös jelentési szabványokat és formátumokat valamennyi kereskedés utáni, mind a szervezett kereskedési helyszínekre, mind az OTC-re vonatkozó adat jelentésére az adatok konszolidálásának segítése érdekében;

15. kéri, hogy valamennyi jelentést tevő helyszín számára tegyék kötelezővé a kereskedés utáni és a kereskedés előtti adatok szétválasztását, hogy az információkat üzletileg ésszerű és összehasonlítható áron az összes piaci szereplő rendelkezésére lehessen bocsátani; valamint kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg jóváhagyott közzétételi intézkedések (APA) meghonosítását annak érdekében, hogy minőségi szabványokat vezessen be az OTC kereskedésre vonatkozó közzétételek tekintetében és csökkentse azon helyszínek számát, amelyek felé az ügyletekről jelenteni lehet, valamint az internetes oldalak használatát, mivel azok gátolják a konszolidációt;

16. felszólít a halasztott közzétételre vonatkozó időbeli korlátozás szigorítására az ügyletek létrejöttüket követő huszonnégy órán belüli, szabályozóknak történő jelentése érdekében; azon a véleményen van, hogy az ügyletek közzététele tekintetében rendes körülmények között az egy percnél hosszabb késedelem elfogadhatatlannak tekintendő;

17. úgy ítéli meg, hogy kulcsfontosságú az OTC kereskedés összeomlásának és üzleti modelljeinek elemzése, ezért egyedi jelzések bevezetésére szólít fel az OTC ügyletek kereskedés előtti és utáni átláthatósága vonatkozásában az OTC ügyletek jellegzetességeinek jobb megértése és annak értékelése érdekében, hogy melyek azok az ügyletek, amelyeket sajátos jellemzőik miatt indokolt tőzsdén kívüli kereskedésben végrehajtani;

Mikrostrukturális kérdések

18. ragaszkodik hozzá, hogy a hirtelen összeomlásokat követően valamennyi kereskedési platformnak tudnia kelljen bizonyítani a nemzeti felügyeleti hatóságok számára azt, hogy technológiai és ellenőrzési rendszerei képesek megbirkózni a 2010. május 6-án tapasztalt, a rendszert elárasztó megbízásmentességgel, annak biztosítása érdekében, hogy szélsőséges körülmények között sikeresen tudják kezelni a HFT-vel és az algoritmikus kereskedéssel kapcsolatos tevékenységeket, és hogy bizonyítékát adják annak, hogy a nap végéig képesek újra előállítani megbízási nyilvántartásaikat, hogy a szokatlan piaci tevékenység okai tetten érhetők legyenek és bármely gyanítható piaci visszaélés azonosítható legyen;

19. felszólítja az ESMA-t az algoritmikus kereskedés és a HFT piaci költségeinek és előnyeinek, valamint az egyéb piaci felhasználókra, különösen az intézményi befektetőkre gyakorolt hatásainak vizsgálatára annak megállapítása céljából, hogy az automatikusan előidézett jelentős piaci forgalom valódi likviditással látja-e el a piacot, és hogy ennek milyen hatása van az árfeltárás egészére, valamint hogy milyen visszaélési lehetőségeket kínál a HFT a piaci árak manipulálása révén – ami a piaci szereplők közti egyenlőtlen versenyfeltételek kialakulását eredményezné –, és milyen hatással van a piaci stabilitás egészére;

20. felszólít az ún. „layering” vagy „quote stuffing” gyakorlatának kifejezetten piaci visszaélésként való meghatározására;

2010. december 14., kedd

21. felszólít annak kivizsgálására, hogy szabályozni kell-e a HFT-stratégiákat követő vállalatokat annak biztosítása érdekében, hogy az általuk alkalmazott algoritmusok folyamatos szabályozási felügyeletére megbízható rendszereket és ellenőrző mechanizmusokat alkalmazzanak, hogy e vállalatok képesek legyenek a valós idejű lezáratlan pozíciók és a tőkeáttétel napon belüli nyomon követésére és lekérdezésére, valamint annak bizonyítására, hogy kivételes események esetére stabil irányítási eljárásokkal rendelkeznek;

22. felszólít a HFT kapcsán felmerülő kihívások piacfigyeléssel kapcsolatos vetületének vizsgálatára; elismeri, hogy a potenciálisan visszaélő jellegű magatartás észlelése és nyomon követése érdekében a szabályozóknak megfelelő eszközökre van szükségük; ennek figyelembevételével felszólít arra, hogy a szabályozott piacok és az MTF-ek által kapott valamennyi megbízásról, valamint az e platformokon végrehajtott ügyletekről készüljön jelentés az illetékes hatóságok számára;

23. kéri, hogy az együttes szerverelhelyezést – akár közvetlenül, akár külső adatszolgáltatók révén – lehetővé tevő valamennyi kereskedési helyszín gondoskodjon valamennyi érintett ügyfél számára az egyenlő hozzáférés biztosításáról, lehetőleg azonos időbeli hozzáférést garantáló infrastrukturális feltételekkel, a MiFID-ben körvonalazott megkülönböztetésmentes gyakorlatnak való megfelelés érdekében;

24. felszólítja a szabályozókat a szponzorált hozzáférés biztosításának figyelemmel kísérésére és szabályozására, és felhívja a Bizottságot többek közt a következő további intézkedések megfontolására:

— a szűrés nélküli szponzorált hozzáférés kifejezett tiltása a cégek számára, függetlenül attól, hogy ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartoznak-e, amelyhez a szponzor,

— az értékpapír-kereskedők/-forgalmazók és a befektetési vállalkozások kötelezése kereskedés előtti és utáni kockázatkezelési ellenőrző és felügyeleti eljárások rendszerének kialakítására, dokumentálására és fenntartására a piaci hozzáféréshez kapcsolódó pénzügyi, szabályozási és egyéb természetű kockázatok kezelése céljából;

25. a biztosítékok szükséges alkalmazása ellenére annak további vizsgálatára kéri az ESMA-t, hogy a szponzorált hozzáférés túlmegy-e a megkülönböztetésmentes hozzáférés határán;

26. felszólítja a Bizottságot a közvetlen elektronikus hozzáféréssel – beleértve a szponzorált hozzáférést is – kapcsolatos elvek elfogadására, amelyeket az IOSCO technikai bizottsága jelenleg dolgoz ki, és amelyek a szponzorált hozzáférésre jogosult ügyfelek kiválasztási feltételeire, valamint a platform, a tag és az ügyfél közti szerződéses kapcsolatra fognak vonatkozni, és megállapítják ezek feladatait a hozzáférés megfelelő ellenőrzés és szűrők mellett megvalósuló felhasználása tekintetében;

27. úgy véli, hogy a befektetőkkel szembeni egyenlő bánásmódra vonatkozó elvnek való megfelelés érdekében kifejezetten meg kell szüntetni az ún. „flash order”-ek (villámmegbízások) gyakorlatát;

28. felszólítja az ESMA-t a díjstruktúrák megvizsgálására annak biztosítása érdekében, hogy a teljesítési díjak, a kiegészítő díjak, a befektetési vállalkozások jutalékai és bármely egyéb kapcsolódó ösztönzők átláthatóak, megkülönböztetésmentesek és a megbízható árképzésnek megfelelőek legyenek, valamint kialakításuk és végrehajtásuk ne ösztönözze a nem megfelelő célokból történő kereskedést, valamint annak értékelésére, hogy a megbízásokat adó felhasználók fizessenek-e minimális díjat, függetlenül a megbízások teljesülésétől, mivel a megbízásokat a piaci infrastruktúrának fel kell dolgoznia;

29. javasolja, hogy az ESMA végezze el az ún. „maker/taker” árképzési modell vizsgálatát annak meghatározása érdekében, hogy a kedvezőbb „maker” díjszabási struktúra bármely kedvezményezettjére is kiterjedjenek-e a hivatalos árjegyzőkre vonatkozó kötelezettségek és felügyelet;

30. kéri, hogy az ESMA lássa el az amerikai típusú, hirtelen bekövetkező összeomlások megakadályozására valamennyi európai kereskedési helyszínen egyszerre működésbe lépő megbízható, a volatilitást megszakító eszközök és „áramkör-megszakítók” felügyeletét, valamint kéri ezen eszközök végrehajtási aktusok révén történő meghatározását;

2010. december 14., kedd

Hatály

31. kéri, hogy egy szabályozatlan piaci szereplő se rendelkezessen közvetlen vagy szűrés nélküli szponzorált hozzáféréssel a kereskedési helyszínekhez, és hogy a saját számlára kereskedő jelentős piaci szereplők legyenek kötelesek a szabályozónál bejegyeztetni magukat, illetve stabilitási okokból hozzájárulni kereskedési tevékenységük megfelelő szintű felügyeletéhez és ellenőrzéséhez;
32. kéri, hogy a nem szabályozott vállalkozások algoritmikus kereskedési stratégiák alkalmazásával saját számlára végzett kereskedési tevékenységeiket kizárólag szabályozott pénzügyi partnereken keresztül bonyolíthassák;
33. felszólít a MiFID-ben szabályozott átláthatósági rendszer hatályának kiterjesztésére annak érdekében, hogy az valamennyi „részvényhez hasonló” eszközre – beleértve a letéti igazolásokat (DR), a tőzsdén kereskedett alapokat (ETF), a tőzsdén kereskedett árucikkeket (EDC) és az igazolásokat – kiterjedjen;
34. kéri a Bizottságtól és az ESMA-tól a kereskedés előtti és utáni átláthatóság követelményének valamennyi, jelentős másodlagos kereskedelem – beleértve az állam- és vállalati kötvények piacait és a CCP hatálya alá tartozó derivatívákat is – tárgyát képező, nem részvényjellegű pénzügyi eszköz vonatkozásában való bevezetésének és oly módon való alkalmazásának megfontolását, amely szükség esetén különbséget tesz a különböző eszközosztályok között, ugyanakkor együtt jár a tőzsdén kívüli származékos termékek további szabványosítását előmozdító intézkedésekkel a nagyobb mértékű átláthatóság érdekében;
35. azon a véleményen van, hogy tekintettel az európai részvényekre vonatkozó adatminőséggel és kereskedés utáni adatok konszolidációjával kapcsolatban tapasztalt problémákra, a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a nem részvényjellegű termékekre vonatkozó kereskedés utáni adatok könnyen konszolidálható formában álljanak rendelkezésre;
36. támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a MiFID rendelkezéseinek szélesebb körét alkalmazza a származékos eszközökre, mivel kereskedelmük mindinkább a szervezett kereskedési helyszínekre tevődik át, és egyre nagyobb mértékű szabványosítási és központi elszámolási követelmények vonatkoznak rájuk;
37. felhívja a Bizottságot egy annak biztosítását célzó javaslat benyújtására, hogy mindazok az OTC származékos ügyletek, amelyek szabványosíthatók, adott esetben tőzsdéken vagy elektronikus kereskedési platformokon kerüljenek forgalmazásra annak biztosítása érdekében, hogy ezen ügyletek árképzése átlátható, tisztességes, hatékony és összeférhetetlenségtől mentes legyen;
38. kéri az IOSCO elszámolóházakra, értékpapír-elszámolási rendszerekre és rendszerkockázati szempontból fontos fizetési rendszerekre vonatkozó szabványainak felülvizsgálatát a piacok átláthatóságának fokozása érdekében;
39. szükségesnek tartja, hogy a különböző fizikai és pénzügyi árupiacok szabályozói ugyanazokhoz az adatokhoz férjenek hozzá a tendenciák és kapcsolódások azonosítása érdekében, és felhívja a Bizottságot mind az Unión belüli, mind a globális szinten tett erőfeszítések összehangolására;

*

* *

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

2010. december 14., kedd

A vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság Európai Unión belüli megerősítése – az EU CBRN cselekvési terve

P7_TA(2010)0467

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság európai unióbeli növeléséről szóló uniós CBRN cselekvési tervről (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2. cikkének (5) bekezdésére, valamint 67., 74., 196. és 222. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a kémiai, biológiai, radiológiai vagy nukleáris terroristafenyegetések következményeinek megelőzése és korlátozása érdekében történő Európai Unión belüli együttműködés javításáról szóló, 2002. december 20-i tanácsi és bizottsági programra (CBRN 2002 program) ⁽¹⁾,
- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározatra ⁽²⁾ és annak a 2008/919/IB tanácsi kerethatározattal történt módosítására ⁽³⁾,
- tekintettel a tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközök elterjedésének megakadályozásáról szóló 2003-as EU-stratégiára,
- tekintettel az „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” című 2003-as európai biztonsági stratégiára, amelyet a brüsszeli Európai Tanács 2003. december 12-én hagyott jóvá, valamint az EU 2010-es belső biztonsági stratégiájára ⁽⁴⁾ és az arról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0673),
- tekintettel a terrorfenyegetések és terrortámadások következményeivel foglalkozó 2004-es uniós szolidaritási programra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a brüsszeli Európai Tanács által 2005. december 1-jén elfogadott 2005-ös terrorizmus elleni uniós stratégiára ⁽⁶⁾ és az azt végrehajtó cselekvési tervre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a 2005. január 18–22. között Japánban megrendezett, a katasztrófák csökkentéséről szóló világkonferencián elfogadott hyogói cselekvési keretre (2005–2015) ⁽⁸⁾,
- tekintettel a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogramra ⁽⁹⁾, különösen abból a CBRN Emap projekthez nyújtott finanszírozásra ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ HL L 330., 2008.12.9., 21. o.

⁽³⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1982/2006/EK határozata (2006. december 18.) az Európai Közösség kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007-2013) (HL L 412., 2006.12.30., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>.

2010. december 14., kedd

- tekintettel a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról szóló, 2007. március 5-i 2007/162/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a közösségi polgári védelmi mechanizmus létrehozásáról szóló, 2007. november 8-i 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozatra (átdolgozás) ⁽²⁾,
- tekintettel a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló, 2008. december 8-i 2008/114/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, különösen a határokon átnyúló hatást kiváltó intézkedések esetén, amely – többek között – iránymutatásokat állapít meg a kritikus infrastruktúrák uniós szintű védelmére szolgáló kapacitások növelésével kapcsolatos integrált megközelítésre vonatkozóan, ideértve a létfontosságú infrastruktúrák figyelmeztető információs hálózatát (CIWIN), valamint javaslattételi és koordinációs feladattal ruházta fel a Bizottságot e kritikus infrastruktúrák védelmének javítása érdekében,
- tekintettel a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság Európai Unión belüli megerősítése – az EU CBRN cselekvési terve című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0273),
- tekintettel a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) biztonság európai unióbeli növeléséről és az uniós CBRN cselekvési terv jóváhagyásáról szóló 2009. november 30-i tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a stockholmi programra (A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa) ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című közleményre (COM(2010)0386),
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel a CBRN témáival, valamint a katasztrófamegelőzéssel és -elhárítással foglalkozó korábbi állásfoglalásaira, és ennek kapcsán a közelmúltbeli, haiti földrengésről szóló 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, amely egy uniós polgári védelmi erő létrehozására szólít fel,
- tekintettel a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményről szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a CBRN-támadás esetén a felkészültségről és a reagálásról szóló tanácsi következtetéstervezetre irányuló, a Tanács elnökségének 2010. október 25-i felülvizsgált javaslatára, amelyet az EU CBRN cselekvési tervében ⁽⁹⁾ foglalt vészhelyzeti tervezés javítását célzó H.29. sz. cselekvésben meghatározott célok alapján vázoltak fel, a Tanács által 2010. november 8-án elfogadottak szerint,

⁽¹⁾ HL L 71., 2007.3.10., 9. o.

⁽²⁾ HL L 314., 2007.12.1., 9. o.

⁽³⁾ HL L 134., 2009.5.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 345., 2008.12.23., 75. o.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

2010. december 14., kedd

- tekintettel A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2010)0600),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0349/2010),
- A. mivel az EU hivatkozhat a CBRN-programokban való hosszú távú, a 2001. október 19-i genti Európai Tanács és a 2001. december 13–14-i laekeni Európai Tanács következtetéseivel kezdődő szerepvállalására; mivel a CBRN-programot 2002-ben fogadták el, majd azt 2004-ben felváltotta az EU szolidaritási programja, és mivel az új uniós CBRN cselekvési tervet a Tanács 2009. november 12-én elfogadta,
- B. mivel a CBRN-katasztrófák – akár balesetből, akár terrortámadásból erednek – komoly fenyegetést jelentenek az EU-ban élők biztonságára és egészségére, hiszen az alapvető infrastruktúrák és a kormányzati kapacitások összeomlása révén hatást gyakorolnak életükre, a környezetre és vagyonukra, ideértve a kulturális örökségüket, valamint a társadalom működésére is egy vagy több uniós tagállamban,
- C. mivel a Tanács és a Bizottság egybehangzó becslései szerint a CBRN-anyagokhoz köthető incidensek száma – beleértve a terrorista cselekményeket is – eddig viszonylag alacsony, és mivel a CBRN-anyagokhoz köthető katasztrófák többsége ipari balesetekre vagy a veszélyes kórokozók számának növekedésére és globális elterjedésére vezethető vissza,
- D. mivel folyamatosan fennáll a veszélye a CBRN-katasztrófák európai uniós területen történő bekövetkezésének, legyen szó balesetről vagy szándékos cselekményről, és ez súlyosan veszélyezteti az alapvető jogok és szabadságok maradéktalan érvényesülését, továbbá ellentétes a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség kialakításának és fejlesztésének ígéretével,
- E. mivel a legnagyobb CBRN-veszély a CBRN-anyagok terrorszervezetek általi terjesztéséből ered, és mivel ezért egy fontos intézkedés az atomfegyverek elterjedését megakadályozó szabályok megerősítésére és a leszerelésre vonatkozó szerződés és nemzetközi megállapodás általános és teljes végrehajtása (például az Atomszorompó Szerződés a vegyi fegyverekről szóló egyezmény és a biológiai fegyverekről szóló egyezmény), továbbá a hasadóanyagok fegyverkészítés céljából való előállítását tiltó egyezményről szóló megállapodás tető alá hozása révén,
- F. mivel a fegyverek és robbanóanyagok, valamint a nukleáris, biológiai és vegyi fegyverek illegális célból történő előállítása, birtoklása, megvásárlása, szállítása, eladása és használata, továbbá a biológiai és vegyi fegyverekre irányuló kutatás és fejlesztés és a robbanóanyagok, tűzfegyverek és más fegyverek előállításának és használatának oktatása része a terrorizmus és a terroristakiképzés uniós definíciójának, amire a 2002/475/IB és a 2008/919/IB tanácsi kerethatározatok is utalnak,
- G. mivel a CBRN-anyagokra vonatkozó intézkedések az EU terrorizmus elleni stratégiájának sarokkövei, és mivel ezért 2009. november 30-án a Tanács elfogadta az EU CBRN cselekvési tervét,
- H. mivel a piacon a vásárlók számára széles körben elérhető bizonyos vegyi anyagok nem rendeltetészerű, házi készítésű robbanóanyagok prekursoraiként történő felhasználásának problémája terrorista cselekmények és más bűncselekmények sorozatát indíthatja el az EU-ban; mivel ez szükségessé teszi a robbanóanyag-prekursorok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2010)0473) végrehajtásának szigorú nyomon követését és ellenőrzését,

2010. december 14., kedd

- I. mivel a Lisszaboni Szerződés hatályba lépését követően a felelőségek új egyensúlyi rendszere alakul ki a védelmi szakértelem területén is egyrészt a különböző uniós intézmények, másrészt az EU és tagállamai között; mivel egy ilyen új keretrendszer létrehozása hosszú folyamat, ami a közös értékekben és célokban való egyetértést igényel,
- J. mivel elviekben a tagállamok felelnek a CBRN-politikáért, de mivel mindemellett uniós szinten szoros együttműködésre és összehangolásra van szükség,
- K. mivel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozása lehetőségeket kínál az EU átfogó válságkezelésének javítására a Stabilitási Eszköz (IfS) keretébe tartozó cselekvések révén,
- L. mivel az uniós CBRN cselekvési terv révén hatékony együttműködésnek kell kialakulnia a CBRN-kockázatok kezelésére és a szükséges válaszlépések kidolgozására vonatkozó nemzeti és uniós kezdeményezések között, amelynek révén egyszerre erősödik a Bizottság és a tagállamok közti horizontális és az uniós szintű és nemzeti eszközök közötti vertikális koordináció, növelve az információmegosztás és a bevált gyakorlatok cseréjének hatékonyságát és sebességét, elősegítve elemzési jelentések készítését minden szakaszban, a közös tervezést, az operatív eljárások kidolgozását, az operatív gyakorlatokat és a meglévő erőforrások költséghatékony csoportosítását,
- M. mivel számos uniós bűnüldöző ügynökség kap szerepet a CBRN-intézkedésekben, például az Europol az európai bombaadatbázis és a robbanóanyagok, valamint a CBRN-anyagok korai előrejelzési rendszerének kidolgozása révén; mivel emiatt megfelelő eljárásokat kell kialakítani az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek ellenőrzési jogának gyakorlására, amint azt például az EUMSz. 88. cikke is előírja,
- N. mivel az EU-ban és globálisan egyre gyakrabban előfordulnak egészségügyi kockázatok és a velük kapcsolatos veszélyes kórokozók, amint azt a H1N1-járvány közelmúltbeli kitörése is bizonyítja,
- O. mivel többek között a határokon átnyúló CBRN-események környezetszennyezést és -fertőzést okozhatnak, ami helyreállítási és méregtelenítési stratégiák beillesztését teszi szükségessé az uniós CBRN-szakpolitikába,
- P. mivel az új uniós CBRN-szakpolitika általános célja, hogy „csökkentse az Európai Unió polgárainak váratlan CBRN-események miatti veszélyeztetettségét”, és mivel ez „a váratlanul bekövetkező CBRN-események valószínűségének csökkentésével, valamint – amennyiben bekövetkeznek – hatásaik csökkentésével” érhető el,
- Q. mivel a Bizottság „az Unió szerepe a globális egészségügy terén” című közleményében⁽¹⁾ elismeri, hogy az intézkedéseket a gyors válaszadás érdekében uniós szinten és globálisan kell összehangolni, valamint kötelezettséget vállal a járványokra – többek között a bioterrorizmushoz hasonló szándékos cselekvésekre – vonatkozó készségi és válaszadási mechanizmusok javítására,
- R. mivel a nukleáris technológiához és elődeihez képest a biológiai anyagok (pl. a lépfene) olcsóbbak, könnyebben beszerezhetőek és terjeszthetőek, ami lehetővé teszi az egészségre és a környezetre – többek között a mezőgazdaságra és az élelmiszerellátásra – szörnyű, hosszú távú kockázatot jelentő nem megszokott terrortámadások kivitelezését,

⁽¹⁾ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – Globális egészségügy, a globalizáció kihívásainak kezelése (SEC(2010)0380), amely a következő dokumentumot kíséri: Az Unió szerepe a globális egészségügy terén című, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló bizottsági közlemény (COM(2010)0128).

2010. december 14., kedd

- S. mivel az elsőként beavatkozó szervezetek, többek között a rendőrség, a tűzoltóság és a mentőszolgálat a személyes biztonság kockáztatása nélkül nem tud a CBRN-esemény helyszínén segíteni az áldozatoknak, amennyiben orvosi ellenintézkedések és megfelelő képzés formájában nem kapott a kitérttség előtt védelmet,
- T. mivel az orvosi ellenintézkedések regionális tartalékkészletei a közegészség védelme és a gazdasági megfontolások kiegyensúlyozása révén megfelelő védelmet nyújtanak a polgároknak, és egyben biztosítják a tagállami felelősséget és szolidaritást is,
- U. mivel az Egészségügyi Világszervezet globális vészjelző és elhárító programja ⁽¹⁾ révén próbálja megerősíteni a biológiai biztonságot, valamint a veszélyes és újonnan megjelenő kórokozókval kapcsolatos járványok kitörésére való készütséget,
- V. mivel tagállamain és a Bizottságon keresztül az EU aktív résztvevője a globális egészségbiztonsági kezdeményezés azt célzó megbeszéléseinek, hogy összehangolt globális fellépés történjen a közegészségügyi készütség megerősítése, valamint a nemzetközi biológiai, vegyi és radionukleáris terrorizmus fenyegetésére való válaszadás terén,
- W. mivel a vegyi, biológiai, radiológiai, valamint a nukleáris biztonságot nem csupán terrortámadások vagy gondatlanság fenyegetik, hanem a tenger mélyére dobott második világháborús vegyi fegyverek és az EU-ban található nukleáris hulladék-telepek által jelenleg szennyezett területek is,
- X. mivel a megfelelő szintű vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság az EU-ban függ a harmadik országokban alkalmazott biztonsági szinttől is,
- Y. mivel az új terrorcselekmények tervezése során használt új technológiákból eredően új fenyegetések érhetik a biztonságot, és közben a biztonsági előírásokat nem illesztik elég gyorsan a technológiai fejlődéshez,
- Z. mivel a szükséges és kielégítő biztonsági követelmények meghatározásához a jelenleg érvényes különböző biztonsági előírások alapos felülvizsgálatára van szükség,
- AA. mivel az új uniós CBRN cselekvési terv három fő részből áll: megelőzés, felderítés, felkészütség és reagálás, továbbá tartalmaz egy negyedik fejezetet a CBRN megelőzésre, felderítésre és reagálásra vonatkozó fellépésekről; és mivel a kockázatértékelési tanulmányok, válaszok és ellenintézkedések megfelelő végrehajtásának biztosításához alapvetően fontos, hogy mindegyik szakasz jelentőségét elismerjük a CBRN-anyagokkal foglalkozó átfogó és határokon átnyúló megközelítés elfogadásakor, például a mérhető célok és fellépések megfelelő elosztása révén minden egyes szakaszban,
- AB. mivel a jelenlegi uniós CBRN cselekvési tervben a Bizottság által javasolt és a Tanács által végrehajtott módosítások gyengítik a cselekvési tervet, megszüntetve a tagállami kötelezettségvállalás kötelező voltát és enyhítve az elrendelt intézkedéseket, amelyek közül így sok nemzeti szinten marad, ahelyett, hogy uniós hatáskört kapna, továbbá gyengítik végrehajtásuk Bizottság által történő nyomon követését és ellenőrzését is, néha elmulasztva még a Bizottság „érdekelt félként” való szerepeltetését is a tagállamok mellett,

Általános iránymutatások

1. megjegyzi, hogy az uniós CBRN cselekvési terv túllép a Lisszaboni Szerződés hatályba lépését követően a tagállamok és az EU között kialakult új hatáskörmegosztáson, amint azt az EUSz. 5. cikke az átruházás, a szubszidiaritás és az arányosság elve kapcsán kimondja; rámutat arra, hogy az uniós CBRN cselekvési terv a

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

2010. december 14., kedd

megosztott belső hatáskörök területéhez tartozik a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége, a közös biztonsági kérdések és a közlekedés (EUMSZ. 4. cikk); a polgári védelmi intézkedések (EUMSZ. 196. cikk) és az Unió külső fellépései (EUSz 21. és 22. cikk) vonatkozásában;

2. rámutat azonban, hogy a közös CBRN biztonsági rendszer kivitelezésének nem szabad csökkentenie a tagállamok ezen a politikai területen meglévő hatáskörét;

3. úgy véli, hogy a cselekvési terv a nemzeti és európai kezdeményezések összekapcsolásának fontos eszköze a CBRN (vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris) fenyegetések elleni küzdelemben;

4. elismeri, hogy rendkívül fontos a vonatkozó szakértelem átadása, valamint a biztonságra és a védelemre irányuló, az EU intézményei által végrehajtott és/vagy tagállami erőfeszítések megkettőződésének, töredeztségének és inkonzisztenciájának elkerülése, hiszen az élethez való alapvető jog van fenyegetve és óvatlanság és a lazaság következményei nem ismernek határokat;

5. hangsúlyozza, hogy az EU-nak olyan egyedi mechanizmusok (szabályozási, jogalkotási vagy nem jogalkotási eszközök) létrehozásával kell erősítenie a közös megközelítést a CBRN megelőzés, felderítés és reagálás terén, amelyek kötelező együttműködést és segítségnyújtást írnak elő baleset vagy terrortámadás okozta CBRN-katasztrófák esetén; emlékeztet arra, hogy az uniós intézmények fő célja a nemzeti és nemzetközi válaszadás hatékonyságának biztosítása CBRN-balesetek vagy terrortámadások esetén, az uniós szolidaritás alapján, koordinált módon, a Bizottság égisze alatt és páneurópai megoldások révén;

6. emlékeztet arra, hogy az uniós CBRN cselekvési terv lehetőséget kínál arra, hogy az EU és tagállamai megtalálják az ahhoz szükséges jogalkotási eszközöket, hogy ténylegesen alkalmazzák az EUMSZ. 222. cikkében szereplő szolidaritási záradékot, és hogy a tagállamokat tájékoztatni kell egymás terveiről és bevált gyakorlatairól az akár véletlenül, akár szándékosan előidézett CBRN-katasztrófák kezelése és elhárítása érdekében, hogy összehangolt és hatékony segítséget tudjanak nyújtani egymásnak;

7. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a Bizottság normatív és szabályozási beavatkozásainak hatókörét, hiszen az uniós CBRN cselekvési terv jelenlegi változata meglehetősen bizonytalan szerepet szán neki számos hivatkozott cél és fellépés kapcsán; sürgeti ezért, hogy a Bizottság terjesszen elő jogalkotási javaslatokat, lehetőleg a cselekvési tervben szereplő valamennyi területen; hangsúlyozza továbbá, hogy csak akkor lehet áthidalni az egyes tagállamok által tett erőfeszítések között tátongó szakadékokat, ha a Bizottságnak erős szabályozói szerepet biztosítunk;

8. sürgeti, hogy a tagállamok CBRN-ellenőrzésre vonatkozó kötelezettségvállalásai lépjenek túl a bevált gyakorlatok és információk egyszerű megosztásán, és a technológiákat és infrastruktúrákat is osszák meg/egyesítsék a megkettőződés és az erőforrások pazarlásának elkerülése, továbbá az uniós szintű, értékes és költséghatékony szinergiák kialakítása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy állapotodjanak meg a CBRN katasztrófák észlelésének és megelőzésének, valamint a CBRN anyagok EU-n belüli szállításának módszertanáról és a válaszlépésekről, beleértve a CBRN-hez kapcsolódó információk megosztását és a határokon átnyúló segítségnyújtást is;

9. bátorítja a belső biztonság terén előrehaladottabb államokat, hogy e terület érzékeny és egyértelműen nemzeti jellege ellenére osszák meg információikat, technológiájukat és infrastruktúrájukat, és kezdjenek a fentiek szerint közös stratégiai projekteket; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak létre rendszeresen frissített adatbázist a CBRN-incidensek esetén a tagállamok rendelkezésére álló orvosi ellenintézkedésekről, segítsék elő a meglévő kapacitások megosztását és gondoskodjanak a fent nevezett ellenintézkedések megtérülő megvásárlására vonatkozó összehangolt politikáról;

2010. december 14., kedd

10. uniós minőségi és biztonsági előírások kidolgozására, valamint egy CBRN biztonsági felszerelések és technológiák hitelesítését végző uniós rendszer és laboratóriumi hálózat létrehozására hív fel; rámutat, hogy az ártalmas anyagokat is felhasználó létesítményekben alkalmazott személyzet tekintetében szigorú biztonsági előírásokat és munkaerő-felvételi eljárásokat kell alkalmazni; felszólít a legjobb tudás és szakértelem megosztására és felhasználására, mind a polgári, mind pedig a katonai területről; hangsúlyozza, hogy – ismét a Bizottság vezetésével – az alkalmazott kutatás és az uniós dimenzióval bíró nagy demonstrációs programok végrehajtása érdekében biztosítani kell a szükséges kutatási és fejlesztési támogatást, és – figyelembe véve e piac töredezettségét – a polgári biztonság területén uniós iparpolitikára van szükség, amely ösztönzi a vállalkozások közti együttműködést az EU-ban, és növelni kell a kis- és középvállalkozások/kis- és közepes méretű iparágak számára nyújtott támogatást, mivel azok az innovációs tevékenységek jelentős részét adják a hetedik keretprogram „Biztonság” témájában, továbbá erőfeszítéseket kell tenni az európai vállalkozások közötti együttműködés (különösen a határokon átnyúló együttműködés) ösztönzésére; olyan átfogó projekt-irányítási kapacitás kialakulását szeretné látni, amely képes kezelni a CBRN biztonsági projektek valamennyi szempontját, és kiterjed a CBRN-fenyegetés teljes ciklusára (megelőzés, felderítés és reagálás); felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot egy, az európai biovédelmi ipar fejlesztését célzó stratégiára vonatkozóan;

11. üdvözlöi, hogy a Bizottság, az ESA és az EDA között létrejött, a biztonsági és védelmi kutatásokra vonatkozó európai keret-egytműködés (EFC) égisze alatt foglalkoztak a CBRN elleni védelemmel; hangsúlyozza, hogy a Bizottság által a hetedik keretprogram részeként eszközölt, védelmi kutatással és technológiával kapcsolatos beruházások, illetve a polgári biztonsággal kapcsolatos kutatási beruházások közötti kiegészítő jelleg összehangolása és a szinergia érdekében az EFC-n belül, valamint a nemzeti és uniós szintű cselekvések keretében megvalósuló információcserére vonatkozó jogi feltételek hatékony javítására van szükség, az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjának (2007–2013) végrehajtására irányuló Együttműködés egyedi programról szóló, 2006. december 19-i, 2006/971/EK tanácsi határozatban⁽¹⁾ megállapítottakkal összhangban; európai dimenzióval rendelkező, a létesítmények biztonságára vonatkozó alkalmazott kutatás megkezdésére szólít fel a helyi közösségek és a környezet védelme érdekében, továbbá nagyléptékű demonstrációs programok elindítására; ösztönzi a CBRN fenyegetések elleni küzdelemre szakosodott szakértői központok létrehozását és a kutatók mobilitását;

12. ragaszkodik ahhoz, hogy vezessenek be megfelelő biztosítékokat és biztonsági intézkedéseket a tagállamok közös adatbázisai és az érzékeny kutatási adatok kezelése tekintetében, mert az adatbiztonságon alapuló megközelítés elősegítené az együttműködés megerősödését, valamint a tagállamok hatóságai és szervei közötti információcserét;

13. hangsúlyozza a fokozott felkészültség fontosságát, továbbá a nemzeti képességek és vagyon rendszeres felmérésére, valamint a tagállamok közötti közös gyakorlatok végrehajtására szólít fel;

14. egy európai válságreakálási mechanizmus sürgős létrehozására szólít fel, amely a Bizottság szolgáltatira épül, és amely összehangolja a polgári és katonai eszközöket annak érdekében, hogy az EU gyors választ tudjon adni a CBRN-katasztrófák kezelése terén; ismét felhív a jelenlegi uniós polgári védelmi mechanizmuson alapuló uniós polgári védelmi erő létrehozására, melynek keretében az Unió egyesíteni tudja a vészhelyzeti segítségnyújtáshoz – beleértve a 24 órán belül történő humanitárius segítségnyújtást is, amennyiben CBRN-katasztrófa történik az EU területén vagy azon kívül – szükséges erőforrásokat; hangsúlyozza, hogy a vészhelyzetek proaktív megelőzését/valós idejű ellenőrzését és a CBRN-katasztrófák kezelése érdekében történő operatív kötelezettségvállalásokat/koordinálást lehetővé tevő megfelelő és hatékony hálózat létrehozása érdekében megfelelő kapcsolatokat és partnerséget kell kialakítani az Europol, az Interpol és a tagállamok nemzeti bűnüldöző hatóságai között, és a Bizottság részére is jelentést kell tenni; emlékeztet „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: Europe aid” című, 2006. évi Barnier-jelentésre, amelyet a Parlament határozottan támogatott, és e tekintetben üdvözlöi a Bizottság arra irányuló új hajlandóságát, hogy létrehozza az Európai Vészhelyzeti Reagálási Kapacitást, amint azt „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe”⁽²⁾ című bizottsági közlemény (COM(2010)0600) tartalmazza;

⁽¹⁾ HL L 400., 2006.12.30., 86. o.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

2010. december 14., kedd

15. felhív a technológiák katonai-polgári kettős felhasználására, hiszen az szinergiák lehetőségét hordozza magában; bátorítja az együttműködést – jól meghatározott stratégiai együttműködés keretei között, a bevált gyakorlatok cseréje, a szakértők közötti szervezett párbeszéd és a kapacitások közös fejlesztése révén – az Európai Védelmi Ügynökséggel, a NATO országaival (köztük az USA-val és Kanadával), valamint a CBNR biztonság terén élenjáró harmadik országokkal; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a CBNR biztonsággal kapcsolatos incidensek megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem keretében az Európai Unió tagállamai közös gyakorlatokat hajtsanak végre, amelyekben részt vesznek a fegyveres erők, a polgári védelem erői és a polgári védelem uniós mechanizmusa;

16. megjegyzi, hogy most a 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozaton alapuló jelenlegi uniós polgári védelmi mechanizmus a megfelelő eszköz a CBRN-katasztrófák kezelésére, és hangsúlyozza, hogy e struktúrának kell fórumot biztosítania a CBRN-katasztrófákra való felkészülésre és válaszadásra vonatkozó, vészhelyzeti döntések meghozatalához; megjegyzi azonban, hogy e cél elérése és a megfelelő megelőzés és felderítés biztosítása érdekében együttműködést kell kialakítani a polgári védelmi szervezetekkel, a hírszerzéssel és a bűnüldöző hatóságokkal, valamint a biztonsági szolgálatokkal, a katonai hírszerző és végrehajtó központokkal minden tagállamban és uniós szinten is, például a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálattal, a Politikai és Biztonsági Bizottsággal és a Közös Helyzetértékelő Központtal (SitCen); emlékeztet továbbá a Belső Biztonságra Vonatkozó Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottság (COSI) szerepére, amelynek feladata, hogy elősegítse, támogassa és erősítse a tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti operatív együttműködést a belső biztonság terén;

17. emlékeztet arra, hogy a Közös Helyzetelemző Központot (SitCen) az új Külügyi Szolgálaton belül helyezték el, és személyzete jórészt a tagállami hírszerző és rendvédelmi szolgálatoktól származik; hangsúlyozza, hogy a központ szerepe rendkívül fontos a nemzeti válságkezelő központok támogatása szempontjából;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy – a Bizottság felügyelete mellett – hangolják össze erőfeszítéseiket, és ezáltal fokozzák a polgári védelem terén meglévő eszközök, képességek és technológiák interoperabilitását, az új szolidaritási záradék hatékony alkalmazása érdekében egy CBRN-katasztrófa bekövetkezése esetén;

19. hangsúlyozza, hogy az uniós polgári védelmi kapacitás erősítésének magában kell foglalnia a kettős használatú technológiák, infrastruktúrák és képességek feltárását, valamint a stratégiai együttműködést az Európai Védelmi Ügynökséggel (EDA), az Európai Űrügynökséggel (ESA), a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséggel (IAEA), a Vegyifegyver-tilalmi Szervezettel (OPCW) és más kiemelkedő nemzetközi CBRN-központokkal és programokkal;

20. sürgeti a tagállamokat, hogy jelöljenek ki vagy hozzanak létre egy olyan nemzeti hatóságot, amely CBRN-támadás vagy -katasztrófa esetén a fő koordinátor szerepét töltené be az összes érintett nemzeti és helyi intézmény között, és felelős lenne az ilyen esemény elhárítására tett minden ellenintézkedésért;

21. egyetért azzal a megállapítással, hogy a kémiai, biológiai, radiológiai vagy nukleáris (CBRN) támadások komoly veszélyt jelentenek az EU-ban élők biztonsága számára; ezért minden olyan intézkedést támogat, amely a CBRN-támadásokkal szemben nagyobb védelmet nyújt;

22. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet a nemzetközi emberi jogi jogszabályok, az alapvető jogokra vonatkozó európai jogszabályok, valamint a kapcsolódó elvek és értékek teljes körű tiszteletben tartása mellett kell folytatni, ideértve a jogállamiság elvét is; emlékeztet, hogy tiszteletben kell tartani a környezettel kapcsolatos ügyekben a nyilvánosság információhoz való hozzáféréséről, döntéshozatalban történő részvételéről és a bírósági felülvizsgálathoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény elveit;

23. emlékeztet, hogy annak megakadályozása, hogy a terroristák hozzáférjenek CBRN-anyagokhoz, fő prioritás mind a jelenlegi 2005-ös terrorizmus elleni uniós stratégiában, mind a következőben, valamint a tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközök elterjedésének megakadályozásáról szóló 2003-as uniós stratégiában is; kéri ezért, hogy az EU terrorizmus elleni koordinátora készítsen rendszeresen jelentést a

2010. december 14., kedd

Parlament számára, a megfelelő és illetékes uniós ügynökségek és szakértők segítségével, minden lehetséges Unión belüli vagy az uniós polgárokat és érdekeket máshol veszélyeztető CBRN-kockázat és fenyegetés mértékéről; ragaszkodik ahhoz, hogy tovább kell pontosítani a terrorizmus elleni küzdelemben részt vevő különböző uniós és nemzeti szervek szerepét; elismeri ennek kapcsán a COSI és a SitCen szerepét a koordinálásban; kéri a Parlamentet, mint az EU egyetlen közvetlenül, demokratikusan megválasztott testületét, hogy jogosultságai keretében biztosítsa e két testület demokratikus ellenőrzését, és ennek érdekében haladéktalanul és teljes körűen tájékozódjon tevékenységükről oly módon, hogy továbbra is biztonságosan működhessenek;

24. sürgeti az uniós intézményeket, hogy őrizzék meg a demokratikus ellenőrzést és az átláthatóságot az uniós CBRN cselekvési terv valamennyi részének kidolgozásában és végrehajtásában, tiszteletben tartva a közbiztonságra és a CBRN-katasztrófákhoz kapcsolódó hétköznapi veszélyekre vonatkozó összes információhoz és releváns dokumentumhoz való nyilvános hozzáférés jogát;

25. felszólít arra, hogy érvényesítsék a CBRN cselekvési tervben szereplő intézkedéseket az EU valamennyi külpolitikai, harmadik országokkal való gazdasági együttműködési és politikai párbeszédre irányuló eszközében (beleértve az uniós tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni záradékokat is); sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy harmadik országokkal folytatott politikai és gazdasági párbeszédek során minden rendelkezésre álló eszközt vessenek be a CBRN-balesetek felderítésére és megelőzésére – ideértve az információk megosztását –, valamint kezelésére vonatkozó előírások elterjesztésére a harmadik országokban, amint azt a cselekvési terv is tartalmazza;

26. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió belüli és kívüli biztonság között szoros kapcsolat áll fenn és az úgynevezett „tükörhatás” érvényesül; üdvözli ezzel kapcsolatban a CBRN regionális kiválósági központok fellépését az Európai Unió kívüli, feszültségekkel terhes övezetekben, amely fellépés célja a szakértői munka hálózatát fejlesztése, a CBRN-anyagok kivitele során végzett ellenőrzés kapacitásának javítása és az ilyen anyagokkal való illegális kereskedelem megelőzése, valamint a nevezett államok jogszabályozási eszközeinek megerősítése és az e téren folytatott regionális együttműködés fokozása; bátorítja, hogy Európában a kötelező biztonsági és bizalmassági szabályok tiszteletben tartásával képezzenek ki a kockázatokat jelentő országokkal foglalkozó nemzetközi szakértőket;

27. sürgeti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy álljanak ellen a további szabályozás alól kibújni kívánó ipar és más érdekelt felek részéről érkező, várható nyomásnak (amely az uniós CBRN cselekvési terv bizottsági és tanácsi változatának összevetéséből egyértelműen kiviláglik); úgy véli, hogy komolyan figyelembe kell venni a javasolt szabályozási intézkedések minőségével és hatásával kapcsolatos iparági aggodalmakat, nem tévesztve ugyanakkor szem elől azt, hogy az Európában élő emberek élethez, szabadsághoz és biztonsághoz való joga és társadalmi lehetnek veszélyben; hangsúlyozza a CBRN-anyagok egész EU-ra kiterjedő felügyelete és védelme biztosításának, valamint a baleset által vagy szándékosan előidézett katasztrófákra adott uniós válaszlépések hatékonyságának elsőbbségét, valamint az ilyen fenyegetések megszüntetése érdekében végzett munka fontosságát;

28. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben vegyenek részt az uniós CBRN cselekvési terv végrehajtásának szakaszaiban, e vonatkozásban együttműködve a cselekvési tervben foglalt fellépéseket és célokat konkrét lépésekre lefordító uniós szervekkel, hogy a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság minden tagállamban garantált legyen;

Megelőzés

29. kéri a Bizottságot, hogy a CBRN-anyagok uniós listáinak összeállításával és rendszeres frissítésével kapcsolatban vállalja a fő egyeztető és ellenőrző szerepét, miáltal a Bizottságnak kellene egy ésszerű ütemtervet meghatároznia; kitart amellett, hogy a listáknak minden egyes CBRN-anyag vonatkozásában tartalmazniuk kell a lehetséges megelőző és válaszlépéseket, az adott anyag veszélyességével és lehetséges rosszindulatú felhasználásával és a sebezhetőséggel összhangban;

30. véleménye szerint az uniós CBRN cselekvési tervnek a veszélyes CBRN-létesítményekre vonatkozó értékelési kritériumok esetén szigorúbb kockázatalapú normákat kell meghatároznia, és hangsúlyozza a nemzeti hatóságoknak ezen létesítmények rendszeres ellenőrzésével kapcsolatos szerepét és feladatát,

2010. december 14., kedd

mivel a Tanács által módosított és elfogadott cselekvési tervben szereplő „kritériumok” önmagukban egyszerűen nem elegendők, és megdöbbentően alacsony normákat szabnak meg, ami a CBRN-anyagokat kezelő szervezetekre, érintett tagállami hatóságok és uniós szervek alacsony szintű felelősségével párosul; megjegyzi továbbá, hogy minden meghozott intézkedésnek arányosnak kell lennie a valószínűsíthető kockázattal;

31. hangsúlyozza, hogy a veszélyes CBRN-létesítményekre vonatkozó biztonsági intézkedéseknek és követelményeknek az egész Unió területén pusztán „helyes gyakorlatokat tárgyaló dokumentumok” helyett uniós szabályozás hatálya alá kell tartozniuk, az uniós szerveket, a tagállami hatóságokat és a veszélyes CBRN-anyagokat kezelő szervezeteket bevonó, következetes konzultációs eljárás révén; sürgeti, hogy e szabályozás elfogadásáig és hatálybalépéséig a Bizottság kapjon nagyobb ellenőrző és felügyeleti szerepet;

32. üdvözlöi a Közös Kutatóközpont (JRC) által a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (IAEA) programjainak és nukleáris ellenőrzéseinek támogatására tett kezdeményezéseket; javasolja az adatbázisok és a kutatási eredmények kölcsönös cseréjét a tagállamok hasonló adatbázisaival és kutatási eredményeivel;

33. támogatja az olyan stratégiák kidolgozását, amelyek célja a vállalkozások, a tudományos és egyetemi szféra és a pénzügyintézetek ösztönzése arra, hogy munkájuk és tevékenységeik során fordítsanak figyelmet a CBRN anyagok elterjedésével és forgalmával kapcsolatos kockázatokra; véleménye szerint általánosan érvényes, hogy a bizalmas jelleg bizonyos biztonsági intézkedések hatékonyságának lényeges összetevője, ezért törekedni kell az intézkedések működőképességét veszélyeztethető bármely adatkiszivárgás kiküszöbölésére;

34. úgy véli, hogy a veszélyes CBRN-anyagokat kezelő szervezetek tevékenységét a Bizottságnak és a tagállami hatóságoknak kell felügyelniük, és gondoskodniuk kell arról, hogy e szervezetek megfeleljenek a kockázatokon alapuló biztonsági és közbiztonsági normáknak, ami azt jelenti, hogy rendszeresen el kell végezni a veszélyes telephelyek megfelelő ellenőrzését;

35. úgy véli, hogy az uniós CBRN cselekvési terv „Megelőzés” című részét úgy kellene módosítani, hogy az biztosítsa, hogy a vegyipar a veszélyes vegyi anyagokat kevésbé veszélyes alternatívákkal helyettesítse, amennyiben az tudományos, technológiai és környezetvédelmi szempontból lehetséges és a biztonság egyértelműen nő; elismeri, hogy az ilyen helyettesítésnek lehetnek gazdasági költségei és hatásai az adott iparágban, azonban sürgeti az EU-t, a tagállamokat és a magánszektor, hogy helyezték előtérbe az uniós polgárok biztonságát; javasolja speciális kapcsolat kialakítását a hatályos REACH rendelettel⁽¹⁾, amire a cselekvési terv Bizottság által előterjesztett változata helyesen törekedett is; felhívja a Bizottságot, hogy ezzel kapcsolatosan készítsen tanulmányt a REACH rendelet végrehajtásáról;

36. hangsúlyozza, hogy a CBRN-anyagokkal kapcsolatos legnagyobb kockázatok a CBRN-anyagok terroristák révén történő elterjedéséből fakadnak; hangsúlyozza ezért, hogy a nemzetközi ellenőrző rendszereket hatékonyabbá kell tenni, továbbá javítani kell a határ- és exportellenőrzéseket;

37. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ösztönözzék valamennyi tagállamot a vegyi fegyverekről szóló egyezmény (CWC) és a biológiai fegyverekről szóló egyezmény (BWC) aláírására és az egyezményekből eredő kötelezettségeik teljesítésére, továbbá arra, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a BWC kiegészítő hitelesítési jegyzőkönyvének támogatására, amely tartalmazza a veszélyes biológiai anyagok és kórokozók jegyzékét, valamint rendelkezéseket fogalmaz meg a közzétételi nyilatkozatokra és az ellenőrző vizsgálatokra vonatkozóan; egyúttal arra sürgeti a tagállamokat, a Tanácsot, a Bizottságot és a nemzetközi közösséget, hogy a CWC hitelesítési mellékleteinek részeként állítsák össze a potenciálisan ártalmas vegyi anyagok jegyzékét, a fehér foszfort is ideértve;

38. felszólítja továbbá a Bizottságot és a Tanácsot, hogy folytassák tevékenységeik fokozását a szerződésrendszer támogatása érdekében, különös tekintettel a vegyi anyagokról és a biológiai fegyverekről szóló egyezményekre, ezért felszólítja az EU valamennyi tagállamát, hogy vezessenek be szigorú tilalmat a biológiai és vegyi fegyverek előállítására és alkalmazására vonatkozóan, és szereljék le saját fegyvereiket;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.)

2010. december 14., kedd

39. mivel tudatában van annak, hogy az elterjedés megnöveli a terrorista csoportok birtokába jutás veszélyét, bátorítja az EU-t, hogy folytassa erőfeszítéseit a nukleáris terrorizmus elleni küzdelem jogi kereteinek egyetemessé tétele érdekében, és bizonyosodjon meg a hatályos jogszabályok tiszteletben tartásáról; a nukleáris és radioaktív anyagok kereskedelme elleni küzdelem jegyében támogatja a – például a Földközi-tenger medencéjében fekvő – harmadik országokkal való együttműködést célzó projekteket; kéri, hogy az EU tegye egyetemessé a vegyi fegyverek betiltásáról szóló egyezményt és a biológiai fegyverek betiltására vonatkozó normatívát, tekintettel a biológiai és vegyifegyver-tilalmi egyezmény felülvizsgálatáról 2011-ben tartandó konferenciára;

40. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be összehasonlítható adatokat, valamint a veszélyes CBRN-anyagok védelme és ellenőrzésének fokozása tekintetében az iparágakban tapasztalható európai helyzet átfogó értékelését, amely a vegyi fegyverekről szóló egyezmény, a biológiai fegyverekről szóló egyezmény és a CBRN-anyagokkal kapcsolatos egyéb nemzetközi eszközök végrehajtására vonatkozó valamennyi nemzeti jogszabály áttekintését is magában foglalja; ezen áttekintésnek be kell számolnia arról is, hogy a tagállamok és az iparágak milyen mértékben teljesítik nemzetközi kötelezettségeiket; ugyanakkor elismeri, hogy olyan végrehajtási intézkedések, mint például a biológiai és a vegyi fegyverekről szóló egyezmények, elégtelennek bizonyulhatnak a CBRN-anyagok nem állami szereplők – nevezetesen terrorista hálózatok – általi alkalmazásából eredő kockázatok kezelésére;

41. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa az uránt tartalmazó fegyverek fejlesztésének, előállításának, felhalmozásának, átadásának és alkalmazásának tilalmáról, valamint e fegyverek megsemmisítéséről szóló, meglévő egyezménytervezetet, és terjessze ezt az egyezményt az ENSZ tagországai elé aláírásra és ratifikálásra; felszólítja az EU tagállamait és az ENSZ-tagországokat, hogy vezessenek be moratóriumot a szegényített uránt tartalmazó fegyverek alkalmazására mindaddig, amíg megállapodás nem születik e fegyverek globális tilalmáról;

42. ösztönzi a tömegpusztító fegyverek finanszírozása elleni intézkedések bevezetését, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében létrehozott mechanizmusok modelljét alapul véve;

43. üdvözlözi a Bizottságnak a Stabilitási Eszköz keretében tett intézkedéseit, amelyek célja a CBRN-tevékenységek kezelése; véleménye szerint e tevékenységek kiegészítik a cselekvési tervet, és felszólítja a Bizottságot, hogy a projekteket terjessze ki más térségekre a volt Szovjetunió kivül is (SEDE); a Stabilitási Eszköz keretében szerzett tapasztalatokra építve felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé ajánlattételi felhívást a polgári laboratóriumok biztonságának és védelmének megerősítése céljából, a fegyverek jövőbeni terjedésének megelőzése érdekében;

44. úgy véli, hogy az uniós CBRN cselekvési tervnek egyértelműen szorgalmaznia kell a mind a 27 tagállamban végrehajtandó biztonsági képzésre és szabványelőírásokra vonatkozó uniós iránymutatások kidolgozását, és biztosítania kell, hogy a veszélyes CBRN-anyagokat kezelő biztonsági személyzet – ideértve azon iparágak és kutatóközpontok személyzetét is, amelyekben a veszélyes CBRN-anyagok jelen vannak – külön képzési programban részesüljön, és hogy meghatározzák a CBRN-tisztviselőkkel szemben követelményeket (szerep, hatáskör, képzés); hangsúlyozza, hogy biztonsági és tudatosságnövelő képzést kell biztosítani azok számára, akik részt vesznek az első válaszlépések végrehajtásában;

45. hangsúlyozza, hogy az uniós CBRN cselekvési terv jövőbeli rövid távú felülvizsgálata során nem egyszerűen az érintett iparágak önszabályozását kell előmozdítani, és pusztán magatartási kódexek elfogadását kell javasolni az iparágak számára, hanem ténylegesen fel kell szólítani a Bizottságot arra, hogy dolgozzon ki a veszélyes CBRN-anyagokat kezelő ágazatokra alkalmazandó európai iránymutatásokat és szabályozást;

46. rendkívül fontosnak tartja a veszélyes CBRN-anyagokkal összefüggő valamennyi ügylet szoros nyomon követését az EU-ban, és az iparnak az ügyletek bejelentésére történő egyszerű „ösztönzése” helyett a Bizottságnak és a tagállamoknak az ügyletek szabályozására és nyomon követésére irányuló megfelelő jogi kereteken kellene dolgozniuk, ezáltal növelve a biztonság szintjét és garantálva valamennyi gyanús ügylet, valamint a CBRN-anyagokat érintő hiány vagy lopás megfelelő és gyors bejelentését; hangsúlyozza, hogy e rendeleteknek meg kell teremteniük a CBRN-anyagokat kezelő valamennyi ágazat teljes átláthatóságának megfelelő alapját, elszámoltathatóvá téve az iparágakat az ilyen ügyletekért; úgy véli, hogy figyelmet kell fordítani a magánszféra szereplőire abban a tekintetben, hogy mennyire képesek érvényt szerezni a jelentéstételi kötelezettségük ellenőrzésére vonatkozó jogszabályoknak és előírásoknak, amelyek célja, hogy megfelelő felügyeletet gyakoroljanak felettük;

2010. december 14., kedd

47. hangsúlyozza, hogy a CBRN-anyagok szállításának és tárolásának biztonságossá tétele kétségtelenül és szükségszerűen részét képezi az arra irányuló folyamatnak, hogy a lehető leginkább megnehezítsék az ezen anyagokhoz való hozzáférést, ily módon kezelve a CBRN-hez fűződő biztonsági problémákat;

48. hangsúlyozza, hogy a vegyi anyagok internetes kereskedelmével kapcsolatos kockázatok miatt további kutatásokra és egyedi fellépésekre van szükség;

49. kéri a tagállamok és a Bizottság szerepeinek tisztázását az import/export szabályozás erősítése tekintetében; kéri a tagállamokat, hogy hajtsák végre és biztosítsák a hatályos nemzetközi szabályok alkalmazását, illetve a Bizottságot, hogy töltsön be ellenőrző szerepet, mérje fel és számoljon be a megfelelésről; megjegyzi, hogy a technológia fejlődését figyelembe véve fontosnak tartja, hogy sor kerüljön a vonatkozó jogszabályok és előírások felülvizsgálatára és módosítására a CBRN-anyagok beszerzése, behozatala, értékesítése, biztonságos tárolása és szállítása tekintetében;

50. hangsúlyozza, hogy tekintettel az európai országokban a postai csomagokban elhelyezett robbanóanyagokkal végrehajtott terrorcselekményekre, a küldemények kezelésével foglalkozó összes postai szolgáltató esetében meg kell erősíteni a meglévő ellenőrzési és biztonsági mechanizmusokat, illetve azokat létre kell hozni ott, ahol hiányoznak.

Felderítés

51. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállami hatóságokkal együttműködve készítsen tanulmányt a CBRN-felderítés tényleges helyzetének és az atomerőművek biztonságosságának felmérésére az EU-ban és a szomszédságában, baleset vagy szándékos terrortámadás bekövetkezése esetén; arra biztatja a Bizottságot, hogy e felmérés eredményeire építve dolgozzon ki közös uniós iránymutatásokat arról, hogyan kell kezelni az ilyen baleseteket vagy szándékos támadásokat, ezen belül megtalálva az eszközöket annak biztosítására, hogy a tagállamok megfelelő emberi és anyagi erőforrásokat fordítsanak erre az erőfeszítésre;

52. kéri a Megfigyelő és Információs Központ (MIC) szerepének megerősítését, amelyet korábban azzal a céllal hoztak létre az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében, hogy biztosítsa az információk és a helyes gyakorlatok tagállamok közötti megfelelő cseréjét, amely páneurópai szabványok kialakulását eredményezi a CBRN-tevékenységek felderítésében;

53. kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon, értékelje és évente tegyen jelentést a Parlamentnek a tagállamok megfelelőségéről, és kéri a nemzeti hatóságokat annak biztosítására, hogy a veszélyes CBRN-anyagokat kezelő érintett iparágak és szervezetek kövessék és teljesítsék a szabályokat és iránymutatásokat;

54. alapvető fontosságúnak tartja megfelelő tanulmányok elkészítését – ezen belül az információcserét és az együttműködést gyorsító és megkönnyítő, ezáltal a közbiztonságot érintő fenyegetésre adott válaszlépések hatását fokozó módszerek értékelését – az összes érintett nemzeti és uniós szerv és érdekelt fél kötelező jellegű bevonása érdekében;

Felkészültség és reakció

55. kéri a Tanácsot, hogy a vészhelyzeti tervezés vonatkozásában a Bizottságot bízta meg a „koordinátor” szerepkörének betöltésével, hogy ellenőrző szerepet játszasson, és ezáltal biztosítsa a helyi és nemzeti vészhelyzeti tervek meglétét; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak el kell látnia e tervek őrzőjének szerepét is, hogy a legjobb helyzetbe kerüljön a lehetséges hiányosságok azonosításához, és a megfelelő – az illetékes hatóságoknál gyorsabb – fellépéshez;

56. üdvözli a szándékot az EU polgári védelmi kapacitásának erősítésére; mindazonáltal megállapítja, hogy számos uniós tagállam honvédelmi minisztériuma szerez magas szintű gyakorlati tapasztalatot a CBRN-katasztrófák kezelésében; e tekintetben felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat, és áldozzanak többet a polgári és a katonai szakértelem kiterjedt összehangolására;

2010. december 14., kedd

57. szorgalmazza, hogy a Bizottság, tekintettel a közös közbeszerzési projektekre, folytassa azon szükségletek meghatározását, amelyeket a polgári védelmi kapacitás javítása érdekében ki kell elégíteni; e tekintetben arra szólít fel, hogy különös figyelmet kell fordítani a CBRN-anyagokkal kapcsolatos készenléttel és reagáló képességgel – többek között egészségügyi ellenintézkedésekkel – kapcsolatos uniós szükségletek meghatározására, s ennek során az egészségügyi ellenintézkedéseknek egy CBRN-esemény esetén való elérhetőségét mind uniós, mind pedig tagállami szinten értékelni kell;

58. kéri, hogy a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonsággal kapcsolatos veszélyhelyzetekkel kapcsolatban szervezzenek az uniós tagállamok számára, illetve tagállamok és harmadik országok számára közös megelőző gyakorlatokat;

59. üdvözlí a CBRN-incidenseket vagy támadásokat szimuláló uniós szintű gyakorlatokra vonatkozó tervet, és hangsúlyozza, hogy az uniós CBRN cselekvési tervnek gondoskodnia kell arról, hogy e gyakorlatok eredményei és értékelése hozzájáruljanak a páneurópai szabványok kialakításáról folytatandó folyamatos párbeszédbe;

60. felhívja a figyelmet arra, hogy a Bizottságnak kell vezető szerepet játszania a szükségleteken alapuló, ellenintézkedési kapacitásra vonatkozó szabványok meghatározásában; hangsúlyozza, hogy csak így lehet elérni a lehető legmagasabb biztonsági szintet az EU teljes területén, mivel ez lenne az egyetlen mód annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam azonos iránymutatásokat kövessen és azonos elveket alkalmazzon a kapacitások kiépítése és a megfelelő emberi és anyagi erőforrások véletlen vagy szándékos katasztrófákra való reagálásra történő felkészítése során;

61. hangsúlyozza, hogy az európai polgári védelmi mechanizmus koordinálásával, a közösen elfogadott uniós iránymutatásokkal összhangban és az EU finanszírozásában létre kell hozni a reagáláshoz szükséges erőforrások – akár orvosi, vagy más szükséges felszerelés – regionális/uniós szintű tartalékkészleteit, amelynek mérete a lehető legnagyobb mértékben tükrözi a fenyegetettség aktuális szintjét; hangsúlyozza a tartalékkészletek gondos kezelésének fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a reagáláshoz szükséges erőforrások, orvosi vagy egyéb szükséges berendezések tökéletesen működőképesek és korszerűek, valamint a legfrissebb technológiát képviselik; sürgeti, hogy ezen uniós/regionális erőforrás-felhalmozás megvalósulásáig az uniós CBRN cselekvési terv a szolidaritási záradék gyakorlatba való átültetésével mutasson utat arra vonatkozólag, hogy CBRN-baleset vagy terrortámadás esetén a tagállamok hogyan oszthatnák meg az ellenintézkedéseket és az erőforrásokat; hangsúlyozza, hogy egy adott uniós tagállam csak az érintett ország illetékes hatóságainak kérésére nyújthat segítséget, és nem sértheti a tagállam saját polgárainak megvédésére való képességét;

62. sürgeti az Európai Szolidaritási Alapra vonatkozó szabályok felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az hozzáférhetőbbé váljon természeti katasztrófák, illetve rendelkezésre álljon ipari és ember által okozott katasztrófák esetén, és felszólítja a tagállamokat, hogy használják fel a Strukturális Alapból rendelkezésre álló forrásokat a fokozott megelőzés és felkészültség biztosítására;

63. baleset, CBRN-anyagok kijutásának vagy szándékos felhasználásának szerencsétlen eshetőségére való felkészülés érdekében felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki olyan jelentéstételi mechanizmusokat, amelyek kapcsolatot teremtenek az uniós polgári védelmi mechanizmus és az egészségügy, a környezetvédelem, az élelmiszertermelés és az állatjólét területén működő más, megfelelő uniós korai figyelmeztető rendszerek között; emellett felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre az információk és elemzések nemzetközi szervezetekkel – mint például az Egészségügyi Világszervezettel, a Meteorológiai Világszervezettel és az Élelmiszer- és Mezőgazdasági Szervezettel – való cseréjére szolgáló mechanizmusokat;

64. kéri szakosodott uniós/regionális reagálási csoportok – többek között orvosi személyzet, bűnüldözési személyzet és katonai állomány – létrehozását, és megállapítja, hogy e csoportok felállítása után rendszeres speciális képzési és operatív gyakorlatokat kell tervezni;

65. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson kellő mértékű finanszírozást azzal a céllal, hogy jobb eszközöket fejlesszenek ki a biológiai anyagok felderítésére és azonosítására támadás vagy egyéb incidens bekövetkezése esetén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a felderítésre jelenleg használatos eszközök korlátozott kapacitással és gyorsasággal működnek, ami miatt vészhelyzet esetén értékes idő vesz el; hangsúlyozza, hogy

2010. december 14., kedd

a vészhelyzetekben fellépő személyzetet megfelelő felszereléssel kell ellátni, és orvosi szempontból előzetes védelmet kell biztosítani számukra, annak érdekében, hogy maximális személyes védelem mellett fejthessék ki tevékenységüket a katasztrófa sújtotta területen, ahol ártalmas kórokozók is előfordulhatnak; hangsúlyozza, hogy a kórházakban és az incidens áldozatait fogadó egyéb létesítményekben szintén korszerű eszközökre van szükség az anyagok azonosítására és diagnosztikai célokra;

66. felszólítja az információgyűjtésben érintett különböző uniós és nemzeti szerveket, hogy vizsgálják felül szervezeti felépítésüket, és ahol hiányosságot tapasztalnak, azt pótolják megfelelő emberekkel, akik tapasztalattal és ismeretekkel rendelkeznek a CBRN-fenyegetések és -kockázatok azonosítása és értékelése terén;

67. felhívja a Bizottságot, hogy a CBRN-anyagokkal kapcsolatos veszélyek és kockázatok értékeléséről rendszeresen számoljon be az Európai Parlamentnek;

68. felhív európai szintű képzési és figyelemfelkeltő programok indítására figyelembe véve, hogy az internet kínálja lehetőségeket a polgárok CBRN kérdésekben történő tájékoztatásának kulcsfontosságú forrásai; hangsúlyozza a riasztási mechanizmusok összehangolásának fontosságát és az uniós polgárok gyors tájékoztatására a CBRN-események vonatkozásában; érdeklődéssel veszi tudomásul a Közös Kutatóközponton belüli, a nukleáris biztonság európai képzési központjának megvalósíthatóságáról szóló tanulmányt;

Környezetvédelmi és egészségügyi következmények

69. megjegyzi, hogy a H1N1-járvány idején szervezetlen túlköltekezés történt a vakcinák tekintetében, üdvözli az „A H1N1-járvány tanulságai egészségügyi biztonság az Európai Unióban” című tanácsi következtetés-tervezetet (12665/2010), mely fontolóra veszi az oltóanyagok és vírusellenes gyógyszerek közös beszerzésére irányuló mechanizmus kifejlesztését, amit a tagállamokban önkéntes alapon alkalmaznának, és ösztönzi a tagállamokat, hogy együtt dolgozzanak ki többek között a meglévő kapacitások megosztására és az orvosi ellenintézkedések költséghatékony beszerzésének összehangolására irányuló készenléti megoldásokat, és közben biztosítsanak magas szintű CBRN-készenléteket az egész EU-ban;

70. megjegyzi, hogy az uniós jogszabályok (a 2006/965/EK tanácsi határozattal módosított 90/424/EGK tanácsi határozat) biztosítják a fertőző állatbetegségek, beleértve a zoonózisok felszámolása, az ellenük való védekezés és figyelemmel kísérésük közösségi megközelítését, többek között az állatok fertőzéstől való védelmére szolgáló állatorvosi ellenintézkedések beszerzését és felhalmozását; sajnálja, hogy az EU lakosságának a veszélyes biológiai kórokozóktól való védelmére szolgáló orvosi ellenintézkedések beszerzésének és felhalmozásának összehangolása tekintetében nem létezik ilyen közösségi megközelítés;

71. rámutat, hogy egy biológiai kórokozókkal – például, de nem kizárólag a lépfenével – kapcsolatos esemény vagy támadás évtizedekre megfertőzi az érintett területet és súlyosan károsítja a növények, az állatok és az emberek életét és egészségét, mellyel hosszú távú gazdasági költségeket okoz; felszólítja a Bizottságot, hogy illesszen be helyreállítási és méregtelenítési stratégiákat a CBRN-szakpolitikába;

72. hangsúlyozza, hogy egy CBRN-anyagokkal kapcsolatos, a talaj és/vagy az ivóvíz-ellátást befolyásoló esemény potenciálisan pusztító és nagy horderejű következményekkel jár az érintett területen élő összes ember egészségére és jólétére nézve; felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós CBRN cselekvési terv meghatározásakor ezt vegye figyelembe;

73. hangsúlyozza a vízalapú fertőzési események – melyek közé tartozik a környezetszennyezés, a talajszennyezés, a hulladékkezelés és/vagy a radioaktív anyagok kibocsátása – hatékony ellenőrzése biztosításának jelentőségét;

74. sajnálja, hogy az uniós CBRN cselekvési tervről szóló, erősen a felfedezésre és megelőzésre összpontosító bizottsági közleményben és tanácsi következtetésekben nem fordítanak elég figyelmet a készenlétre és a válaszadásra; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a közegészség és a környezet védelméhez abban az esetben szükséges készenléti és válaszadási mechanizmusok kifejlesztésére, ha az EU területén ténylegesen CBRN-esemény történne;

2010. december 14., kedd

75. sajnálja, hogy a CBRN cselekvési terv nem tartalmaz olyan intézkedéseket, amelyek biztosítanák a radiológiai és nukleáris létesítmények és anyagok biztonságát, és javítanák a különböző radiológiai veszélyhelyzetek és a lakosságra, valamint a környezetre gyakorolt hatásuk elleni válaszadási terveket;
76. riasztónak tartja azokat az eseteket, amikor magánszemélyek és aktivisták különböző európai újrafeldolgozó létesítményből nukleáris hulladékanyagot tudtak szerezni, és sürgős összehangolt fellépésre szólít fel a radioaktív és nukleáris anyagok és létesítmények biztonságának fokozása érdekében;
77. sajnálja, hogy a CBRN cselekvési tervről szóló bizottsági közlemény és tanácsi következtetések nem összpontosítanak tömegközlekedési hálózatok, valamint felhasználók egészségének megfelelő védelmére, tekintettel az elmúlt évek tömegközlekedést célzó számos terrortámadására és a CBRN-eseményeknek a CBRN-anyagok szállításakor való bekövetkeztenek általában fokozott kockázatára; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a CBRN-eseményeknél elsőként beavatkozó szervezetek kitétség előtti védelmét, valamint az áldozatok kitétség utáni ellátását, különösen a biológiai kórokozók tekintetében;
78. rámutat, hogy egy CBRN-esemény hosszú távú hatást gyakorolhat az élelmezési célú növények növekedésére és így potenciálisan káros hatást gyakorol az EU élelmiszerbiztonságára; felkéri a Bizottságot, hogy az uniós CBRN cselekvési terv meghatározásakor ezt vegye figyelembe;
79. ösztönzi a legjobb gyakorlatok megosztását olyan országokkal – például az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és Indiával –, melyek szakértelemre tettek szert a CBRN-nel kapcsolatos kockázatelemzés, megelőzés, felfedezés, tájékoztatás és válaszadás területén;
80. közös politikákat ösztönöz a vegyi, biológiai, radiológiai vagy nukleáris szennyezés által érintett földterületek rehabilitációja érdekében, hogy a talaj és a földterület a lehető leghamarabb újra használható legyen, csökkentve az egészségi és a környezeti kockázatokat;
81. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fontolják meg olyan válaszadási modellek kialakítását, amelyek egy CBRN-esemény bekövetkeztekor az ideális választ adják, és amelyekben különös figyelmet fordítanak a képzési intézményeknek, a betegellátási intézményeknek és az időskori gondozóközpontoknak;
82. felszólítja a tagállamokat, hogy a CBRN-eseményre vonatkozó evakuálási tervek meghatározásakor fordítsanak különös figyelmet az idősek, a gyermekek, az egészségügyi ellátásban részesülők, fogyatékkal élő személyek és egyéb sérülékeny csoportok igényeire;
83. felszólítja a tagállamokat, hogy helyezzenek különleges hangsúlyt olyan polgári védelmi menedékek építésére a köz- és állami intézményeken belül, valamint helyi és regionális szinten, amelyekben az európai lakosság katasztrófa esetén menedéket lelhet;
84. sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a közös minimális biztonsági normákról szóló megállapodást kötni olyan harmadik szomszédos országokkal, melyek területén olyan anyagok vannak, amelyek baleset esetén komoly veszélyt jelenthetnek a környezeti és emberi biztonságra az EU-n belül;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy cselekvési tervében biztosítsa a biztonsági intézkedések technológiai fejlődéshez való rugalmasabb hozzáillesztését;
86. sürgeti a Bizottságot, hogy részletesen vizsgálja meg a meglévő biztonsági intézkedéseket a környezetre és az egészségre gyakorolt hatásuk tekintetében, és biztosítsa, hogy új intézkedéseket kizárólag egy ilyen, rendszeres időközönként elvégzett vizsgálat eredményei alapján vezessenek be;

*

* *

87. felszólítja a tagállamokat, hogy készítsenek a mától 2013-ig – amikor az uniós CBRN cselekvési terv felülvizsgálata lesz – terjedő időszakra vonatkozó uniós CBRN-útmutatót, melyben meghatározzák azokat a kihívásokat és politikai válaszokat, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság folyamatában és az adott időpontig elért haladás tekintetében rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet;

2010. december 14., kedd

88. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja felül, és alkalmazza ajánlásainak megfelelően az uniós CBRN cselekvési tervet, és várja annak gyors végrehajtását; emellett arra sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a következő EU CBRN cselekvési tervet legalább egy évvel azt megelőzően terjesszék a Parlament elé, hogy az a végrehajtási szakaszába lépne, annak érdekében, hogy a Parlament kellő időben véleményt alkothasson;

89. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

Helyes kormányzás és az EU regionális politikája

P7_TA(2010)0468

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a helyes kormányzás az EU regionális politikája területén: az Európai Bizottság segítségnyújtási eljárásai és az általa végzett ellenőrzés (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 174–178. cikkeire,
- tekintettel az Európai Unió általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelet felülvizsgálatára irányuló 2010. május 28-i bizottsági javaslatra (COM(2010)0260),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a regionális politika és annak finanszírozása átláthatóságáról szóló 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. június 17–18-i, többszintű kormányzásról szóló fehér könyvére és a konzultációs jelentésre;
- tekintettel a 2010. március 16–17-i, malagai nem hivatalos miniszteri ülés következtetéseire;
- tekintettel a Bizottság „a tagállamok és a Bizottság feladatai a strukturális alapok és a kohéziós alap megosztott igazgatásával kapcsolatban – helyzetleírás és kilátások a 2006. utáni programozási időszakra” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2004. szeptember 6-i közleményére (COM(2004) 0580),
- tekintettel a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások eredményeiről szóló a 2008. május 14-i bizottsági közleményre (COM(2008)0301),
- tekintettel az Európai Számvevőszék a 2006-os és 2008-as pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról szóló éves jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽²⁾ HL C 15 E., 2010.1.21., 10. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0201.

2010. december 14., kedd

- tekintettel a Bizottság 2008. február 19-i „A Bizottságnak a megosztott irányítású strukturális intézkedésekre vonatkozó felügyeleti szerepének megerősítésére irányuló cselekvési terv” című közleményére (COM(2008)0097),
 - tekintettel a Bizottság 2009. február 3-i „Jelentés a Bizottság megosztott irányítású strukturális intézkedésekre vonatkozó felügyeleti szerepének megerősítésére irányuló cselekvési terv végrehajtásáról” című közleményére (COM(2009)0042),
 - tekintettel Samecki és Špidla biztosok 2009. október 28-i, a Bizottsághoz szóló közleményére, amely időszaki jelentést ad a Bizottságnak a megosztott irányítású strukturális intézkedésekre vonatkozó felügyeleti szerepének megerősítésére irányuló cselekvési terv (SEC(2009)1463) nyomon követéséről,
 - tekintettel a Bizottság 2010. február 18-i „a Bizottságnak a megosztott irányítású strukturális intézkedésekre vonatkozó felügyeleti szerepének megerősítésére irányuló cselekvési tervének megvalósításáról szóló jelentés” című közleményére (COM(2010)0052),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0280/2010),
- A. mivel a kohéziós politika végrehajtása nagymértékben decentralizált, és a nemzeti szint alatti hatóságok felelősségvállalásának ösztönzésén alapszik,
- B. mivel a kohéziós politika elsődleges szerepet játszik a többszintű kormányzás megvalósításában, azáltal, hogy bevonja a nemzeti szint alatti hatóságokat a viták törvényhozás előtti szakaszába, ezáltal javítva a döntéshozási folyamatok minőségét,
- C. mivel a többszintű kormányzás alatt az Unió, a tagállamok, valamint a helyi és regionális hatóságok, valamint a szociális és gazdasági partnerek és a nem kormányzati szervezetek összehangolt, partnerségen és társfinanszírozáson alapuló fellépését kell érteni, melynek célja az Európai Unió politikáinak kidolgozása és végrehajtása, és mivel ez a meghatározás a felelősségi köröknek a különböző kormányzati szintek közötti megosztását is magában foglalja,
- D. mivel az Európai Számvevőszék 2006-os jelentése kimutatta, hogy a kohéziós politika ellenőrzési rendszerei nem voltak elég hatékonyak, 12 %-os hibázási aránnyal a megtérített költségekben, és a 2008-as jelentés, amelyben a költségek 11 %-os jogtalan megtérítése szerepel, megerősítette ezeket az adatokat,
- E. mivel a Bizottságnak erősítenie kell ellenőrző szerepét a hibák csökkentése végett, javítania kell az ellenőrzés rendszerét, és növelnie kell a nemzeti szint alatti hatóságoknak és kedvezményezetteknek nyújtott segítséget, amely lépések hosszútávon mind az eredményközpontúbb, felhasználóbarát szabályozáshoz vezetnek,
- F. mivel a finanszírozási kérelmekkel kapcsolatos eljárások túl bonyolultak, a felesleges ellenőrzések pedig azzal a veszéllyel járnak, hogy a potenciális kedvezményezettek elfordulnak a kohéziós politikától,
- G. mivel a honfitársaink által a közszolgáltatások tárgyában (például tömegközlekedés, ivóvíz, közegészségügy, szociális lakások és közoktatás) elvárt konkrét megoldásokat csak felelősségteljes kormányzással az alábbi két kiegészítő rendszer bevonásával lehet elérni: egyrészt az intézményi rendszer, amely rendelkezik az állam, valamint a regionális és helyi hatóságok között a hatáskörök és a költségvetés megosztásáról, másrészt a partnerségi rendszer, amely egy adott területen összehozza valamennyi érintett köz- és magánszereplőt,

2010. december 14., kedd

- H. mivel a partnerségnek az összes érintett közösségre és csoportra ki kell terjednie, a nagyobb legitimitás, a garantált átláthatóság és a pénzeszközök jobb felhasználása révén előnyöket és hozzáadott értéket teremthet a kohéziós politika végrehajtása terén, továbbá a partnerséget az általa képviselt társadalmi és polgári értékek szempontjából is értékelni kell,
- I. mivel az integrált megközelítésnek, ha szembe kíván nézni a helyi és regionális kihívásokkal, tekintettel kell lennie a területi sajátosságokra (földrajzi és természeti hátrányok, elnéptelenedés, legkülső régió stb.),

A többszintű irányítás alkalmazása

1. üdvözlöi az RB többszintű kormányzásról szóló fehér könyvét és a nemzeti szint alatti támogatás elismerését a Lisszaboni Szerződésben; hangsúlyozza, hogy a többszintű megközelítést nem csak vertikálisan kellene alkalmazni, hanem horizontálisan is, az azonos szintű szereplők között, minden megosztott hatáskörű Uniósi politika esetében, beleértve a kohéziós politikát is;
2. üdvözlöi a 2010. márciusi malagai nem hivatalos miniszteri ülés következtetéseit, és úgy véli, hogy a többszintű kormányzás előfeltétele a területi kohézió elérésének Európában; kéri, hogy tegyék ezt az elvet kötelezővé a tagállamokban azon szabályozási területeken, amelyeknek jelentős a területi hatása, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban kiegyensúlyozott területi fejlődés menjen végbe; rámutat, hogy ezen intézkedésnek semmiképp sem szabad körülményesebb eljárásokhoz vezetnie;
3. úgy véli, hogy a megfelelő többszintű kormányzásnak alulról felfelé irányuló („bottom-up”) megközelítésen kell alapulnia, mely figyelembe veszi az egyes tagállamokban alkalmazott eltérő igazgatási gyakorlatokat; felszólítja a tagállamokat, hogy azonosítsák a kormányzás különböző szinteken való alkalmazásának leghatékonyabb eszközeit és javítsák a regionális és helyi hatóságokkal, illetve a közösségi közigazgatással való együttműködést, például a közigazgatás különböző szintjein dolgozó tisztviselők részvételével tartott, a Bizottsággal közösen szervezett rendszeres találkozók révén, vagy a hatalom különböző illetékességi szintjeire kiterjedő önkéntes európai területi paktumok bevezetésével;
4. azt ajánlja, hogy a különböző érintett szereplőknek a politikai döntéshozatal elején történő bevonásával oly módon rendszeresítsék a területi hatás elemzését, hogy érthetővé váljanak a közösségi jogalkotási és nem jogalkotási javaslatoknak a területekre gyakorolt gazdasági, társadalmi és környezeti hatásai;
5. hangsúlyozza, hogy a többszintű kormányzás lehetővé teszi a területi együttműködésben rejlő lehetőségek hatékonyabb kihasználását, a határok két oldalán lévő magán- és közszereplők között létrejött kapcsolatoknak köszönhetően; sürgeti azon tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy minél hamarabb hozzák meg a szükséges intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik az európai területi együttműködési csoportosulások megalakítását; ajánlja, hogy a Bizottság támogassa az információcserét a már létező és a jelenleg formálódó EGTC-k között a meglévő programok keretében; üdvözlöi a Régiók Bizottsága által az európai területi együttműködési csoportosulások kapcsán elvégzett munka jó minőségét, és felszólít rendelkezésre álló eszközeinek – különösen a lisszaboni folyamatot nyomon követő platform és a szubszidiaritás elvét ellenőrző hálózat – igénybevételére a legjobb gyakorlatok régiók és tagállamok közötti cseréjének előmozdítására, a célkitűzések és a szükséges tervezési intézkedések közös azonosítása és meghatározása, végül pedig a kohéziós politika eredményeinek összehasonlító értékelése érdekében;
6. felkéri a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy fokozzák az integrált megközelítés alkalmazását a jelenlegi programozási időszakban; javasolja, hogy tegyék kötelezővé ezt a megközelítést a jövőbeni kohéziós politikára nézve; úgy véli, hogy egy rugalmas és integrált megközelítésnek nemcsak a területfejlesztés gazdasági, társadalmi és környezeti szempontjait kell figyelembe vennie, hanem lehetővé kell tennie a különböző partnerek érdekeinek összehangolását is a területi sajátosságok fényében, a helyi és regionális kihívásokkal való szembenézés érdekében;

2010. december 14., kedd

7. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki útmutatót a köz- és magánszereplők számára arról, miként lehet átültetni a gyakorlatba a többszintű kormányzás és az integrált megközelítés elveit; javasolja, hogy a fenti két megközelítési mód ismertebbé tételét célzó tevékenységet az ERFA technika segítségnyújtás keretéből finanszírozzák;

8. ajánlja, hogy a Régiók Bizottsága használja fel a 2011-es nyílt napokat, és amennyiben ez még lehetséges, a 2010-es nyílt napokat a többszintű kormányzás előmozdítását elősegítő legmegfelelőbb eszközök azonosításáról szóló vita ösztönzésére és elmélyítésére; javasolja egy európai többszintű kormányzási címke létrehozását és bevezetését az EU összes régiójában 2011-től;

9. megállapítja, hogy a decentralizált mechanizmusok a többszintű irányítás döntő fontosságú elemei; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy az egyszerűsítés szükségességére való tekintettel, amennyiben indokolt, az operatív programok egy részének végrehajtását delegálják másra, és a globális támogatásokat megfelelőbb módon használják fel; felkéri őket, hogy a jogalkotás és a költségvetés szintjén sürgősen tegyék meg a decentralizálás érdekében szükséges intézkedéseket, hogy a többszintű kormányzás rendszere hatékonyan és a partnerség és a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával működhessen; hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi hatóságokat, különösen a jogalkotási hatáskörökkel rendelkező hatóságokat jobban be kell vonni a munkába, mivel ők ismerik legjobban a régiójuk lehetőségeit és szükségleteit, és ezáltal hozzájárulhatnak a kohéziós politika jobb végrehajtásához;

10. ösztönzi a tagállamokat, hogy már a korai szakaszban vonják be az érintett régiós és helyi hatóságokat, továbbá a civil társadalom szereplőit az Unió jogalkotásáról, valamint a strukturális alapokból részesülő programokról folyó egyeztetésbe, lehetővé téve, hogy időben kezdetét vegye a kormányzat különböző szintjei közti dialógus; szorgalmazza a fenti hatóságok a nemzeti képviselőkkel egyenrangú félként való részvételét a felelős döntéshozó testületekben;

11. hangsúlyozza, hogy a források hatékony felhasználása és a maximális hatás elérése érdekében megfelelő igazgatási kapacitásokra van szükség mind uniós, mind regionális szinten; ezért kéri a Bizottságot, hogy bővítse igazgatási kapacitáit a kohéziós politika hozzáadott értékének növelése és a fellépések fenntarthatóságának biztosítása érdekében, valamint felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő igazgatási struktúrákat és humán erőforrásokat a toborzás, a javadalmazás, a képzés, az erőforrások, az eljárások, az átláthatóság és a hozzáférhetőség területén;

12. ezen felül kéri a tagállamokat, hogy szükség esetén fokozzák a régiós és helyi hatóságok szerepét a programok előkészítésében, igazgatásában és végrehajtásában, továbbá erősítsék meg a rendelkezésre álló eszközöket; ajánlja a helyi együttműködések alapuló helyi fejlesztési módszerek alkalmazását a kohéziós politikában, különösen a városi, vidéki és határokon átnyúló projektek esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a hasonló egyedi gazdasági növekedési potenciállal rendelkező régiók közötti partnerségi kapcsolatok kialakítását, és gondoskodjon arról, hogy a makroregionális együttműködés koordinálása céljából megfelelő, uniós szintű keret álljon rendelkezésre;

13. úgy véli, hogy a partnerség és a társfinanszírozás elve erősíti a nemzeti szint alatti hatóságok felelősségvállalását a kohéziós politika végrehajtásában; emlékeztet a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapelvei melletti elkötelezettségére, és kéri, hogy ezeket a közkiadások gazdasági válság miatti korlátozása ellenére is tartsák be;

14. javasolja a partnerség gyakorlatának megerősítését, és kéri a Bizottságot, hogy szolgáljon egyetértésben elfogadott meghatározással a partnerség fogalmáról, amely a regionális és helyi hatóságokkal és a civil társadalom szereplőivel kiépített valódi partnerség feltétele; kéri a Bizottságot, hogy külön e célra szánt értékelő módszerek kidolgozása révén szigorúan ellenőrizze a fenti elv betartását, és terjessze a bevált gyakorlatot ezen a területen az információs és telekommunikációs eszközök révén; emlékeztet arra, hogy a strukturális alapok programozásának és végrehajtásának valamennyi szakaszában a partnerség hozzájárulhat a hatékonysághoz, az eredményességhez, a legitimitáshoz és az átláthatósághoz, valamint növelheti a programok eredményeivel kapcsolatos elkötelezettséget és felelősségvállalást; hangsúlyozza az önkéntesség partnerségi folyamatban betöltött fontos szerepét;

2010. december 14., kedd

15. felhívja a figyelmet a lakossággal a civil társadalmat képviselő szervezeteken és nem kormányzati szervezeteken keresztül folytatott konzultáció kötelező jellegére javaslataik figyelembevételére érdekében, és kiemeli, hogy a civil társadalom részvétele segíti a döntéshozatali folyamat legitímálását; megjegyzi, hogy a közvéleménynek az operációs programok (2007–2013) előkészítő szakaszába történő bevonására irányuló erőfeszítések nem hozták meg a remélt sikereket; felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a helyes gyakorlatokat és tegye lehetővé alkalmazásukat annak érdekében, hogy a következő programozási időszakban a nyilvánosság bevonása hatékonyabb legyen;

16. kéri a többszintű kormányzás elvének alkalmazását az Európa 2020 stratégia kialakításának és végrehajtásának minden szakaszában, hogy a szabályozás megalkotásában azok a régiós és helyi hatóságok is részt vegyenek, amelyeknek azt meg kell valósítaniuk; ezzel összefüggésben emlékeztet a helyi és regionális hatóságoknak az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos területi megállapodásáról szóló javaslatra, amelynek célja a régiók és az önkormányzatok ösztönzése a 2020 stratégia céljainak sikeres megvalósításához való hozzájárulásra;

17. javasolja, hogy a Bizottság újból elemezze az Európai Parlament által kezdeményezett „Erasmus a választott helyi és regionális képviselők számára” elnevezésű kísérleti projekt végrehajtásának lehetőségeit, és a javasolt projektek színvonalának emelése és a hatékonysági célkitűzés teljesítése érdekében felszólítja a Bizottságot, hogy az ERFA operatív technikai segítségnyújtási költségvetési keretéből hozzon létre képzési és mobilitási rendszert a kohéziós politika programjait működtető helyi és regionális szereplők, valamint azon partnerek számára, akik az integrált megközelítések és a többszintű irányítás végrehajtásában szakértelmmel rendelkeznek; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson eszközöket ezen kezdeményezések számára, és fokozza a regionális és helyi hatóságokkal való – a Régiók Bizottságán keresztül is történő – hálózatépítést;

18. úgy véli, hogy a régiók európai hálózatainak ki kellene terjeszteniük tevékenységüket a kormányzást és a partnerséget érintő helyes gyakorlatok területére, nagyobb hangsúlyt kellene helyezniük a korábbi programciklusokból szerzett politikai és stratégiai tapasztalatokra, valamint az EU összes nyelvén biztosítani kellene a nyilvános hozzáférést a legjobb gyakorlatok cseréjével kapcsolatos kulcsfontosságú információkhoz, hozzájárulva ezzel a helyes gyakorlatok tényleges megvalósításának biztosításához;

A Bizottság regionális és helyi hatóságok támogatásában betöltött szerepének megerősítése

19. úgy véli, hogy régiós és helyi szint növekvő szerepével együtt a Bizottság felügyelő szerepét is erősíteni kell, inkább az ellenőrző rendszerek, semmint egyes projektek felülvizsgálatára összpontosítva; e tekintetben kéri a nemzeti szervek európai tanúsítási rendszerének létrehozását; sürgeti a Bizottságot, hogy teljesítse a megfelelés-értékelési jelentések jóváhagyását, hogy elkerülje a kifizetések késlekedését és a források elvesztését a kötelezettség megszűnése miatt, és 2012-ig álljon elő javaslattal az elfogadható hibakockázatról;

20. üdvözli a Bizottság jelentésének észrevételeit a 2010. februári cselekvési tervvel kapcsolatban, és az eddig megkezdett helyesbítő és preventív intézkedéseket; kéri a Regionális Politikai Főigazgatóságot, hogy folytassa ezt a gyakorlatot a megvalósítás egész ideje alatt, hogy megtartsa a cselekvési terv keltette lendületet;

21. hangsúlyozza, hogy jobban kell koordinálni az európai kezdeményezéseket a kohéziós politika és a strukturális politika területén annak érdekében, hogy ne kockáztassák a regionális politika egységét; kéri a Bizottságon belül a kohéziós politikáért és a strukturális politikáért felelős REGIO főigazgatóság és a vonatkozó ágazati kezdeményezésekért felelős főigazgatóságok közti koordináció megerősítését; kéri, hogy tekintettel a regionális és helyi közösségek jogainak a Lisszaboni Szerződésből fakadó megerősítésére, e közösségeket vonják be jobban a politikák kidolgozásába, a Bizottság szintjén, a projektekért felelősök felelősségének növelése érdekében: követeli továbbá, hogy a Bizottság helyben, fokozottan ellenőrizze az eredményeket, hogy jobban lehessen értékelni a projekt struktúráinak, valamint a tevékenységeknek a hatékonyságát a kitűzött célokhoz képest;

22. kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg az „oktatók képzése” kezdeményezést az irányító és igazoló hatóságok számára; hangsúlyozza, hogy folyamatos ellenőrzéssel kellene biztosítani azt, hogy a képzések tartalmi valóságban és kiegyensúlyozott módon eljussanak az alsóbb szintekre, nem felejtkezve el a helyi szereplőktől;

2010. december 14., kedd

23. sürgeti a Bizottságot, hogy minél előbb indítsa el az SFC 2007 informatikai rendszer új portálját, amely közvetlen hozzáférést biztosít a strukturális alapok összes érintettjének a számukra fontos információhoz; ajánlja, hogy a tagállamok tegyék elérhetővé a tudnivalókat erről a lehetőségről a regionális és helyi hatóságok, valamint a végső kedvezményezettek számára, és azokat terjesszék közöttük;

24. kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre további technikai segítségnyújtási mechanizmusokat a megvalósítás során felmerülő problémákkal kapcsolatos ismeretek regionális és helyi szinten való terjesztésére, különösen azokban a tagállamokban, amelyekben a 2000 és 2006 közötti kohéziós politikához kapcsolódó programok Bizottság által elvégzett utólagos értékelése szerint tartósan problémát okoz a kohéziós politikai programok végrehajtásához szükséges igazgatási kapacitások biztosítása;

25. kéri az egységes információs és ellenőrzési modell (SISA) szabályszerű alkalmazását az auditálás minden szintjén, a kétszeres auditálás és túlzott ellenőrzés elkerülése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon ki egy kézikönyvet az egységes ellenőrzésről, amely tartalmaz minden eddigi útmutatót;

26. felkéri a tagállamokat a pénzügyi tervezési eszközök szélesebb körű használatára a projektek minőségének javítása és a magánszereplők – különösen a kis- és középvállalkozások – részvételének növelése érdekében az európai projektekben; kéri a Bizottságot, hogy tegye egyszerűbbé ezen eszközök működésének szabályait, mivel jelenlegi összetettségük megnehezíti a használatukat;

27. meggyőződése, hogy az eljárások betartása nem lehet a beavatkozások minőségének kárára; kéri a Bizottságot, hogy a jövőben eredményközpontúbb szakpolitikát hozzon létre, amely inkább a minőségi teljesítményre és a stratégiai projektek fejlesztésére összpontosít, mint az ellenőrzésre; ezért kéri a Bizottságot, hogy a jobb nyomon követési és értékelési rendszerek fejlesszen ki objektív és mérhető indikátorokat, amelyek Unió-szerte összehasonlíthatóak, és fontolja meg alaposan, hogy gazdasági válság esetén a szabályok rugalmasságára van szükség;

28. hangsúlyozza, hogy az egyértelmű és átlátható eljárások alkalmazása a helyes kormányzás egyik eleme; ezért üdvözli a költségvetési rendeletnek és a strukturális alapok szabályozásának folyamatban lévő egyszerűsítését, és arra kéri a tagállamokat, hogy szigorúan tartsák be a felülvizsgált költségvetési rendelet előírásait, és hozzák nyilvánosságra a strukturális alapok végső kedvezményezettjeivel kapcsolatos információkat; sürgeti a Bizottságot, hogy érthető, későbbi gyakori módosításokat nem igénylő szabályokat javasoljon; kéri az alapok egyszerűbb felépítését 2013 után, nem a gazdasági válság okán, hanem a jövőbeni kohéziós politika általános elveként, az alapok felhasználásának megkönnyítése céljából, valamint javasolja, hogy a további adminisztrációs terhek elkerülése érdekében – melyek a szöbe jöhető partnereket visszarizsztatják a projektekben való részvételtől – nagyobb átláthatóság és rugalmasság érvényesüljön az európai alapok felhasználása tekintetében;

29. üdvözli a Bizottságnak a kohéziós politikai programok végrehajtásáról szóló 2010. évi stratégiai jelentését, mivel a politikaformálási folyamat számára fontos információkkal szolgál; úgy véli, hogy e jelentés megállapításait komolyan figyelembe kell venni a kohéziós programok hatékony végrehajtásának javítását célzó javaslatok kidolgozásakor is;

30. emlékeztet arra, hogy erős és jól finanszírozott kohéziós politikához kötődik, amely harmonikusan biztosítja az Európai Unió valamennyi régiójának fejlődését; kéri, hogy e politika pénzügyi eszközei maradjanak meg 2013 után, és minden nemzeti szintre történő visszaemelési kísérletet utasítsanak el;

31. kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza a differenciálás és az arányosság elveit a jövőbeni szabályozásban és igazítsa a követelményeket a programok nagyságához és a partnerek sajátosságaihoz, különösen, ha kisebb, helyi hatóságokról van szó; kéri az általánosösszegek szélesebb körű használatát minden alap esetében, különösen az általános költségek és a technikai segítségnyújtás esetén; javasolja, hogy az innovatív projektek ösztönzése érdekében esetükben gondoskodjanak rugalmasabb értékelési kritériumokról, és enyhítsenek a kísérleti projektek ellenőrzési követelményein; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az alapok helyes felhasználása mellett elkötelezett és azt sikeresen biztosító tagállamokkal közösen dolgozza ki a „bizalmi szerződés” elvét;

2010. december 14., kedd

32. javasolja a strukturális alapok szabályainak mélyebb harmonizációját és integrációját, a jövőbeni minél inkább felhasználóbarát politika felépítése érdekében, elkerülve a projektek feldarabolását rész-projektekre, amelyek különböző alapoknál pályáznak; ajánlja, hogy ne csak a kiadások rendszerességén legyen hangsúly, hanem a beavatkozások minőségén is, és a forrásokat az irányításban való segítségnyújtás hatékonyabbá tételére koncentrálják;

33. felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen elő javaslatokat a következő programozási időszakra vonatkozó rendelkezéseket illetően, fogadja el a végrehajtási rendeletet, dolgozza ki a szükséges iránymutatásokat, és megfelelő időben biztosítsa a vonatkozó képzéseket, valamint segítse elő az operatív programok tárgyalási és jóváhagyási folyamatát annak érdekében, hogy elkerüljön mindennemű késedelmet a kohéziós politika végrehajtásában, és az alapok 2013 utáni felhasználásában;

*

* *

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

Területi, társadalmi és gazdasági kohézió

P7_TA(2010)0473

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása a valódi területi, társadalmi és gazdasági kohézió kialakításáról az EU-n belül – a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződést és az Európai Közösséget létrehozó szerződést módosító Lisszaboni Szerződésre, és különösen annak I. és XVIII. címére,
- tekintettel a 2010. március 25-26-i Európai Tanács következtetéseire,
- tekintettel a Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához címzett, „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
- tekintettel az OECD 2009-es éves jelentésére,
- tekintettel az OECD LEED partnerségek és helyi irányítás fóruma által 2006-ban kiadott „Eredményes partnerségek: útmutató” című kiadványára,
- tekintettel a globális versenyképességről szóló 2009–2010-es jelentésre (Világ gazdasági Fórum, Genf, Svájc, 2009),
- tekintettel az „Egy megújult kohéziós politika menetrendje – helyi érdekű megközelítés az európai uniós kihívásoknak és elvárásoknak való megfelelés érdekében” című független jelentésre, amelyet Danuta Hübner, regionális politikáért felelős biztos megbízásából Fabrizio Barca készített 2009 áprilisában,
- tekintettel az Európai Települések és Régiók Tanácsa által készített „Az EU kohéziós politikájának jövője” című szakpolitikai dokumentumra (Brüsszel, 2009. december),

2010. december 14., kedd

- tekintettel az Európai Régiók Gyűlésének 2007. november 8-án az olaszországi Udinében tartott közgyűlésén elfogadott, a 2013 utáni időszakra vonatkozó regionális politikáról szóló állásfoglalására,
 - tekintettel a Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások eredményeiről szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0301),
 - tekintettel „A strukturális alapokról szóló rendelet végrehatása (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei” című 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a regionális politika terén alkalmazott bevált gyakorlatokról és a strukturális alapok felhasználásának akadályairól szóló 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén a projektek megalapozásáról szóló 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a területi kohéziót és a kohéziós politika jövőbeli reformját érintő vita állásáról szóló zöld könyvvel kapcsolatos 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésre (COM(2007)0273),
 - tekintettel a Bizottságnak a strukturális alapok végrehajtásáról szóló 20. éves jelentésére (2008) (COM(2009)0617),
 - tekintettel a Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „A magán- és állami beruházások mobilizálása a gazdasági fellendülés és a hosszú távú szerkezeti változások érdekében: a köz-magán társulások fejlesztése” című bizottsági közleményre (COM(2009)0615),
 - tekintettel az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjáról szóló 2006. február 14-i állásfoglalásának 37. pontjára ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0309/2010),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke értelmében a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdítása az Európai Unió egyik célkitűzése,
- B. mivel az Európai Unió globális szinten csak akkor lehet versenyképes, ha teljesítményét a belpolitika úgy támogatja, hogy képes legyen egy fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, a biológiai sokféleséget tiszteletben tartó gazdaság megvalósításán keresztül olyan recessziós időszakokban is szembenézni a globális kihívásokkal, amelyek során kiderül, hogy a kevésbé fejlett régiók kevésbé tudják versenyképességüket visszanyerni,
- C. mivel a versenyképesség és a kohézió egymásnak nem mond ellent és a kettő nem összeférhetetlen, hanem egymást kiegészítő elemeket tartalmaz,

⁽¹⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 79. o.

⁽²⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 38. o.

⁽³⁾ HL C 15. E, 2010.1.21., 10. o.

⁽⁴⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 65. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 97. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel az Unióban a konvergencia területén elért jelentős előrelépések ellenére az EU régiói között megfigyelhető tendencia a területi egyenlőtlenségek kiéleződése, például a hozzáférhetőség terén és különösen a strukturálisan hátrányos helyzetű régiókban, továbbá a régiókon és az uniós területeken belül is, ami területi szegregációhoz vezethet és elmélyítheti az EU régióinak jóléti szintjei között meglévő különbségeket és csökkentheti az EU általános versenyképességét,
- E. mivel az OECD 2009-es éves jelentésében ajánlásokat fogalmazott meg a hosszú távú növekedésre vonatkozóan, középpontba állítva az adózás, az infrastruktúrába, az oktatásba és a munkaerőbe történő beruházás, valamint a termelői piacok szabályozásának fontosságát, így hangsúlyozva szerepüket,
- F. mivel a Világgazdasági Fórum globális versenyképességről szóló 2009–2010-es jelentésében – más jelentésekhez hasonlóan – rámutatott az infrastruktúra, mint a 12 pillér közül a második olyan pillér meghatározó szerepére, amelynek alapján a globális versenyképességet megállapítják, és rávilágított, hogy a minőségi infrastruktúra létfontosságú a távolság hatásának csökkentésében, a külföldi befektetések az adott térségbe vonzásában, valamint a gazdasági fejlődés lehetséges voltának biztosításában,
- G. mivel a versenyképességet csak az egész EU-ban ténylegesen fenntartható gazdasági fejlődéssel lehet elérni,
- H. mivel a K+F-fel és az innovációval foglalkozó, a Hampton Court-i csúcstalálkozót követően felállított, Esko Aho vezette független szakértői csoport „Egy innovatív Európa megteremtése” című jelentése azonosítja azokat a legfontosabb területeket – e-egészségügy, gyógyszerek, közlekedés és logisztika, környezetvédelem, digitális tartalom, energia és biztonság –, ahol működhet az innováció piaca, és a közérdek jelentős szerepet játszhat,
- I. mivel az Európa 2020 stratégia céljainak teljesítése érdekében szükséges, hogy a fejlődési szintek és korlátok közötti különbségeket elismerjék, valamint hogy olyan célokat tűzzenek ki, amelyek a valós helyzetet és azon igényeket tükrözik, amelyek meghatározására a különböző kormányzati szinteken lévő valamennyi érdekelt féllel történt konzultáció után került sor,
- J. mivel az Európai Tanács 2010 márciusi ülésén elismerte a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, és többek között az infrastruktúra fejlesztésének fontosságát az Európa 2020 stratégia sikerének biztosításában, olyan körülmények között, amikor az új stratégia a gazdasági fejlődésben mutatkozó akadályok leküzdését célozza meg,
- K. mivel a kohéziós politika hatékony eszköznek bizonyult a pénzügyi válságból eredő társadalmi-gazdasági kihívások rugalmas kezelésére,
- L. mivel a versenyképesség alapfeltételeit a jó infrastruktúrán kívül mindenképp a kutatási, innovációs és technológiafejlesztési területek támogatása, valamint a régiókban élő emberek ennek megfelelő szintű képzése alkotja,
- M. mivel a régiók létfontosságú szerepet fognak betölteni abban, hogy a válság emberekre gyakorolt hatásait korlátozzák, ezért a partnerségi elvhez és a szakpolitikák különböző típusai területi hatásának előzetes értékelésére szolgáló megfelelő eszközök alkalmazásához kell fordulniuk, hogy szembenézhesenek nagyobb kihívásokkal, például a globalizációhoz, a demográfiai változásokhoz és a régiók ebből adódó elnéptelenedéséhez, az éghajlatváltozáshoz, az energiával összefüggő kérdésekhez, a biológiai sokféleség védelméhez, valamint a válság kapcsán felmerülő kihívásokhoz történő alkalmazkodással,
- N. mivel a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások eredménye a programok minőségének és a részes felek részvételének vonatkozásában a kormányzás minden szintjén növekedést mutat, ily módon előrelépést jelent a lisszaboni célkitűzések teljesítése felé a gazdasági versenyképesség és a foglalkoztatás terén,

2010. december 14., kedd

- O. mivel a kohéziós politika reformjának az európai politikák közötti nagyobb összefüggés, azok összehangolása és szinergiája révén kell megerősítenie ezt a politikát, ugyanakkor nem szabad az Unió fenntartható fejlődéssel kapcsolatos igényei és célkitűzései alapján egyik politikát sem a másik alá rendelni,
- P. mivel a helyi és regionális szereplők kohéziós politikában való részvételét a gazdasági fejlődés és a társadalmi integráció elősegítését célzó regionális és helyi stratégiáik tükrözik,
- Q. mivel a kapacitásfejlesztés – ideértve az infrastruktúra minden típusát – támogatja a lemaradt régiók gazdasági versenyképességét, és lehetővé teszi az oktatáshoz, a kutatáshoz és az innovációhoz való hozzáférést,
- R. mivel bár az említett eszközrendszer bizonyos elemei, például az azonos időtartam és a lisszaboni menetrenddel való összhang lehetővé teszi a szinergiákat, továbbra is vannak különbségek, például az eltérő jogalap, a tematikus kontra területi hangsúly, valamint a megosztott és centralizált irányítás terén,

A kohéziós politika, mint a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele

1. hangsúlyozza az EU kohéziós politikája által elért eredményeket, valamint azt, hogy ennek végrehajtása elengedhetetlen a régiók közötti egyenlőtlenségek megszüntetését, versenyképességük fokozását, a strukturális reformok beindításának elősegítését, valamint a régióknak a globális gazdasági környezethez való alkalmazkodási képességének fokozását szolgáló eszköz, az Európa 2020 stratégia sikere szempontjából;

2. méltányolja, hogy a 2007–2013-as időszakban a teljes pénzügyi előirányzatból valamennyi tagállam jelentős összeget szánt a kutatásra és fejlesztésre, az innovációra, valamint a tudásalapú gazdaság kialakítására, aminek következtében 246 nemzeti, illetve regionális operatív programra került sor, amelyek keretében körülbelül 86 milliárd eurót irányoztak elő kutatásra és innovációra; ebből 50 milliárd euró már rendelkezésre áll alapvető kutatási és fejlesztési, valamint innovációs tevékenységekre; hangsúlyozza, hogy mivel a kutatás és az innováció alapvetően fontos az EU nemzetközi kihívásokkal szembeni versenyképességének fejlesztése érdekében, folytatni kell e területeken a beruházásokat és szabályos időközönként fel kell mérni az elért eredményeken alapuló előrehaladást; a következő programozási időszakra vonatkozóan javasolja, hogy a tagállamok és a Bizottság különítsenek el elegendő forrást a strukturális alapokból a kutatásra és az innovációra, különösen a fenntartható innovációra, és erősítsék meg a kutatási kapacitásokat; hangsúlyozza, hogy eredményes modelleket kell támogatni és alkalmazni a tudásháromszögben, és hogy a vállalkozásokkal, a kutatóintézetekkel, az egyetemekkel és a hatóságokkal együttműködésben biztosítani kell a regionális kutatás és innováció stratégiai keretének fenntartható fejlesztését; kiemeli, hogy a tudásintenzív regionális innovációs klaszterek lehetőségeket rejtenek magukban a regionális versenyképesség mobilizálására, és a strukturális alapok és a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram jobb koordinációjára hív fel;

3. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika forrásai koncentrációjának javítása biztosíthatja e politika jelentős hozzájárulását a versenyképesség, az innováció és a foglalkoztatás fejlődéséhez az EU-ban;

4. hangsúlyozza a kormányzás valamennyi szintjén a közszférának, valamint a privát szférának a kohéziós politika végrehajtása során a bizalom és a szolidaritás recesszió idején történő visszaszerzése, valamint ezt követően az állami befektetésekhez – főként az infrastrukturális beruházásokhoz, új technológiákhoz és a humánerőforráshoz – való hozzáférés tekintetében az esélyegyenlőség megvalósítása és a fenntartható fejlődés biztosítása terén betöltött létfontosságú szerepét;

5. hangsúlyozza, hogy az EU régióinak gazdasági versenyképessége szorosan összefügg a megfelelő foglalkoztatási szint, az iskolázott és szakképzett munkaerő, a szociális biztonság és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés meglétével; e tekintetben megjegyzi, hogy a kohéziós politika által a társadalmi kohézióhoz nyújtott támogatás globális léptékben növeli e politika jelentőségét az általános regionális versenyképesség szempontjából;

2010. december 14., kedd

6. úgy véli, hogy egy olyan kohéziós politika, amely a Szerződések szellemének megfelelően csökkenti a fejlődésbeli különbségeket és felkészíti a régiókat a globalizáció, a demográfiai változás, a vidéki térségek elnéptelenedése, az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség védelme által támasztott kihívásokkal való szembenézésre, miközben figyelembe veszi a régiók jellegzetes erős és gyenge pontjait, alapvető fontosságúnak bizonyult az európai integráció folyamata szempontjából;

7. rámutat, hogy a kutatás, a fejlesztés és az innovációs és kohéziós politikák között létrehozott szinergiák fokozása révén az Európa 2020 stratégia kihívásainak jobban meg lehet felelni; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának fontos szerepet kell betöltenie az Európa 2020 stratégia végrehajtásában, mivel ösztönzőleg hat az egész Európát átfogó strukturális változásra és támogatja a létfontosságú beruházások prioritásait valamennyi – helyi, regionális, nemzeti és határokon átnyúló – szinten és biztosítja a társadalmi, gazdasági és területi kohéziót; rámutat azonban arra is, hogy bár a kohéziós politika prioritásainak meg kell felelniük az EU 2020 stratégia célkitűzéseinek, a politikának továbbra is függetlennek és olyannak kell maradnia, amely befogadja a regionális sajátosságokat és támogatja a gyengébb és leginkább rászorult régiókat társadalmi-gazdasági nehézségeik és természeti hátrányaik leküzdésében és az egyenlőtlenségek csökkentésében; úgy véli, hogy a kohéziós politika már működő irányvonalai folytonosságának biztosítása megőrzi a kutatás, fejlesztés és innováció regionális dimenzióját és új munkahelyeket teremt az innovatív ágazatokban;

Területi kohézió – az uniós politikák helyi szintű hatásának tükröződése

8. támogatja a területi kohézióról szóló zöld könyvben kifejtett álláspontot a versenyképességet illetően, miszerint az „más területekkel való kapcsolatok kiépítésétől is függ, amelyek segítségével biztosítható a közös előnyök összehangolt és fenntartható kihasználása” és amely lehetővé teszi az EU területi sokféleségében rejlő lehetőségek felszabadítását; ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy a közlekedés megfelelő és összehangolt működése és az elégséges telekommunikációs hozzáférés, valamint adott esetben az energia, az egészségügy, a kutatás, az oktatás, a környezetvédelem és az infrastruktúra kölcsönössé tétele alapvető feltételei a versenyképesség megerősítésének; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét javaslatokat a területi kohézió célkitűzésének meghatározására és következetes végrehajtására;

9. úgy véli, hogy a kohéziós politika kidolgozása és végrehajtása terén a tagállamoknak támogatniuk kell a helyi érdekű megközelítést; elismeri, hogy a régiók szerepe tagállamonként, politikai és közigazgatási felépítésüktől függően eltérő; kéri, hogy az EUMSZ-ben rögzített megerősített és szélesebb értelemben vett szubszidiaritás elvét megfelelően alkalmazzák, valamint azt, hogy a jelenlegi programozási időszakban a decentralizáció elvének a helyi hatósági szintre történő előmozdítása révén érjenek el javulást az alapok jobb felhasználásának céljából; e tekintetben kontraproduktívnak tartja, hogy a régiók a kohéziós politika rendelkezésére álló teljes költségvetésének átlagosan csak 30,5 %-át, míg a fennmaradó részt a központi kormányzatok kezelik; ezért úgy véli, hogy a jövőben a partnerségi elv jelentős megerősítésre szorul;

10. úgy véli, hogy különösen a határ menti területek jelentenek nehézségeket, amelyekkel az EU a határok megnyitása, az egységes piac megvalósítása és a globalizáció kihívásai kapcsán szembesül; hangsúlyozza, hogy e területek versenyképességi deficitet szenvedhetnek az egymással versengő adó- és jóléti rendszerek, az összetett közigazgatási megállapodások, valamint a régiók és államok közötti migrációs hullámok miatt; hangsúlyozza, hogy fontos a határokon átnyúló együttműködéshez és a többszintű kormányzáshoz szükséges eszközök fejlesztése, és kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze az információk és a helyes gyakorlatok cseréjét;

11. rámutat, hogy a területi kohézió több ágazatot átfogó, horizontális jellegű, ennél fogva az uniós politikáknak elő kell segíteniük megvalósítását; megismétli, hogy ez a koncepció nem korlátozódik a regionális politika hatásaira, hanem a fenntartható fejlődésre irányuló és regionális szinten kézzelfogható eredményeket kínáló többi uniós politikával való összhangra is hangsúlyt helyez, a regionális lehetőségek konkrét formáinak fejlesztése, teljes mértékű kihasználása és területi hatása fokozása céljából, a régiók versenyképességének és vonzerejének fokozása és a területi kohézió megvalósítása érdekében; úgy véli, hogy a „koncentráció, együttműködés és kapcsolat” a területi kohézió kulcsfontosságú koordinátái a kiegyensúlyozottabb területi fejlődés elérése érdekében az Európai Unióban;

2010. december 14., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a többszintű irányítás maga után vonja a programokért vállalt felelősség átruházását, ami lehetővé teszi a területi együttműködés potenciáljának jobb kihasználását, ezért annak érdekében, hogy az Unió koherens és eredményorientált intézkedések alkalmazásával, meghatározott regionális és helyi prioritások megállapítása mellett képes legyen közös célkitűzések követésére, végre kell hajtani a többszintű irányítás elveit;

13. üdvözli az URBAN és a LEADER kezdeményezések eredményeit, és hangsúlyozza, hogy szükség van ez utóbbiak során gyűjtött tapasztalatok és az azokhoz fűződő legjobb gyakorlatok felhasználására az egyes régiók szükségleteinek megfelelő, integrált vidéki–városi fejlesztés keretének nyújtása céljából; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, illetve javasoljon olyan munkamódszereket, amelyek előmozdítják a városi–vidéki partnerséget, a vidéki területek elnéptelenedése elleni küzdelmet, és amelyek ugyanakkor ösztönzőleg hatnak a fenntartható városfejlesztésre, mivel az EU népességének mintegy 80 %-a városi területeken él; hangsúlyozza, hogy a regionális gazdaságfejlesztésben mind a városi, mind a vidéki területek dinamikus szerepet játszanak, és hangsúlyozza, hogy a következő programozási időszakban szükség van a városi, valamint elővárosi projektekbe történő beruházásokra és a vidéki projektek jobb koordinációjára;

A kohéziós politika hatásának maximalizálása a gazdasági versenyképesség növelése érdekében

14. a kohéziós politika tartalmának meghatározása szempontjából kulcsfontosságú elvnek tekinti a partnerséget, ahol az alulról felfelé építkező megközelítés növeli a közigazgatási kapacitásokat és fokozza a programozási folyamat minőségét; úgy véli, hogy a kormányzás minden szintjének kohéziós, kiegészítő és produktív szerepet kell betöltenie az EU gazdasági versenyképességének növelésében; felhívja a Bizottságot, hogy a regionális és helyi hatóságokkal való valódi partnerségek létrehozásának biztosítása és a legjobb gyakorlatok régiók közötti cseréjének megkönnyítése érdekében adja meg a partnerségi elv fogalmának világosabb meghatározását;

15. emlékeztet arra, hogy a társfinanszírozás a kohéziós politika felelősségteljes irányításának egyik alapelve; kéri, hogy a gazdasági válság miatt korlátozott közkiadások ellenére azt továbbra is alkalmazzák;

16. kiemeli a vállalkozói készség előmozdításának és a kis- és középvállalkozások (kkv-k) támogatásának szükségességét, miközben elismeri a gazdasági versenyképesség és a munkahelyteremtés ösztönzésében betöltött alapvető fontosságú szerepüket; hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni és meg kell erősíteni az európai versenyképesség segítő uniós eszközök szerepét az adminisztratív eljárások ésszerűsítése, különösen a kkv-k számára a finanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítése, az intelligens, fenntartható és integratív növekedéshez kapcsolódó célok elérésén alapuló innovatív ösztönző mechanizmusok bevezetése és az Európai Beruházási Bankkal és más pénzügyi intézetekkel folytatandó szorosabb együttműködés előmozdítása érdekében; e tekintetben elismeri a pénzügyi tervezési eszközök által képviselt hozzáadott értéket és ösztönzi ezek, valamint a feltöltődő pénzalapok és globális támogatások minél szélesebb körű igénybevételét a pozitív szinergiák megvalósítása és az eredmények maximalizálása érdekében; felhív továbbá a kockázati tőkéhez és a mikrofinanszírozáshoz való egyszerűsített hozzáférésre is;

17. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika hatékony végrehajtása erőteljesen függ annak kialakításától, és ezért döntő fontosságú a jövőbeni kohéziós politika kialakítása és végrehajtása során a helyi és regionális hatóságok korai szakaszban történő bevonása; hangsúlyozza továbbá a hatóságok közötti horizontális és vertikális partnerségek létrehozásának szükségességét minden szinten, egy minél hatékonyabb, többszintű irányítás megvalósítása érdekében; emlékeztet, hogy a többszintű kormányzás a kohéziós politika egyik legfontosabb elve, valamint arra, hogy alapvető fontosságú a döntéshozatali folyamat minőségének biztosítása; e tekintetben hangsúlyozza a regionális hatóságok és a Régiók Bizottsága közötti partnerség jelentőségét;

18. megelégedéssel veszi tudomásul a 1083/2006/EK tanácsi rendelet módosítását, amely egyszerűsíti a strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználására vonatkozó eljárásokat és felszólítja a Bizottságot az eljárások további egyszerűsítésére a rugalmasság biztosítására, valamint a finanszírozás kedvezményezettjeire nehezedő adminisztratív terhek csökkentésére azért, hogy a hatóságok időben és a megfelelő források felhasználásával tudják kezelni a főbb kihívásokat; úgy véli, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerség valódi támogatást nyújthat a helyi és regionális szintű erőfeszítések kiegészítése révén, és felhívja a Bizottságot, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerség megszilárdítására a kohéziós politika keretében konkrét javaslatokat terjesszen elő;

2010. december 14., kedd

19. hangsúlyozza mindenekelőtt a lemaradt régiókat célzó projektek további támogatásának fontosságát a különbségek felszámolása érdekében, hogy a mostani programozási időszakra várt hatást fenn lehessen tartani, valamint hogy az összhangban legyen a kezdeti becslésekkel; megjegyzi, hogy a hozzáférhetőség és az infrastrukturális szolgáltatások javítása elősegíti a belső piacon lemaradt régiók versenyképesebbé tételét, és ily módon hozzájárul az EU egészének külső versenyképességéhez is; úgy véli, hogy e támogatás visszavonásával csökkenne a kezdeti eredmények pozitív hatása;

20. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika alapvetően a legkevésbé fejlett régiókat helyezi előtérbe, ugyanakkor valamennyi európai régióra is irányul, függetlenül azok fejlettségi szintjétől; hangsúlyozza tehát, hogy ösztönözni kell a regionális versenyképesség és a foglalkoztatás célkitűzését; ismételten hangsúlyozza, hogy egy erőteljes és megfelelően finanszírozott, mind abszolút, mind relatív értékét tekintve legalább a jelenlegivel egyenértékű költségvetéssel rendelkező kohéziós politika előfeltétele az Európa 2020 stratégia céljai elérésének, az intelligens, fenntartható és integratív gazdaság, az EU globális szintű versenyképessé tétele, valamint valamennyi régió harmonikus fejlődésének biztosítása és a társadalmi, gazdasági és területi kohézió célkitűzésének elérése érdekében;

21. úgy véli, hogy továbbra is a GDP-t kell használni a régióknak a kohéziós politika keretében nyújtott támogatásra való jogosultság megállapításának fő kritériumaként, míg emellett egyéb mérhető mutatókat is lehet használni, ha azok relevánsnak bizonyulnak, biztosítva ugyanakkor, hogy a nemzeti hatóságok a döntéshozatal megfelelő szintjén olyan további mutatókat is alkalmazhassanak, amelyek figyelembe veszik a régiók és városok egyedi sajátosságait;

22. hangsúlyozza, hogy az alapok odaítélésénél fontos figyelembe venni például a parti régiók, a legkülső hegyi területek, az elnéptelenedő régiók vagy távoli, határokon átnyúló városok, régiók egyéni jellegzetességeit; ösztönzi a régiókat, hogy kezdeményezzék regionális sajátosságaik kiaknázását; felhívja a Bizottságot, hogy a különböző pénzügyi eszközöket tegye alkalmassá arra, hogy rövid és középtávon hozzáadott érték jöjjön létre, figyelembe véve a gazdasági és pénzügyi válság hatásait is;

23. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a pénzügyi tervezés területén jelentkező új lehetőségeket a kohéziós politika eredményességének és hatásának javítása és a kiválasztott projektek által a lehető legjobb eredmények elérése érdekében;

24. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség pozitív hatását az EU gazdasági növekedésére és társadalmi kohéziójára, következésképpen versenyképességére is;

A kohéziós politika mint a 2013 utáni időszak kulcspolitikája

25. hangsúlyozza a regionális fejlesztés és a területi kohézió Európában betöltött döntő szerepét – európai hozzáadott értéküknél fogva – az EU gazdasági versenyképességének fokozásában és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításában, kiemelve a helyalapú megközelítést mint a gazdasági egyensúly elérésének egyik fő útját;

26. hangsúlyozza a strukturális alapok alkalmazására irányuló integrált megközelítés szükségességét, mivel ez fontos eszköz, amely segít a régióknak a fenntartható növekedés, a foglalkoztatás és a jólét elérésében;

27. kiemeli, hogy továbbra is átmeneti intézkedéseket kell fenntartani az elért fejlődési szint megszilárdítása és fokozása céljából, amely sérülne akkor, ha a finanszírozás egy adott célkitűzés megvalósítását követően jelentősen csökkenne; rámutat, hogy ily módon a hasonló helyzetben levő régióknak egyenlő bánásmód biztosítható, ami a programok hatékony szervezését is lehetővé teszi;

2010. december 14., kedd

28. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai emberek elvárásai szükségleteiken, különösen a megfelelő infrastruktúrához és minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáférés iránti igényen alapulnak, amelyet igazságosan és megengedhető áron kell biztosítani valamennyi európai polgár számára, tekintet nélkül arra, hogy hol élnek és dolgoznak; hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az esélyegyenlőség elvét és kiemeli, hogy a strukturális alapokból finanszírozott valamennyi infrastruktúrát és projektet hozzáférhetővé kell tenni a fogyatékkal élők számára;

29. rámutat arra, hogy a tudás és az innováció – mint a jövőbeli gazdasági növekedés és az európai versenyképesség előmozdítója – megszilárdításához elengedhetetlen az oktatás minőségének javítása, a kutatási eredmények hasznosítása, az innováció és a tudásátadás ösztönzése az Unióban, az információs és kommunikációs technológiák maradéktalan kiaknázása, valamint az innovatív ötletek új termékekben és szolgáltatásokban való felhasználásának biztosítása, amelyek növekedést és minőségi munkahelyeket teremtenek, és segítenek megbirkózni az Európában és a világban végbemenő társadalmi változásokból fakadó kihívásokkal; elengedhetetlen továbbá a vállalkozói szellem ösztönzése, a felhasználók szükségleteire és a piac lehetőségeire fordított kiemelt figyelem, valamint az elérhető és megfelelő finanszírozás biztosítása, amelyben alapvető szerepet kapnak a strukturális alapok;

30. kiemeli, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió lehetőséget biztosít a kutatás, a fejlesztés és az innováció teljes potenciáljának kiaknázására és annak biztosítására, hogy az európaiak jobb életközvetéven éljenek és jobban bízzanak az EU-ban; a kutatásba, fejlesztésbe és innovációba való szelektív és kombinált beruházásnak figyelembe kell vennie a regionális és városi kapacitásokat és potenciálokat, és intézményfejlesztési és kapacitásbővítő programokkal kell segítenie az olyan kulcsfontosságú területek fejlesztését, mint például az e-egészségügy, a gyógyszerek, a közlekedés és logisztika, a környezetvédelem, a digitális tartalom, az energia és a biztonság;

31. úgy véli, a kohéziós politika keretében a kutatásra, fejlesztésre és innovációra előirányozott alapok egy részét arra kell használni, hogy Európa megszerezze vagy megőrizze vezető szerepét a világban azokban az ágazatokban, amelyekben már versenyelőnyt élvez és amelyekben új lehetőségei nyíltak globális vezetővé válni;

32. úgy véli, hogy a belső piac konszolidációja érdekében olyan, a verseny európai szintű ösztönzését célzó konkrét különleges intézkedésekre van szükség, amelyek a tagállamok között nem eredményeznek egyenlőtlenségeket; úgy véli, hogy ezáltal elérhető a megfelelő stabilitás és gazdasági fellendülés európai szinten;

33. ajánlja a tagállamoknak és a Bizottságnak, hogy nagyobb figyelmet fordítsanak a két vagy több operatív programot is lefedő, nagy projektek támogatására, amelyek európai szintű hatása jelentős, hozzáadott értéket teremtenek, minőségi új munkahelyeket hoznak létre és biztosítják a régiók fenntartható fejlődését;

34. úgy véli, hogy a kohéziós politikát olyan intézkedések bevezetése révén kell folytatni, amelyek a lehető legtöbb munkahelyet teremtik és lehetővé teszik a helyi humán erőforrás hasznosítását és folyamatos továbbképzését, magas termelékenységet biztosítva ezáltal;

35. kijelenti, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósítása a világszintű gazdasági versenyképesség szükséges, de nem elégséges feltétele, ehhez a kulcsfontosságú területeken, mint például az energia, a környezetvédelem, az infrastruktúra, az oktatás, a kutatás és fejlesztés, a kreatív iparágak és szolgáltatások, a logisztika és a közlekedés terén jelentős befektetésekre van szükség;

*

* *

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 15., szerda

A 2011. évi bizottsági munkaprogram ismertetése

P7_TA(2010)0481

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a Bizottság 2011. évre szóló munkaprogramjáról szóló bizottsági közleményről

(2012/C 169 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Bizottság munkaprogramja a 2011. évre” című bizottsági közleményre (COM(2010)0623),
 - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló legutóbbi keretmegállapodásra, és különösen annak 4. mellékletére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel alapvetően fontos, hogy az Európai Parlament és a Bizottság közötti párbeszédre időben sor kerüljön annak érdekében, hogy megfelelő erőfeszítéseket lehessen fordítani a jövő évet és az elkövetkező éveket érintő legfőbb uniós stratégiai célkitűzések meghatározására,
- B. mivel a legfontosabb politikai célkitűzéseket meg kell feleltetni a rendelkezésre álló pénzügyi forrásoknak,
- C. mivel a szubszidiaritás elvének megfelelően az európai politikának és fellépéseknek a tagállami fellépésekkel együtt valódi hatást lehet és kell gyakorolniuk a polgárok abban történő támogatására, hogy képesek legyenek elébe menni a gyorsan változó társadalmi körülményeknek és reagálni tudjanak azokra,
- D. mivel a 2011-es év alapvető fontosságú lesz az Unió jövőbeli sikeressége szempontjából, illetve jelentős kihívás elé állítja az Európai Bizottságot és magát az Uniót is,
- E. mivel a pénzügyi válság továbbra is jelentős hatásokat gyakorol a tagállamok gazdaságára, és mind nemzeti, mind uniós szinten mélyreható kiigazításokra van szükség; mivel a válságból való teljes kilábaláshoz a fenntartható növekedésre és a munkahelyteremtésre vonatkozó közös európai stratégiára van szükség, amelyet megfelelő hatáskörökkel és forrásokkal kell ellátni,
1. megjegyzi, hogy a jelenlegi munkaprogram az első, amelyet az új programozási ciklus alapján fogadnak majd el, és hangsúlyozza, hogy a Bizottsággal kezdeményezett párbeszédet el kell mélyíteni a legfőbb politikai célkitűzések és a költségvetés közötti nyilvánvaló kapcsolat erősítése érdekében, hogy előbbiek uniós szintű finanszírozásban részesülhessenek;
 2. sürgeti a Bizottságot, hogy vállaljon kötelezettséget egy realisztikus és működőképes programozási folyamat végrehajtására, amelynek hatékonynak és gyakorlatba átültethetőnek kell lennie, valamint amelyet a korábbiaknál megfelelőbb módon kell végrehajtani; ezenkívül egyértelműbb menetrendet sürget az előterjesztendő főbb javaslatok vonatkozásában;
 3. sürgeti a Bizottságot, hogy a közösségi vívmányokat a lehető leghamarabb, egyértelmű menetrend alapján igazítsa hozzá az EUMSz. 290. és 291. cikkének rendelkezéseihez;

Bevezetés

4. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legteljesebb mértékben éljen jogi hatásköreivel és politikai tekintélyével; figyelmeztet rá, hogy az Európai Unió hatékony működése mindaddig nem biztosított, amíg a Bizottság nem azonosítja, elemzi és támogatja az Uniót és a polgárok általános érdekeit, valamint nem teljesíti megfelelően feladatát, vagyis a szerződés és az uniós jog alkalmazásának felügyeletét,

2010. december 15., szerda

5. megállapítja, hogy a pénzügyi válság megoldását és az európai gazdaság fellendítését célzó eddigi erőfeszítések egyáltalán nem érik el a szükséges szintet; nehezményezi, hogy a munkaprogram nem tartalmaz a munkahelyteremtésre irányuló további intézkedéseket; ezért felszólítja a Bizottságot annak részletes kifejtésére, hogy kezdeményezései és javaslatai hogyan néznek szembe a kihívással;

6. úgy véli, hogy versenyképességének javítása és a növekedés újbóli beindítása érdekében az Uniónak haladéktalanul foglalkoznia kell a strukturális reformokkal; úgy véli továbbá, hogy az infrastruktúra korszerűsítése (beleértve a szélessávot), a kutatás, fejlesztés és innováció terén megvalósuló fokozottabb erőfeszítések, a megfelelő mennyiségű, gazdaságos és tiszta energiát biztosító szakpolitika, az innováció és az új technológiák kifejlesztése, valamint az oktatás és képzés minősége mind a stratégia központi elemeit képezik;

7. üdvözli, hogy a munkaprogram prioritásként kezeli az európai gazdasági kormányzás reformját; figyelmeztet arra, hogy az euró jövője kérdésessé válhat, amennyiben az Unió nem képes olyan hiteles gazdaságpolitika kidolgozására, elsősorban az euróövezetben, amely hatékony és eredményes költségvetési politikát biztosít, és helyreállítja a növekedést; kitarthat emellett, hogy a reformnak teljes mértékben figyelembe kell vennie a Parlament 2010. október 20-i állásfoglalásában kifejtett álláspontját, és a reform céljaként a Lisszaboni Szerződés 3. cikkének megfelelően az Unió gazdasági és társadalmi célkitűzéseinek előmozdítását kell kitűzni;

8. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlamentet és a Tanácsot mint a költségvetési hatóság két ágát egyformán be kell vonni az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus igénybevétele esetén; kéri, hogy mihamarabb terjesszenek elő javaslatokat a következőkre vonatkozóan: a válságrendezési mechanizmus állandóvá tétele (pl. az európai monetáris alap létrehozása), az Európa 2020 stratégiának a hosszú távú makrogazdasági keretbe történő beillesztése, a korábbi parlamenti jelentésekben leírtak szerint az államadósság egy részének kölcsönös kibocsátása és az erre vonatkozó kötvények bevezetése irányában tett első lépések megtevése, valamint az euróövezet egységes külső képviseletének biztosítása; a Szerződés mélyreható módosítása helyett a Szerződés olyan, pusztán csekély mértékű módosítását támogatja, amely jogalapot biztosít egy ilyen mechanizmus számára;

9. kitarthat emellett, hogy a Bizottságnak sürgősen javaslatokat kell előterjesztenie a jelenlegi pénzügyi keret felülvizsgálatára vonatkozóan; kijelenti, hogy a 2013 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretnek tükröznie kell e kibővült hatásköröket is; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus befektetési javaslatot az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérése, a munkahelyteremtés, a növekedés serkentése és az európai polgárok biztonságának garantálása érdekében; úgy véli, hogy az említett keretnek feltétlenül rugalmasnak kell lennie, és hogy az uniós költségvetésnek lehetővé kell tennie alternatív pénzforrások (források elkülönítése, projektekhez kapcsolódó kötvények stb.) bevonását is;

10. emlékeztet rá, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadásához a Parlament egyetértése szükséges; felszólítja a Bizottságot, hogy segítse elő a Parlamentnek a következő többéves pénzügyi keret előkészítésében és meg tárgyalásában játszott szerepéről szóló intézményközi megállapodás mihamarabbi elfogadását;

11. határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy 2011 júniusában, az új többéves pénzügyi keretről szóló parlamenti álláspont elfogadását követően terjesszen elő bátor és innovatív javaslatokat a saját források rendszerének érdemi felülvizsgálatára vonatkozóan, hogy olyan rendszer jöhessen létre, amely méltányos, egyértelmű, átlátható, és az adóteher szempontjából semleges az uniós állampolgárok számára; határozottan úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret és a saját források kérdése összefügg, azokról azonos időben, nyílt intézményközi vita alapján, a nemzeti parlamentek szoros bevonásával kell dönteni, és a döntést nem lehet tovább halogatni;

12. hangsúlyozza, hogy a reálgazdaságba történő beruházások elősegítésével a kohéziós politika a gazdasági válság kezelésének egyik legfontosabb uniós eszköze; ebben az összefüggésben üdvözli a Bizottság által a kohéziós politikával kapcsolatos intézkedések európai gazdaságélénkítési terv keretében történő végrehajtásáról készített első értékelést, amely hangsúlyozza e politika kulcsfontosságú szerepét a válság hatásainak ellensúlyozására irányuló folyamatban; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika és az Európa 2020 stratégia három kiemelt célkitűzése között megkérdőjelezhetetlen kapcsolat áll fenn, amely elősegíti a magasabb szintű intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, ugyanakkor előmozdítja a 271 uniós régió harmonikus fejlődését;

A növekedés újraindítása a munkahelyteremtés érdekében: gyorsuló ütemben 2020 felé

13. tudomásul veszi az „európai szemeszter” elindítását; véleménye szerint a Parlament bizottságainak jelentősebb szerepet kell kapniuk, hogy a fontosabb célkitűzések megvalósításáról szóló „év végi jelentések” és az ezeket követő képviselőcsoporti (közös) állásfoglalások elkészítésével igazolják szakértelmüket;

2010. december 15., szerda

14. sajnálja, hogy az európai szemeszterre és a gazdasági kormányzásról szóló csomagra irányuló javaslatok kevés lehetőséget biztosítanak az európai demokratikus ellenőrzésre, és kitarthat, hogy a Parlamentet mindkét esetben messzemenően be kell vonni;

Pénzügyi szabályozás: a reform befejezése

15. kéri a Bizottságot, hogy minél előbb terjesszen elő javaslatokat a piaci visszaélésekről szóló irányelv, valamint a pénzügyi eszközök piacáról szóló irányelv átdolgozásáról; megjegyzi, hogy a Bizottságnak nem szabad megfélemlenie az általa benyújtandó javaslatok esetleg összeadódó hatásairól annak biztosítása érdekében, hogy azok fokozzák a pénzügyi ágazat stabilitását, átláthatóságát és elszámoltathatóságát, valamint képességét arra, hogy a növekedés és a munkahelyteremtés tekintetében a reálgazdaságot szolgálja;

16. kéri, hogy a bankszektoron belüli válságkezelésről szóló jogalkotási kezdeményezést hangolják össze a versenypolitikára vonatkozó szabályokkal annak érdekében, hogy átfogó válságkezelési keretrendszer jöjjön létre, amely a magánszférára és a közszférára egyaránt kiterjed, és védi az adófizetőket; úgy véli, hogy a hitelminősítő intézetekre vonatkozó rendeletnek foglalkoznia kell az ágazaton belüli versenyhiánnyal, és kéri a Bizottságot, hogy a Parlament közelmúltbeli kérésére vizsgálja meg egy független európai hitelminősítő intézet létrehozásának és a független állami intézmények hitelminősítések kiadásába való jobb bevonásának lehetőségét;

Intelligens növekedés

17. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő átfogó cselekvési tervet, ütemtervvel és célkitűzésekkel együtt, hogy a nyílt és virágzó digitális társadalom érdekében létrejöhessen az online tartalmak és szolgáltatások egységes piaca, valamint hogy át lehessen hidalni a digitális szakadékokat;

18. hangsúlyozza, hogy a digitális menetrend és az információs és kommunikációs technológiákba történő beruházás döntő fontosságú Európa hosszú távú versenyképessége szempontjából, és sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a kommunikáció belső piacának folyamatos liberalizálása révén folytassák az új generációs hálózatok piaci elterjesztését és azok elérhetővé tételét az Európai Unión belüli innováció fellendítése érdekében;

19. határozottan ösztönzi a Bizottságot, hogy a nyolcadik keretprogramon belül mozdítsa elő a tudást és az innovációt a féldős felülvizsgálatra hivatkozva, és emlékeztet arra, hogy mennyire fontos az Európai Parlament számára, hogy lehetőséget kapjon saját prioritásainak kinyilvánítására a nyolcadik keretprogram 2012-ben történő elfogadását megelőzően;

20. üdvözli a Bizottság Innovatív Unióra vonatkozó célkitűzését, amelynek része az állami kutatási, fejlesztési és innovációs támogatások kereteinek felülvizsgálata, az EBB és a kockázati tőke szerepének fokozása mellett; elismeri a közbeszerzések potenciális szerepét az innováció ösztönzésében;

21. sürgeti a Bizottságot, hogy csökkentse a K+F programokkal kapcsolatos bürokratikus terheket, és növelje az innovatív cégek részvételi arányát a projektekben; úgy véli, hogy a Bizottságnak az európai kutatás, fejlesztés és innováció fellendítése érdekében jobban kellene támogatnia a PPP konstrukciókat;

22. hangsúlyozza, hogy nagy jelentőséget kellene tulajdonítani a 2013–2020-as időszakra vonatkozó, az oktatás, kultúra, audiovizuális politika, ifjúság és polgárság területén megvalósítandó új többéves programoknak, amelyeket várhatóan 2011-ben terjesztenek elő; úgy véli, hogy az e programok keretében megvalósuló fellépéseknek és intézkedéseknek meg kell felelniük az európai polgárok szükségleteinek, és megfelelő és hatékony költségvetési kereten kell alapulniuk.

Fenntartható növekedés

23. hangsúlyozza az erőforrás-hatékonyságra vonatkozó irányadó kezdeményezés stratégiai jelentőségét, és sürgeti a Bizottságot, hogy minél előbb terjesszen elő – az Európa 2020 stratégia és a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszter keretében – ambiciózus javaslatot a kötelező célkitűzések elérése és konkrét kritériumoknak való megfelelés érdekében; továbbá felhívja a Bizottságot olyan szabályozás megalkotására, amelynek révén az Európai Unió kibocsátása tovább csökkenthető;

2010. december 15., szerda

24. úgy véli, hogy elsődleges célkitűzésként kellene kezelni az olyan, már meglévő jogalkotási eszközök megfelelő és működőképes végrehajtását, mint a harmadik energiacsomag, és teljes mértékben támogatja a 2050-es stratégiát, az intelligens energiahálózatokat és az ellátásbiztonságra vonatkozó kezdeményezéseket;

25. hangsúlyozza, hogy a fenntartható gazdasági növekedéshez nélkülözhetetlen az energiabiztonság a zavartalan ellátás, a szerződéses megállapodások tiszteletben tartása, a tisztességes piaci ár és a túl kevés termelőtől való függés elkerülése biztosítása érdekében;

26. úgy véli, hogy az Európa új iparpolitikájáról szóló közleményt hatékony intézkedéseknek kell követniük, különösen annak érdekében, hogy megtörténjék a kívánt elmozdulás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és fenntartható gazdaság felé, és biztosított legyen a 20 %-os uniós energiahatékonysági célkitűzés elérése;

27. hangsúlyozza, hogy kiemelt célkitűzés az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás, amely az európai ipar és a kkv-k versenyképességére is kedvező hatást gyakorol;

28. üdvözli a fehér könyv közzétételével kapcsolatos kiemelt célkitűzéseket, és sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a TEN-T iránymutatások felülvizsgálatának és korszerűsített finanszírozási mechanizmusainak előkészítését az Európa 2020 stratégiával és az uniós költségvetés felülvizsgálatával összhangban;

29. kezdetől fogva fenntartja, hogy a KAP reformfolyamatának erős, tisztességes, ténylegesen közös és többfunkciós politikát kell eredményeznie, amely megfelel a fogyasztók és a termelők elvárásainak és hatékony módon biztosítja a „közérdeket”, különösen az élelmezésbiztonságot, valamint szavatolja az EU önellátó képességét az élelmiszerek terén;

30. emlékeztet arra, hogy a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló 2010. július 8-i állásfoglalásában sürgette, hogy a KAP számára a 2013. évi költségvetésben elkülönített összeget tartsák legalább ugyanazon a szinten a következő pénzügyi programozási időszakban;

31. szorgalmazza, hogy a harmadik országokból importált agrártermékeket csak akkor engedjék be az EU-ba, ha azokat az európai fogyasztóvédelmi, állatjóléti és környezetvédelmi normáknak, valamint a minimális szociális normáknak megfelelően állították elő; hangsúlyozza, hogy a két- vagy többoldalú kereskedelmi megállapodások megkötése nem érintheti hátrányosan az uniós mezőgazdasági termelőket;

32. sürgeti a Bizottságot, hogy a Számvevőszék cukorpiaci reformról szóló jelentésének eredményei fényében tekintse át hatásvizsgálati eljárásait annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi értékelés elkészítése során a legjobb és legidősebb információkat használják fel, ami alapvető fontosságú lesz a jövőbeli kétoldalú kereskedelmi megállapodások által az uniós gazdaság kulcsfontosságú ágazataira gyakorolt hatások értékelésekor;

33. üdvözli az integrált tengerészeti politika végrehajtására irányuló, soron következő bizottsági javaslatokat, például a tengeri területrendezési keretre irányuló javaslatot, valamint a part menti területek és a tengerrel kapcsolatos ágazatok fenntartható növekedéséről szóló közleményt és a tengerfelügyelet integrációjáról szóló közleményt; hangsúlyozza azonban, hogy az integrált uniós tengerpolitika végrehajtásának finanszírozását a közösségi költségvetésből kell biztosítani, a politikában érintett valamennyi terület arányos hozzájárulása révén;

Inkluzív növekedés

34. úgy véli, hogy az inkluzív növekedést csak a munkahelyen belül valamennyi munkavállalót megillető azonos bánásmódról, illetve a valamennyi vállalkozást megillető egyenlő versenyfeltételekre lehet építeni; úgy véli, hogy a Bizottság munkaprogramjának javaslatokat kellene tartalmaznia ezen alapelvek szavatolására, és kitarthat emellett, hogy az egységes piacról szóló jogszabályról szóló közlemény szerinti, a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv végrehajtásáról szóló jogalkotási javaslatnak egyértelművé kell tennie az alapvető szociális jogok gyakorlását;

35. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő javaslatot a munkavállalóknak a vállalat bevételeiből való pénzügyi részesedésére vonatkozóan;

2010. december 15., szerda

36. kéri a Bizottságot, hogy az új készségekről és munkahelyekről és a szegénység elleni európai platformról szóló jelentéseiben vizsgálja meg azokat a sajátos nehézségeket, amelyekkel a nők szembesülnek, különösen pedig, hogy a szegénység leküzdésének eszközeként mozdítsa elő a munkahelyi egyenlőséget, és bátorítsa a nők vállalkozóvá válását olyan intézkedések révén, amelyek a bevált gyakorlatok megosztásán alapulnak;

37. szilárd meggyőződése, hogy a nemek közötti bérszakadék megszüntetése továbbra is valós kihívás marad, és megismétli az Európai Parlament 2008-as állásfoglalásában a Bizottsághoz intézett azon kéréseit, hogy nyújtson be a Parlamentnek jogalkotási javaslatot a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásához kapcsolódó jelenlegi szabályozás felülvizsgálatáról, figyelembe véve a Parlament 2008-as állásfoglalásának mellékletében foglalt ajánlásokat;

38. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a szociális partnerek véleményét a nyugdíjak területén, és biztosítsa, hogy a fehér könyv az ipar mindkét oldalának elvárásait tükrözi, ideértve az első pillér erősítését;

39. üdvözi az EURES foglalkoztatási portál reformját, amelynek révén az információk és a foglalkoztatási tanácsadás hozzáférhetőbbé válnak a fiatal munkavállalók számára, ugyanakkor sajnálja, hogy az erre irányuló javaslatot 2012-re halasztották, miközben a fiataloknak most van rá szükségük;

40. nagyobb eredményességet és teljesítményt kér két főbb uniós képzési ügynökség, a CEDEFOP – Európai Szakképzés-fejlesztési Központ – és az ETF – Európai Képzési Alapítvány – tekintetében;

Az egységes piacon rejlő növekedési lehetőségek felszabadítása

41. határozottan támogatja a piac szélesebb körű integrációját, mert az segít megszüntetni a – Monti professzor által azonosított – fennálló hiányosságokat, és növeli az európai polgárok, a munkavállalók, a kisvállalkozások és a fogyasztók bizalmát; üdvözi az egységes piacról szóló jogszabály közzétételét, ám véleménye szerint merészebb és konkrétabb javaslatokra lenne szükség; kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő egyértelmű prioritásokat és jogalkotási javaslatokat;

42. sürgeti az uniós közbeszerzés jogalkotási keretének korszerűsítését az irányelvek és a kormányzati beszerzési megállapodás összehangolásával, és egyértelműbb menetrendet szorgalmaz a jövő évre;

43. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a következetességet az európai szerződésjog és a fogyasztók jogairól szóló irányelv között; alapvető fontosságúnak tartja a Bizottság fogyasztókkal kapcsolatos egyértelmű politikai stratégiájának integrált módon történő, sürgős kialakítását, még 2011-ben, és nem 2014-ben, ahogy jelenleg javasolják;

44. támogatja a szervezett utazási formákról szóló irányelv felülvizsgálatát, valamint az általános termék-biztonságról szóló irányelv piacfelügyeletre összpontosító felülvizsgálatát;

45. hangsúlyozza, hogy szükség van az Unió termékbiztonságára vonatkozó, hatékony jogi keretre; támogatja az általános termékbiztonságról szóló irányelv felülvizsgálatát, amelyre vonatkozóan egyértelműbb ütemtervet kell meghatározni, összhangban az új jogszabályi keret felülvizsgálatával; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a CE jelölési rendszert annak biztosítása érdekében, hogy a CE jelölést a fogyasztók termékbiztonsági jelölésnek tekinthessék;

46. hangsúlyozza, hogy a polgárjogi kezdeményezések alapvető jelentőségűek az egységes piac fellendítéséhez; támogatja a Bizottság fellépéseit a polgári igazságszolgáltatás tekintetében, és sürgeti a polgárjogi eszközök e-igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáigazítását;

47. kéri, hogy születessék végleges megoldás az európai szabadalom létrehozását körülvevő problémák tekintetében, továbbá kéri a Bizottságot, hogy – amennyiben szükséges – terjesszen elő a megerősített együttműködésről szóló javaslatot;

2010. december 15., szerda

48. mélyen sajnálja, hogy nem született jogalkotási kezdeményezés a kabotázsra vonatkozóan, valamint hogy a vasúti piac – többek között a hazai utasok piacát érintő – megnyitása 2012-re tolodott; ismételten hangot ad a Parlament szilárd meggyőződésének, hogy átfogó utasjogi politikát kell fenntartani és kidolgozni Európában;

A polgárközpontú program végrehajtása: szabadság, biztonság és jogérvényesülés

49. mélyeséges aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem születtek konkrét javaslatok az emberi jogokról és a megkülönböztetésmentességről szóló horizontális irányelvről, valamint amiatt, hogy a megkülönböztetésmentesség kérdését meg sem említik; felszólítja a Bizottságot arra, hogy minél hamarabb lépjen fel a megkülönböztetésmentességről szóló irányelv előtt álló akadályok felszámolása érdekében;

50. kéri, hogy készüljön a menekültüggyel kapcsolatos Unión belüli szolidaritás fokozására irányuló közleménytervezet, ugyanakkor – tekintettel arra, hogy az Uniónak 2012-re közös menekültügyi politikával kellene rendelkeznie – sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a menekültüggyel kapcsolatban nincsenek jogalkotási javaslatok;

51. javaslatokat kér a migráció témájában; emlékeztet arra, hogy a javasolt be- és kiléptetési rendszer a vízuminformációs rendszer (VIS) és a Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II.) sikerén fog múlni, bár a SIS II. még nem teljesen működőképes;

52. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével nagyratörő alapjogi politikára van szükség, valamint, hogy a chartában foglalt alapvető jogokat a lehető legjobban érvényre kell juttatni; felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa minden egyes jogalkotási kezdeményezés alapvető jogokkal való összeegyeztetőségét, továbbá garantálja, hogy az európai uniós jog végrehajtásakor a tagállamok tiszteletben tartják a chartát; kéri, hogy erősítsék meg a nyomon követési kapacitásokat, és az Alapjogi Charta megsértése esetén alkalmazzák a szerződésben szereplő mechanizmusokat;

53. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelemben teljes mértékben tiszteletben kell tartani az uniós polgárok jogait és szabadságait, és hogy az adatvédelem és a jogorvoslathoz való jog alapvető fontosságúak a hiteles és hatékony biztonságpolitika kialakítása szempontjából; úgy véli, hogy a bűncselekmények számának növekedése a szervezett bűnözéssel és a számítógépes biztonsággal kapcsolatos több közösségi tervet tesz szükségessé;

54. üdvözlöi a bűncselekmények áldozatainak jogairól, és mindenekelőtt a jogi támogatáshoz és a jogsegélyhez való jogról szóló javaslatot, de sajnálja, hogy ez az egyetlen előirányzott intézkedés; felszólít arra, hogy dolgozzák ki az eljárási jogokról szóló ütemterv fennmaradó intézkedéseinek egyértelmű menetrendjét;

55. üdvözlöi, hogy 2011-ben új átfogó jogi keret jön létre a személyes adatok védelmére az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy valamennyi javaslatot – ideértve az utas-nyilvántartási adatállományra (PNR) vonatkozó és a terrorizmus finanszírozásának felderítését (TFTP) célzó uniós programot is – alaposan tanulmányozni fog abból a szempontból, hogy nem sértik-e az alapvető jogokat;

56. üdvözlöi a polgári jogra vonatkozó javaslatokat, azonban felkéri a Bizottságot, hogy a különböző tagállamokban élő uniós polgárok számára biztosítandó közös normák kialakítása érdekében fontolja meg a polgári és a büntetőjog területén alkalmazott uniós vívmányok felülvizsgálatának felgyorsítását, valamint hogy tegyen jelentést a Parlamentnek;

57. támogatja a munka és a családi élet összeegyeztetését szolgáló kezdeményezéseket, így – többek között – a szülői szabadság minimális időtartamát rögzítő intézkedéseket, a rugalmas munkaidő mind nőkre, mind férfiakra érvényes szabályozásának elősegítését, valamint az otthoni gondozást végzők esetében a szakmai tevékenység és a gondozás összeegyeztetőségének támogatását;

58. sajnálja, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel – az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság egyik kiemelt témakörével – kapcsolatos jelenlegi uniós vívmányok Lisszaboni Szerződéshez igazítása területén a Bizottság késlekedik jogalkotási javaslatok előterjesztésével;

59. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés elfogadását követően kulcsfontosságúvá vált a jogi keret felülvizsgálata, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a felülvizsgálat csak 2012–2013-ra van tervbe véve; kitarat emellett, hogy a bel- és igazságügyi területen működő valamennyi ügynökségnek hatékonyan és – ami a legfontosabb – elszámoltatható módon kell működnie;

2010. december 15., szerda

Európa a világban: súlyunknak megfelelő szerepvállalás a globális szinten

60. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió egyik kulcsfontosságú célkitűzése a globális szinten az emberi jogok előmozdítása a világban, és hogy a jobb kereskedelmi kapcsolatok és a megerősített fejlesztési segítségnyújtás elősegítheti az előrelépés ösztönzését ezen a területen;

61. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn a bővítési folyamat lendületét;

62. hangsúlyozza, hogy üdvözlőné új kezdeményezések előterjesztését az alábbi területeken:

— az EU szerepe a terrorizmus elleni küzdelemben a tömegpusztító fegyverek terjedésének megfékezése terén,

— az európai védelmi ipar és az európai védelempolitikai törekvések hosszú távú (2020) kidolgozása,

— leszerelés és globális kormányzás,

— a BRIC-országokra (Brazília, Oroszország, India és Kína) vonatkozó stratégia,

— a Mediterrán Unió felülvizsgálata, tekintettel a jelenlegi patthelyzetre,

— a Transzatlanti Gazdasági Tanács újjáélesztése és esetlegesen közös stratégiai védelmi áttekintés a NATO új stratégiai áttekintését követően;

63. véleménye szerint annak érdekében, hogy az EU eredményesen közvetítse értékeit és elveit, és szomszédságában hozzájáruljon a politikai stabilitáshoz és a gazdasági fejlődéshez, az Uniónak Európán szerte támogatnia kell a fiatal demokráciákat, és erősítenie kell kapcsolatait a partnereivel; felszólítja a Bizottságot, hogy véglegesítse az európai szomszédságpolitika (ENP) felülvizsgálatát, célul tűzve ki a politikai törekvések és a pénzügyi eszközök közötti nagyobb összhang biztosítását; úgy véli, meg kell erősíteni az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó feltétel alkalmazását a szomszédokkal való kapcsolatokban;

64. sürgeti a Bizottságot, hogy kezelje fokozottabb prioritásként az élelmezésbiztonságot Afrikában; hangsúlyozza az agrárszektor fenntartható módon történő megerősítését Afrikában; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a hitel- és pénzügyi szolgáltatásokhoz történő szélesebb körű hozzáférést a szegények számára Afrikában; sürgeti a Bizottságot, hogy segítsen elő intézkedéseket az afrikai kontinensen belüli kereskedelem fellendítésére, beleértve a regionális gazdasági közösségeket és az afrikai kontinens infrastruktúrájának javítását célzó továbbfejlesztett támogatási csomagokat;

65. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen éves jelentést a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő megvalósítása terén elért eredményekről, továbbá kötelezze a tagállamokat arra, hogy teljesítsék azt a vállalásukat, miszerint bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-át hivatalos fejlesztési támogatásra fordítják, és ellenőrizze e vállalásokat;

66. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatban jelenleg zajló tárgyalások keretében ismételtelen a középpontba kellene állítani a fejlesztési dimenziót;

67. felhívja a Bizottságot, hogy tevékenyen működjön közre annak érdekében, hogy a folyamatban levő WTO-tárgyalásokon érezhető előrelépés történjen és a dohai forduló minél előbb lezárulhasson; hangsúlyozza, hogy nagy jelentősége van a meglévő kétoldalú és regionális szabadkereskedelmi megállapodások erősítésének és újabbak megkötésének, ám ez csak kiegészítő stratégiának tekinthető és nem lehet a többoldalú keret alternatívája;

68. emlékeztet arra, hogy a multilateralizmusnak továbbra is elsődleges prioritásnak kell maradnia az Unió számára, és követeli, hogy a jelenleg és a jövőben zajló kereskedelmi tárgyalások során tartsák tiszteletben a fejlődő országok egyedi és differenciált kezelésének elvét; szilárd meggyőződése, hogy a kiegyensúlyozottabb és tisztességesebb gazdasági rendszer kiépítése érdekében szükség van a fejlődés és a szegénység felszámolása szolgálatában álló, egy új globális kormányzás részét képező, hatékony és megújított többoldalú kereskedelmi keretre;

2010. december 15., szerda

69. hangsúlyozza, hogy a harmadik országokból származó importárakat csak abban az esetben szabadna forgalmazni az EU piacán, ha azok megfelelnek az európai fogyasztóvédelmi előírásoknak; úgy véli, hogy a nemzetközi tárgyalások során a Bizottságnak ragaszkodnia kellene ahhoz, hogy kereskedelmi partnereink tartsák be az európai környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normákat;

70. felszólít arra, hogy az Unió által aláírt nemzetközi kereskedelmi megállapodásokba illeszenek be egy záradékot a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatban; úgy véli, hogy e záradéknak a következőket kell tartalmaznia: jelentéstételt és átláthatóságot a vállalatok számára, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettség a vállalkozások és a vállalkozáscsoportok számára, a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó kötelezettségek bizonyítható megsértései esetén vizsgálat indítása, valamint az igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférés a vállalati tevékenységek áldozatai számára;

71. kéri a Bizottságot, hogy az Egyesült Államok új, a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló törvénye alapján dolgozzon ki jogalkotási kezdeményezést, mellyel megerősítene az átláthatóságot és a helyes kormányzást a fejlődő országok nyersanyag-kitermelő iparágai tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy határozottabban lépjen fel a korrupció ellen ezekben az országokban, mivel az fenyegeti az emberi jogokat és a helyes kormányzást;

A cselekvéstől az eredményig: az uniós szakpolitikákban rejlő lehetőségek maximális kamatoztatása

72. kéri a Bizottságot, hogy minél előbb terjesszen be javaslatokat az OLAF-ra vonatkozó szabályozás módosítása céljával;

73. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak nyitottabban kellene fogadnia a pénzügyminiszterek által aláírt nemzeti igazgatási nyilatkozatokat; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak sürgetnie kellene a tagállamokat ilyen nyilatkozatok kibocsátására; átfogó és felhasználóbarát online adatbázisok bevezetésére szólít fel;

74. ezért az uniós programok módszeres, rendszeres és független értékelését szorgalmazza – a belső politikák és a fejlesztési segítségnyújtás terén egyaránt – annak biztosítása érdekében, hogy költséghatékonyan elérjék a kívánt eredményeket annak érdekében, hogy:

- figyelembe vegyék a Parlament mentesítésről szóló állásfoglalásaiban foglalt észrevételeket;
- módszeresebb horizontális áttekintést tegyen lehetővé a különböző értékelések eredményei és a Bizottság teljesítménye terén;

75. úgy véli, hogy az európai irányelvek szabályos és időben történő átültetése és végrehajtása különösen fontos a polgárok európai uniós tevékenységekkel szembeni bizalmatlanságának eloszlátása érdekében; úgy véli, hogy ez a Bizottság és a tagállamok között hatékony együttműködést tesz szükségessé;

76. szorgalmazza, hogy egyszerűsítsék az európai uniós jogalkotást, és hangsúlyozza, hogy a jogalkotást megelőző hatásvizsgálatoknak elfogulatlanok és hatékonyabbnak kell lenniük, és figyelembe kell venniük a későbbi végrehajtást is; határozottan támogatja a Bizottság ésszerű szabályozásra irányuló projektjével kapcsolatos folyamatos erőfeszítéseit;

77. üdvözli, hogy a hatásvizsgálatokban a Bizottság több figyelmet fordít majd a versenyképességi szempontokra, és hangsúlyozza a több elemből álló jogszabályok versenyképességre gyakorolt együttes hatásaira vonatkozó értékelés („megfelelőségi ellenőrzések”) fontosságát;

*

* * *

78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. december 15., szerda

Az Afrika és EU közötti stratégiai partnerség jövője a 3. Afrika–EU csúcstalálkozót követően

P7_TA(2010)0482

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Afrika és az EU közötti stratégiai partnerség jövőjéről a 3. EU–Afrika csúcstalálkozót követően

(2012/C 169 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az állam- és kormányfők 2010. november 30-i tripoli nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament 2010. november 27-i előzetes csúcstalálkozóján tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződés 177–181. cikkeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Afrika és az EU közötti partnerség alapja a két fél összehangolt lehetőségei kihasználásának közös érdeke,
- B. mivel a tripoli nyilatkozat a különböző vezetők azon akaratát fejezi ki, hogy megszilárdítják a három évvel ezelőtt a két földrész között létrehozott stratégiai partnerséget annak érdekében, hogy együtt nézzenek szembe a közös kihívásokkal, és a fenntartható gazdasági fejlődést Afrika valamennyi lakosának előnyére fordítsák,
- C. mivel a fejlesztési támogatások több mint a felét az Európai Unió nyújtja, és az EU továbbra is Afrika legfontosabb kereskedelmi partnere,
- D. mivel Afrika bővíti partnerkapcsolatait, különösen Ázsia és Latin-Amerika nagy országai körében,
1. üdvözlöi a 2010 és 2013 közötti időszakra vonatkozó stratégiai cselekvési terv és az annak keretében foglalt partnerségek elfogadását, és reméli, hogy a terv hozzáadott értékkel járul majd hozzá a Cotonoui Megállapodás és az „Unió a mediterrán térségért” által elért eredményekhez, és hogy a földrészek közötti kapcsolatokra vonatkozó nagyratörő megközelítés kifejeződése;
 2. úgy véli, hogy az Afrika–EU közös stratégia alapelveit úgy kell kidolgozni, hogy a szegénység elleni fellépés, a méltányos jövedelem és megélhetés biztosítása érdekében támogassák a fejlődő országok fenntartható szükségleteit, valamint az alapvető emberi jogok – többek között a társadalmi, gazdasági és környezeti jogok – tiszteletben tartását;
 3. reméli, hogy levonják a tanulságokat a 2008 és 2010 közötti időszakra vonatkozó első stratégiai terv végrehajtása során tapasztalt nehézségekből, és hogy az állam- és kormányfők zárónyilatkozatában elvi szinten kifejezésre juttatott szándék kézzelfogható cselekvésben is testet ölt;
 4. érdekes gondolatnak tartja, hogy a magánszektor és a civil társadalom számára egyaránt lehetővé kellene tenni – különösen az afrikai fél részéről – hogy az eddigieknél hatékonyabban járuljon hozzá a stratégiához;

2010. december 15., szerda

1. *Partnerség. Béke és biztonság*

5. elismeri továbbá a növekedést és fejlődést szolgáló regionális integráció jelentőségét, és hangsúlyozza különösen a tripoli nyilatkozat azon kötelezettségvállalását, hogy a béke és a biztonság afrikai struktúráját a regionális szervezetekkel szoros együttműködésben teljesen működőképessé teszik;

6. üdvözli a „béke és a biztonság afrikai struktúrájának” megvalósítása során az afrikai földrész békével és biztonsággal kapcsolatos nehézségeinek leküzdése érdekében elért eredményeket; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban az afrikai békefenntartó műveletek kiszámítható és fenntartható finanszírozásának jelentőségét, a helyi ellenállási képesség kiépítésének szükségességét és a fegyveres konfliktusokban a civil lakosság védelme melletti eltökéltséget;

7. úgy véli, hogy a tartós béke alapvető feltétele a konfliktusmegelőzési politika, és hogy a fenntartható fejlesztési politikát alkalmazva a konfliktusok szerkezeti okait kell felszámolni az afrikai lakosság alapvető szükségleteinek kielégítése, a munkanélküliség és a társadalmi és gazdasági igazságtalanságok elleni küzdelem, valamint a nyersanyag-kitermelésre vonatkozó kezdeményezések átláthatóságának figyelembevétele érdekében;

8. véleménye szerint az, hogy az Egyesült Államokban elfogadták a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló új törvényt, igen jelentős lépés az afrikai ásványkincsek polgárháborúkat és konfliktusokat szító illegális kitermelése ellen vívott küzdelemben; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak is hasonló javaslatokat kell benyújtania, hogy biztosítható legyen az uniós piacra behozott ásványkincsek nyomon követhetősége, a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) figyelembevétele mellett;

2. *Partnerség. Demokratikus kormányzás és emberi jogok*

9. kéri az Európai Uniót és az Afrikai Uniót, hogy együtt adjanak választ a legégetőbb – például a politikai válságokra való reagálással, illetve a gazdasági irányítás támogatásával kapcsolatos – kérdésekre annak érdekében, hogy a kormányzásról és az emberi jogokról folytatott párbeszéd újonnan létrehozott platformjának felhasználásával közös kormányzati programokat dolgozzanak ki;

10. üdvözli Afrika és az EU közös elkötelezettségét az olyan alapelvek iránt, mint az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság tiszteletben tartása és a terrorizmus minden formájának elítélése;

11. megjegyzi, hogy az állam- és kormányfők nyilatkozatukban leszögezik, hogy „egyesíteni kívánják erőiket (...) az emberi jogok mindkét földrészen biztosítandó védelme érdekében”; hangsúlyozza e jogok egyetemes jellegét, és hogy ezt az elvet különösen érvényre kell juttatni a „demokratikus kormányzás és emberi jogok partnersége” keretében tervezett fellépések során;

12. a demokratikus kormányzás és az emberi jogok melletti elkötelezettségére tekintettel erősen nehezményezi, hogy Robert Mugabe meghívást kapott a 3. Afrika–EU csúcstalálkozóra és azon aktívan részt is vett; felszólítja valamennyi szereplőt, hogy a jövőben képviseljék határozottabb politikai álláspontot, és ezzel egyértelműen közvetítsék a jogállamiságba és a demokráciába vetett szilárd hitüket;

13. ragaszkodik hozzá, hogy a különböző partnerségek keretei között folytatott valamennyi fellépésre a nemi hovatartozás, a faji vagy etnikai származás, vallás vagy egyéb meggyőződés, fogyatékos, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő, illetve a HIV-vel/AIDS-szel élő embereket sújtó hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kerüljön sor;

14. egyetért a Pánafrikai Parlament felhívásával, amely szerint az Afrikai Unió minden országának ratifikálnia kell az Afrikai Unió demokráciáról, választásokról és kormányzásról szóló chartáját;

15. hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács elnöke, Herman Van Rompuy arra szólította fel az afrikai vezetőket, hogy támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróságot és „teljes mértékben álljanak ki a büntetlenség elleni küzdelem elve mellett”;

16. nyomatékosan kéri az EU-t és az AU-t, hogy vállaljanak együttműködési kötelezettséget annak érdekében, hogy Afrika és Európa összehangoltabban tudjon fellépni a mérvadó nemzetközi testületekben, köztük az ENSZ-ben is;

2010. december 15., szerda

3. Partnerség. Kereskedelem, regionális integráció és infrastruktúra

17. üdvözlözi az Európai Unió és az Afrika Unió között létrejött megállapodást, amelynek értelmében párbeszédet indítanak annak érdekében, hogy megoldások születhessenek a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos közös aggályaik tekintetében; elismeri, hogy a regionális integráció, a kereskedelem és a beruházások alapvető jelentőséggel bírnak a gazdasági stabilitás és a fenntartható növekedés szempontjából;

18. nyomatékosan kéri az EU-t és az AU-t, hogy működjenek együtt a nyersanyagok fenntartható kiaknázása terén, különös hangsúlyt helyezve a kapacitásépítésre, a kormányzásra, az infrastruktúrák fejlesztésére, a beruházásokra, a geológiai szakismeretekre és hozzáértésre, valamint a bányászatra vonatkozó szerződések átláthatóságára; e tekintetben felszólít a nyersanyagokkal kapcsolatos, környezetvédelmi szempontból megfelelő és társadalmilag fenntartható politikák bevezetésére, amelyek a helyi lakosság javát is szolgálják;

19. határozottan felszólítja az Afrikai Unió valamennyi tagállamát, hogy könnyítsék meg egy kedvező jogi és adóügyi keret létrehozását, amelynek eredménye egyrészt a gazdasági növekedés bátorítása és a közvetlen külföldi befektetések vonzása, másrészt pedig a korrupció felszámolása, valamint a közigazgatási formáságok és a hivatali visszásságok csökkentése;

20. nyomatékosan kéri az afrikai és uniós vezetőket, hogy tartsák tiszteletben a Tripoliban tett kötelezettségvállalást, és a stratégiát az afrikai kontinensen belüli kereskedelem fellendítésére szolgáló eszközként használják fel, ideértve a regionális gazdasági közösségek számára nyújtott és az Afrikán belüli infrastruktúra-hálózatok javítását célzó, aktualizált támogatási csomagokat is;

4. Partnerség. Millenniumi fejlesztési célok

21. tudomásul veszi az Európai Unió országai által vállalt kötelezettség megújítását, amely szerint 2015-ig megvalósítják, hogy bruttó hazai termékük 0,7 %-át a fejlesztést szolgáló állami támogatásra fordítják, ami nélkülözhetetlen, ha 2015-ig teljesíteni akarják a millenniumi fejlesztési célokat;

22. különösen ügyelni fog arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése valamennyi partnerség teljesítése során a középpontban álljon;

23. emlékeztet arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése szempontjából döntő fontosságú a célzott intézkedések foganatosítása az anyák, az újszülöttek és a gyermekek egészsége, a nemek egyenjóság, az oktatás, a földpolitika, a fenntartható fejlődés, a vízhez és a csatornázáshoz való hozzáférés terén és a fogyatékkal élő személyekkel kapcsolatban; bátorítja az oktatásügy és az egészségügy terén elkezdett programok folyamatos megvalósítását;

24. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy Afrika-szerte szavatolni kell az élelmezésbiztonságot, valamint kiemeli, hogy fenntartható módon meg kell erősíteni az afrikai mezőgazdasági és halászati ágazatot, különösen ami a mezőgazdasági kistermelőket és kisüzemi halászokat illeti;

25. emlékeztet a mezőgazdaságnak az afrikai nemzeti gazdaságokban betöltött meghatározó szerepére; hangsúlyozza ezért az egészségügyi és növény-egészségügyi szabványok összehangolásának, valamint az afrikai mezőgazdasági ágazat kapacitásépítésének központi szerepét;

26. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a csúcstalálkozón nem tértek ki az afrikai mezőgazdasági földterületeknek a kormány támogatását élvező egyes külföldi befektetők általi felvásárlására, mivel ha ezt a kérdést nem kezelik megfelelő módon, akkor veszélyeztetheti a helyi élelmezésbiztonságot, valamint súlyos és messzemenő következményekhez vezethet;

27. úgy véli, hogy az afrikai és az uniós vezetőknek meg kell mutatniuk valódi elkötelezettségüket egy olyan mechanizmus bevezetése mellett, amely megakadályozza a jogszerűtlen tőkeáramlást és az adókikerülést, elősegíti a teljes átláthatóságot és az országonkénti jelentéstételt, valamint fokozza a nemzetközi nyomást minden olyan joghatóságra, amely adott esetben elnézi az adókikerülést vagy az adócsalást;

5. Partnerség. Energiaügy

28. úgy véli, hogy a megújuló energia Afrika gazdasági és társadalmi fejlődése szempontjából alapvetően fontos, és hangsúlyozza, hogy Barroso elnök Afrika energetikai zöld forradalmát szorgalmazta;

2010. december 15., szerda

29. üdvözlí Afrika és az EU együttmüködési programját a megújuló energiák terén, valamint a 2010 szeptemberében Bécsben tartott magas szintű ülésen jóváhagyott, 2020-ig teljesítendő politikai célkitüzéseket, amelyek értelmében többek között további százmillió afrikai polgárnak kell hozzáférést biztosítani a korszerű és fenntartható energetikai szolgáltatásokhoz, meg kell kettözni az Afrikán belüli országokat egymással összekapcsoló, határokon átnyúló villamosenergia-összeköttetések teljesítőképességét, ugyancsak meg kell kettözni a földgáz használatát Afrikában, fokozni kell a megújuló energiaforrások igénybevételét Afrikában, és e földrészen valamennyi ágazatban javítani kell az energiahatékonyságot;

6. Partnerség. Éghajlatváltozás

30. kéri az Európai Uniót és az Afrikai Uniót, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket az erdőirtás és az erdőpusztulás következtében keletkezett kibocsátás csökkentése érdekében;

31. emlékeztet az EU kötelezettségvállalására, amely szerint 2010 és 2012 között 7,2 milliárd eurót szentel majd az éghajlatváltozással kapcsolatos sürgős projektekre és kezdeményezésekre, amely összeg jelentős része Afrika számára áll majd rendelkezésre;

32. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás először és legsúlyosabban a világ legszegényebb népeit sújtja, és felszólítja valamennyi szereplőt, hogy támogassák a fejlődő országokat az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásban, és hogy növekedésüket a szegénység felszámolása érdekében alacsony szén-dioxid-kibocsátás mellett biztosítsák;

33. megjegyzi, hogy a globális éghajlatváltozásról szóló egyezmény sikerre vitele döntő fontosságú a szegénység felszámolása szempontjából, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrásokban – a napban, a szélben, a folyókban és az árapályban –, amelyekben sok afrikai ország bővelkedik, óriási lehetőségek rejlenek;

7. Partnerség. Migráció, mobilitás és foglalkoztatás;

34. felhívja a figyelmet a migráció pozitív hatásaira, és nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az illegális migráció negatív hatásainak csökkentéséhez konkrét ütemtervvel rendelkező közös stratégiára és célzott projektekre van szükség;

35. emlékeztet valamennyi partner kötelezettségvállalására, amelynek célja több és jobb minőségű munkahely teremtése a fenntartható és befogadó növekedés előmozdítása révén;

36. üdvözlí a diákok és egyetemi oktatók mobilitását célzó meglévő programok megerősítését, valamint az olyan kezdeményezéseket, mint például a pánafrikai egyetem vagy az oktatási rendszerek és programok összehangolására irányuló kezdeményezés;

37. úgy véli, hogy az agyelszívás komoly gond Afrika számára, és hogy az országukat elhagyó szakemberek számára erős ösztönzőket kellene teremteni, hogy visszatérjenek és szaktudásukat származási országukban kamatoztassák;

8. Partnerség. Tudomány, információs társadalom és úrkutatás

38. üdvözlí, hogy vezető tisztviselők és miniszterek részvételével magas szintű politikai párbeszéd indult a tudományos és technológiai együttmüködés megerősítése érdekében azzal a céllal, hogy Afrikában felgyorsítsa a gazdasági növekedés és a társadalmi fejlődés ütemét;

Általános megjegyzések

39. megjegyzi, hogy Szudán nem képviselteti magát, mert hatóságai nem tekintik magukra nézve kötelezőnek az állam- és kormányfők tripoli nyilatkozatát, és e nyilatkozatnak megfelelően szeretné, ha a 2005-ös békeszerződés valamennyi elemét alkalmaznák, tehát a 2011 januárjára tervezett népszavazást is, amelynek lehetővé kell tennie a dél-szudániak számára, hogy dönthessenek jövőjükéről;

40. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unió egyes nagyobb tagállamainak állam- és kormányfői nem tudtak részt venni az Afrika–Európai Unió csúcstalálkozón;

2010. december 15., szerda

41. sajnálja, hogy az Afrika–EU közös stratégiát nem egészíti ki pénzügyi terv, és ismételten kéri az EFA uniós költségvetésbe való bevonását az egyes partnerségek megvalósításához felhasznált különböző pénzügyi eszközök felhasználási lehetőségeire vonatkozó parlamenti ellenőrzés biztosítása érdekében;
42. kéri a miniszteri szervek fokozottabb bevonását a stratégia végrehajtásába;
43. kéri a Pánafrikai Parlamentet és az Európai Parlamentet, hogy éljen felügyeleti szerepével a stratégiai cselekvési terv végrehajtása során;
44. kéri az afrikai és az európai uniós országok parlamentjeit, hogy vizsgálják és vitassák meg a stratégiai tervet;

*

* *

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az EU Tanácsának és Bizottságának, az AU Tanácsának és Bizottságának, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek és a Pánafrikai Parlamentnek.

Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2009) - A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő hatékony végrehajtás

P7_TA(2010)0483

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009–2010) – intézményi szempontok a Lisszaboni Szerződés után (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés preambuluma, nevezetesen a második, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdéseire,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikke (3) albekezdésének második francia bekezdésére, valamint 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-i, 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0573),
- tekintettel az Európa Tanácsnak és az ENSZ-nek valamennyi, az alapvető jogokkal kapcsolatos egyezményére és ajánlására, beleértve a szakosodott ellenőrző testületeket is,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága határozataira és joggyakorlatára,

2010. december 15., szerda

- tekintettel az Európa Tanács és az Európai Unió közötti egyetértési megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európáról szóló stockholmi programra,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) tevékenységére és éves jelentéseire,
 - tekintettel nem kormányzati szervezetek emberi jogokról szóló jelentéseire,
 - tekintettel az Európai Parlament által 2010. június 21–22-én rendezett, az Alapjogi Chartának a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség fejlődésére gyakorolt hatásáról szóló nyilvános meghallgatására,
 - tekintettel 2009. január 14-i állásfoglalására az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2004–2008) ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0344/2010),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke értelmében az Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a szolidaritás, a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának oszthatatlan és egyetemes értékközösségén alapul, s így az Európai Unió területén élő valamennyi személyre, ideértve a kisebbségekhez tartozó személyeket is vonatkozik; mivel minden európai politika – azok külső dimenzióját is beleértve – általános céljának a jogok hatékony védelmének és előmozdításának kell lennie, ami elengedhetetlen feltétele az Európai Unió konszolidációjának, és ami hozzájárul a béke, az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos értékek és az emberek jóléte előmozdításához,
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése új helyzetet teremtett az Európai Unióban az emberi jogokat illetően, azáltal, hogy az Alapjogi Chartát (a továbbiakban: a Charta) jogilag kötelezővé tette, s ezáltal alapvető értékekből konkrét jogokat hozott létre; mivel elfogadása óta a Charta az európai bíróságok ítélkezési gyakorlatának inspirációs forrásává vált; mivel a Bizottság éves jelentést tett közzé a Charta végrehajtásáról, és az Alapjogi Ügynökség éves jelentéseiben szerepelnie kell a Chartán alapuló alapvető jogok előmozdításának és végrehajtásának,
- C. mivel mind az uniós intézményekben, mind a tagállamokban szükség van az alapvető jogok valódi kultúrájának létrehozására, ösztönzésére és megerősítésére, különösen akkor, amikor ezek az intézmények és országok uniós jogszabályokat alkalmaznak és hajtanak végre, akár az unión belül, akár harmadik országok viszonylatában,
- D. mivel az Európai Parlament eljárási szabályzata értelmében évente megvizsgálhatja és értékelheti az alapvető jogok helyzetét, és ajánlásokat tehet,

A Lisszaboni Szerződés utáni időszak új alapjogi szerkezete

1. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok hatékony védelme és előmozdítása a demokrácia és a jogállamiság alapja az EU-ban, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség megszilárdításának elengedhetetlen feltétele, illetve azt, hogy ehhez a különböző (nemzetközi, európai, nemzeti, regionális és helyi) szinteken történő fellépésre van szükség; továbbá hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságoknak az ilyen jogok végrehajtása és előmozdítása során betölthető szerepét; ezért felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamok kormányait és parlamentjeit, hogy a Lisszaboni Szerződés által létrehozott új intézményi és jogi keretre alapozva alakítsanak ki az Unió számára olyan átfogó belső emberi jogi politikát, amely mind nemzeti, mind uniós szinten hatékony elszámoltathatósági mechanizmusokat biztosít az emberi jogok megsértéseinek kezelésére;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ HL C 46E., 2010.2.24., 48. o.

2010. december 15., szerda

2. felhívja a figyelmet állásfoglalásaira, valamint 2009 folyamán folytatott vitával egybekötött szóbeli kérdéseire és az ezen időszak alatt végrehajtott küldetések vizsgálati eredményeire olyan konkrét alapjogokról, mint a magánélet, a méltóság és a személyes adatok védelme, a kínzás tilalma, a gondolkodás szabadsága, a lelkiismereti- és vallásszabadság, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága, a sajtó- és médiaszabadság, a diszkriminációmentesség és a kisebbségi nyelvek használata, illetve a romák helyzetéről, a szabad mozgásról, a roma nőkről, az azonos neműek közötti házassággal és a bejegyzett élettársi kapcsolattal szembeni diszkriminációról, a kiskorúakról, a bevándorlókat befogadó központokról, valamint a foglyoknak a CIA kiadatási programja értelmében történő állítólagos illegális fogva tartásáról; hangsúlyozza, hogy ezek az állásfoglalások a Chartában foglalt értékeket tükrözik, megmutatják egyértelmű elkötelezettségét az alapvető jogok mindennapi védelme tekintetében, és politikai üzenete van az EU valamennyi polgára, a tagállamok, az uniós intézmények, valamint a nemzetközi partnerek felé;
3. sajnálja, hogy a Tanács és a Bizottság nem vette figyelembe az Európai Parlamentnek az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló 2007. évi jelentésében⁽¹⁾ foglalt ajánlások egyikét sem, valamint hogy nem osztották meg az Európai Parlamenttel az EU és az Egyesült Államok között e tárgyban folytatott megbeszélésekkel kapcsolatos információkat;
4. szükségesnek tartja a Lisszaboni Szerződést követő időszakban az alapvető jogok védelme területén történt fejleményre való reagálást, és ebben a vonatkozásban ezen állásfoglalás célja rávilágítani az intézményeknek és mechanizmusoknak az alapvető jogok új, európai szerkezetében játszott szerepére;
5. megismétli, hogy a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépése alapvetően megváltoztatta az EU jogi arculatát, amelynek egyre inkább egy közös értékeken és elveken alapuló politikai közösséggé kellene formálódnia; ezért üdvözli az alapvető jogok védelmének új, többszintű, több forrásból eredő uniós rendszerét, melynek érvényesítése számos mechanizmus révén történik, beleértve a jogilag kötelező erejű Chartát; az EJEE (az emberi jogok európai egyezménye) által garantált jogokat, melynek elismerése az Uniónak az egyezményhez való csatlakozási kötelezettségéből fakad, a tagállamok alkotmányos hagyományain alapuló jogokat és e jogok az EJEB és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelő értelmezését;
6. megerősíti, hogy a Charta jogi értéke azonos a Szerződésekével és az alapvető jogok legmodernebb kodifikációját képviseli, megfelelő egyensúlyt biztosítva jogok és szolidaritás között, magában foglalva az állampolgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogokat, valamint „harmadik generációs” jogokat (azaz a megfelelő ügyintézéshez, az tájékozódás szabadságához, az egészséges környezethez és a fogyasztóvédelemhez való jogokat); úgy véli, hogy az EU-nak szabályozási keretet kell létrehoznia az alapvető jogoknak a vállalkozások általi megsértése elleni védelme céljából;
7. hangsúlyozza, hogy a Charta beillesztése az elsődleges uniós jogba, jóllehet nem bővíti az Unió hatáskörét és figyelembe veszi az 51. cikkben rögzített szubszidiaritás elvét, új kötelezettségeket ró a döntéshozó és végrehajtó intézményekre és a tagállamokra az uniós jogszabályok nemzeti szintű végrehajtása során, és hogy a Charta rendelkezései így közvetlenül végrehajthatóak lettek az európai és nemzeti bíróságok által; felszólítja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy növeljék az ellenőrzésért és végrehajtásért felelős különféle szervek közötti koherenciát a létrehozott átfogó keret hatékony alkalmazása érdekében, erősítsék meg az Unión belüli ellenőrző mechanizmust, illetve a korai előrejelző rendszert, például az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmust is;
8. emlékeztet rá, hogy az EU alapvető értékeinek tisztelete és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelme és előmozdítása közös alapot jelent az Unió harmadik országokkal való kapcsolataiban, és kiemeli, hogy az EU-t e tekintetben is köti a Charta; ezzel kapcsolatban emlékeztet rá, hogy a demokrácia és a jogállamiság előmozdítása együtt jár az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletével, védelmével és előmozdításával; hangsúlyozza, hogy az EU új intézményi struktúráján belül az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) csak abban az esetben kínálhat lehetőséget a koherencia és a hatékonyság javítására az emberi jogok és a demokrácia előmozdítására irányuló külpolitikai erőfeszítések vonatkozásában, ha támogatást kap az emberi jogokon alapuló szemléletnek a szolgálat struktúrája, forrásai és tevékenységei tekintetében való alkalmazása; hangsúlyozza, hogy az Unió vezető szerepet játszik a világban az emberi jogok előmozdítása terén; e tekintetben felhívja az EU-t, hogy a nemzetközi megállapodásokban biztosítsa az emberi jogokra vonatkozó záradékok hatékonyságát, és a harmadik országokkal kötött megállapodások során vegye figyelembe a Chartában szereplő elveket, valamint arra, hogy őrizze meg a belső és külső emberi jogi politikájának koherenciáját;

(1) HL C 287 E., 2007.11.29., 309. o.

2010. december 15., szerda

9. megerősíti, hogy az Európai Unió EJEE-hez történő csatlakozása az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmének minimális szintjét képezi Európában, és egy, az emberi jogok érvényesítésére szolgáló további mechanizmust biztosít, nevezetesen azt a lehetőséget, hogy panaszt tegyenek az EJEB-nél az emberi jogok az Európai Unió valamely intézménye vagy az uniós jogszabályokat végrehajtó tagállam intézkedéséből eredő megsértésével kapcsolatban, amelyre az EJEE hatálya is kiterjed; és hogy az EJEB joggyakorlata megfelelő, a Bíróság e téren alkalmazott joggyakorlatát kiegészítő hozzájárulást nyújt az EU-nak az alapvető szabadságok tiszteletben tartására és előmozdítására, az állampolgári jogokra, igazságügyre és belügyekre vonatkozó, jelenlegi és jövőbeli fellépéséhez;

10. felszólítja az EU valamennyi tagállamát és az Európa Tanácsot, hogy fejezzék ki egyértelmű politikai elkötelezettségüket és támogatási szándékukat a csatlakozási folyamat és megállapodás tekintetében, valamint – hangsúlyozva a fő érdekelt felekkel történő megfelelő konzultációt – biztosítsák a csatlakozási folyamat átláthatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy méltányos határidőn belül zárja le a belső konzultációit, valamint az Európa Tanáccsal folytatott tárgyalásait, és a csatlakozási folyamat befejezése és az emberi jogok legmagasabb szintű védelmének európai biztosítása érdekében találjon megfelelő megoldást a fő technikai kérdésekre;

11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel a figyelmet az EJEE-hez való csatlakozás előnyeire, és a pályázók által teljesítendő követelményekre azáltal, hogy e további mechanizmus hatásairól és megfelelő alkalmazásáról iránymutatásokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy azt valamennyi érintett szakember továbbképzésébe beemelve hatékonyan és eredményesen használhassák;

12. üdvözli továbbá a Lisszaboni Szerződés által teremtett új, horizontális kötelezettséget a társadalmi kirekesztés és a diszkrimináció leküzdésére, valamint a társadalmi igazságosság és szociális védelem, a nők és férfiak közötti egyenlőség, a magán- és családi élet tiszteletben tartása, a nemzedékek közötti szolidaritás és a gyermek jogai védelmének előmozdítására, valamint üdvözli egy közös menekültügyi és bevándorlási szakpolitika kidolgozását, az emberkereskedelem elleni fellépést, illetve a kisebbségekhez tartozó személyekre való egyértelmű utalást, amely az Unió egy másik alapértékét tükrözi; üdvözli továbbá azt a tényt, hogy az Unió jogi személyiséget szerzett, amelynek eredményeképpen nemzetközi szerződésekhez csatlakozhat, a jogi védelemben történt változást, mely annak köszönhető, hogy a Bíróság hatáskörét kiterjesztették az alapvető jogok védelmére nyilvánvalóan vonatkozó területekre, mint például a rendőrségi és igazságügyi együttműködés a büntetőjog területén, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szerepének megerősödését az európai döntéshozatali folyamatban, különösen az uniós politikák a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében történő végrehajtásának értékelésében, az európai polgárok jelentősebb szerepét, akik most már az európai polgári kezdeményezés révén EU-jogszabályokat kezdeményezhetnek, valamint az intézményeknek az érdekképviseleti szervezetekkel és a civil társadalommal fenn tartandó, nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédre vonatkozó intézményi kötelezettségét (EUSz. 11. cikk (2) bekezdés);

13. felszólít a Stockholmi Program nemzetközi és európai emberi jogi jogszabályokkal összhangban történő végrehajtására, amely program a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó stratégiai iránymutatások megállapítása révén a Szerződésből eredő kötelezettségeket és elveket ülteti át a gyakorlatba;

Az új alapjogi szerkezetet végrehajtó intézmények

14. úgy véli, hogy az európai intézmények gyakran párhuzamosan cselekedtek az alapvető jogok védelmének területén, és ezért kéri, mérlegeljék az eddigi intézkedéseket és törekedjenek az intézmények közötti jobb együttműködésre, például az emberi jogok Európai Unión belüli helyzetének éves ellenőrzésével kapcsolatos intézményközi együttműködés létrehozása révén annak érdekében, hogy valamennyi intézmény építhessen a többi intézmény jelentéseire;

15. tudomásul veszi a Bizottságon belül létrehozott új, „a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért” elnevezésű tárcát, mely jelzi a Bizottság elkötelezettségét az alapvető jogok és szabadságok területén tett erőfeszítései tekintetében és pozitív válaszát a Parlament ismételt kéréseire ezen a területen; a jogérvényesülés és a biztonság illetően szétválasztása nem erősítheti meg azt a rosszul értelmezett dichotómiát, amely minden ember emberi jogai védelmének szükségessége és biztonsága szavatolásának szükségessége között feszül; az új biztosnak különös figyelmet kell fordítania az illegális migráció és a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló uniós politikákra, a biztosok testületének maradéktalan támogatása pedig elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy az új biztos megtarthassa tekintélyét;

16. felhívja a Bizottságot, hogy a 2013. évet tegye az uniós polgárság európai évévé annak érdekében, hogy az európai uniós polgárságról szóló vitának lendületet adjon, és az uniós polgárokat tájékoztassa jogaikról, különösen a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből eredő új jogokról;

2010. december 15., szerda

17. az új felelős biztostól konkrét intézkedéseket vár, összhangban az eddig kinyilvánított szándékokkal: üdvözlí különösen és legfőképpen az alapvető jogokra vonatkozó hatásvizsgálat bevezetésére irányuló elkötelezettséget minden új jogszabályi javaslat esetén; a jogalkotási folyamat felügyeletét, annak biztosítása érdekében, hogy a végső szövegek összhangban legyenek a Chartával; a „zéró tolerancia” politikájának alkalmazását a Charta megsértése esetén, alapos vizsgálat folytatását és jogsértési eljárások kezdeményezését abban az esetben, ha a tagállamok az uniós jogszabályok alkalmazása során megszegik emberi jogi kötelezettségeiket; továbbá annak biztosítását, hogy az uniós polgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak az új alapjogi szerkezetéről; szorgalmazza az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkéről szóló 2003. évi közlemény (COM(2003)0606) nyomán követését annak érdekében, hogy az emberi jogok lehetséges megsértésének problémáira átlátható és koherens foglalkozási módokat határozzanak meg, valamint azt, hogy az új emberi jogi szerkezet alapján megfelelő módon alkalmazza az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkét;

18. emlékezteti a Bizottságot, hogy ellenőrizni kell, hogy az összes új jogalkotási javaslat tervezet teljesít-e a Chartában foglaltakat, és e tekintetben a már létező eszközöket is ellenőrizni kell; javasolja, hogy a bizottsági javaslatokat kísérő hatásvizsgálatoknak világosan jelezniük kelljen, hogy azok a javaslatok eleget tesznek-e a Chartában foglaltaknak, így ez a szempont szerves része lesz a jogalkotási javaslattervezetek előterjesztésének; emlékezteti a Bizottságot, hogy kifejezetten feladata az érintett felek bevonása széles körű konzultáció révén, az Unió fellépései következtetésességének és átláthatóságának biztosítása érdekében (EUSz., 11. cikk (3) bekezdés); hangsúlyozza e tekintetben az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége platformjának fontosságát, amely kiemelkedő forrást jelent e feladat teljesítéséhez;

19. emlékezteti a Bizottságot, hogy folytasson objektív vizsgálatokat és kezdeményezzen jogsértési eljárást minden olyan esetben, amikor egy tagállam az uniós jogszabályok végrehajtása során megsérti a Chartában rögzített jogokat; emlékezteti továbbá a Bizottságot arra, hogy a tagállamoktól megbízható adatok és tények szolgáltatását kérje, és gyűjtsön információt a nem kormányzati szervezetektől származó forrásokból is, valamint kérjen adatokat a FRA-tól és más emberi jogi szervezetektől;

20. felhívja a figyelmet arra, hogy néhány tagállamban a közelmúltban új erőre kapott a nacionalizmus, az idegengyűlölet és a diszkrimináció, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak központi szerepet kellene vállalnia az alapvető jogok e lehetséges megsértéseinek megelőzése és leküzdése érdekében;

21. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság évente ellenőrzi a Chartában foglaltak teljesülését, és megjegyzi, hogy ezen ellenőrző jelentéseknek tartalmazniuk kell a különböző jogok végrehajtásának értékelését, az Unió legsebezhetőbb csoportjainak helyzetére rávilágító és a legvitatottabb kérdéseket tagláló értékelést, nemzeti és uniós szinten a védelem terén mutatkozó hiányosságokat, a legfontosabb tendenciákat és szerkezeti problémákat azzal a céllal, hogy konkrét kezdeményezésekre és intézkedésekre tegyenek javaslatot, és javasolja a bevált gyakorlatoknak a tagállamok számára történő terjesztését;

22. üdvözlí a Bizottságnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló nyilatkozatát, amely többek között említi a megelőző megközelítést a tényleges megvalósításban, az alapvető jogokról szóló belső képzést, az alapvető jogok szempontjainak következetes, a hatásvizsgálati testület általi ellenőrzését a bizottsági hatásvizsgálatokban, valamint az e tekintetben szükséges, a különböző helyzetekhez igazított, célzott tájékoztatási intézkedéseket; üdvözlí továbbá, hogy az említett bizottsági közlemény hangsúlyozza az 1993. évi koppenhágai Európai Tanács által rögzített politikai csatlakozási kritérium fontosságát, amely a tagjelölt országok számára feltételként írja elő, hogy a demokráciát, jogállamiságot, az emberi jogok tiszteletben tartását és a kisebbségek védelmét biztosító stabil intézményekkel rendelkezzenek; e kritérium megtartása támogatja az alapvető jogok védelmét a leendő tagállamokban;

23. felszólítja a Bizottságot, hogy konkrét jogalkotási javaslattervezetek révén érvényesítse a Szerződésben és a Chartában rögzített értékeket és elveket és a Stockholmi Programban megjelölt stratégiát, e tevékenység során pedig vegye figyelembe az EJEB joggyakorlatát; sürgeti továbbá a jelenlegi vívmányok „lisszabonizálását” a rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén, valamint a demokratikus elszámoltathatóság megerősítését a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében;

24. javasolja, hogy a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős biztosok és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság között alakítsanak ki munkakapcsolatot úgy, hogy a biztosokat rendszeresen meghívják véleménycserére az alapvető jogokkal kapcsolatos aktuális kérdésekről és fejleményekről;

2010. december 15., szerda

25. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlamentnek is meg kell erősítenie az alapvető jogokra vonatkozó, önálló hatásvizsgálatait a jogalkotási folyamatbeli jogalkotási javaslatokkal és módosításokkal kapcsolatban annak érdekében, hogy következetesebbé váljanak, nevezetesen a Parlament eljárási szabályzata 36. cikkében rögzített lehetőségeknek a Chartára való kiterjesztése révén, és ki kell kérnie a Jogi Szolgálat véleményét az alapvető jogokkal kapcsolatos uniós problémákra vonatkozó jogi kérdésekben;

26. felszólítja a Tanácsot, hogy alkalmazkodjon a Szerződés által megkívánt változásokhoz, és a jogalkotás során tegyen eleget a Chartában foglaltaknak; ezért üdvözli a Tanácsnak az alapvető jogokkal és az állampolgársággal, illetve a személyek szabad mozgásával foglalkozó állandó munkacsoport létrejöttét, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ennek az új testületnek széles körű megbízatása legyen, amelybe beletartozhat bármely, uniós vagy tagállami jelentőséggel bíró alapvető jogokkal kapcsolatos probléma, és hogy fórumot biztosítson az emberi jogokkal kapcsolatos ügyek belső, tanácsi véleménycserére, valamint hogy az új testület az Európai Parlamenttel kapcsolatban is legyen átlátható és hatékony;

27. megerősíti a Bizottságnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló közleményében említett „Közös hatásvizsgálati megközelítés” elnevezésű intézményközi megállapodást⁽¹⁾, amely leszögezi, hogy a Parlament és a Tanács felelős saját módosításai hatásának értékeléséért;

28. felszólítja a Tanácsot, hogy biztosítson széles körű megbízatást az alapvető jogokkal és az állampolgársággal, illetve a személyek szabad mozgásával foglalkozó állandó tanácsi munkacsoport számára, amelybe beletartozhat például (az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek ajánlásain, különleges eljárásokon és mechanizmusokon felül) a FRA jelentéseinek megvitatása és az azokra való válaszadás, az uniós eszközök és politikák külső emberi jogi hatásának értékelése a Tanács emberi jogi munkacsoportjával együttműködésben, az emberi jogi mandátummal nem, de emberi jogi hatással rendelkező ügynökségekkel (pl. EBB vagy FRONTEX) való koordináció biztosítása, a nemzetközi emberi jogi aktusoknak az Unió vagy tagállamok általi aláírásának, ratifikálásának és betartásának vizsgálata és a Tanács belső emberi jogokról szóló eszmecseréihez fórum biztosítása;

29. felszólít a demokratikus ellenőrzéshez való, a szerződéseken alapuló jogának tiszteletben tartására; kitarthat emellett, hogy az alapvető jogokkal, többek között az elszámoltathatósággal kapcsolatos intézmények közötti hatékonyabb együttműködés előmozdítása érdekében fokozni kell az átláthatóságot és a dokumentumokhoz való hozzáférést az uniós intézmények között; hangsúlyozza az EU-n belüli emberi jogokkal kapcsolatos állásfoglalásainak nyomon követésében és más uniós intézmények munkájának értékelésében és fellépésüket vagy a fellépés elmulasztásáért való elszámoltathatóság terén betöltött szerepét a területen történt fejlemények felmérésekor (például éves jelentésekben), ötvözve a politikai üzeneteket egy tényeken alapuló szemlélettel; hangsúlyozza az EUMSz. 218. cikke (10) bekezdésében foglalt jogát, amelynek megfelelően az Unió és a harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti nemzetközi megállapodások megkötésére irányuló eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell;

30. ismételten megerősíti a Bíróság fokozott szerepét annak biztosításában, hogy valamennyi, az uniós jogot végrehajtó uniós intézmény, ügynökség és tagállam ennek megfelelően tiszteletben tartja a Chartát, és megjegyzi, hogy a Bíróságnak ezzel lehetősége nyílik az alapvető jogokra vonatkozó joggyakorlatának megerősítésére és fejlesztésére; hangsúlyozza a nemzeti bíróságok, a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága közötti kialakított együttműködés szükségét, e területen a joggyakorlat koherens rendszerének további fejlesztése érdekében;

31. hangsúlyozza az Alapjogi Ügynökség szerepét az Unión belüli alapvető emberi jogok folyamatos megfigyelése terén, és a Lisszaboni Szerződés hatásait ezen a téren, elemzést, segítséget és szakértelmet biztosítva, mely feladat minőséget, objektivitást, tényleges pártatlanságot és átláthatóságot igényel; felszólítja a Bizottságot az Alapjogi Ügynökség megbízatásának megerősítésére és felülvizsgálatára annak érdekében, hogy munkáját hozzáigazítsa a Lisszaboni Szerződésen és az Alapjogi Chartán alapuló új követelményekhez; rámutat, hogy a felülvizsgált megbízatáson belül az Alapjogi Ügynökség ellenőrző szerepét a csatlakozó országokra is ki kell terjeszteni; ezért a Charta végrehajtását követően a megnövekedett feladatok ellátására megfelelő forrásokra van szükség; megismétli arra irányuló kérését, hogy teljes mértékben részt vehessen az Alapjogi Ügynökség többéves programjának felülvizsgálatában; üdvözli az Alapjogi Ügynökség éves jelentésének melléklettel való kiegészítését, mely tükrözi a nemzetközi emberi jogi eszközök tagállamok általi ratifikálását;

32. hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Ügynökség fő feladata az alapvető jogokkal kapcsolatos tényekkel és adatokkal ellátni a döntéshozó intézményeket, és e célból információt és adatokat gyűjt és elemez, valamint igyekszik tudományos kutatásokkal és alapos módszertanon alapuló felmérésekkel, tematikus és éves jelentések közzétételével, hálózatépítéssel és a civil társadalommal való párbeszéd ösztönzésével felkelteni a figyelmet; üdvözli a 2009. évre vonatkozó éves jelentését és igyekezetét, hogy összehasonlító áttekintést nyújtson, kiemelve a bevált gyakorlatokat a 27 tagállamban;

⁽¹⁾ 14901/05. számú tanácsi dokumentum, 2005.11.24.

2010. december 15., szerda

33. felszólítja az EU döntéshozó intézményeit, hogy a jogalkotási tevékenység előkészítő szakaszában, valamint a döntéshozó és/vagy nyomon követési folyamatok során használják az Alapjogi Ügynökség által biztosított adatokat és tényeket, és legyenek állandó és szoros együttműködésben az Alapjogi Ügynökséggel, bevonva annak nem kormányzati szervezeti platformját;
34. felszólítja az összes európai ügynökséget, hogy tartsák fenn elkötelezettségüket az alapvető jogok védelme mellett, és hogy minden tevékenységük során vegyék figyelembe az alapjogi megközelítést; felszólítja továbbá az Európai Uniót, hogy e tekintetben biztosítsa ügynökségei teljes jogi elszámoltathatóságát;
35. azon a véleményen van, hogy a FRONTEX-nek strukturált együttműködést kell kialakítania az alapvető jogokkal, migránsokkal és menedékkérőkkel foglalkozó ügynökségekkel és az ENSZ menekültügyi főbiztoságával (UNHCR), az emberi jogok védelmére kiható műveletek megkönnyítése érdekében; üdvözlöli a FRONTEX és az Alapjogi Ügynökség közötti 2010-ben aláírt megállapodást;
36. hangsúlyozza a tényt, hogy az Unió és a tagállamok saját felelősségi körükön belül megosztott kötelezettségekkel rendelkeznek az emberi és alapvető jogok megvalósítása és betartása területén, a szubszidiaritás elvével összhangban, és ez a megosztott felelősség és hatáskör egyszerre lehetőséget és kötelezettséget is jelent a tagállamok részéről; kiemeli a nemzeti parlamentek fokozott szerepét, melyet a Lisszaboni Szerződés biztosít nekik, és támogatja egy formális, valamint az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti folyamatos párbeszéd létesítését;
37. emlékezteti a tagállamokat, hogy kötelességük kérésre megbízható adatokat és tényeket szolgáltatniuk a Bizottságnak, a szerződések őrének;
38. kiemeli a bírói testületek fontosságát a tagállamokban, mely testületek elsődleges szerepet játszanak az alapvető jogok teljesítésének biztosításában és érvényre juttatásában, és ezért sürgeti a bíróságokhoz való könnyű hozzáférés támogatását és az eljárások ésszerű hosszának biztosítását, az alapvető és emberi jogok védelmének erősítése érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket a nemzeti bírúknak az alapvető jogok és szabadságok területén jelenleg is folyó képzése tekintetében, beleértve a területen a Lisszaboni Szerződés nyomán felmerülő új szempontokat;
39. meggyőződése szerint az uniós fellépésekben az alapvető jogok megsértésével nem csupán azok bekövetkezése után kell foglalkozni, hanem meg kell kísérelni a jogsértés megelőzését is; ezért felszólít egy az alapjogoknak az EU-ban és a tagországokban bekövetkező sérülése lehetőségének korai felismerését célzó mechanizmus megfontolására, az ilyen jogsértést jelentő intézkedések átmeneti befagyasztására, gyorsított jogi eljárásra annak eldöntése érdekében, hogy egy adott intézkedés ütközik-e az EU alapjogaival, és szankciók alkalmazására abban az esetben, ha ezeket az intézkedéseket a közösségi joggal ellentétes módon mégis megvalósítják;
40. felszólítja az EU intézményeit és a tagállamokat, hogy kettőzzék meg a figyelem felkeltésére és a megfelelő tájékoztatásra irányuló erőfeszítéseiket, mivel az alapvető jogokat hatékonyabban lehet védeni, ha maguk az egyének is ismerik saját jogaikat és az azok védelmére szolgáló mechanizmusokat; felszólítja a civil szervezetek és az érintett nem kormányzati szervezetek tapasztalatainak aktív használatára, és a folyamatos munkakapcsolatok folytatására minden ilyen szervvel az új alapjogi szerkezet végrehajtásában és konkrét esetek kezelésében;
41. megerősíti azon jogát, hogy éves jelentést készítsen az alapvető jogok helyzetéről az Unióban, az uniós intézményekkel, ügynökségekkel vagy a tagállamokkal együtt foglalkozva az alapvető jogok kérdésével, amennyiben azt szükségesnek ítéli meg;

Nemzetközi szervezetekkel való együttműködés az új alapjogi szerkezeten belül

42. javasolja, hogy találjanak új módszereket az uniós intézmények és ügynökségek számára az alapvető jogok és szabadságok védelme iránt elkötelezett nemzetközi szervezetekkel való jobb együttműködés érdekében, és használják ki jobban, valamint tereljék hatékonyabb mederbe a területen szerzett tapasztalatokat;
43. felszólítja az EU intézményeit, hogy használják ki az Európa Tanács és az Európai Unió közötti Egyetértési megállapodás minden lehetőségét, az európai szintű nagyobb szinergia és következetesség érdekében, és javasolja az Európa Tanács által kifejlesztett, az emberi jogokat ellenőrző mechanizmusok, szabványok és megállapítások szakértelmének jobb kihasználását, elkerülve ezáltal a párhuzamos munkavégzést; ismételten megerősíti annak szükségességét, hogy az Unió jobban részt vegyen az Európa Tanács emberi jogi biztosának munkájában, és hogy ezt a munkát a szabadság, a jog érvényesülése és a biztonság területén megvalósított szakpolitikák során nagyobb mértékben vegye figyelembe;

2010. december 15., szerda

44. felszólítja az Unió tagállamait, hogy írják alá és ratifikálják az Európa Tanács és az ENSZ emberi jogokkal kapcsolatos egyezményeit és a további, fakultatív jegyzőkönyveket: többek között a (módosított) Európai Szociális Chartát, az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről, a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezményt, az Európa Tanács Regionális és Kisebbségi Nyelvek Európai Chartáját, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések és bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt, a menekültek jogállásával kapcsolatos ENSZ-egyezményt, a valamennyi migráns munkavállaló és családtagjaik védelméről szóló ENSZ-egyezményt, a szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt és az emberkereskedelem és -csempészet elleni fellépésről szóló két jegyzőkönyvét, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményt, az ENSZ Gyermekjogi Egyezményét, és a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményt; javasolja továbbá, hogy az európai jogalkotási folyamatban jobban figyelembe kell venni a nemzetközi dokumentumokat, és többet kell utalni azokra;

45. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megfelelő figyelmet fordítsanak az ENSZ különböző ellenőrző mechanizmusaira, és az ENSZ emberi jogi szervezeteinek megállapításaira, és javasolja, hogy a tagállamokra vonatkozó ajánlásait kövessék figyelemmel; rámutat az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyetemes időszakos felülvizsgálatának fontosságára; javasolja az ENSZ emberi jogi, illetve menekültügyi főbiztosával való együttműködést; és üdvözli az ENSZ emberi jogi főbiztosának első európai regionális irodájának megnyitását Brüsszelben;

46. hangsúlyozza a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalának (ODIHR), az EBESZ-nek a média szabadságáért, illetve az emberkereskedelem elleni küzdelemért felelős különleges képviselőjének, valamint a nemzeti kisebbségi főbiztos fontos szerepét és aktív munkáját;

47. felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsában részes tagállamokat, hogy biztosítsanak eljárási jogi garanciákat a feltételezett terrorista csoportok vagy személyek listába vétele vagy arról való törlése tekintetében, amint azt az EU Bíróságának vonatkozó esetjoga megköveteli;

Az új korszak legsürgetőbb kihívásai

48. hangsúlyozza, hogy az új szerkezetet aszerint értékelik, hogy a legsürgetőbb kérdéseket és a leggyakrabban ismétlődő jogsértéseket hogyan kezelik a felelős intézmények mind a tagállamokban, mind pedig uniós szinten, egyben külkapcsolatai tekintetében;

49. emlékeztet az alapvető jogokra vonatkozó valamennyi állásfoglalására és vitájára, valamint a küldöttségek 2009. évi eredményeire, amelyek megmutatták, hogy számos, az alapvető jogok megsértésével kapcsolatos kiemelkedő kérdés és konkrét eset van, melyek sürgős, konkrét lépéseket, közép távú stratégiákat és hosszú távú megoldásokat, valamint uniós intézmények által végzett nyomon követést igényelnek; mint például:

- a négy alapszabadságnak, mint az EU alapvető eredményeinek védelme, különös figyelemmel az uniós polgárok szabad mozgására,
- az EU területén lévő összes személy jogainak biztosítása, állampolgárságtól függetlenül,
- a jogbiztonság garantálása és a szilárd demokratikus rendszerre jellemző megfelelő fékek és ellensúlyok megléte,
- a személyes adatok és a magánélet védelmének biztosítása, beleértve a pénzügyi és személyes adatok gyűjtését, feldolgozását, átvitelét és tárolását az EU-n belül és azon kívül, a cél, a szükségesség és az arányosság elvével és a helyreigazítás és fellebbezés jogával összhangban, valamint az egyéni szabadságjogok és a kollektív biztonság közötti megfelelő egyensúly megteremtésének támogatását, mely biztonságot a terrorizmus és a szervezett bűnözés új formái veszélyeztetik,
- az emberkereskedelem - különösen a nőkkel és gyermekekkel zajló emberkereskedelem - elleni küzdelem, mivel ez a rabszolgaság egy formáját jelenti; megállapítja, hogy az uniós és nemzeti jogszabályok és szakpolitikák terén évek óta fennálló kötelezettségvállalások ellenére becslések szerint évente több százezer embert csempésznek be az EU-ba, illetve az EU területén belül, és felhívja a figyelmet a bűnözés ezen formája elleni minél sürgősebb küzdelem fontosságára, többek között azon új uniós irányelvjavaslat segítségével, amely tartalmazza az emberkereskedelem elleni szakpolitikák nemzeti szintű megvalósításának ellenőrzéséért felelős nemzeti előadók javasolt kinevezését,

2010. december 15., szerda

- a menekültek és migránsok jogainak védelme, biztosítandó, hogy a migrációs áramlások uniós kezelése és a harmadik országokkal kötött visszafogadási megállapodások nem teszik ki ezeket a személyeket az emberi jogaik megsértése kockázatának,
- az erőszak, a bűnözés és a háború áldozatainak, valamint az emberi jogi sérelmeket elszenvedők jogainak védelme, mely olyan terület, ahol uniós szintű jogszabályokra van szükség, anélkül, hogy elvonná a figyelmet és az erőforrásokat a megelőzésről, a bűnözők és terroristák elleni harcra és a problémák gyökerének kezeléséről, kiemeli a 2010 elején indult nyilvános konzultációt a bűnözés és erőszak áldozatai jogának javításáról, és várakozással tekint a Bizottság nyomon követési javaslatára az áldozatokat az igazságügyi eljárás során támogató gyakorlati intézkedések tekintetében; emlékeztet az európai szintű védelemre irányuló tagállami kezdeményezésre az uniós tagállamok között utazó áldozatok számára biztosított védelem növelése tekintetében, de sürgeti rendelkezései jogi tisztázását,
- uniós stratégia kialakítása a gyermekek jogairól, olyan praktikus eszközök révén, amelyek a gyermekbántalmazás, a szexuális kiszolgáltatottság és a gyermekpornográfia ellen küzdenek, az internet biztonságosabb használatáért, és a gyermekmunka és gyermekszegénység megszüntetéséért, szem előtt tartva azt a becslést, amely szerint Európában a gyermekek 10–20 %-át éri gyermekkoruk során szexuális támadás, hogy a kutatások szerint a pornográf művekben ábrázolt gyermek áldozatok egyre fiatalabbak, és hogy a jelenlegi globális gazdasági helyzet azzal fenyeget, hogy még több gyermeket kényszerít munkára és/vagy szegénységbe,
- a szerződésben, a Chartában és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményben lefektetett elvekkel és értékekkel összhangban lévő uniós menekültügyi és bevándorlási szakpolitika támogatása,
- uniós stratégia kidolgozása a fogyatékkal élő személyek jogaira vonatkozóan, akik továbbra is megkülönböztetéssel szembesülnek az élet társadalmi, szakmai és kulturális területein,
- a Charta 21. cikke alapján a diszkrimináció minden formájának tiltása és felszámolása az élet minden területén, beleértve az etnikai alapú profilalkotást, figyelembe véve ugyanakkor a megállapított jogi felelőségeket és hatásköröket,
- a nyelvi sokszínűség mint európai kulturális örökség védelme, beleértve a kisebbségi nyelveket,
- egy tagállamban a hivatalos nyelvektől eltérő nyelvek használatára vonatkozó büntetés tiltása,
- a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem,
- egy uniós szintű cselekvésorientált stratégia kidolgozása a romák integrációjának elősegítésére, valamint a kérdés középpontba helyezése az európai, nemzeti, regionális és helyi politikák végrehajtásakor, valamint együttműködés kialakítása a tagállamok és az Európai Unió között,
- egy a bűnügyi eljárások során a gyanúsítottak eljárási jogaira vonatkozó uniós keret felállítása,
- a sajtószabadság biztosítása és elősegítése az Európai Unióban, mely évről évre romlik, és amely tekintetében különösen említésre méltó a média koncentrációja, az újságírókra és munkájukra gyakorolt nyomás, és az újságírók valódi vagy komoly ok nélküli perbe fogása,
- a meglévő uniós visszafogadási megállapodások értékelése és az EU visszafogadási megállapodásokra vonatkozó politikája által az alapvető jogokra gyakorolt hatások felmérése,
- a legsérülékenyebbek társadalmi befogadásának elősegítése az oktatás és a pozitív intézkedések révén, beleértve a bebörtönzött személyeket, a korábbi fogva tartottakat és az alternatív büntetést töltőket, a társadalmi rehabilitációjukat célzó egyéb intézkedések mellett,
- az oktatás mindenkit megillető joga,
- a migránsok, különösen a menekültek védelme;

2010. december 15., szerda

- a civil társadalom arra való ösztönzése, hogy támogassák az alapvető jogokról szóló átlátható és rendszeres vitákat, azok lehető legszélesebb körben történő biztosítása érdekében,
- küzdelem a rasszizmus, az idegengyűlölet és az antiszemitizmus minden formája ellen,
- a vallások és kultúrák közötti megértés elősegítése, szem előtt tartva az európai integrációs folyamat javításának kérdését,
- a jogellenes bevándorlók jogainak védelme az EU-ban,
- a véleménynyilvánítás szabadságának, illetve a média összes formája és a sajtó szabadságának, függetlenségének és pluralizmusának, valamint az információ szabad áramlásának védelme,
- a gondolkodás szabadságának, a lelkiismereti- és vallásszabadságnak a sérelmekről való védelme, mivel ez a Charta 10. cikkében foglalt alapvető jog, melynek része a vallásnak vagy meggyőződésnek mind a nyilvánosság előtt, mind a magánéletben való szabad gyakorlása;

*

* *

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalását az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

A reklámok fogyasztói viselkedésre gyakorolt hatása

P7_TA(2010)0484

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a reklámok fogyasztói viselkedésre gyakorolt hatásáról (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv),
- tekintettel a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.

⁽³⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

2010. december 15., szerda

- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak 7. (a magánélet és a családi élet tiszteletben tartása) és 8. cikkére (a személyes adatok védelme),
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i, 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelemről szóló, 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2010. március 9-i állásfoglalására a belső piaci eredménytábláról ⁽⁵⁾,
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv és a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv átültetéséről, végrehajtásáról és érvényesítéséről szóló, 2009. január 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a belső piaci eredménytábláról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a marketingtevékenységeknek és a reklámoknak a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „Az egységes piac fogyasztói eredményeinek monitorozása: a fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása” című, 2009. január 28-i bizottsági közleményre (COM(2009)0025) és az azt kísérő, „A másodlagos fogyasztói piacok eredménytáblája” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2009)0076),
- tekintettel „A fogyasztói piacok eredménytáblája – hazai fogyasztók a belső piacon – a kiskereskedelmi belső piac integrációjának monitorozása és a tagállamok fogyasztói környezetének teljesítményértékelése” című, 2010. március 29-i szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)0385),
- tekintettel a fogyasztók belső piacon történő védelméről szóló, a Bizottság által az Eurobarométer 298. különszámában 2008 októberében közzétett jelentésre,
- tekintettel a határokon átnyúló eladásokkal szembeni viselkedésről és a fogyasztók védelméről szóló, a Bizottság által az Eurobarométer 282. különszámában 2010 márciusában közzétett elemző jelentésre,
- tekintettel a digitális környezethez igazodó médiaműveltség európai megközelítésére (COM(2007)0833),

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 26. o.

⁽⁷⁾ HL C 16. E, 2010.2.22., 5. o.

⁽⁸⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 43. o.

2010. december 15., szerda

- tekintettel a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv alkalmazására vonatkozó bizottsági iránymutatásokra (SEC(2009)1666),
- tekintettel az internetes viselkedésen alapuló reklámokról szóló, az adatvédelemről szóló 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport által 2010. június 22-én elfogadott, 2/2010. sz. véleményre,
- tekintettel az internetes közösségi hálózatokról szóló, az adatvédelemről szóló 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport által 2009. június 12-én elfogadott, 5/2009. sz. véleményre,
- tekintettel az informatika és a szabadságjogok kérdésével foglalkozó francia nemzeti bizottság 2009. február 5-i, „A célzott internetes reklámok” című közleményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0338/2010),
- A. mivel a reklámok ösztönzik a versenyt és a versenyképességet, valószínűleg korlátozzák az erőfölényes helyzettel való visszaéléseket és bátorítják az innovációt a belső piacon, és ennek következtében a fogyasztók javát szolgálják, különösen a választék növelése, az árak csökkentése és az új termékekre vonatkozó információk biztosítása révén,
- B. mivel a reklámok fontos, sőt gyakran alapvető jelentőségű bevételi forrást jelentenek a dinamikus és versenyképes médiatáj számára, és aktívan hozzájárulnak a sokszínű és független európai sajtóhoz,
- C. mivel egyes reklámgyakorlatok mindemellett káros hatással is lehetnek a belső piacra és a fogyasztókra nézve (tisztességtelen gyakorlatok, a közösségi és magánéleti térbe való behatolás, célzott reklámok, a piacra lépési korlátok és a belső piac torzítása),
- D. mivel továbbra is küzdeni kell a reklámok terén tapasztalható tisztességtelen gyakorlatok ellen, hiszen az Eurobarométer 29. különszáma szerint az még mindig gyakran előfordul,
- E. mivel a kommunikációs eszközök, különösen az internet, a közösségi hálózatok, fórumok és blogok fejlődése, komoly hatást gyakorol a reklámokra a felhasználók fokozódó mobilitása és a digitális termékek gyors terjedése révén,
- F. mivel a reklámüzenetek burjánzása miatti bizonyos fokú fogyasztói fásultság következtében manapság nagy a kísértés az új kommunikációs technológiák kereskedelmi célú üzenetek terjesztésére történő alkalmazására oly módon is, hogy ezen üzenetek kereskedelmi jellege nincs egyértelműen megjelölve, és így alkalmasak a fogyasztók félrevezetésére,
- G. mivel az új online, illetve mobilkészülékeket alkalmazó reklámozási gyakorlatok kifejlesztése számos olyan problémát okoz, amelyekkel foglalkozni kell a felhasználók magas szintű védelmének biztosítása érdekében,
- H. mivel az online reklámozás fontos gazdasági szerepet játszik, különösen az ingyenes szolgáltatások finanszírozása révén, és mivel e reklámtípus egyre nagyobb mértékben terjed,
- I. mivel az internetezők érdeklődéséhez igazított, célzott (kontextuális, személyre szabott, viselkedés alapú) reklám súlyos támadást jelent a magánélet védelme ellen abban az esetben, ha magában foglalja az egyének nyomon követését (cookie-k, profilok létrehozása, földrajzi helymeghatározás révén), amelyhez nem adta előzetesen önszántából kifejezett hozzájárulását a fogyasztó,

2010. december 15., szerda

- J. mivel a reklámüzenetek személyre szabása nem vezethet a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó jogszabályokat sértő, erőszakos reklámozáshoz,
- K. mivel a szellemi, fizikai vagy pszichés betegségük, koruk vagy hiszékenységük miatt leginkább kiszolgáltatott személyeket – például a gyermekeket, serdülőket, időseket vagy társadalmi-gazdasági helyzetük miatt sérülékeny (például rendkívül nagy adóssággal rendelkező) embereket – nagyobb védelemben kell részesíteni,
- L. elismerve, hogy továbbra sincs elegendő információ a reklámozás új, átfogóbb és szélesebb körben elterjedt formáinak pontos társadalmi-pszichológiai hatásáról, különös tekintettel azok helyzetére, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy megvásárolják az e reklámok által hirdetett termékeket és szolgáltatásokat,
- M. mivel egyes termékek – például a dohány, az alkohol, a gyógyszerek és az online szerencsejátékok – sajátos jellege az internetes reklámozás megfelelő szabályozását igényli a visszaélések, a függőség és a hamisítás megakadályozása érdekében,
- N. mivel a reklámok erőteljes katalizátorként működhetnek a fajgyűlöleten, nemi előítéleteken és idegengyűlöleten alapuló sztereotípiák és előítéletek elleni küzdelemben,
- O. mivel a reklámok gyakran elfogult és/vagy becsmérő üzeneteket közvetítenek, amelyek fenntartják a nemekkel kapcsolatos, sztereotípiákon alapuló előítéleteket, aláásva ezáltal az egyenlőtlenségek felszámolására irányuló esélyegyenlőségi stratégiákat,

A meglévő jogalkotási és nem jogalkotási keret értékelése

1. úgy véli, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv alapvető jogi keretet biztosít a megtévesztő és agresszív reklámok elleni küzdelem számára a vállalkozások és a fogyasztók kapcsolatában, elismeri, hogy annak teljes körű értékelésére még nincs mód, azonban már most nyilvánvaló a végrehajtással és az értelmezéssel kapcsolatos számos nehézség (különösen az új, mindenütt jelen levő reklámozási formák esetében), amint azt az Európai Bíróság ítélete is mutatja, mely szerint egyes nemzeti intézkedések túllépik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet, ami megkérdőjelezheti az irányelv hatékonyságát;
2. hangsúlyozza, hogy az értelmezés és a nemzeti szinten történő alkalmazás terén tapasztalható különbségek miatt nem sikerült elérni a kívánt harmonizációs szintet, jogbizonytalanságot okozva ezzel és aláásva a határokon átnyúló kereskedelmet a belső piacon;
3. felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen frissítse, pontosítsa és erősítse a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv végrehajtására vonatkozó iránymutatásait, és gondoskodjon arról, hogy azok le legyenek fordítva az EU hivatalos nyelveire, és felhívja a tagállamokat, hogy a lehető legnagyobb mértékben tartsák tiszteltben ezeket az iránymutatásokat;
4. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy 2010 novemberében véglegesíti és közzéteszi a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv átültetése céljából elfogadott nemzeti intézkedések adatbázisát, az alkalmazandó ítélkezési gyakorlatot és más vonatkozó dokumentumokat;
5. emlékeztet, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv hatálya csak az üzleti vállalkozások és a fogyasztók kapcsolatára terjed ki, és a megtévesztő és összehasonlító reklámra vonatkozó irányelv foglalkozik a vállalkozások közötti kapcsolatokkal; hangsúlyozza, hogy bizonyos szervezetek – például a nem kormányzati szervezetek és az érdekcsoportok – nem esnek sem a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, sem pedig a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló irányelv hatálya alá; kéri ezért a Bizottságot, hogy készítsen külön elemzést a megtévesztő reklámok hatásáról, azon csoportokkal foglalkozva, amelyekre nyilvánvalóan nem vonatkozik egyik irányelv sem; felhívja a tagállamokat, hogy javítsák maguk között a koordinációt, illetve biztosítsanak megfelelő megoldásokat az EU-n belüli, határokon átnyúló megtévesztő reklámoknak kitett csoportok számára;

2010. december 15., szerda

6. üdvözli a tagállamok által végzett, összehangolt ellenőrzési intézkedéseket („sweep”); kéri, hogy ismételjék meg ezeket és bővítsék ki alkalmazási területüket; kéri a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek a sweepek eredményeiről, és szükség esetén készítsen elő további lépéseket a belső piacnak a fogyasztók érdekében történő tökéletesítése céljából;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák illetékes hatóságaik számára a hatékony fellépésükhöz szükséges pénzügyi, emberi és technológiai eszközöket és erőforrásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat tapasztalatai alapján mozdítsa elő még jobban a nemzeti hatóságok közötti együttműködést és javítsa ellenőrzésük hatékonyságát;
8. kéri a Bizottságot, hogy készítsen elemzést a nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságok kötelezettségeiről és ellenőrzési feladatairól, valamint ossza meg a bevált gyakorlatokat e hatóságok munkája hatékonyságának növelése érdekében;
9. felkéri a Bizottságot, hogy terjessze ki a 2006/2004/EK rendelet hatályát a hamisításra és az illegális termékekre, valamint fokozza a tagállamok között e rendelet értelmében folyó információcserét, a jogellenes reklámozással összefüggő csalások elleni küzdelem javítása érdekében;
10. az önszabályozást a meglévő jogalkotási keret dinamikus, rugalmas és felelős kiegészítésének tekinti; javasolja, hogy az önszabályozási testületekkel még nem rendelkező tagállamok könnyítsék meg ezek – más tagállamoktól származó bevált gyakorlatok alapján történő – létrehozását és/vagy hivatalosan is ismerjék el azokat;
11. hangsúlyozza azonban az önszabályozás korlátait, nevezetesen hogy az semmi esetre sem helyettesítheti a jogszabályokat, különösen a fogyasztók személyes adatainak védelmét szolgáló szabályok kidolgozása, valamint az ilyen szabályok be nem tartása esetén alkalmazandó szankciók tekintetében;
12. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék a médiára, valamint az új információk és kommunikációs technológiákra vonatkozó nemzeti magatartási kódexek végrehajtását; kéri a tagállamokat, hogy értékeljék a nemzeti önszabályozó testületek hatékonyságát;
13. hangsúlyozza a széles körű és kiterjedt reklámozás hatásával és hatókörével együtt járó társadalmi felelősséget, és hangsúlyozza a reklámcégek szerepét a vállalati tudatosság és felelősségvállalás kultúrájának kialakításában;
14. ösztönzi a jogszabályok kialakításában érintett különböző szereplőkkel folytatandó konzultációt;
15. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő eszközökkel biztosítsák, hogy a média- és reklámszakemberek tiszteletben tartsák az emberi méltóságot, és helyezkedjenek szembe a közvetlen vagy közvetett diszkriminációval vagy sztereotip ábrázolással, illetve nemük, faji, etnikai, vallási hovatartozásuk vagy világnézetük, fogyatékoságuk, életkoruk vagy szexuális irányultságuk miatt mások gyűlöletére való felbujtással;
16. felszólítja az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet még nem alkalmazó tagállamokat, hogy késedelem nélkül tegyék meg ezt; érdeklődéssel várja az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentés közzétételét, és kiemeli, hogy figyelembe kell venni az új technológiák (például az IP-címen keresztül történő televíziós sugárzás) alkalmazását;

Az internet és az új technológiák fejlődéséből eredő problémák

17. sajnálja, hogy a közösségi kapcsolatépítő hálózatokon, fórumokon és blogokon olvasható, az egyszerű véleménynyilvánítástól tartalmuk alapján jól elkülöníthető megjegyzések terjesztésével „bújtatott” reklámok alakultak ki az interneten, amelyekre nem vonatkozik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv (fogyasztók közötti kapcsolatok); úgy véli, hogy fennáll viszont annak kockázata, hogy a fogyasztók rossz döntéseket hoznak abban a hitben, hogy a döntéseik alapjául szolgáló információk objektív forrásból származnak; elítéli azokat az eseteket, amikor egyes vállalkozások közvetlenül vagy közvetetten olyan fogyasztóktól származónak tűnő üzenetek vagy kommentek terjesztésére buzdító tevékenységeket finanszíroznak, amelyek valójában reklámok vagy kereskedelmi jellegű üzenetek, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv megfelelő végrehajtását e területen;

2010. december 15., szerda

18. javasolja, hogy a tagállamok ösztönözzék a rejtett reklámok jelentette veszélyekkel kapcsolatban képzésben részesült megfigyelők/moderátorok alkalmazását a fórumokon, és a fogyasztók figyelmét ezekre a rejtett reklámozási formákra felhívó tájékoztató kampányok folytatását;
19. rámutat, hogy a bújtatott reklám elleni európai szintű kampány rendkívül fontos a piacon való rendteremtés és a fogyasztói bizalom növelése szempontjából, mivel egyes szakmabeliek számára ez a versenyszabályok elferdítésének, illetve a saját vállalatuk költségek nélküli mesterséges túlértékelésének, vagy akár versenytársuk tisztességtelen megrágalmazásának eszközéül szolgálhat;
20. oszttja a fogyasztók magánélete elleni támadást jelentő, viselkedéshez szabott reklámok és erőszakos reklámozási gyakorlatok (e-mailek tartalmának elolvasása, a közösségi oldalak és a földrajzi helymeghatározás felhasználása, célzott reklámok) rutinszerű használatával kapcsolatos aggodalmakat;
21. hangsúlyozza, hogy a tartalomszolgáltatással és reklámtevékenységgel egyaránt foglalkozó vállalkozások kockázatot jelentenek (a kétféle tevékenység során gyűjtött adatok esetleges összefésülése miatt); kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a különböző adatgyűjtési szintek közötti átjárhatatlanságot;
22. hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat egyértelműen, érthetően és teljes körűen tájékoztatni kell adataik gyűjtéséről, kezeléséről és felhasználásáról, és sürgeti a hirdetőket, hogy törekedjenek felhasználóbarát regisztrációs űrlapok rendszeresítésére; megjegyzi, hogy ezeket a személyes adatokat kizárólag a fogyasztó kifejezett hozzájárulásával lehet megőrizni és felhasználni;
23. kiemeli a fogyasztók teljes körű tájékoztatásának szükségességét, amikor az illető reklámokat fogad el a viselkedésen alapuló marketingtechnikákból eredő árengedményekért cserébe;
24. hangsúlyozza, hogy a személyes adatokat érintő jövőbeli technológiai megoldásokba szokásszerűen be kell építeni a magánélet védelmének elemeit; úgy véli, hogy az új technológiák fejlesztőinek a fejlesztési folyamat kezdetétől fogva integrálniuk kell a legszigorúbb követelményeknek megfelelő és a „beépített magánélet-védelem” („privacy by design”) koncepciójára hivatkozó adatbiztonságot és -védelmet;
25. felhívja a Bizottságot, hogy tekintse át a különféle (jogalkotási és nem jogalkotási) eszközöket és határozza meg az európai uniós szintű technikai lehetőségeket az alábbi intézkedések tényleges végrehajtása érdekében:
- az interneten és mobilkészülékeken alkalmazott új reklámozási gyakorlatok alapos tanulmányozása; jelentés a Parlamentnek a vizsgálat eredményeiről;
 - a reklámot tartalmazó üzenetek rendszeres és válogatás nélküli, Bluetooth technológia segítségével történő küldésének mihamarabbi megtiltása egy adott reklám lefedettségi területén tartózkodó felhasználók mobiltelefonjára az illető felhasználók előzetes hozzájárulása nélkül;
 - annak biztosítása, hogy a reklámozási gyakorlatok tiszteletben tartják a magánlevelezés bizalmas jellegét és az e területre vonatkozó jogszabályokat; annak mihamarabbi megtiltása, hogy harmadik felek – különösen reklám- vagy kereskedelmi célokból – elolvashassák magánjellegű e-mailek tartalmát;
 - annak előírása, hogy az elektronikus levélben küldött reklámok kötelezően tartalmazzanak egy internetes hivatkozást, amelynek segítségével automatikusan el lehet utasítani minden további reklámot;
 - a reklámcélú nyomon követésre szolgáló olyan cookie-knak a többi cookie-tól való megkülönböztetését lehetővé tevő technikák alkalmazása, amelyek alkalmazásához a felhasználó előzetes, önszántából megadott és kifejezett hozzájárulására van szükség;
 - annak biztosítása, hogy a nyilvános forgalomban árusított informatikai rendszerek és a közösségi hálózatépítő szolgáltatások alapbeállításainak alkalmazását a legszigorúbb adatvédelmi követelményeknek megfelelően, következetesen alakítják ki („beépített magánélet-védelem”);

2010. december 15., szerda

- a European Privacy Seal projekt alapján egy közösségi címkézési rendszer létrehozása az internetes honlapok számára, amely tanúsítja, hogy az adott oldal megfelel az adatvédelmi törvényeknek; úgy véli, hogy ennek magában kell foglalnia egy alapos hatásvizsgálatot is, és el kell kerülnie a meglévő címkézési rendszerek megkettőzését;
- a nemzeti reklámfelügyeleti hatóságokkal és/vagy önszabályozó testületekkel együttműködésben kiemelt figyelem fordítása a megtévesztő – köztük az online – reklámokra olyan speciális területeken, mint az élelmiszertermékek, a gyógyszerek és az egészségügyi szolgáltatások értékesítése, ahol gazdasági érdekeken túl a fogyasztók egészsége is érintett lehet, esetlegesen komoly következményekkel;
- az információs társadalmi szolgáltatások korlátozott felelősségi rendszerének felülvizsgálata annak érdekében, hogy a bejegyzett márkanevek kulcsszóként történő, egy keresőmotor által reklámcélra történő eladása csak a márkatulajdonos előzetes hozzájárulása alapján történhessen;

Sebezhető csoportok védelme

26. felszólítja a Bizottságot, hogy 2012-ig készítsen részletes elemzést arról, hogy milyen hatással vannak a megtévesztő és agresszív reklámok a kiszolgáltatott fogyasztókra, különösen a gyermekekre és a serdülőkre, illetve garantálja a gyermekek és serdülők védelmére vonatkozó jogszabályok megfelelő alkalmazását;
27. kéri a Bizottságot, hogy – prioritásként kezelve – készítsen alapos tanulmányt a reklámok pontos társadalmi-pszichológiai hatásairól, tekintettel az újonnan kifejlesztett technikák alkalmazására;
28. hangsúlyozza, hogy a gyermekek és serdülők különösen sebezhető csoportok alkotnak, hiszen rendkívül befogadóak és érdeklődőek, éretlenek, szabad akaratuk korlátozott és erősen befolyásolhatók, különösen az új kommunikációs eszközök és technológiák használata révén;
29. sürgeti a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a kiszolgáltatott fogyasztók, például a gyermekek nagyobb fokú védelmét, ösztönözzék a médiát arra, hogy korlátozzák a gyermekeknek szánt TV-reklámokat a főként fiatalok által nézett televízió-műsorok (például gyermekeknek szóló oktatóműsorok, rajzfilmek stb.) idejére, tekintettel arra, hogy néhány tagállam már elfogadott hasonló intézkedéseket;
30. követeli, hogy a gyermekek egyetlen sajátos érdeklődési területe se képezhesse célzott reklámok tárgyát;
31. felhívja a figyelmet a fogyasztók utánzási késztetésnek való kiszolgáltatottságára, ami nem kívánt magatartási formákhoz, erőszakhoz, feszültségekhez, csalódásokhoz, szorongáshoz, káros szenvedélyekhez (dohányzás, drog), táplálkozási zavarokhoz – például anorexia nervosához és bulimiához – és a lelki egyensúly felborulásához vezethet; felkéri a reklámügynökségeket és médiaszakembereket, hogy tekintettel a reklámok gyermekekre és fiatalokra gyakorolt befolyására, gondolják át a szélsőségesen vékony (férfi- vagy női) modellek alkalmazását a külső megjelenésre, testi tökéletlenségre, korra és testsúlyra vonatkozó káros üzenetek elkerülése érdekében;

A nemek közötti egyenlőség és az emberi méltóság biztosítása a reklámokban

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő lépéseket annak biztosítására, hogy a marketing és a reklámozás nemen, valláson, meggyőződésen, fogyatékossgon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés nélkül garantálja az emberi méltóság tiszteletben tartását;
33. úgy véli, hogy a reklám hatékony eszköze lehet a sztereotípiákkal szembeni fellépésnek, és segítheti a rasszizmus, a szexizmus és a diszkrimináció elleni küzdelmet, amely elengedhetetlen a mai multikulturális társadalmakban; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a reklámszakmát, hogy erősítsék meg a szakképzési és oktatási tevékenységeket, mivel ezek is segítik a sztereotípiákon való túllépést, a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelmet, és előmozdítják a nemek közötti egyenlőséget, különösen fiataloktól kezdve; külön kéri a tagállamokat, hogy alakítsanak ki szoros együttműködést a marketing-, kommunikációs és reklámszakmai képzést nyújtó, már működő intézményekkel annak előmozdítása érdekében, hogy az ágazat jövőbeli szakemberei színvonalas képzésben részesüljenek;
34. sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze az összehasonlító kutatást és az adatgyűjtést a tagállamokban a reklám- és marketingtartalmak által sugallt nőkép vonatkozásában, valamint azonosítsa a hatékony és a nemek közötti egyenlőséget támogató hirdetésekre vonatkozó bevált gyakorlatokat;

2010. december 15., szerda

35. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a reklámok nemek közötti egyenlőség alakulására és más területekre gyakorolt hatásainak értékelésével foglalkozó felhasználói és/vagy fogyasztói szervezetek szerepét, és ösztönözzék az e szervezetekkel való kapcsolatfelvételt;

36. hangsúlyozza, hogy a reklámok gyakran hátrányosan megkülönböztető és/vagy a méltóságot sértő üzeneteket hordoznak, melyek a legkülönbözőbb nemi sztereotípiákra épülnek, és ez akadályozza a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiák érvényesülését; kéri a Bizottságot, a tagállamokat, a civil társadalmat és a reklámszakma önszabályozó testületeit, hogy szoros együttműködésben lépjenek fel az ilyen gyakorlatok ellen az emberi méltóságnak és becsületnek a marketing- és reklámszakma általi tiszteletben tartását garantáló hatékony eszközök alkalmazása révén;

37. hangsúlyozza, hogy mivel a fogyasztási cikkek reklámja közvetlenül kapcsolódik a sajtóhoz, a rádióhoz és a televízióhoz, melynek elválaszthatatlan alkotóeleme, és mivel a termékelhelyezés formájában közvetett módon jelen van a filmiparban és televíziós sorozatokban, a tisztességes reklámozásnak és az egészséges szerepmodellek népszerűsítésének lehet pozitív hatása a társadalmi felfogásra olyan kérdésekben, mint a nemi szerepek, az emberi testről alkotott kép és a normalitás; ösztönzi a reklámkészítőket, hogy legyenek konstruktívabbak a reklámok terén a nők és férfiak pozitív társadalmi, szakmai, családi és közéleti szerepének tudatosítása érdekében;

A különböző szereplők oktatása és tájékoztatása

38. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és a fogyasztók tájékoztatása alapvető fontosságú a reklámok összefüggésében, és hogy kritikus megközelítést kell kialakítani a fogyasztókban a médiával szemben, az onnan származó tartalmak tekintetében;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy:

- a fogyasztói piacok eredménytábláján szerepeltessen a reklámokkal kapcsolatos további mutatókat (valamint a tisztességtelen vagy hazug reklámokkal kapcsolatban már szereplő adatokat); felhívja azonban a figyelmet ezzel összefüggésben 2010. március 9-i állásfoglalására⁽¹⁾, amely megállapítja, hogy további mutatók alkalmazása akkor lehet hasznos, ha az öt alapmutató és a kapcsolódó módszertan már kellően jó minőségű;
- dolgozzon ki tájékoztató kampányokat a fogyasztók reklámokkal kapcsolatos jogaival kapcsolatban, különösen ami személyes adataik felhasználását illeti, és dolgozzon ki pedagógiai eszközöket a fogyasztóknak a magánéletük interneten történő védelmét szolgáló technikákról, valamint arról való tájékoztatására, hogy mit tehetnek azon helyzetek megszüntetése érdekében, amelyekben sériül magánéletük vagy méltóságuk;
- a brit Media Smart kezdeményezés mintájára dolgozzon ki egy uniós oktatási programot, amelynek célja, hogy megtanítsa a gyermekeket arra, hogy legyenek körültekintőek a reklámokkal kapcsolatban;
- írja elő, hogy az érintett internetes reklámokban mihamarabb jól olvashatóan fel kell tüntetni a „viselkedési alapú reklám” megjegyzést, és el kell helyezni tájékoztató ablakot az e gyakorlat megértéséhez szükséges elemekkel kapcsolatban;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös iránymutatásokat a kkv-k számára, illetve a tagállamokat, hogy ösztönözzék nemzeti hatóságaikat és/vagy önszabályozó testületeiket, hogy nyújtsanak tanácsadó szolgáltatásokat a kkv-k számára, illetve folytassanak tájékoztató kampányokat, amelyek célja a kkv-k figyelmeztetése a reklámozás tekintetében fennálló jogi kötelezettségeikre;

*

* *

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

(1) Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0051.

2010. december 15., szerda

Energiahatékonysági cselekvési terv

P7_TA(2010)0485

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az energiahatékonysági cselekvési terv felülvizsgálatáról (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című, 2006. október 19-i közleményére (COM(2006)0545),
- tekintettel a Bizottság „2020-ra 20-20 % – Az éghajlatváltozásból származó lehetőségek Európa számára” című, 2008. január 23-i közleményére (COM(2008)0030),
- tekintettel a Bizottság „Energiahatékonyság: a 20 %-os cél elérése” című, 2008. november 13-i közleményére (COM(2008)0772),
- tekintettel a Bizottság „Európai Energiapolitika” című 2007. január 10-i közleményére (COM(2007)0001), valamint a Bizottság „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata – az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén” című, 2008. november 13-i közleményére és a közleményhez mellékelt dokumentumokra (COM(2008)0781),
- tekintettel az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 663/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az európai energiaipari gazdaságélénkítő program) ⁽¹⁾,
- tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról, valamint a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (az energiaszolgáltatási irányelv) ⁽²⁾,
- tekintettel az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékmértéktől történő jelöléséről szóló, 2010. május 19-i 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről szóló, 2009. november 25-i 1222/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 200., 2009.7.31., 31. o.

⁽²⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽³⁾ HL L 153., 2010.6.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 342., 2009.12.22., 46. o.

⁽⁵⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽⁶⁾ HL L 153., 2010.6.18., 13. o.

2010. december 15., szerda

- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló, 2010. július 7-i 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel „A 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé” című, 2010. május 7-i bizottsági helyzetfelmérő dokumentumra,
 - tekintettel a „Cégautók adóztatása. Támogatások, jólét és gazdaság” című, a Bizottság felkérésére készített független tanulmányra ⁽³⁾,
 - tekintettel az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 170. cikkének (1) bekezdésére, amelyek értelmében az Unió hozzájárul a transzeurópai hálózatok létrehozatalához és fejlesztéséhez a közlekedési, a távközlési és az energiaipari infrastruktúra területén,
 - tekintettel az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés elősegítése érdekében az információs és kommunikációs technológiák alkalmazásáról szóló, 2010. május 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 34. cikkének a társadalmi kirekesztésre és a szegénység leküzdésére vonatkozó (3) bekezdésére, amelynek értelmében az Unió mindazok számára tisztességes megélhetést biztosít, akik nem rendelkeznek az ehhez elégséges pénzeszközökkel,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0331/2010),
- A. mivel az energiahatékony és az energiatakarékos CO₂ és más kibocsátások csökkentésének legköltséghatékonyabb és leggyorsabb módja; mivel a tüzelőanyag-szegénységet stratégiai szinten kell kezelni az épületek és berendezések magas szintű energiahatékonyágának biztosítása révén; mivel az energiahatékony és az energiatakarékos Európa 2020 stratégia és a 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia egyik legfőbb célkitűzése; mivel a közintézmények erőforrásai jelenleg nem igazodnak e törekvésekhez,
- B. mivel az energiatakarékos kulcsfontosságú az energiaellátás biztonságának fokozása érdekében, pl. a 20 %-os energiamegtakarítási célkitűzés elérésével tizenöt Nabucco gázvezetéknyi energia takarítható meg,
- C. mivel az energiatakarékos jelentős gazdasági előnyöket hozhat a végfelhasználóknak és az egész gazdaságnak, beleértve olyan társadalmi előnyöket, mint akár 1 millió új álláshely létrehozása 2020-ig; mivel az uniós energiabehozatal nő, és 2007-ben 332 milliárd eurót tett ki, továbbá a Bizottság adatai szerint az energiamegtakarításból származó haszon háztartásonként évente meghaladhatja az 1 000 eurót is, amely összeget a gazdaság más területein újra be lehetne fektetni, valamint az energiahatékony cél sikeres megvalósításával az EU kb. 100 milliárd eurót takaríthat meg, és évi 800 millió tonnával csökkentheti a károsanyag-kibocsátást; mivel ezért az energiamegtakarítási és energiahatékony politikák jelentik a megoldást az energiaszegénységre,

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽²⁾ HL L 207., 2010.8.6., 1. o.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 16. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0153.

2010. december 15., szerda

- D. mivel az energiaárak jövőbeni változásai arra ösztönözhetik az embereket, hogy csökkentsék energiafogyasztásukat; ezért jelentős mértékű energiahatékonysági előnyöket lehet elérni, ha hatékonyabb közös infrastruktúrák bevezetését ösztönzik az épületekben, a fűtési rendszerekben és a közlekedési ágazatban, ahol az energiafelhasználás javítására irányuló döntések az egyének és a vállalatok ellenőrzésén és befolyásán kívül esnek,
- E. mivel tudományos bizonyítékok egyértelműen támogatják az erőfeszítések többek között regionális és helyi szinten történő fokozásának szükségességét a 20 %-os energiahatékonysági cél 2020-ra történő megvalósítása érdekében, mivel a folyamat jelenlegi ütemében e célnak csupán megközelítőleg a fele fog teljesülni 2020-ra, annak ellenére, hogy az ennek eléréséhez szükséges gyakorlatok és technológiák már rendelkezésre állnak,
- F. mivel ugyan uniós és nemzeti szinten már számos, energiamegtakarítást célzó jogszabályi rendelkezés létezik, ezek közül nem mindegyik éri el a kívánt eredményt,
- G. mivel az energiahatékonyságba való befektetések megtérülési ideje viszonylag rövid az egyéb befektetésekhez képest, és a befektetések jelentős számú olyan új munkahelyet képesek teremteni a vidéki és a városi területeken, amelyek nagy részét – különösen az építőiparban, illetve a kkv-kban – nem lehet kiszervezni, ugyanakkor megvalósulásokhoz szükség van a figyelemfelkeltésre és a szakképzett munkae erőre,
- H. mivel az energiahatékonysági intézkedések pénzügyi ösztönzése céljából az állami alapok feltöltődő pénzügyi eszközökben való felhasználása költségvetési megszorítások idején azzal az előnnyel jár, hogy hosszabb időn át lehetővé válik ezen alapok nagy részének fenntartása,
- I. mivel a fokozott energiafogyasztás egyik fontos gerjesztője a keresleti oldal, és határozottan szükség van az energiahatékonyságabb termékeket sújtó piaci és szabályozási korlátok legyőzésére és használatuk előmozdítására annak érdekében, hogy a növekvő energiafogyasztást el lehessen választani a gazdasági növekedéstől,
- J. mivel számos akadály áll az energiamegtakarítási lehetőségek teljes kiaknázásának útjában, többek között az előzetes beruházási költségek, a megfelelő finanszírozási források hiánya, a tudatosság hiánya, az ösztönzők megosztása, pl. a főbérlok és az albérlők között, valamint az egyértelműség hiánya azon a téren, hogy ki a felelős az energiamegtakarítás végrehajtásáért,
- K. mivel egyéb kiemelt jelentőségű területeken – mint a megújuló energiák és a levegőtisztaság – a kötelező célkitűzésekről bebizonyosodott, hogy uniós és nemzeti szinten hajtóerőt jelentenek, és biztosítják azt a tulajdonosi szemléletet és figyelmet, amelyre az egyes szakpolitikákon belüli megfelelő törekvések és az azok megvalósítására irányuló elszántság biztosításához szükség van,
- L. mivel az energiamegtakarítás terén az előrehaladást gátolja a 20 %-os célkitűzés elérésével kapcsolatos elszámoltathatóság és elkötelezettség hiánya,
- M. mivel az EU-ban az épületekre esik az energiafogyasztás 40 %-a és az üvegházhatást előidéző gázki-bocsátások 36 %-a, továbbá mivel az építőipar az uniós GDP 12 %-át előállítja az EU gazdaságának jelentős részét képviseli; mivel a meglévő épületek átalakításának üteme túlságosan lassú, és mivel még hiányoznak az energiafogyasztásuk csökkentésére irányuló megfelelő intézkedések; mivel a meglévő épületállomány tekintetében végzett nagy léptékű felújítások számának és mértékének növekedése elengedhetetlen ahhoz, hogy elérhetőek legyenek az EU éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos 2020-ra és 2050-re kitűzött céljai, ugyanakkor jelentős számú helyi munkahelyet teremt és ezáltal nagymértékben hozzájárul az EU gazdasági fellendüléséhez, és mivel mind a meglévő, mind az új épületek esetében a külső térelhatárolókkal, valamint technikai rendszerekkel és berendezésekkel kapcsolatos olyan energiahatékonysági megoldások állnak már rendelkezésre, amelyek jelentős energiamegtakarítást eredményeznek,
- N. mivel az otthonok nincsenek felkészítve az éghajlatváltozásra: minden országban vannak olyan otthonok, amelyek nyáron nem kellően hűvösek, illetve előfordulnak olyanok, amelyek télen nem kellően melegek (Olaszországban, Lettországban, Lengyelországban és Cipruson több mint 15 %-uk, illetve Portugáliában 50 %-uk ilyen), valamint a Ciprushoz és Olaszországhoz hasonló országokban a házak építésénél nem számoltak hideg téllal,
- O. mivel az ipari villanymotorok világszerte az előállított villamos energia 30–40 %-át használják fel, és mivel az adott motorrendszerek megfelelő optimalizálása a sebesség szabályozásával és egyéb eszközökkel az elfogyasztott energia 30–60 %-át megtakaríthatja,

2010. december 15., szerda

- P. mivel az energiaszegénység 50–125 millió európai polgárt érint, és ezek az adatok tovább növekedhetnek a gazdasági válsággal és az energiaárak emelkedésével; mivel az energiaszegénység okai, amelyek a háztartások alacsony jövedelemszintje, az elégtelen fűtési és szigetelési színvonal és megfizethetetlen energiaárak együttesét jelentik, az egész EU-ban egységesek; hangsúlyozza, hogy az energiamegtakarítási és energiahatékonysági politikák jelentik a stratégiai megoldást az energiaszegénységre,
- Q. mivel a közlekedés Európa teljes üvegházhatású gáz kibocsátásának legalább 30 %-áért felelős, ezért a hagyományosan fosszilis üzemanyaggal működő autóktól a megújuló energiával működő, zöld technológiájú járművek irányába való elmozdulás hozzájárulna a CO₂-kibocsátás jelentős csökkentéséhez, valamint alternatív energiatárolási lehetőségeket teremtene, lehetővé téve a villamosenergia-hálózatok számára, hogy megbirkózzanak a megújuló energiaforrások termelése terén tapasztalható ingadozással,
- R. mivel becslések szerint Európában a lakásállomány 69 %-ában a tulajdonosok laknak, illetve 17 %-át magánszemélyek bérlik többnyire magánszemély-tulajdonosoktól, és mivel a magántulajdonú lakások területén pénzügyi nehézségekbe ütközik az energetikai felújítások megvalósítása,
- S. mivel a jelenlegi gazdasági válság eredményeképpen felgyorsulhat az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és energiahatékony gazdaságra való áttérés, valamint változás történhet a polgárok energiafogyasztással kapcsolatos magatartása terén,
- T. mivel az új élvonalbeli technológiák kifejlesztése és forgalomba hozatala elengedhetetlen a fenntartható energiatermelés és a hatékonyabb energiafelhasználás szempontjából,
- U. mivel a megújuló energia végső energiafogyasztásban való 20 %-os arányának elérésére vonatkozó, 2020-ig teljesítendő kötelező célkitűzés csak akkor érhető el, ha foglalkoznak a meglévő épületállománnyal,
- V. mivel az európai vállalatok bámulatos eredményeket értek el az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése terén, valamint – ami még fontosabb – azt illetően is, hogy innovatív termékek és megoldások révén az egész európai társadalomban és szerte a világon lehetővé váljon a kibocsátás csökkentése,
- W. mivel meg kell őrizni a nemzetközi versenynek kitett, energiaigényes európai vállalatok versenyképességét,

A meglévő jogszabályok tiszteletben tartása és végrehajtása

1. sürgeti a tagállamokat, a helyi hatóságokat és különösen a Bizottságot, hogy fordítsanak kellő figyelmet az energiahatékonyságra, valamint bocsássák rendelkezésre az ezzel kapcsolatos törekvéseik eléréséhez szükséges (személyzeti és pénzügyi) erőforrásokat;
2. az energiahatékonyságot be kell illeszteni valamennyi lényeges politikaterületbe, mint például a finanszírozásba, a vidék- és városfejlesztésbe, a közlekedésbe, a mezőgazdaságba, az iparpolitikába és az oktatásba;
3. sürgeti a Bizottságot, hogy a 2010. február 4-i energiaügyi csúcstalálkozót megelőzően kellő idővel, a felülvizsgált energiahatékonysági cselekvési terv (EEAP) keretében nyújtson be értékelést a jelenlegi szabályozás végrehajtásáról; úgy véli, hogy az értékelés eredményei alapján az EEAP-nak tartalmaznia kellene egyrészt a Bizottság által előterjesztendő intézkedéseket a hiányosság pótlására az átfogó energiahatékonysági cél 2020-ig történő elérése érdekében, például egyedi energiahatékonysági célokat, amelyek 2020-ig uniós szinten legalább 20 %-os energiahatékonysági javulásra vonatkoznak, és amelyek tekintetbe veszik a tagállamok relatív kiindulási helyzetét és nemzeti körülményeit, másrészt az egyes tagállamok nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervének előzetes jóváhagyását; úgy véli, hogy az ilyen kiegészítő intézkedéseknek méltányosnak és mérhetőnek kell lenniük, valamint tényleges és közvetlen hatással kell bírniuk a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek végrehajtására; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el közös módszert a nemzeti energiahatékonysági célkitűzések mérésére és e célkitűzések megvalósítása terén tett előrehaladás nyomon követésére;
4. nagy jelentőséget tulajdonít az európai szintű tervezési folyamatoknak; az energiahatékonyságnak megfelelő figyelmet kell kapnia a 2011–2020 közötti időszakra szóló energiaügyi cselekvési tervben; az új európai energiahatékonysági cselekvési tervet a lehető leghamarabb elő kell terjeszteni, és az energiahatékonyságnak fontos szerepet kell játszania a 2050-re alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiarendszer és gazdaság kialakítására irányuló jövőbeli úttervben;
5. felszólítja az EU-t, hogy fogadjon el kötelező érvényű célkitűzést az energiahatékonyság 2020-ig legalább 20 %-kal való növelésére, ily módon előmozdítva a fenntartható és zöld gazdaságra való áttérést;

2010. december 15., szerda

6. úgy véli, hogy az energiahatékonysági cselekvési tervnek olyan nagyratörő és az energiaellátási lánc egészére összpontosító tervnek kell lennie, amely összegzi a 2006-os cselekvési terv valamennyi intézkedésével elért eredményeket, megerősíti a 2006-os cselekvési tervben szereplő, még folyamatban lévő energiahatékonysági intézkedések végrehajtását, továbbá a 2020-as cél teljesítéséhez szükséges további költséghatékony intézkedéseket, valamint a szubszidiaritásra és arányosságra vonatkozó követelményekkel összhangban álló elveket tartalmaz;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy az új energiahatékonysági cselekvési tervet a kiszolgáltatott helyzetű energiafogyasztók szükségleteinek figyelembevételével dolgozza ki; megállapítja, hogy leginkább az energiafogyasztók érzékelnék az energiahatékonyság javításával járó előnyöket, azonban nem rendelkeznek elegendő forrással a szükséges beruházások elvégzéséhez; sürgeti a tagállamokat, hogy az energiaszegénység csökkentése érdekében fogadjanak el megfelelő intézkedéseket és hatékony szakpolitikai fellépéseket, például nemzeti cselekvési terveket vagy célzott szociális intézkedéseket, és rendszeresen tegyenek jelentést a kérdés kezelésére irányuló fellépéseikről; üdvözli, hogy az Energiaügyi Tanács napirendre tűzi az energiaszegénység problémáját és támogatja a belga elnökség e tekintetben tett erőfeszítéseit; felkéri a Bizottságot, hogy valamennyi energiapolitikába foglalja bele az energiaszegénység elleni küzdelmet;

8. szorgalmazza az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv (ESD) 2011-ben történő felülvizsgálatát, amely kiterjed egy 2020-ig meghosszabbított időkeretre és a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek és végrehajtásuk kritikus értékelésére, beleértve azon közös jelentéstételi normákat, amelyek tartalmazzák a finanszírozáshoz hasonló puha és támogatási eszközöket tartalmazó – például valamennyi vonatkozó energiahatékonysági politikát érintő – kötelező érvényű minimális elemeket; az egyes tagállamok intézkedéseinek értékelése és rangsorba állítása, továbbá – adott esetben és ahol bebizonyosodik, hogy csökkenti a tagállamokra nehezedő terheket – az ESD-ből származó, illetve az energiafogyasztásról szóló címkézésre és a környezetbarát tervezésre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek összevonása;

9. sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsan és hatékonyan hajtsák végre a piacfelügyeleti és megfelelés-ellenőrzési programokat az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló 2009/125/EK irányelv, az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló 2010/30/EU irányelv és a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről szóló 1222/2009/EK rendelet tekintetében, és sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő és kövesse nyomon e programok végrehajtását, és szükség esetén indítson jogsértési eljárást;

10. javasolja, hogy a nemzeti hatáskörbe tartozó piacfelügyelet által támasztott kihívások és annak fontossága ismeretében a Bizottságnak elő kell segítenie az együttműködést és az információk megosztását a tagállamok között, mégpedig nyilvános uniós adatbázis létrehozásával, amely a vizsgálati eredményeket és a tagállamok által nem megfelelőnek nyilvánított termékeket tartalmazná, valamint az azt biztosító intézkedések meghozatalával, hogy az egyik tagállamban nem megfelelőnek nyilvánított terméket gyorsan kivonják mind a 27 tagállam piacáról;

11. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a felülvizsgált energiahatékonysági címkézéssel szembeni irányelv hatálybalépését követően, a jogszabályban megállapított 2014-es határidő előtt értékelje az új energiahatékonysági címkézési grafikai tervek és a hirdetésekben az energiacímkézési rendszerre való kötelező utalás hatását a fogyasztói magatartásra, valamint szükség esetén hozzon további intézkedéseket azok hatékonyságának növelése céljából;

12. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassanak olyan intézkedéseket, amelyek felhívják a valamennyi szakaszban (fennálló energiateljesítmény értékelése, energiahatékony megoldások tervezése és végrehajtása, energiahatékony működés és karbantartás) érintett érdekeltet és valamennyi szakmai szereplő figyelmét és elmélyítik ismereteiket az energiahatékonysági kérdések területén;

13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül az energiamegtakarítás és az energiahatékonyság növelése céljából bevezetett jogszabályok hatékonyságát;

14. úgy véli, hogy az ipari ágazattal kötött hosszú távú megállapodások biztosítják az energiahatékonysági követelményeknek való nagyfokú megfelelést, és ezáltal lehetővé válik az energiahatékonyság évi 2 %-os javulása;

2010. december 15., szerda

Energiaipari infrastruktúra (termelés és szállítás)

15. úgy véli, hogy fokozottabban kell összpontosítani a rendszerrel kapcsolatos olyan innovációkra, mint az intelligens hálózatok (nemcsak a villamos áram, hanem a fűtés és hűtés esetében is), az intelligens fogyasztásmérés, a biogázt is megábrán foglaló gázhálózatok és az energiatárolás, amelyek megkönnyíthetik az energiahatékonyságot a túlterheltség csökkentése, a hálózatról való lekapcsolás eseteinek csökkenése, a megújuló technológiák integrálásának megkönnyítése, beleértve a decentralizált termelést, a tartaléktermelési követelmények csökkentése és a tárolási kapacitások fokozása és rugalmasabbá tétele révén; kéri, hogy biztosítsák, hogy a végső fogyasztók méltányos arányban részesüljenek ezen előnyökből;

16. kiemeli, hogy a távfűtési és távhűtési hálózatok hozzájárulnak az energiahatékony gazdaság 2050-ig történő megvalósításához, és hangsúlyozza, hogy az ágazatok közötti szinergiákra épülő, egyértelmű és átfogó hőtermelési és hőhasznosítási (ipari hő, lakossági fűtés, hűtés) stratégiára van szükség (beleértve egy teljesítménymutatókon alapuló módszert a távfűtési és távhűtési hálózatok esetében); sürgeti a Bizottságot, hogy folytasson vizsgálatot ezek hatékonyságának növelésével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy ezeket a hálózatokat meg kell nyitni a verseny előtt; megjegyzi, hogy az épületállomány energiahatékonyságot célzó fejlesztéseinek eredményeképpen csökkenni fog a fűtési hőigény, amit akkor lehet beszámítani, ha értékeli a távfűtési kapacitást;

17. hangsúlyozza az ellátási oldali energiahatékonyság meghatározó szerepét; rámutat arra, hogy a szállítás és az elosztás jelentősen hozzájárul az energiavesztéshez (nevezetesen a generátorokban és transzformátorokban, valamint az átvitel során a túlzottan magas ellenállás miatt), továbbá hogy az egyik energianemből a másikba történő túlzottan hosszú átalakítási láncolatok lerövidítése nagy megtakarítási forrást jelent; hangsúlyozza a mikro-termelés, a decentralizált és diverzifikált termelés lehetséges szerepét az ellátásbiztonság garantálásában és a veszteségek csökkentésében; úgy véli, hogy az infrastruktúra fejlesztésére irányuló ösztönzőket kell teremteni, és felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a kihasználatlan megtakarítási lehetőségek feltárására, többek között az erőművekre vonatkozó fenntarthatósági jelentések bevezetésével és az erőművek kiegészítő felszereléssel való utólagos ellátását és korszerűsítését lehetővé tévő intézkedések meghozatalával;

18. hangsúlyozza, hogy a forrásnál, azaz az elsődleges energiatermelésben elért energiahatékonyság után fontos célnak kell tekinteni a hálózatokon történő szállítás során felmerülő (villamos)energiavesztés kezelését; a decentralizáltabb termelési rendszer irányába történő elmozdulás csökkenti a szállítási távolságokat, és így a szállítás során bekövetkező energiavesztéséget is;

19. sürgeti a kőolajipari vállalatokat az egész EU-n belül, hogy a fáklyázás során növeljék az energia-visszanyerést;

20. úgy véli, hogy fokozottabb hangsúlyt kell fektetni az energiarendszerek általános hatékonyságának növelésére és különösen a hővesztés csökkentésére; ezért felszólít a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésről (CHP) szóló irányelvnek a 2011-es munkaprogram keretében történő felülvizsgálatára, hogy előmozdítsa a nagy hatásfokú CHP-t, a mikro-CHP-t, az ipari hulladékhő hasznosítását és a távfűtést/hűtést oly módon, hogy a tagállamokat a fűtéshez és hűtéshez szükséges villamos energia terén jelentkező energiakereslet tekintetében integrált tervezés bevezetésével szilárd és kedvező keretszabályozás kialakítására ösztönzi, továbbá hogy a CHP számára elsődleges hozzáférést biztosít a villamosenergia-hálózathoz, hasznosítja az ipari hőt és támogatja a nagy hatásfokú CHP, a mikro-CHP és a távfűtés épületekben való alkalmazását, továbbá a CHP számára fenntartható finanszírozást nyújt például a tagállamok általi pénzügyi ösztönzők bevezetésének szorgalmazása révén;

21. hangsúlyozza az elosztott kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés (CHP) vagy a trigenerációs hálózat jelentőségét, amely gyakorlatilag a teljes energiahatékonyság megkészszerződését teszi lehetővé; továbbá a hő és a hűtés tárolása a csúcsidezőszakokban növelheti a hálózat rugalmasságát, így lehetővé téve villamos energia termelését és hő tárolását azokban az időszakokban, amikor a termelés meghaladja a helyi igényeket;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy ne csak a nagy hatásfokú, kapcsolt ipari energiatermelést támogassák többek között a fosszilis tüzelőanyagról a biomasszára való áttéréssel, hanem a távfűtési infrastruktúrákkal rendelkezők esetében segítsék elő a CHP alkalmazását is megfelelő finanszírozási és szabályozási intézkedések révén a távfűtőrendszerek kiépítésének és helyreállításának támogatásával;

23. szükségesnek tartja, hogy a hulladékkezelési folyamatok során a biogáz- és hővesztés elkerülhető legyen gőz és/vagy villamos energia visszanyerése és termelése révén; nem lenne szabad engedélyt adni olyan hulladékkezelő üzemeknek, amelyekben semmilyen formában nem zajlik hővisszanyerés vagy energiatermelés;

2010. december 15., szerda

24. üdvözlí az intelligens hálózatokkal és intelligens fogyasztásmérőkkel kapcsolatban a Bizottságnál jelenleg zajló munkát; az intelligens hálózatok és intelligens fogyasztásmérők tekintetében fontosnak tartja hosszú távú, szilárd és összehangolt szabályozási környezet biztosítását; sürgeti a Bizottságot, hogy a magánélet védelmére, az adatkezelésre és a frekvenciákra vonatkozó követelményekre is kiterjedő közös standardok megállapításával támogassa és ösztönözze az intelligens hálózatok és az intelligens fogyasztásmérők fejlesztését; javasolja, hogy a Bizottságon belül működő, intelligens hálózatokkal foglalkozó munkacsoport kellőképpen vegye figyelembe valamennyi érdekelt fél véleményét; kéri a Bizottságot, hogy a munkája terén elért haladásról rendszeresen nyújtson be jelentést a Parlamentnek;

25. üdvözlí a Bizottságnak az egységes energiahálózat megteremtésére irányuló munkáját, és ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be konkrét javaslatokat az elsődleges infrastrukturális projekteket érintő engedélyezési eljárás egyszerűsítésére és felgyorsítására;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza az EU és az energiahálózat-üzemeltetők közötti együttműködést (megerősítve az ENTSO szerepét) azzal a céllal, hogy javítsák a hálózatok határokon átnyúló összekapcsolását és teljesítményét;

27. kéri a Bizottságot, hogy támogassa és mozdítsa elő egy európai nagyfeszültségű egyenáram-hálózat létrehozását és fejlesztését, amely optimalizálni tudja a megújuló energiaforrások, különösen a szél- és a vízenergia hasznosítását; ez a hálózat biztosítaná az energia kis energiavesztéssel történő szállítását hosszú távolságokra, miközben lehetővé tenné az összes megújuló energiaforrás összekapcsolását;

Városfejlesztés és épületek

28. támogatja a többszintű és decentralizált megközelítést az energiahatékonysági politika terén; kiemeli, hogy az energiahatékonyság döntő szerepet játszhat a városi és vidéki térségek fejlesztésében; hangsúlyozza, hogy növelni kell az olyan kezdeményezések támogatását, amelyek az energiahatékonyság növelése és az üvegházhatást előidéző gázkibocsátások csökkentése érdekében a helyi és regionális szintre összpontosulnak, mint például a Polgármesterek Szövetsége és az intelligens városok kezdeményezések; hangsúlyozza az energiahatékonysággal kapcsolatos legjobb gyakorlatok önkormányzatok és regionális hatóságok szintjén való előmozdításában és végrehajtásában rejlő lehetőségeket; ezenkívül a kohéziós politikának az EU 2020 stratégiával történő összhangba hozatala hozzájárulhat a tagállamok és térségek intelligens és fenntartható növekedéséhez;

29. felhívja a Bizottságot, hogy a közigazgatási épületekkel, köztük az iskolákkal kezdve mérje fel, milyen lehetőségek rejlenek a meglévő épületekben az energiahatékonyság terén, és tegyen javaslatot az épületek primerenergia-fogyasztásának csökkentésére vonatkozó költség-hatékony célkitűzésre; felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre megvalósítható programokat nagyléptékű felújítások támogatására, amelyek eredményeként az energiafogyasztás kezdeti 50 %-os csökkentése érhető el a felújítás előtti teljesítményhez képest, és ahol a pénzügyi és/vagy költségvetési vagy egyéb támogatás mértéke arányosan kapcsolódik a javulás mértékéhez; kéri, hogy a tagállamoktól követeljék meg meghatározott éves felújítási célértékek energiahatékonysági nemzeti cselekvési terveikbe történő beépítését, és sürgeti a Bizottságot, hogy javasoljon szakpolitikai alternatívákat arra nézve, hogy hogyan valósítható meg a megközelítőleg nulla energiamérlegű épületállomány a 2050-es energetikai útiterv keretében;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy az épületekkel kapcsolatos politika hatókörét terjessze ki az ökonegyedekre is annak biztosítása érdekében, hogy az erőforrások helyi szintű optimalizálása révén csökkenjen az épületek primerenergia-fogyasztása és csökkenjenek a fogyasztókat terhelő költségek;

31. elengedhetetlennek tartja, hogy az energiaszegény háztartások otthonaiban a lehető legenergiahatékonyabb színvonalú fejlesztéseket hajtsanak végre anélkül, hogy növekedne az energiaszegény háztartások napi kiadása; hangsúlyozza, hogy ehhez gyakran tekintélyes beruházásokra van szükség az otthonokban, ugyanakkor számos nem energetikai előnyt is maga után von, pl. csökken a halálozás, javul az általános jólét, csökken az eladósodottság mértéke, valamint a beltéri szennyezettség és a hőstressz csökkenésével mérséklődnek az egészségügyi kiadások;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a beruházások besorolását annak érdekében, hogy értékeljék az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok minőségét; felszólítja a Bizottságot, hogy ezen értékelések alapján dolgozzon ki iránymutatásokat a tagállamok részére annak érdekében, hogy biztosítsák az energiateljesítményre vonatkozó tagállami tanúsítványok minőségét és az energiahatékonyság javítása céljából – az említett tanúsítványok ajánlásainak eredményeképpen – végrehajtott intézkedések színvonalát;

2010. december 15., szerda

33. meggyőződése, hogy az energiatakarékossági célok teljesítése érdekében alapvető fontosságú, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságok vezető szerepet vállaljanak; felkéri a hatóságokat, hogy lépjenek jóval túl az épületek energiateljesítményéről szóló irányelvben meghatározott követelményeken, különösen – ha az technikailag és anyagilag megvalósítható – a meglévő épületállományuk oly mértékű mihamarabbi felújítása révén, hogy azok energiafelhasználása közel nulla legyen; másrészt elismeri, hogy a meglévő költségvetési megszorítások, különösen helyi és regionális szinten gyakran akadályozzák a közigazgatási intézményeket abban, hogy a jövőre gondolva beruházzanak; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a probléma kezelése érdekében mozdítsák elő és támogassák az innovatív megoldások kidolgozását, többek között az energiateljesítményre vonatkozó szerződésekkel vagy a piacialapú eszközökkel, továbbá azáltal, hogy felkéri az állami hatóságokat, hogy többéves költségvetési keretekben mérlegeljék a költségmentesítési intézkedéseket, amennyiben ezt idáig még nem tették meg;
34. elismeri az Európai Unió úttörő szerepét; úgy véli, hogy az uniós intézményeknek és ügynökségeknek példát kell mutatniuk – különösen azon épületek esetében, amelyekben megállapítottan energiahatékonysági potenciál rejlik – azzal, hogy az intézmények energiafogyasztásával kapcsolatban végzett szélesebb körű vizsgálat részeként ezeket az épületeket 2019-re költséghatékony módon úgy újítják fel, hogy energiamegtakarításuk megközelítőleg nulla legyen;
35. elismeri az épületekben rejlő energiamegtakarítási lehetőségeket, a városi és vidéki térségekben egyaránt; megállapítja, hogy számos akadály áll az energetikai korszerűsítések útjában, elsősorban a lakossági ágazatban, mint például az előzetes költségek, a megosztott ösztönzők vagy a társasházak esetében zajló összetett tárgyalási folyamat; kéri az említett akadályokat megszüntető innovatív megoldások kidolgozását, például kerületi felújítási terveket, pénzügyi ösztönzőket és technikai támogatást; hangsúlyozza, hogy az uniós rendszereknek ösztönzőket kell nyújtaniuk az épületek jogszabályban előírt minimumkövetelményeket meghaladó felújításához, és kizárólag az energiahatékonysági potenciállal rendelkező épületeket kell érinteniük; kéri a gazdaságosabb, ugyanakkor nagymértékű energiamegtakarítást biztosító felújítási technikák támogatását;
36. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az energiafogyasztás és az energiaköltségek visszaszorítását célzó nagy léptékű felújítások támogatásával mérsékeljék a szegényebb háztartások magas tüzelőanyag-költségeit; kéri az illetékes helyi, regionális, nemzeti és uniós hatóságokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a szociális lakásokra annak biztosításával, hogy az energiatakarékossági beruházások további költségeit ne hárítsák tovább a kiszolgáltatott bérlőkre;
37. felkéri a Bizottságot, hogy a soron következő innovációs stratégia keretében támogassa az épületfelújításokat elősegítő új kezdeményezéseket, például az energiahatékony/nulla kibocsátású városokban az energiahatékonyság terén megvalósuló innovációs partnerségeket;
38. ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák azon gyenge energiateljesítményű, nem műemlék jellegű épületek lecserélését, amelyek esetében a felújítás nem lenne fenntartható vagy költséghatékony;
39. felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a képesített és/vagy akkreditált szakértők által független módon kiadott energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok bevezetését, és alakítsanak ki a műszaki tanácsadáshoz és segítséghez hozzáférést biztosító egyablakos ügyintézés, valamint regionális, nemzeti és európai szinten rendelkezésre álló pénzügyi ösztönzőket;
40. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az energetikai átvilágítás, valamint a strukturált energiagazdálkodási folyamatok szélesebb körű alkalmazását a vállalatoknál és az ipari célú épületeknél, és dolgozzanak ki mechanizmusokat a kkv-k segítése érdekében; ezzel támogatva a nemzeti rendszerek vagy önkéntes megállapodások megerősítését vagy létrehozását;
41. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamok elégedetlenkedésének elkerülésére vessen be minden szükséges erőforrást annak érdekében, hogy széles körben konzultációt folytasson, még azelőtt, hogy 2011. június 30-ig előterjeszzen az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv szerinti, a minimális energiateljesítményre vonatkozó követelmények költségek szempontjából optimális szintjeinek kiszámítására vonatkozó, összehasonlító módszertani keretet; úgy véli, hogy az összehasonlító módszertan – amint hatályba lép – arra fogja ösztönözni a piaci szereplőket, hogy energiahatékony megoldásokba fektessenek be;
42. kéri a Bizottságot, hogy 2012-ig a közvilágítás tekintetében tegyen javaslatot a helyi hatóságok által bevezetendő energiafogyasztási referenciaértékekre vagy előírásokra, ideértve az intelligensebb ellenőrzések alkalmazását és az energiamegtakarítás-felhasználási mintákat is; szorgalmazza, hogy ezek az intézkedések tartalmazzák a világítóberendezések teljes élettartama alatt felmerülő költségek meghatározását a világítóberendezésekre vonatkozó valamennyi közbeszerzés esetében;

2010. december 15., szerda

43. sürgeti a tagállamokat, hogy módszeresen alkalmazzanak energiahatékony közbeszerzési gyakorlatokat; a közbeszerzés során az energiahatékony rendszeres bírálati szempontként történő figyelembevétele és az államilag finanszírozott projektek feltételül történő kitűzése jelentős lökést adna ennek a politikának;

IKT és termékek

44. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan termékpolitikát, amely a különböző politikai eszközök kialakításának, felülvizsgálatának és végrehajtásának megfelelőbb koordinálásán keresztül biztosítja a nagyobb fokú egységességet a környezetvédelmi termékpolitikák között, annak érdekében, hogy előmozdítsa a nagyobb mértékű dinamizmust a piaci átalakulásban és az energiamegtakarítással kapcsolatos, értelmesebb fogyasztói információkat; felszólítja ennél fogva a Bizottságot a környezetbarát tervezésről és az energiacímkézésről szóló irányelvek együttes felülvizsgálatára (azaz arra, hogy hozza előre az energiacímkézésről szóló irányelv felülvizsgálatának időpontját); ideális esetben az ökcímkézésre és a környezetbarát közbeszerzésre vonatkozó szabályokat azonos időpontban kellene felülvizsgálni, valamint a környezetbarát tervezésre és az energiacímkézésre vonatkozó intézkedésekkel összehangoltan végrehajtani;

45. felszólítja a környezetbarát tervezésről és az energiafogyasztást mutató címkézésről szóló irányelvek gyors és megfelelő végrehajtására, és sajnálatát fejezi ki a jelentős csúszások miatt; javasolja világosabb és szigorúbb elfogadási határidők kitűzését olyan végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előterjesztésével, amelyeknek hatálya kiterjed az új, energiával kapcsolatos termékekre sajnálja, hogy a Bizottság mindeddig nem használta ki teljes mértékben a környezetbarát tervezésről szóló irányelvben rejlő lehetőségeket, és határozott meggyőződése, hogy az irányelv hatályának több termékre kellene kiterjednie, beleértve adott esetben az új háztartási berendezéseket, az információs és kommunikációs technológiát, az épületekben felhasznált, energiával kapcsolatos termékeket (például az ipari villanymotorokat, a gépeket, légkondicionálókat, hőcserélőket, fűtő- és világítóberendezéseket és a szivattyúkat), az ipari és mezőgazdasági berendezéseket és a víz hatékony felhasználására szolgáló termékeket; felhívja a Bizottságot, hogy a végrehajtási aktusok elfogadása során vegye figyelembe a fogyasztási cikkek és a beruházási javak közötti különbségeket, és a végrehajtási jogi aktusok kibocsátása előtt igazolják azok energiamegtakarítási potenciálját és gyakorlati megvalósíthatóságát; sürgeti, hogy a környezetbarát tervezésről szóló irányelvben foglalt, energiahatékonyra vonatkozó minimumkövetelmények minden termék esetében foglalják magukban a teljes élettartam alatt felmerülő költségekre és az üvegházhatást okozó gázkibocsátásra vonatkozó előírásokat, az újrafeldolgozási költségeket is beleértve;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós jogszabályok hatékony végrehajtása és a szinergiák elsősorban a fogyasztókért történő kiaknázása érdekében vonja össze a hatályos európai jogszabályokat, például a környezetbarát tervezésről szóló irányelvet és az energiafogyasztást mutató címkézésről szóló irányelvet;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét kezdeményezéseket – például jogalkotási intézkedések révén – a termékek erőforrás-hatékonyágának javítására; megállapítja, hogy az erőforrás-hatékonyág javítása az energiahatékonyág jelentős javulásához is vezetne;

48. hangsúlyozza, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az energiahatékonyági normák következményeinek elemzésére, ideértve a végtermékek ára és minősége közötti összefüggést, az energiahatékonyág hatásait és előnyeit a fogyasztók szempontjából; elismeri, hogy a Bizottság mindezen hatásokat vizsgálja, de hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak több erőfeszítést kell tenniük a kommunikáció tekintetében és valamennyi – köztük az importból származó (ld. energiahatékony izzók) – termék ellenőrzése érdekében;

49. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az egységes műszaki előírások jelentik a megfelelő eszközt az energiahatékony termékek, szivattyúk és motorok stb. piaci bevezetésének eléréséhez;

50. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a jogszabályok a termékekre, a rendszerekre és ezek energiafelhasználására vonatkozzanak, továbbá szükségesnek tartja, hogy az uniós polgárok – köztük az érintett értékesítési szakemberek – fokozottan tisztában legyenek a fogyasztási cikkek és az energiával kapcsolatos termékek energia- és erőforrás-hatékonyágával; úgy véli, hogy az energiafogyasztás értékelésekor az egyes termékeket és alkotórészeket teljes egészésként kell vizsgálni, és nem egyenként;

51. hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az energiával kapcsolatos internetes technológiák és alacsony szén-dioxid-kibocsátású IKT-alkalmazások és -technológiák kidolgozásában; hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs technológiák fontos szerepet játszhatnak – és kell is játszaniuk – a felelősségteljes energiafogyasztás előmozdításában a háztartásokban, a közlekedésben, az energiatermelésben és -elosztásban, valamint magában az információs és kommunikációs technológiai ágazatban (amely a villamosenergia-fogyasztás körülbelül 8 %-áért felelős); ezért szorgalmazza különösen az adatközpontok energiahatékonyági potenciáljának felmérését; úgy véli, hogy az innováció fokozottabb támogatásával egyidejűleg csökkenteni kell a kérelmezőkre nehezedő bürokratikus terheket is; elismeri, hogy támogatni kell az IKT-ágazat és a legnagyobb kibocsátó ágazatok közötti partnerségeket az említett ágazatok energiahatékonyágának és kibocsátásának javítása érdekében;

2010. december 15., szerda

52. hangsúlyozza, hogy a társadalomnak az intelligens fogyasztásmérések előnyeiről történő tájékoztatása létfontosságú azok sikeréhez; emlékeztet arra, hogy a Parlament „Új digitális menetrend kialakítása Európa számára: 2015.eu” című sajtó kezdeményezésű jelentésében szakpolitikai célkitűzésként szerepel, hogy az európai otthonok 50 %-ában 2015-ig intelligens fogyasztásmérők felszerelésére kerüljön sor; üdvözlő az intelligens fogyasztásmérőkkel foglalkozó munkacsoport munkáját, és kéri a Bizottságot, hogy 2011 előtt nyújtson be ajánlásokat annak érdekében, hogy:

- az intelligens fogyasztásmérés a harmadik energiapiaci csomag ütemtervével összhangban hajtsák végre, annak érdekében, hogy teljesüljön az a célkitűzés, miszerint 2020-ig az épületek 80 %-át intelligens fogyasztásmérőkkel kell ellátni,
- a tagállamok 2011 végére megállapodjanak az intelligens fogyasztásmérők minimális közös műszaki jellemzőiben,
- az intelligens fogyasztásmérőknek legyenek előnyei – például az energiafogyasztás csökkentése, az alacsony jövedelmű és kiszolgáltatott helyzetű fogyasztók számára nyújtott segítség – a fogyasztók számára, és hogy az aggregáció – amelynek keretében többféle végfogyasztó terheit kombinálják azért, hogy alacsonyabb tarifákat érjenek el, mint amelyekben bármely egyéni felhasználó önállóan részesülhetne – váljon lehetővé, és azt támogassák a nemzeti piacokon,
- a tagállamok dolgozzanak ki és tegyenek közzé olyan stratégiát, amelynek célja, hogy az intelligens fogyasztásmérés potenciális előnyei minden fogyasztóhoz – köztük a kiszolgáltatott helyzetű és alacsony jövedelmű személyekhez is – eljussanak,
- a nemzeti átvitelrendszer-üzemeltetőket és szabályozókat kötelezzék arra, hogy vezessenek be „hálózat-felhasználási időtarifákat” annak érdekében, hogy pénzügyi ösztönzöt hozzanak létre a terhelés csökkentésére és a keresleti oldal irányítására,
- dolgozzanak ki egy környezetbarát tervezéshez kapcsolódó végrehajtási intézkedést az intelligens fogyasztásmérőkre vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy e termékek energiahatékonyak legyenek, és ne terheljék felesleges energiafogyasztással a háztartásokat,
- a hálózatba kapcsolt készenléti üzemmódra vonatkozóan folyamatban lévő előkészítő tanulmány (amelyet a környezetbarát tervezésről szóló irányelv alapján végeznek) foglalkozzon az intelligens fogyasztásmérőkkel, az esetleges jövőbeli szabályozás céljából;

53. megállapítja, hogy a technológiai fejlődés olyan lehetőségeket nyithat meg, amelyek az ugrásszerű változást okoznak az energiahatékonyság terén; felkéri a Bizottságot, hogy a SET-tervbe foglaljon bele az energia- és erőforrás-hatékonyságot elősegítő technológiák, anyagok – például az építőipar vagy a gépgyártás számára – és termékek – például a rendkívül alacsony energiaigényű világítási rendszerek vagy a nyomtatható elektronika – fejlesztésére és támogatására vonatkozó irányvonalat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak ösztönzőket és programokat a különösen innovatív technológiák számára, ideértve a célzott kutatást és fejlesztést, a kissorozat-gyártást stb.;

54. az energiahatékonyság előmozdítása érdekében felszólítja a Bizottságot, hogy a nemzeti energiaszabályozó hatóságokkal partnerségben kapcsolja össze az intelligens hálózatokkal és intelligens fogyasztásmérőkkel kapcsolatos munkáját a villamosenergia-fogyasztás csökkentését célzó árazási ösztönzőkkel (differenciált árazás) és a fokozott – például óránkénti alapú – árrugalmassággal a nemzeti díjszabásokban, és emlékeztet a tagállamok harmadik energiacsomagban foglalt azon kötelezettségére, hogy innovatív árazási formulákat kell kidolgozniuk;

55. intézkedéseket kér a kívánttal ellentétes eredményt kiváltó hatások kezelésére annak biztosítása céljából, hogy a technikai fejlődés hatását ne oltsa ki az energiaárak csökkentését előirányzó nyomás és a megnövekedett fogyasztás;

Közlekedés

56. kéri a Bizottságot, hogy a közlekedésről tegyen közzé egy nagyterítő fehér könyvet annak érdekében, hogy ki lehessen dolgozni a fenntartható európai közlekedéspolitikát, amely támogatja az energiahatékony új technológiák bevezetését, és esetlegesen villamosítással vagy más módokon csökkenti a fosszilis tüzelőanyagoktól, különösen a kőolajtól való függőséget; e tekintetben támogatja a nagyobb mértékű energiata-
datosságot az infrastruktúrában és a területrendezésben;

57. úgy ítéli meg, hogy a közlekedésből származó kibocsátások kezeléséhez sürgősen szükség van minden eszközre, beleértve a gépjármű- és az üzemanyagadót, a címkézést, a hatékonysági minimumkövetelményeket és a tömegközlekedés javítására és ösztönzésére tett intézkedéseket;

2010. december 15., szerda

58. hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs technológiák alkalmazása a közúti közlekedési ágazatban, valamint annak az egyéb közlekedési módokkal fennálló kapcsolódási pontjain jelentősen hozzájárul majd a közúti közlekedés energiahatékonyságának, biztonságának és biztonságosságának javításához, különösen akkor, ha az logisztikai fejlesztésekkel és a közlekedés egyéb racionalizálásával párosul, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az Unió egészén belül az e-fuvarozás és az intelligens közlekedési rendszerek összehangolt és hatékony alkalmazását;

59. hangsúlyozza, hogy a fent említett energiahatékonysági célok elérése érdekében kulcsfontosságú a közlekedési ágazatba, főleg a vasúti és városi közlekedési rendszerekbe történő befektetés az energiaigényesebb rendszerek használatának a lehető legkisebbre való csökkentése céljából;

60. hangsúlyozza, hogy szükség van a teljes közlekedési rendszer energiahatékonyságának növelésére a nagy energiaigényű közlekedési módoktól – mint például a kamionoktól és személygépkocsiktól – az alacsony energiaigényűek – mint például az utasok esetében a vasút, a kerékpár és a gyaloglás, a fuvarozás esetében pedig a vasút és a környezetbarát hajózás – felé történő elmozdulást jelentő modális váltás révén;

61. elismeri, hogy a gépjárművek nagyobb üzemanyag-hatékonysága jelentősen csökkentheti az üzemanyag-fogyasztást, kéri az Európai Bizottságot, hogy értékelje a különböző közlekedési módokra vonatkozó kibocsátási előírások elérése terén történt előrehaladást, és hogy adott esetben további célkitűzések meghatározásával és – például a mobil légkondicionáló berendezésekre vonatkozó – további energiahatékonysági normák támogatásával biztosítson hosszú távú tervezési horizontot elsősorban a gépjárműiparban és a közúti közlekedésben, továbbá véleménye szerint az Uniónak a világelsőséget kell megcéloznia az energiahatékonysági előnyök megvalósításában; megállapítja, hogy a fogyasztók tájékoztatása és a reklám fontos szerepet játszhat abban, hogy a fogyasztók figyelmét a hatékonyabb vásárlási döntésekre és vezetési szokásokra irányítsa;

62. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az energiahatékonyságot javító innovatív eszközök (pl. tehergépkocsi számára spoilerok és a jobb aerodinamika vagy működés egyéb formái) valamennyi közlekedési mód számára történő költséghatékony kifejlesztését és használatát;

63. ebben az összefüggésben a biztonság terén tett engedmények nélkül bátorítja az energiahatékony gumiabroncsok használatát, és kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket a hatóságok által beszerzett gépjárművek és gumiabroncsaik tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy 2011 végéig terjesszen elő egy stratégiát a tehergépjárművek üzemanyag-fogyasztásának és CO₂-kibocsátásának csökkentésére, amivel jelenleg alig foglalkoznak;

64. felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a személygépkocsi uniós szintű egységes és kötelező címkézését, ami pozitív hatással lehet a piaci verseny torzulásának enyhítésére, növelheti az európai polgárok tudatosságát, valamint elősegítheti az energiafogyasztást és a gépjárművek szennyezőanyag-kibocsátását csökkentő technológiai innovációt; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a javasolt egységes címkézés kiterjesztését oly módon, hogy az az elektromos és hibridjárműveket is magában foglalja;

65. felszólítja a Bizottságot, hogy – legkésőbb 2011 közepéig – biztosítsa az elektromos járművek fejlesztésének keretfeltételeit, elsősorban ami az infrastruktúrák és a töltőtechnológiák standardizálását illeti, ami biztosítani fogja az infrastruktúrák interoperabilitását és biztonságát, és támogassa a töltőinfrastruktúra létrehozását a tagállamokban; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki harmonizált követelményeket az elektromos járművek jóváhagyására vonatkozóan, különös tekintettel a dolgozók és a végfelhasználók egészségére és biztonságára; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson hasonló keretfeltételeket az üzemanyagcellákkal vagy más, fenntarthatóbb energiaforrással működő járművek fejlesztéséhez;

66. megismétli, hogy támogatni kell az intermodális közlekedéssel kapcsolatos megoldásokat, valamint az intelligens közlekedési rendszerek fejlesztését annak érdekében, hogy a közlekedési ágazatban energiát lehessen megtakarítani (ideértve a forgalmi torlódással kapcsolatos díjakat, a közlekedésirányítási információk technológiákat, a vasúti infrastruktúrát stb.)

67. kéri a tagállamokat, hogy töröljék el az olyan adórendszereket, amelyek a nem üzemanyag-hatékony gépjárművek vásárlását ösztönzik, és váltsák fel azokat olyan adórendszerekkel, amelyek az üzemanyag-hatékony gépjárművek megvásárlását ösztönzik;

68. elismeri, hogy a moduláris tehergépjármű-szerelvények alkalmazása fenntartható megoldás, amely hozzájárul a közúti közlekedési ágazat magasabb energiahatékonysági szintjéhez; elismeri továbbá, hogy a moduláris tehergépjármű-szerelvények által az országhatárok átlépésekor tapasztalt eltérő szabályozások

2010. december 15., szerda

hátrányosan érintik e közúti közlekedési mód fokozott használatát; felszólítja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy mely szabályozási eltérések hidalhatók át könnyedén, és miként biztosítható fokozott mértékben a moduláris tehergépjármű-szerelvények határokön átnyúló közlekedése;

69. úgy véli, hogy az árjelzők döntő fontosságúak az energiahatékonyság növelésében, és hogy a felülvizsgált energiaadóztatásnak a felülvizsgált energiahatékonysági cselekvési terv részét kell képeznie, mivel az energia-megtakarítások előmozdításának legköltséghatékonyabb módja a gazdasági eszközök alkalmazása;

Ösztönzők és finanszírozás

70. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat az ún. „trias energetica”-ra, amelynek értelmében az energiakeresletet csökkenteni kell, mielőtt megállapodás születne a további energiaellátásba történő bármiféle beruházásról;

71. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést a meglévő épületállomány vonatkozásában az energiahatékonyság fokozására irányuló további pénzügyi támogatás szükségességéről, amelyben egyúttal értékelni a jelenlegi pénzügyi eszközöket; a Bizottságnak javaslatokat kellene tennie arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet létrehozni a feltöltődő pénzügyi eszközök uniós keretét az olyan kiegészítő energiahatékonysági intézkedések elősegítése érdekében, amelyek támogatják vagy garantálják a már létező nemzeti rendszereket és elosztási csatornákat (például kockázatmegosztás révén), és bátorítják a tagállamokban az energiahatékonysági programok kidolgozását és javítását; kéri a Bizottságot, hogy az EEAP politikai alternatíváin belül tegyen javaslatokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne biztosítani az energiahatékonysági alapok meglétét nemzeti, regionális vagy helyi szinten; véleménye szerint ezek az alapok például pénzügyi közvetítőkön keresztül fontos szerepet játszhatnak ezen eszközök kialakításában, amelyek finanszírozási lehetőségeket biztosítanak a magántulajdonosoknak, kkv-knak és energiaszolgáltató vállalatoknak; támogatja azt az elképzelést, hogy ezek az eszközök nagyobb támogatást nyújtsanak a nagyobb igénybevételt jelentő energiatakarékosági projektek számára;

72. úgy véli, hogy e keret kidolgozása közben figyelmet kell fordítani a tagállamokban rendelkezésre álló valamennyi pénzügyi forrásra, annak érdekében, hogy szinergiák jöjjenek létre, valamint elkerüljék a többi pénzügyi eszközzel való átfedéseket;

73. üdvözli, hogy az Európa 2020 stratégia keretében támogatást kapott az adóterhelés súlypontjának az energia- és környezetvédelmi adók felé történő elmozdítása, ami az energiahatékonyság és a munkahelyteremtés felé mutató ösztönzőket teremthet a fogyasztók és az ipar számára; felkéri a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra az energiahatékonysági felújítási munkákra vonatkozó HÉA-kulcsok csökkentésének lehetőségét;

74. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be éves jelentést arról, hogy országos szinten hoztak-e létre olyan megfelelő (adózási vagy támogatásokhoz köthető) ösztönzőket – és azt milyen módon tették –, amilyen például a magánszférában és a kkv-k esetében a csekély, 10 000 eurót nem meghaladó értékű gazdasági javak értékcsökkenési leírása, illetve az ipari ágazatban az első évben 50 %-os progresszív értékcsökkenési leírás vagy a megfelelő beruházási ösztönzők és kutatási támogatások létrehozása az energiahatékonysági intézkedések előmozdítása érdekében;

75. hangsúlyozza, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerében az erőforrások hatalmas lehetősége rejlik az energiahatékonysági befektetések számára; elismeri, hogy az EU kibocsátási kvótáinak elárverezéséből több milliárd euró bevétel származik majd; emlékeztet arra, hogy a kibocsátáskereskedelmi irányelv szerint e bevételek legalább 50 %-át alkalmazkodási és enyhítő intézkedésekre – ezen belül energiahatékonyságra – kell fordítani; hangsúlyozza, hogy ezeket a bevételeket, valamint a szén-dioxid-adóból befolyó bevételeket kiemelten kell kezelni a költséghatékony energiahatékonysági finanszírozás és a technológia-terjesztés összefüggésében; ezen túlmenően megállapítja, hogy az uniós társaságok főként Kínában és Indiában többmillió nagyságrendben vásárolnak a tiszta fejlesztési mechanizmusból származó egységeket, miközben beruházhatnak a tiszta fejlesztési mechanizmusba a legkevésbé fejlett országokban, vagy saját országukban is végrehajthatnának energiahatékonysági beruházásokat;

76. úgy véli, hogy a fenti keretnek figyelembe kell vennie az állami pénzügyi közvetítők által nyújtott, meglévő feltöltődő pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tapasztalatokat, magába kell foglalnia a meglévő uniós alapokat, valamint a keretet úgy kell kidolgozni, hogy vonzzon más állami vagy magánalapot annak érdekében, hogy a lehető legerősebb ösztönző hatást fejtse ki; úgy véli, hogy az Európai Bizottság nem lehet mindig minden pénzügyi erőforrás egyedüli forrása; felszólítja a Bizottságot, hogy vállaljon központi szerepet mind az állami, mind pedig a magán pénzügyi intézményekben rendelkezésre álló finanszírozás felszabadításában és serkentésében; úgy véli, hogy a Bizottságnak ösztönöznie kell az Európai Beruházási Bankhoz hasonló pénzügyi intézményeket, valamint a finanszírozási programokat, annak érdekében, hogy kiemelten kezeljék az innovatív energiahatékonysági kezdeményezéseket, különösen akkor, ha ezek hozzájárulnak olyan egyéb uniós célokhoz, amilyen például a foglalkoztatás növelése;

2010. december 15., szerda

77. elismeri, hogy az előfinanszírozás hiánya az épület-átalakítások egyik legfőbb akadálya a lakhatási és a kkv-ágazatban, és felszólítja a Bizottságot, hogy soroljon fel az említett probléma leküzdésére szolgáló innovatív megoldásokat és legjobb gyakorlatokat, amilyenek például a megtakarítás alapú fizetésre vonatkozó sikeres mechanizmusok, a feltöltődő alapok és a környezetbarát befektetési bankok (a németországi KfW, illetve a franciaországi Caisse Depots mintájára);

78. elismeri, hogy az energiahatékonyság megvalósítása előtt álló egyik legnagyobb akadályt helyi és regionális szinten az előzetes beruházás szükséges volta jelenti; meggyőződése, hogy bármely uniós szinten hozott intézkedésnek megfelelően figyelembe kell vennie az önkormányzatoknál és az egyes régiókban jelentkező hatásokat és költségvetési korlátokat; ezért ajánlja a Bizottságnak, hogy az energiaügyi fejlesztési iránymutatások kidolgozásához folytasson konzultációt a helyi és regionális képviselőkkel, valamint biztosítson pénzügyi támogatást a létező energiaforrásokat és a strukturális alapokat felhasználó innovatív programok révén a helyi és regionális szintű programok számára;

79. üdvözli ebben a tekintetben a Parlament és a Tanács között létrejött azon megállapodást, amely szerint az EEGP-rendelet szerinti le nem kötött pénzeszközök kerüljenek felhasználásra a helyi és regionális szintű, energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó kezdeményezések támogatását szolgáló célzott pénzügyi eszköz létrehozatalához; megjegyzi ugyanakkor, hogy az energiahatékonysági beruházások jelentős munkahelyteremtő potenciáljuk ellenére is méltatlanul csekély támogatásban részesülnek az Európai Gazdaságélénkítési Programban;

80. hangsúlyozza, hogy javítani kell a meglévő uniós alapok, például az ERFA és az EMVA energiahatékonysági intézkedéseket szolgáló felhasználását; sürgeti a tagállamokat, hogy működési programjaikban kapjon prioritást az energiahatékonyság, valamint felkéri a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy dolgozzanak ki a strukturális alapok energiahatékonysági intézkedésekre való felhasználását megkönnyítő eszközöket, például jobb információáramlás biztosítását helyi szinten vagy egyablakos ügyintézés létrehozását, végezetül emlékeztet arra, hogy ezeket az intézkedéseket értékelni kell, és hogy ebben az értékelésben az energiahatékonyság javításának fontos paraméternek kell lennie;

81. a kohéziós és regionális politika, valamint az uniós pénzügyi terv várható felülvizsgálatának tükrében felszólít arra, hogy az energiamegtakarítás épüljön be az európai uniós támogatások feltételrendszerébe, és annak a lehetőségnek a figyelembevételére, hogy a nemzeti juttatások eddigieknél nagyobb részét fordítsák energiahatékonyságra és megújuló energiával kapcsolatos intézkedésekre;

82. felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel a féldős felülvizsgálatot annak érdekében, hogy több forrást fordítson az energiahatékonysági programokra, valamint mozgítsa elő annak lehetőségét, hogy az ERFA 15 %-át az energiahatékonyságra fordítsák;

83. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális hatóságok szintjén műszaki segítségnyújtást és pénzügyi tervezést kell kialakítani annak érdekében, hogy támogassák a helyi érintetteket projektjeik elindításában, például az EBB „ELENA” műszaki segítségnyújtási eszközének és az energiaszolgáltató vállalatok tapasztalatai kiaknázásának révén;

84. kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a finanszírozási lehetőségeket (például az ELENA-konstrukciót), továbbá fontolja meg kiegészítő lehetőségek létrehozatalát az Intelligens Energia elnevezésű program keretében;

85. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó politikáknak arra kell irányulniuk, hogy a lehető legtöbb – akár állami, akár magán – felet bevonjanak azért, hogy a lehető legnagyobb fellendítő hatás valósulhasson meg, továbbá munkahelyek jöjjenek létre, hozzájárulhassanak a fokozottan környezetbarát növekedéshez és ösztönözzék az energiahatékonyság versenyképes, összekapcsolt és fenntartható európai piacát;

86. megállapítja, hogy az energetikai vállalatok arra történő kötelezése, hogy eleget tegyenek az energiamegtakarítási kötelezettségeknek, további finanszírozási forrásokat biztosítana az energiahatékonysági intézkedésekhez, amilyenek például az átvitelrendszer-üzemeltetők vagy az elosztórendszer-üzemeltetők esetében alkalmazott átutalási díjak, kötelezettségeik teljesítésének egyik formájaként a szolgáltatók által rendelkezésre bocsátott források, illetve a követelmények teljesítésének elmulasztása esetén fizetett pénzbírságok;

87. megállapítja, hogy miközben az energiamegtakarítási célú befektetések megvalósításához szükséges előzetes tőke jelentős részének a magánszektorból kell érkeznie, állami beavatkozásra van szükség a piaci elégtelenségek leküzdésének elősegítésére, valamint annak biztosítására, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra való átállás időben megtörténjen ahhoz, hogy teljesüljenek a megújuló energiával és a kibocsátás-csökkentéssel kapcsolatos uniós célkitűzések;

2010. december 15., szerda

88. felszólítja a Bizottságot, hogy segítse elő azokat az unós intézkedéseket, amelyek célja a tapasztalt (nemzeti és nemzetközi) pénzügyi közvetítők által nyújtott technikai segítség támogatása annak érdekében, hogy:

- felhívják az irányító hatóságok, valamint az állami és magán pénzügyintézetek figyelmét és bővítsék ismereteiket az energiahatékonysági beruházások támogatását célzó finanszírozási stratégiákkal és intézményi követelményekkel kapcsolatban,
- támogassák az állami és magán pénzügyintézeteket a megfelelő intézkedések és pénzügyi eszközök végrehajtásában,
- a fenntartható és hatékony pénzügyi eszközöket oly módon strukturálják, hogy jobb legyen a rendelkezésre álló források energiahatékony beruházásokra történő felhasználása,
- ösztönözzék a bevált gyakorlatok tapasztalatainak átadását a tagállamok és pénzügyi közvetítők között,
- létrejöhessen egy hatékony kommunikációs eszköz, és a polgárokat megszólító párbeszédet kezdeményezzenek annak érdekében, hogy az emberek célzott csoportjai körében terjesszék az energiahatékonysággal kapcsolatos információkat, valamint befolyásolják az energiafogyasztás terén tanúsított magatartásukat;

89. elismeri, hogy a jól működő energiapiac ösztönzi az energiamegtakarításokat; felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen értékelést és jelentést az energetikai vállalatoknak, ezen belül az energetikai szolgáltató vállalatoknak az energiahatékonyság előmozdításában vállalt szerepéről, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak olyan hatékony intézkedéseket, amelyek arra ösztönzik az energetikai vállalatokat, hogy beruházzanak az energiahatékonyságba, és megkönnyítsék a végfelhasználói energiahatékonyság javítását; felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki a bevált gyakorlaton alapuló ajánlásokat, amelyekből a tagállamok kiválaszthatják a saját belföldi helyzetük szempontjából legalkalmasabb modellt (például fehér tanúsítási rendszer, adókedvezmények, közvetlen ösztönzők stb.);

90. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális kormányzati szinteket, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a különféle típusú és valamennyi ágazatban – kiváltképpen az épületekkel kapcsolatos értéklánc egészében és a kkv-kben – tevékenykedő energiahatékonysági szakértők – de különösen a közvetítő technikusok – oktatásának és képzésének javítására az építőipari szakmák készségeinek fejlesztése érdekében; ezáltal teremtve helyi szintű zöld munkahelyeket, valamint elősegítve az ambíciózus energiahatékonysági jogszabályok végrehajtását; ezzel összefüggésben szorgalmazza a strukturális és kohéziós alapok képzési célokra történő teljes körű kiaknázását és azok mértékének fokozására;

91. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg olyan innovatív szabályozási módok alkalmazhatóságát, amelyek hatékonyan kapcsolhatják össze az új tagállamok jelentős energia-megtakarítási lehetőségeit a fejlettebb tagállamok tőke- és technológiai potenciáljával;

92. hangsúlyozza, hogy javítani kell az energetikai szolgáltatások piacainak kialakítását; kéri a Bizottságot, hogy az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálata során fontolja meg olyan hatékony intézkedések bevezetését, amelyek az energiateljesítményre szóló szerződések elősegítését célozzák a magán-szektorban; úgy véli, hogy sok tekintetben az energiaszolgáltató vállalatok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy segítséget nyújtsanak a háztartásoknak és a kkv-knak abban, hogy leküzdjék a magas kezdeti beruházási költségek jelentette akadályokat a meglévő épületek energiahatékonyságának javítását célzó felújítása során; javasolja, hogy a Bizottság készítsen egy tanulmányt azzal a céllal, hogy értékelje a tagállamokban alkalmazott legjobb gyakorlatokat, valamint meghatározza, hogy milyen tényezők akadályozzák vagy korlátozzák a pénzügyi mechanizmusban rejlő lehetőségek teljes kiaknázását;

93. rámutat arra, hogy a vállalkozások innovációs erőfeszítéseik révén kiemelkedő szerepet játszanak az energiatakarékosságra vonatkozó intézkedések kidolgozása és megvalósítása terén; reméli, hogy a strukturális finanszírozás az energiahatékonyság terén folyó projekteken történő aktív részvétellel ösztönzi majd a vállalkozásokat;

94. megismétli kérését, hogy az európai szomszédságpolitikán belül erősítsék meg az energiahatékonysági fejletet, és szisztematikusan térjenek ki a kérdésre az EU és harmadik országok közötti párbeszéd során;

95. elismeri azon lehetőségeket és potenciált, amely az európai vállalkozások számára az energiahatékony technológiák fejlesztéséből, gyártásából és forgalomba hozatalából adódnak (pl. a motorok és hajtóművek, a világítás, az elektromos berendezések stb. területén történő alkalmazás során);

2010. december 15., szerda

96. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az innovatív technológiák fejlesztése és piaci bevezetése alapot szolgáltat az energiahatékonyság valamennyi alkalmazási területen történő javításához, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és a megújuló energiák felhasználási arányának növeléséhez;

97. ragaszkodik hozzá, hogy az energiahatékonyságnak elődleges célt kell képeznie a következő, nyolcadik kutatási keretprogramban;

98. felszólítja a Bizottságot, hogy az energiahatékonyságot a 8. kutatási keretprogram egyik kulcsfontosságú prioritásként kezelje, és jelentős eszközöket különítsen el a jelenlegi Intelligens Energia programhoz hasonló energiahatékonysági alprogramok számára; hangsúlyozza, hogy az energetika terén a kutatásra, fejlesztésre és demonstrációkra szánt forrásokat 2020-ra a jelenlegi szinthez képest meg kell növelni, ideértve a jövőbeni uniós költségvetésben különösen a megújuló energiára, az intelligens hálózatokra és az energiahatékonyságra elkülönített források jelentős növelését;

99. úgy ítéli meg, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi tárgyalások összefüggésében nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani az energiamegtakarítási intézkedéseknek; meggyőződése, hogy a nagyra törő energiahatékonysági politikák jobban megvalósíthatók, és kevésbé befolyásolják a versenyképességet, ha azokat nemzetközi szinten összehangolják; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a soron következő canúni tárgyalásokon győzze meg az EU nemzetközi partnereit az összehangolt energiahatékonysági intézkedések szükségességéről;

100. támogatja a G20-ak csoportjának Torontóban megrendezett csúcstalálkozóján 2010. június 27-én kiadott nyilatkozatában foglalt, a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott támogatások középtávon történő fokozatos megszüntetésére irányuló felhívását, és rámutat arra, hogy ez több milliárd eurót szabadítana fel, amit át lehetne csoportosítani az energiahatékonyságot támogató intézkedésekre, ezáltal sokkal eredményesebben járulva hozzá az uniós stratégiai energetikai célkitűzéseikhez, azaz a fenntarthatósághoz, a versenyképességhez és az ellátás biztonságához;

101. úgy véli, hogy az energetikai párbeszéd társadalmi dimenzióját, amely kiterjed az emberi jogokra, az energiaszegénységre és az alacsony jövedelmű fogyasztók védelmére, mindig figyelembe kell venni az energiapolitikák kidolgozása során;

102. tudomásul veszi, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó politikák az energiafogyasztás csökkentése tekintetében eddig nem vették kellőképpen figyelembe a társadalmi elfogadásra vonatkozó tényezőket; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság mérése sikerének szempontjából nem csupán a felhasználók magatartása meghatározó, hanem a fogyasztók bizalmának megerősítése is; kéri, hogy a jövőbeli energiahatékonysági cselekvési terv a társadalmi elfogadás erősítése érdekében tartalmazzon további támogató intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális szintek kulcsfontosságú szerepet játszanak a konszenzus kialakítása tekintetében;

103. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság és a tagállamok intenzívebb tájékoztatási politikát érvényesítsenek valamennyi érintett féllel szemben az energiahatékonysággal és az energiamegtakarítással kapcsolatos kérdésekben, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák és még inkább segítsék elő az energiahatékonyságot és az energiamegtakarítási kérdéseket érintő információkhoz való hozzáférést;

*

* *

104. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 16., csütörtök

Az emberi jogok helyzete a világban 2009-ben és az EU emberi jogi politikája

P7_TA(2010)0489

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása „Az emberi jogok helyzete a világban” című, 2009. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Uniónak „Az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban” című, tizenegyedik, a 2008. július és 2009. december közötti időszakra vonatkozó jelentésére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződés 6. és 21. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és valamennyi vonatkozó nemzetközi emberi jogi okmányra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányára,
- tekintettel az ENSZ valamennyi emberi jogi egyezményére és azok fakultatív jegyzőkönyveire ⁽¹⁾,
- tekintettel a regionális emberi jogi eszközökre, ideértve különösen az emberi jogokról és a népek jogairól szóló afrikai chartát, az afrikai nők jogairól szóló fakultatív jegyzőkönyvet, az emberi jogokról szóló amerikai egyezményt, az emberi jogokról szóló arab chartát, valamint az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottságot,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) Római Statútumának 2002. július 1-jei hatálybalépésére és a Parlament NBB-vel kapcsolatos állásfoglalásaira ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2003. június 16-i 2003/444/KKBP tanácsi közös álláspontra és a Tanács közös álláspontot nyomon követő cselekvési tervére, emlékeztetve a NBB alapvető szerepére abban, hogy joghatóságán belül megakadályozza a súlyos bűncselekményeket,
- tekintettel az Európai Unió kötelezettségvállalására, hogy támogatja a NBB hatékony működését,
- tekintettel arra, hogy minden állam köteles büntető joghatóságát gyakorolni azok felett, akik felelősek a nemzetközi bűncselekmények elkövetéséért,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére és az EU egyezményhez való csatlakozásáról jelenleg folyó tárgyalásokra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

⁽¹⁾ Az ENSZ kínzás elleni egyezménye; a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény; a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény; a fogyatékkal élőek jogairól szóló ENSZ-egyezmény; minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezmény.

⁽²⁾ HL C 379., 1998.12.7., 265. o.; HL C 262., 2001.9.18., 262. o.; HL C 293. E, 2002.11.28., 88. o.; HL C 271. E, 2003.11.12., 576. o.; HL C 279 E., 2009.11.19., 109. o.; HL C 15 E., 2010.1.21., 33. o.; HL C 15 E., 2010.1.21., 86. o., HL C 87 E., 2010.4.1., 183. o.; HL C 117 E., 2010.5.6., 198. o., HL C 212 E., 2010.8.5., 60. 60.; HL C 265 E., 2010.9.30., 15. o.; HL C 286 E., 2010.10.22., 25. o.

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel az AKCS–EU partnerségi megállapodásra és felülvizsgálatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze, EIDHR) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az emberi jogok globális helyzetére vonatkozó korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az EU szerepének alakulásáról szóló, 2009. január 14-i ⁽³⁾, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tizenharmadik ülészakáról szóló, 2010. február 25-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumra irányuló kezdeményezésről szóló, 2007. február 1-jei ⁽⁵⁾ és 2007. április 26-i ⁽⁶⁾ állásfoglalására, valamint az ENSZ Közgyűlésnek a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2007. december 18-i 62/149. sz. határozatára, továbbá a halálbüntetés elleni világnapról szóló, 2010. október 7-i állásfoglalására,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez csatolt 13. jegyzőkönyvre, amelynek tárgya a a halálbüntetés feltétel nélküli eltörlése,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi jogvédőkről szóló nyilatkozatára, az ENSZ főtitkárának az emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó különleges képviselői által végzett tevékenységekre, az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatásokra, valamint az emberi jogi jogvédőkről szóló, 2010. június 17-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az ENSZ valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról ⁽⁸⁾, a halálbüntetésről, a kínzásról és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódról vagy büntetésről, továbbá az emberi jogi jogvédőkről, illetve a nem uniós országokkal folytatott emberi jogi párbeszédéről és a gyermek jogainak előmozdításáról és védelméről, valamint a nőkkel és kislányokkal szembeni szexuális erőszakról és a velük szemben tanúsított megkülönböztetés minden formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által kidolgozott, a lesbikus, meleg, biszexuális es transznemű (LMBT) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló eszköz-tárra ⁽⁹⁾,
- tekintettel a külkapcsolatokban történő demokráciaépítésről szóló, 2009. október 22-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének sürgős eseteiben elfogadott valamennyi állásfoglalására,
- tekintettel az emberi jogok Kínában történő megsértéséről, különösen Liu Hsziao-po ügyéről szóló, 2010. január 21-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.; HL C 303., 2007.12.14., 1. o., HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽²⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽³⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 71. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ HL C 250. E, 2007.10.25., 91. o.

⁽⁶⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 775. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ HL C 327., 2005.12.23., 4. o.

⁽⁹⁾ 11179/10 tanácsi dokumentum

⁽¹⁰⁾ HL C 265 E., 2010.9.30., 3. o.

⁽¹¹⁾ HL C 305 E., 2010.11.11., 9. o.

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0339/2010),
- A. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata továbbra is világszerte referenciadokumentumként szolgál, amely az embert állítja az intézkedések középpontjába;
- B. mivel az Európai Unió emberi jogokról szóló 11. éves jelentése (2008/2009) általános áttekintést ad az EU emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos tevékenységeiről az egész világon;
- C. mivel ennek az állásfoglalásnak a célja az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós tevékenység vizsgálata, értékelése és egyes esetekben építő jellegű kritika megfogalmazása;
- D. mivel az EU belső emberi jogi teljesítményének közvetlen hatása van hitelességére és arra a képességére, hogy eredményes külső emberi jogi politikát folytasson;
- E. mivel az Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a vallás- és lelkiismereti szabadságot és a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul;
- F. mivel az igazságszolgáltatás, a demokrácia és a jogállamiság azáltal, hogy garantálják az alapvető szabadságokat és az emberi jogokat, a tartós béke pilléreit képezik, és mivel a tartós béke nem valósítható meg úgy, hogy védelmet kapnak azok, akik módszeresen megsértik az emberi jogokat és a nemzetközi büntetőjogot;
- G. mivel a Lisszaboni Szerződés oly módon szilárdította meg az EU külkapcsolati hatásköreit, ami meg fogja erősíteni az uniós értékeket és célokat; mivel az EU külső fellépéseivel kapcsolatos főbb újítások, mint például az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/a Bizottság alelnöke tisztségének, valamint az európai külügyi szolgálat (EKSZ) létrehozása tovább szilárdítják az EU külső fellépéseit az emberi jogok területén és jobb lehetőségeket teremtenek az emberi jogi dimenzió érvényesítésére az uniós politikák minden érintett területén;
- H. mivel a Szerződés egyetlen jogi személyiséggel ruházza fel az EU-t, ami lehetővé teszi az EU csatlakozását az emberi jogok európai egyezményéhez és feljogosítja a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságát (EJEB) arra, hogy ellenőrizze az uniós jogszabályok ezen egyezménynek való megfelelését;
- I. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az EU Alapjogi Chartája jogilag kötelező erejűvé válik, s ezáltal megerősödik az emberi jogok védelme Európában;
- J. mivel az EU a NBB erőteljes támogatója, valamint a Bíróság függetlenségének oltalmazása és erősítése érdekében támogatja a Római Statútum egyetemességét és védelmezi annak integritását;
- K. mivel a Tanács 2003. június 16-i közös álláspontját és a 2004. évi cselekvési tervet aktualizálni kell a nemzetközi büntetőjogban 2004 óta bekövetkezett fejlemények fényében; mivel az EU részéről az eredményes segítségnyújtást és együttműködést fokozni és javítani kell, ahogy nő az elfogatóparancsok és a NBB-n folyó eljárások száma;
- L. mivel a terrorizmus elleni közdelemben tett nemzetközi erőfeszítések miatt megnőtt az igény a biztonság és az emberi jogi szempontok összeegyeztetése iránt;
- M. mivel a világszintű gazdasági és pénzügyi válság kedvezőtlen hatást gyakorolt a gazdasági, a társadalmi és a kulturális jogokra; mivel a legszegényebbek jogai sérültek a leginkább; mivel a növekvő és ingadozó árak és az árupiaci spekulációk következtében számos afrikai, ázsiai és latin-amerikai országban millióknak okoz nehézséget az alapszükségletek kielégítése; mivel több millió ember került bizonytalan és méltatlan helyzetbe, és egyes országokban a tiltakozásokra elnyomással és erőszakkal válaszoltak;

2010. december 16., csütörtök

- N. mivel a gazdasági, társadalmi és kulturális jogoknak olyan figyelemben kell részesülniük és számukra olyan fontosságot kell tulajdonítani, mint ami a polgári és politikai jogokat is megilleti; mivel tiszteletben kell tartani és végre kell hajtani az EU és az EU-n kívüli országok által aláírt megállapodások emberi jogi záradékait;
- O. mivel az éghajlatváltozás tartós, hosszú távú hatással lesz az emberi jogokra; mivel a kedvezőtlen következmények különösen a sérülékeny csoportokat – például a fejlődő világban élő és a skandináv őslakos népeket – veszélyeztetik, de ennél sokkal nagyobb horderejű hatással is járhatnak;
- P. mivel döntő fontosságú a büntetlenséggel szembeni küzdelem, hiszen célja a legsúlyosabb bűncselekmények megakadályozása és elkövetőik megbüntetése; mivel a büntetlenség egy több területen átívelő tényező, amely a legkülönbözőbb emberi jogi kérdéseket érinti, mint például a kínzás, a halálbüntetés, a nőkkel szembeni erőszak, az emberi jogi jogvédők üldöztetése és a terrorizmus elleni küzdelem;
- Q. mivel az ENSZ szerint a dekolonizációból adódó, régóta fennálló emberi jogi problémákat még mindig nem rendezték az EU közvetlen szomszédságában, nevezetesen a Nyugat-Szahara esetében;
- R. tekintettel a nyugat-szaharai helyzetről szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾;
- S. mivel az európai intézmények életében kiemelkedő fontosságú az emberi jogokról szóló európai egyezményben kodifikált alapelvek végrehajtása és érvényesítése;
- T. mivel az emberi jogi visszaélések új formái jelentkeznek a világon, konkrétan az új információs technológiák területén, például az internet kínálta lehetőségekkel való visszaélés és az internetes cenzúra, valamint a magánélethez való jog megsértése a személyes adatok felhasználásán keresztül;
- U. mivel a vallás- és lelkiismereti szabadság egyre nagyobb veszélybe kerül, főként a vallási kisebbségeket célpontba állító önkényuralmi kormányok, illetve olyan kormányok részéről, amelyek nem akadályozzák meg a bizonyos személyek vagy vallási csoportok elleni támadásokat, zaklatást vagy egyéb káros cselekményeket;
- V. mivel sérülnek az emberi jogok a nemzetközi emberi jogi okmányokból eredeztetett joghatóságot elismerő országokban, ahogy azokban is, amelyek figyelmen kívül hagyják e történelmileg szerzett jogokat,
1. megerősíti az Európai Parlament szilárd elhatározását és emlékeztet hosszú távú erőfeszítéseire, amelyeket az emberi jogok és a demokrácia védelme érdekében tett az egész világon, az összes szakpolitikai területen nagyobb egységességet és következetességet biztosító, erős és hatékony uniós emberi jogi politika kialakításán, valamint a harmadik országokkal folytatott kétoldalú kapcsolatokon és nemzetközi fórumokon való aktív részvételén keresztül, illetve a nemzetközi és helyi civil társadalmi szervezetek támogatása révén;
 2. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése történelmi lehetőséget kínál arra, hogy az EU emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos politikájában kitöltsék a még fennmaradó hézagokat; felszólítja e tekintetben az EKSZ-t, hogy teljes körűen tegyen eleget a Lisszaboni Szerződés céljának és szellemének, amelynek szándéka biztosítani, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása és előmozdítása központi helyet kapjon az Unió külpolitikájának különböző területein az EUSz. 2., 3. és 21. cikkében rögzítettekkel összhangban;
 3. emlékeztet arra, hogy az EU-Szerződés V. címének 1. fejezetével összhangban a nemzetközi szintű fellépésnek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemessége és oszthatatlansága elveire kell épülnie; hangsúlyozza, hogy ezek az elvek a nem uniós államokkal fenntartott kapcsolatainak alapvető fontosságú, közös alapját képezik;
 4. ezért rendkívül fontosnak tartja annak eldöntését, hogy az EKSZ szerkezetén belül hol kapjanak helyet az emberi jogok; kéri ezért egy emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó igazgatóság létrehozását, amelynek feladata, hogy kidolgozza az EU szilárd alapokon nyugvó, emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos stratégiáját, és átfogó koordinációt folytasson a többoldalú fórumokon; hangsúlyozva, hogy az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos szakértelmet fő feladatként kell rögzíteni az EKSZ valamennyi földrajzi és politikai részlegénél, szilárd meggyőződése, hogy ez a megközelítés megakadályozza az emberi jogok elszigetelődését, és ez az egyetlen módja a Lisszaboni Szerződésben foglalt rendelkezések teljes körű betartásának;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0443.

2010. december 16., csütörtök

5. elismeri a főképviselet/alelnök kötelezettségvállalását, hogy az emberi jogok és a demokrácia globális előmozdítása érdekében az EU aktív szerepet töltsön be a nemzetközi szinten; e tekintetben sürgeti a főképviselet/alelnököt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket a brüsszeli székhelyű emberi jogi munkacsoport (COHOM) létrehozására, amelynek célja az emberi jogi kérdések hatékony érvényesítése, valamint időszerű információk biztosítása az uniós intézmények és szakpolitikák egyéb területein; ugyanabban a szellemben felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy mérlegelje az uniós személyzet, köztük a küldöttségek vezetői és az EKSZ-igazgatók kötelező emberi jogi képzésének fontosságát;
6. kéri az emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselő tisztségének létrehozását; hangsúlyozza, hogy az EU emberi jogi különleges képviselőinek, azaz az emberi jogi jogvédőkkel, a nemzetközi humanitárius joggal és a nemzetközi igazságszolgáltatással, továbbá a nők és gyermekek jogaival foglalkozó különleges képviselőknél a kinevezése segíthet abban, hogy az EU külső fellépései egységesebbek és láthatóbbak legyenek; hangsúlyozza, hogy ezen uniós különleges képviselőknél szakértői szintű megbízottaknak kell lenniük, akik bizonyított tapasztalattal rendelkeznek az emberi jogok területén;
7. úgy véli, hogy alapvető igény van egy egységesebb keretre annak érdekében, hogy eredményesebb legyen az EU világszerte demokráciaépítésre nyújtott támogatása; nézete szerint a következetes uniós külpolitikának abszolút prioritásként kell kezelnie a demokrácia és az emberi jogok előmozdítását, mivel a demokratikus társadalom, a jogállamiság és az alapvető szabadságok biztosítása az emberi jogok érvényesítésének alapja, és ezeket az EU és a nem uniós országok közötti összes együttműködési és stratégiai partnerségi megállapodásnak tartalmaznia kell; úgy véli, hogy az EU – és különösen az EKSZ – új intézményi szerkezete lehetőséget biztosít az EU e területtel kapcsolatos következetességének és eredményességének fokozására;
8. felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy teljesítse az emberi jogok uniós külpolitikán keresztüli érvényesítése mellett vállalt kötelezettségeket, hogy azokat az EKSZ szerkezete és a rendelkezésére bocsátott források is tükrözzék, és így az új szolgálat biztosítani tudja, hogy az emberi jogi kérdések megjelenjen a külső fellépés valamennyi területén, beleértve KVBP-t, a fejlesztéspolitikát és a kereskedelempolitikát is;
9. úgy véli, hogy az EU különleges képviselőinek több teret kell adni, nem pedig fokozatosan a háttérbe szorítani őket, különösen azzal a céllal, hogy olyan országokban és régiókban legyenek jelen, ahol az EU-nak nincs diplomáciai missziója; lényegesnek tekinti, hogy – tekintettel az emberi jogi kérdések fontosságára a konfliktus- és konfliktus utáni helyzetekben – az Európai Unió valamennyi különmegbízottja rendelkezék olyan mandátummal, amely felöleli az állampolgári és politikai jogokat, a gazdasági, szociális és kulturális jogokat, valamint a nők és gyermekek jogait, a nemzetközi humanitárius jogot és a nemzetközi igazságszolgáltatást, és kifejezetten megemlíti az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdítását és tiszteletben tartásának biztosítását; hangsúlyozza, hogy az EU különleges képviselőinek kezében összpontosulnak a belső iránymutatások, a szakértelem és a képviselő, és értelemszerűen ők a kapcsolattartók a harmadik országokkal és az egyéb EU-n kívüli szereplőkkel folytatott párbeszédben; üdvözlö, hogy az összes uniós küldöttségben legalább egy személyt kineveztek, aki az emberi jogi politika koordinációjának, általános érvényesítésének és nyomon követésének kapcsolattartó személye;
10. üdvözlö a főképviselet/alelnök készségét arra, hogy az emberi jogi uniós eszközök eredményességét mélyrehatóbb felülvizsgálatnak vesse alá – kezdve az emberi jogi párbeszédektől az uniós iránymutatásokig, a demokrácia és az emberi jogok európai eszközétől (EIDHR) a kétoldalú segítségnyújtásig és a többoldalú fórumokon folytatott fellépésekig –, valamint konzultációs folyamatot indítson a nemzetközi egyezségokmányokban és ENSZ egyezményekben foglalt összes ember jogra – köztük a gazdasági, szociális és kulturális jogokra – irányuló országstratégiák kidolgozása érdekében; hangsúlyozza eltökéltségét, hogy biztosítsa az EP e konzultációban való teljes körű részvételét, valamint kiemeli a konzultáció fontosságát; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezeteket be kell vonni a konzultációba;
11. osztja azt a véleményt, hogy a Parlament által többször kért, emberi jogokkal foglalkozó országstratégiák lényegesen erősíthetik az EU külső fellépésének következetességét és eredményességét, amennyiben az országstratégia az országokra jellemző prioritásokat és célkitűzéseket megállapító referenciadokumentummá válik, amelyet általánosan érvényesíteni kell az EU valamennyi releváns külső politikájában és eszközeiben;
12. a felülvizsgálat összefüggésében mindenekelőtt kitar amellet, hogy alaposan értékelni kell az európai szomszédságpolitika (ENP) emberi jogi szempontjait, és az értékelésnek ki kell terjednie a meglévő mechanizmusok, például a cselekvési tervek, az előrehaladásról szóló jelentések, az emberi jogi párbeszéd és a nem uniós országokhoz fűződő kapcsolatok elmélyítésére vonatkozó döntéshozatali folyamat következetességére és eredményességére;

2010. december 16., csütörtök

13. a Parlament Bizottsággal folytatott együttműködés szempontjából áttörésnek tartja az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló felülvizsgált keretmegállapodást, azonban sajnálja, hogy a Tanács nem részese a megállapodásnak; kitart amellett, hogy az intézmények közötti hatékonyabb együttműködés és összetartás előmozdítása érdekében fokozni kell az átláthatóságot és a dokumentumokhoz való korlátlan hozzáférést az összes uniós intézmény között;

14. emlékeztet arra, hogy elengedhetetlen az egységes uniós külpolitika kialakítása, ha az Unió jelentős és konstruktív szerepet kíván betölteni az emberi jogok előmozdításában szerte a világban; felszólítja a tagállamokat, hogy tanúsítsanak szilárd elkötelezettséget és politikai akaratot e cél megvalósítása iránt;

15. hangsúlyozza, hogy stratégiai cselekvési programok kidolgozása révén nagyobb prioritást kell biztosítani az EU azon képességének fejlesztése számára, amely lehetővé teszi, hogy az emberi jogok nem uniós országok által történő megsértésére gyorsan reagáljon, különösen akkor, amikor a veszélyben lévő emberi jogi jogvédőknek kell támogatást nyújtania, vagy amikor uniós székhellyel rendelkező cégek sértik meg az emberi jogokat nem uniós államokban;

16. elismeri, hogy a nem kormányzati szervezetek fontos szerepet játszanak a demokratikus társadalmak fejlődésében és sikerében, a kölcsönös megértés és a tolerancia előmozdításában, valamint a végrehajtható politikai prioritások és a demokratikus fejlődés előtt álló kihívásokra adott közös megoldások kezdeményezésében és fenntartásában;

Az EU éves jelentése az emberi jogok helyzetéről a világban

17. hangsúlyozza az EU emberi jogokról szóló éves jelentésének fontosságát az uniós emberi jogi politika elemzése és értékelése vonatkozásában, különös tekintettel az emberi jogi kérdések általános láthatóságának javítására; kiemeli az Európai Parlament abbéli jogát, hogy ellenőrizze a Bizottság és a Tanács által az emberi jogok terén tett fellépéseket; kéri, hogy néhány korábbi elnökség gyakorlatát tükrözve, teljes körűen vonják be az Európai Parlamentet a jövőbeli éves jelentések azon fejezeteinek kidolgozásába, amelyek a Parlament saját emberi jogi tevékenységével foglalkoznak;

18. üdvözlöi, hogy a főképviselő/alelnök a Parlament előtt ismertette az EU éves jelentését; valamint azt, hogy az új jelentéstételi időszak naptári éven alapul, s ezzel lehetőséget biztosít a Parlament számára, hogy a decemberi plenáris ülést az emberi jogok megvitatásának szentelhesse, a gondolat szabadságáért járó, évente kiosztott Szaharov-díjjal és az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló éves európai parlamenti jelentés, valamint a területtel kapcsolatos uniós politikák megvitatásával együtt;

19. kéri, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tegyen még jelentősebb erőfeszítéseket az emberi jogokról és demokráciáról szóló éves uniós jelentések terjesztése érdekében, hogy azok a lehető legszélesebb olvasótáborhoz eljuthassanak és kiváltképp azokhoz, akik világszerte részt vesznek az emberi jogok és a demokrácia előmozdításában; egyúttal kéri nyilvános tájékoztató kampányok elindítását, amelyek célja, hogy ismertebbé tegyék az EU fellépéseit ezen a területen; elismeri, hogy a jelentés aktuális kiadása fejlődést mutat a világosabb felépítés tekintetében;

20. megismétli azon kérését, hogy a Tanács, a Bizottság és az EU helyi küldöttségei és nagykövetségei több és jobb információt biztosítsanak a politikák értékeléséhez, és olyan iránymutatásokra tegyenek javaslatot, illetve határozzanak meg, amelyek javítják az általános megközelítést és minimálisra csökkentik az ellentmondásokat, továbbá a politikai prioritásokat országokként igazítsák ki az egyes országok emberi jogi stratégiáinak elfogadása céljából, az EKSZ-programban meghatározottaknak megfelelően; úgy ítéli meg, hogy az átláthatóság kérdésének kell az EU cselekvéseinek előterében állnia, a programokhoz és dokumentumokhoz való jobb hozzáféréssel karöltve, amelyek keretében kifejezetten az emberi jogokat vitatják meg a nem uniós országokkal;

21. megismétli az uniós politikák és a harmadik országok emberi jogi helyzetével kapcsolatos eszközök és kezdeményezések, valamint párbeszédok felhasználásának és eredményeinek rendszeres értékelésére irányuló felhívását, és kéri az eredmények teljes körű megosztását a Parlamenttel; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy konkrét, számszerűsíthető mutatókat és követelményeket dolgozzanak ki e politikák hatékonyságának mérésére;

Az EU emberi jogi tevékenysége a nemzetközi fórumokon

22. kiemeli, hogy az EU jövőbeli csatlakozása az emberi jogok európai egyezményéhez lehetőséget biztosít az emberi jogok uniós határokon belüli és kívüli védelme iránti elkötelezettségének bizonyítására; felszólítja az EU tagállamait ennek támogatására és arra, hogy kötelezzék el az EU polgárait e cél mellett;

2010. december 16., csütörtök

23. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Unióban és azon kívül is széles körben népszerűsítsék az emberi jogokról szóló európai egyezményt, többek között azzal a céllal, hogy ismertté tegyék a nyilvánosság körében az Emberi Jogok Európai Bírósága joghatóságának létezését, ahol azon jogsértéseket tárgyalják és nyújtanak azokra jogorvoslatot, amelyeket az Európa Tanács valamelyik tagállama vagy annak állampolgárai szenvedtek el;
24. sürgeti a főképviselet annak biztosítására, hogy az EKSZ-t megfelelően integrálják és összehangolják más nemzetközi szervezetekkel, regionális szervezetekkel és azok emberi jogokat előmozdító tevékenységével; felszólítja a főképviselet, hogy biztosítsa, hogy az ENSZ rendszere, az Európa Tanács, az EBESZ és más nemzetközi intézmények keretében és e szervezetek által megfogalmazott ajánlások, aggályok és prioritások teljes körűen és módszeresen bekerüljenek az EU összes szakpolitikai területébe, különös tekintettel az emberi jogokra;
25. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságán az ügyek kivizsgálása igen lassan folyik és akár hét évig is elhúzódhat; megjegyzi, hogy mintegy 100 000 ügy van folyamatban a Bíróság előtt; hangsúlyozza, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának példát mutató intézménynek kell lennie az igazságszolgáltatáshoz és a tisztességes eljáráshoz való jog oltalmazása terén; sürgeti az EU intézményeit és tagállamait, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést az Emberi Jogok Európai Bíróságának támogatása érdekében; üdvözlöi, hogy Oroszország – amely az Európa Tanács 47 részes államából utolsóként eddig elutasította a 14. jegyzőkönyv ratifikálását – ratifikálta az emberi jogokról szóló európai egyezmény 14. jegyzőkönyvét, amely az Emberi Jogok Európai Bíróságának hatékonyságáról szól, egyszerűsíti a Bíróság eljárásait, célja pedig kezelni az ügyekben tapasztalható elmaradást, és amely csak akkor léphet hatályba, ha azt az Európa Tanács valamennyi tagja ratifikálta;
26. megerősített együttműködésre hív fel az Európa Tanács és az Európai Unió között az emberi jogok, ideértve a gazdasági és szociális jogok, a kisebbségekhez tartozók jogai tiszteletben tartásának biztosítása és előmozdítása terén, továbbá a leszbikus, homoszexuális, biszexuális, transznemű és interszexuális személyek (LMBTI), valamint az LMBTI-jogokért küzdők jogainak megerősítése tekintetében, továbbá annak biztosítása kapcsán, hogy a hátrányos megkülönböztetés áldozatai a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében tisztában legyenek és hozzáférjenek a hatékony jogorvoslati lehetőségekhez a nemzeti hatóságok előtt, illetve a regionális és kisebbségi nyelvek védelme terén, a megkülönböztetésmentesség jogi eszközeinek és a meglévő szociális jogi szervezetek felhasználásával, a sokszínűség és a tolerancia előmozdítása érdekében;
27. felhívja az EU tagállamait, hogy írják alá és ratifikálják az Egyesült Nemzetek és az Európa Tanács összes alapvető emberi jogi egyezményét és az azokhoz csatolt fakultatív jegyzőkönyveket, különösen a migráns munkavállalók és családjaik jogainak védelméről szóló 1990-es nemzetközi egyezményt, minden egyének az erőszakos eltűntessel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt, az őslakosok jogairól szóló, 2007. szeptember 13-i ENSZ-nyilatkozatot, az ILO munkajogokról és alapelvekről szóló, 1998. évi nyilatkozatot, az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményét, a regionális és kisebbségi nyelvek európai chartáját, a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányhoz csatolt fakultatív jegyzőkönyvet, a gyermek jogairól szóló egyezményhez csatolt fakultatív jegyzőkönyvet és a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményt; ragaszkodik ahhoz, hogy az egyezmény fakultatív jegyzőkönyvét az egyezmény szerves részének tekintsék, és felszólít az egyezményhez és a jegyzőkönyvhöz való egyidejű csatlakozásra⁽¹⁾;
28. hangsúlyozza, hogy az emberi jogoknak a nemzetközi közösség által a második világháború vége óta elfogadott fogalom meghatározásai kellően rugalmasnak bizonyultak ahhoz, hogy felöleljék az emberi haladás új fejleményeit; hangsúlyozza azonban, hogy új jogokat kell kodifikálni annak érdekében, hogy választ adjanak a szabadságot érintő új fenyegetésekre, amilyenek például a tudomány szabadságát, a lelkiismeret és tudás szabadságát, a nemi identitást vagy szexuális irányultságot, valamint a digitális területhez kapcsolódó jogokat, elsősorban az internethez való egyetemes hozzáférést fenyegető veszélyek;
29. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy fokozottabban ésszerűsíteni és lehetőség szerint koordinálni kell az emberi jogokkal és azok eljárásaival kapcsolatban joghatósággal rendelkező nemzetközi szervezetet, azzal a céllal, hogy egyre hatékonyabban támogassák és védelmezzék a kapcsolódó nemzetközi okmányokban rögzített alapvető jogokat;
30. hangsúlyozza, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az Európa Tanács és az ENSZ különböző nyomon követési mechanizmusaira, és szorosabb együttműködésre van szükség a szerződések alapján létrehozott különböző szerveikkel annak érdekében, hogy megállapításaikat hatékonyabban közvetíthessék és a helyszínen szerzett szakértelmüket jobban kamatoztathassák;

(1) 2009 decemberéig Ausztria, Belgium, az Egyesült Királyság, Magyarország, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, Svédország és Szlovénia ratifikálta mind az egyezményt, mind a fakultatív jegyzőkönyvet; az összes tagállam aláírta az egyezményt, de 15 tagállam (Bulgária, Ciprus, Észtország, Finnország, Franciaország, Hollandia, Írország, Görögország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Lengyelország, Románia és Szlovákia) még nem ratifikálta; 19 tagállam a jegyzőkönyvet is aláírta, de közülük 10 (Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Finnország, Franciaország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Románia és Szlovákia) még nem ratifikálta.

2010. december 16., csütörtök

31. üdvözlí az ENSZ Közgyűlésének harmadik bizottságában (szociális, humanitárius és kulturális ügyek) tett uniós erőfeszítéseket számos állásfoglalással kapcsolatban, különösen a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumra irányuló felhívásról (amely több támogatót nyert), a gyermekek jogairól, a vallási türelmetlenségről, valamint a burmai/mianmari és a koreai népi demokratikus köztársaságbeli emberi jogi helyzetről szóló állásfoglalások esetében;

32. üdvözlí, hogy 2009 októberében megnyitották az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosságának Európai Regionális Hivatalát; javasolja, hogy alakítsanak ki hatékony együttműködést a Főbiztossággal annak érdekében, hogy mind az EU-ban, mind Európa más részeiben jobban előmozdítsák és nyomon kövessék az emberi jogi normák és politikák kidolgozását és végrehajtását;

33. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy határozzanak meg stratégiákat azon országok tekintetében, amelyek nem működnek együtt teljes mértékben az ENSZ mechanizmusaival, és tegyék lehetővé az ENSZ független szakértői és különleges előadói számára a területükre való korlátlan bejutást, továbbá ne korlátozzák azok munkáját;

34. sajnálja, hogy gyengül az EU politikája és magatartása a burmai juntával szemben, és hangsúlyozza, hogy a jelenlegi hozzáállás nem segíti azon tragikus politikai, társadalmi és humanitárius helyzet leküzdését, amelyben a burmai nép kénytelen élni a katonai uralom kezdete óta, és fennáll annak kockázata, hogy ez a hozzáállás a diktatúrával való egyfajta megbékélés látszatát kelti;

35. üdvözlí, hogy az Európai Unió támogatja azokat az Egyesült Nemzetekben és más nemzetközi fórumokon létrejött kezdeményezéseket, amelyek a homoszexualitás büntethetőségének megszüntetését ösztönzik; felszólítja az Európai Uniót, hogy továbbra is támogassa a szexuális irányultsággal és a nemi identitással kapcsolatos emberi jogi jogsértéseket elítélő kezdeményezéseket valamennyi nemzetközi fórumon, egyeztetve a hasonlóan gondolkodó államokkal; hangsúlyozza, hogy a lesbikus, homoszexuális, biszexuális, transzszexuális és transznemű személyekkel szembeni politika a legtöbb országban, és többek között az Unióban is megkülönböztető, és ellentétes az emberi jogokkal; ezért kéri a tagállamokat és az Uniót, hogy orvosolják ezt a helyzetet és e személyek részére biztosítsanak egyenlő hozzáférést az egészségügyhöz és az egészségügyi ellátásokhoz, a sebészeti ellátásokat is ideértve; kéri, hogy az Unió és tagállamai – különösen a befogadási politika révén – fordítsanak kiemelt figyelmet a harmadik országok azon állampolgáira, akiket szexuális irányultságon és nemi alapuló hátrányos megkülönböztetés ér;

36. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogassák az „klímamenekült” fogalmának hivatalos, jogi legitimizálását (amely fogalom azokat az embereket írja le, akik az éghajlatváltozás következményei miatt kénytelenek elhagyni otthonukat és menedékjogot kérni külföldön), amelyet a nemzetközi jog, illetve más, jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodások még nem ismernek el;

37. megerősített együttműködést kér az Egyesült Nemzetek, annak a bennszülött népekkel foglalkozó állandó fóruma és az Európai Unió között a bennszülött népek jogainak védelme terén, mivel a bennszülött népek világszerte a legkiszolgáltatottabb csoportok közé tartoznak;

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa (EJT)

38. hangsúlyozza az EJT-nek az egész ENSZ struktúráján belül betöltött szerepét és abbéli képességét, hogy értékes keretül szolgáljon az Európai Unió multilaterális emberi jogi erőfeszítéseire; megjegyzi, hogy az új testületnek a nagyobb hitelesség megszerzése érdekében továbbra is arra kell törekednie, hogy a legmagasabb szintű normák szerint és a lehető leghatékonyabb módon működjön;

39. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom szervezeteinek aktív szerepvállalása elengedhetetlen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa hatékonyságához;

40. örömmel üdvözlí, hogy az USA jelenlegi vezetése nagyobb mértékben kíván részt venni az ENSZ-ben, és hogy a 2009–2012 közötti időszakra tagságot vállalt az UNHCR; elismeri, hogy az USA tagsága növeli az Emberi Jogi Tanács hitelességét és kapacitását; felszólítja az EU-t, hogy erősítse meg az USA-val folytatott együttműködést, különösen az emberi jogi párbeszéd terén szerzett tapasztalatok megosztása terén;

41. emlékeztet arra, hogy az Emberi Jogi Tanács 2011-ben nagyszabású felülvizsgálatnak veti alá eljárásait, ezért felszólítja az EU-t, hogy készüljön fel és tevékenyen vegyen részt e felülvizsgálatban;

2010. december 16., csütörtök

42. kiemeli az egyetemes időszakos felülvizsgálat fontos szerepét, és felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és különösen az új EKSZ-t, hogy szorosan kövessék figyelemmel és ellenőrizzék az egyetemes időszakos felülvizsgálat haladását, valamint hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának felülvizsgálata keretében javítsák az egyetemes időszakos felülvizsgálat hatékonyságát és növeljék a független szakértői vélemények súlyát;

43. határozottan támogatja az egyetemes időszakos felülvizsgálat bárminemű elfogultságának és manipulálásának megelőzése érdekében tett uniós erőfeszítéseket; e vonatkozásban kifejezett sajnálatának ad hangot a 2009. februári ülés kimenetele miatt, amely ülést a komoly eljárási akadályok és a felülvizsgálati folyamat manipulálására irányuló erőfeszítések hátráltattak;

44. felkéri a főképviselőt/alelnököt, hogy rendszeresen tegyen látogatást az Emberi Jogi Tanácsába és személyesen gondoskodjon arról, hogy az Emberi Jogi Tanács és az EKSZ között minden szinten a lehető legszorosabb kapcsolat alakuljon ki; bátorítja az EKSZ jövőbeli emberi jogi részlegét, hogy szoros munkakapcsolatot alakítson ki az ENSZ Emberi Jogi Tanácsával; kéri, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának álláspontjáról nem csak Genfben és az egyes emberi jogi párbeszédekben folytassanak koordinált párbeszédet a nem uniós országokkal, hanem az EU ezen országokkal folytatott valamennyi kétoldalú politikai, kereskedelmi és fejlesztési együttműködési tárgyalása szerves részeként;

45. megállapítja, hogy az uniós tagállamok kisebbségben vannak az EJT-ben; felszólítja az EU intézményeit és a tagállamokat, hogy tegyenek összehangolt lépéseket, és kössenek megfelelő szövetségeket az emberi jogok egyetemességéért és oszthatatlanságáért harcoló államokkal és nem állami szereplőkkel;

46. felszólítja a főképviselőt és az EU külügyminisztereit, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az ENSZ Közgyűlésének egyes ülésszakait megelőzően a Külügyek Tanácsa fogadjon el következtetéseket, amelyek meghatározzák az EU prioritásait és stratégiáit;

47. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy erősítsék meg az EJT-n belül a más regionális csoportokhoz tartozó demokratikus vagy a demokratikus átalakuláson áteső kormányokkal való együttműködésüket annak érdekében, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt elvek tiszteletben tartását célzó kezdeményezések sikerének esélyét javítsák; kéri ezért a Bizottság és a tagállamok jobban hangolják össze beavatkozásait, és felkéri a Bizottságot, hogy készítsen éves jelentést az ENSZ-ben jellemző szavazási mintákról az emberi jogokat érintő ügyekben, amely elemzi, hogy azokat miként befolyásolták az EU és a tagállamai, illetve a más országcsoportok politikái; megerősíti, hogy az uniós küldöttségnek és az EU tagállamainak Genfben nagyobb prioritást kell biztosítaniuk annak, hogy a vitáknak már egy korábbi szakaszában megszólítsák a nem uniós országokat, és elkerüljék, hogy a „legkisebb közös nevezőre” irányuló megközelítés rovására túlzott hangsúlyt kapjanak az EU egységét megvalósítani hivatott belső viták;

48. megerősíti a különleges eljárások és az országonkénti megbízások létfontosságú voltát az EJT-ben; üdvözlö az újonnan létrehozott tematikus megbízásokat a kulturális jogok területén, és üdvözlö e tematikus megbízások kiterjesztését az élelemhez, valamint a vallás és meggyőződés szabadságához való jogra és az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült emberekre; üdvözlö továbbá az országonkénti megbízások kiterjesztését Burundira, Haitire, Kambodzsa, Szomáliára, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságra (KDNK), Mianmarra és Szudánra; sajnálatlal veszi tudomásul, hogy a megbízásokat nem terjesztették ki Libériára és a Kongói Demokratikus Köztársaságra (KDK);

49. melegen üdvözlö az ENSZ EJT 2008. évi határozatát, hogy kiterjeszti az ENSZ Főtitkár vállalkozásokkal és emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének mandátumát, valamint a Tanácsnak a svéd elnökség alatt, 2009 decemberében elfogadott következtetéseit, amelyben üdvözlöte a különleges képviselő munkáját; felszólítja az EU tagállamait, hogy folytassák a munkát a megbízás záró ajánlásainak operacionálizálása érdekében, valamint „a védelem, a tisztelet és a jogorvoslat” keretrendszerének irányába, amelyet várhatóan 2011-ben terjesztenek az ENSZ EJT elé;

50. üdvözlö az EJT rendkívüli üléseit, amelyek az alábbi témákkal foglalkoztak: a KDK keleti régiójának emberi jogi helyzete, a világszintű gazdasági és pénzügyi válságok hatása az emberi jogok egyetemes érvényesülésére és tényleges gyakorlására, az emberi jogi helyzet Srí Lankán, valamint az emberi jogi helyzet a megszállt palesztin területeken és Kelet-Jeruzsálemben; sajnálja, hogy az EJT 2009. október 16-i 12. ülészakán az EU tagállamainak nem sikerült közös álláspontra jutniuk a Goldstone-jelentésről szóló szavazáson, ahol 4 tagállam a jelentés ellen szavazott, 2 tartózkodott, 2 pedig távolmaradt a szavazástól; felszólítja a tagállamokat és az összes érintett uniós intézményt, hogy valósítsanak meg szorosabb politikai koordinációt az EJT-ben és az ENSZ más szerveiben; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogok valamennyi fél általi és minden körülmények közötti tiszteletben tartása alapvető előfeltétele az igazságos és tartós közel-keleti békének; ezért minden felet arra ösztönöz, hogy

2010. december 16., csütörtök

tegyenek eleget az ENSZ Közgyűlése 2009. november 5-én és 2010. február 26-án elfogadott határozatainak azáltal, hogy a nemzetközi előírásoknak megfelelő vizsgálatot folytatnak; felszólítja a főképviselőt/alelnököt annak biztosítására, hogy azok, akik megsértették a nemzetközi jogot, elszámoltathatók legyenek az EU Genfi Egyezmény szerinti kötelezettségeivel és a büntetlenség elleni küzdelemre vonatkozó uniós prioritással összhangban;

51. támogatja az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala (OHCHR) függetlenségét; sajnálattal tölti el, hogy a 2009. márciusi, 10. rendes ülés alatt az EU tiltakozása ellenére az OHCHR függetlenségének korlátozására irányuló állásfoglalást fogadtak el; felszólítja az EU intézményeit, hogy nyújtsanak további pénzügyi támogatást az OHCHR különleges eljárási rendszerének egésze számára, annak biztosítása érdekében, hogy a különleges eljárások összes megbízottja elegendő forrással rendelkezzen feladatai megfelelő ellátásához;

Az EU és a Nemzetközi Büntetőbíróság együttműködése

52. megerősíti határozott támogatását a Nemzetközi Büntetőbíróság és annak elsődleges célkitűzése iránt, hogy küzdjön a népiirtás, a háborús bűnök és az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények büntetlenségével szemben; üdvözlöi, hogy 2010 márciusában és augusztusában a Római Statútum Banglades, Seychelles-szigetek és Saint Lucia általi ratifikálásával az alapokmányt aláíró államok száma 114-re emelkedett; hangsúlyozza, hogy az NBB Római Statútumát az EU valamennyi tagállama ratifikálta az Unió demokratikus elveinek és értékeinek egyik alapvető elemeként; ezért felhívja a tagállamokat, hogy a közösségi vívmányok részeként teljes mértékben tegyenek eleget a Statútum rendelkezéseinek; hangsúlyozza az egyetemesség elvét, és felszólítja az EKSZ-t, az EU tagállamait és a Bizottságot, hogy folytassák határozott erőfeszítéseiket a Római Statútum és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló megállapodás egyetemes ratifikációjának és a szükséges nemzeti végrehajtási jogszabályok elfogadásának előmozdítására, valamint a Tanács 2003. június 16-i, a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló 2003/444/KKBP közös álláspontja és a közös álláspont nyomán követésére irányuló, 2004. évi cselekvési terv felülvizsgálatára; kéri, hogy ezen erőfeszítéseket terjesszék ki az NBB kiváltságairól és mentességeiről szóló megállapodásra (APIC), amely az NBB fontos operatív eszköze; felszólítja továbbá az EU tagállamait, hogy vizsgálják felül és aktualizálják az NBB-ről szóló közös álláspontot és cselekvési tervet az uniós támogatás hatékonyságának javítása érdekében és a Bíróság helyzetének jelenlegi alakulása, kihívásai és szükségletei fényében, mivel továbbra is nő az elfogatóparancsok és az NBB-n folyó eljárások száma, továbbá kezdjék meg a vitát a nemzetközi igazságszolgáltatásról/az NBB-ről szóló uniós iránymutatások lehetséges elfogadásáról;

53. határozottan ösztönzi az EKSZ-t, a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy támogassák az NBB határozatainak végrehajtását és a Bírósággal folytatott együttműködést a bővítési tárgyalások és a csatlakozási folyamatok, valamint az Unión kívüli országokkal tartott valamennyi uniós csúcstalálkozó és párbeszéd során, ideértve az Egyesült Államokat, Kínát, Oroszországot, az Afrikai Uniót és Izraelt is; külön sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az igazságszolgáltatás szerves részét képezze minden béketárgyalásnak; felszólítja az EKSZ-t, hogy módszeresen törekedjen egy NBB-záradék beépítésére az Unión kívüli országokkal kötendő, kapcsolódó megállapodásokba; felszólítja a főképviselőt annak biztosítására, hogy az NBB-t érvényesítsék az EU külpolitikai prioritásaiban, és adott esetben az szerepeljen az EU különleges képviselőinek megbízásában, továbbá annak biztosítására, hogy az EKSZ személyzete mind a székhelyen, mind pedig az uniós küldöttségeken rendszeres képzésben részesüljön az NBB-ről; felszólítja a főképviselőt, hogy nevezzen ki egy nemzetközi igazságszolgáltatással foglalkozó különleges küldöttest azzal a megbízással, hogy az EU külpolitikájában előmozdítsa, általánosan érvényesítse és képviselje az NBB-t, valamint az EU kötelezettségvállalását a büntetlenség elleni küzdelemben;

54. üdvözlöi, hogy Belgium végrehajtotta az NBB III. tárgyalás-előkészítő tanácsa által Jean Pierre Bemba ellen 2008. július 3-án kiadott elfogatóparancsot; nagy aggodalommal jegyzi meg azonban, hogy az NBB által kiadott nyolc elfogatóparancsot, többek között az ugandai Úr Ellenállási Hadseregének (LRA) négy fő vezetője, a KDK-beli Bosco Ntaganda, valamint az Ahmad Harun, Ali Kushayb és a szudáni elnök, Omar Hassan Ahmad Al-Bashir ellen kiadott elfogatóparancsokat még nem hajtották végre; sajnálja, hogy Szudán tartósan elmulasztja és elutasítja a gyanúsítottak letartóztatását és átadását az NBB-nek, ezáltal folyamatosan figyelmen kívül hagyva az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1593 (2005.) sz. határozata alapján rá háruló kötelezettségeket; megjegyzi, hogy 2010. május 26-án az NBB I. tárgyalás-előkészítő tanácsa arról tájékoztatta az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsát, hogy a Szudáni Köztársaság nem működik együtt a Harun és Kushayb ellen indított ügyben; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az NBB két részes állama, Csád és Kenya nemrégiben meghívta és üdvözölte Omar al-Bashir elnököt felségterületén – annak ellenére, hogy a Római Statútum szerinti kötelezettségeik alapján le kellett volna tartóztatniuk –, és nem hajtotta végre az érvényes elfogatóparancsot; felszólít arra, hogy keressék tovább a még szabadlábban lévő vádlottakat, és hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet az EU és az NBB tölthet be annak biztosításában, hogy kivizsgálják a lehetséges háborús bűncselekményeket Srí Lankán és a Kongói Demokratikus Köztársaságban;

2010. december 16., csütörtök

55. üdvözlözi az USA szerepvállalását és megújított elkötelezettségét az NBB-vel kapcsolatban, amit nem utolsósorban az is szemléltet, hogy megfigyelőként részt vett a Részes Államok Közgyűlésének 2009 novemberében Hágában megrendezett nyolcadik ülésén, valamint a Római Statútum első felülvizsgálatairól 2010 júniusában tartott konferencián; meglegedettséggel veszi tudomásul az USA kormányának az NBB-vel kapcsolatban tett első ígéretes nyilatkozatait és a felülvizsgálati konferencia során a Bírósággal való együttműködésre vonatkozóan tett ígéreteit; felszólítja az USA-t, hogy ismétlje meg az aláírását, és kötelezze el magát jobban az NBB mellett, különösen oly módon, hogy teljes mértékben együttműködik azon helyzetekben, amelyeket az NBB vizsgál vagy előzetes elemzésnek vet alá, valamint azért, hogy átfogó NBB-politikát valósít meg;

56. arra ösztönzi a következő AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlést, hogy vitassa meg a büntetlenség elleni küzdelmet a nemzetközi fejlesztési együttműködés és a megfelelő politikai párbeszéd keretében, ahogy amellet több állásfoglalásban és a felülvizsgált Cotonoui Megállapodás 11. cikkének (6) bekezdésében is szót emeltek, azzal a céllal, hogy általánosan érvényesítsék a büntetlenség elleni küzdelmet, valamint erősítsék a jogállamiságot a meglévő fejlesztési együttműködési programokban és fellépésekben; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy folytassák a párbeszédet az Afrikai Unióval ezekben az ügyekben, és támogassák az afrikai részes államokat abban, hogy továbbra is eleget tegyenek a Római Statútum szerinti kötelezettségeiknek; támogatja a Bíróság kérését, hogy Addisz Abebában nyissanak az Afrikai Unióra irányuló összekötő hivatal;

57. megjegyzi, hogy a részes államok, az aláíró felek és az NBB közötti, a Római Statútum 86. cikke szerinti együttműködés továbbra is elengedhetetlen a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási rendszer hatékonysága és sikere szempontjából, különös tekintettel a bűnüldözési képességre, valamint a Bíróság hatékony és független igazságszolgáltatási tevékenységeire; elismeri továbbá az NBB és az EU között létrejött együttműködési és jogsegély- megállapodást, és e megállapodást szem előtt tartva felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy adjanak meg az NBB-nek minden szükséges segítséget, ideértve a folyamatban lévő ügyekben, valamint különösen a folyamatban lévő elfogatóparancsok végrehajtásában nyújtott helyszíni támogatást; sürgeti az EU összes tagállamát, hogy – amennyiben ezt még nem tették meg – a Római Statútum IX. fejezetével összhangban léptessék hatályba az együttműködésről szóló nemzeti jogszabályokat, és kössenek eseti megállapodásokat a Bírósággal a Bíróság ítéleteinek végrehajtásáról, valamint az áldozatok és tanúk védelméről és áttelepítéséről; felszólítja az Unió tagállamait, hogy az együttműködést állandó napirendi pontként szerepeltessék az NBB Részes Államok Közgyűlésén, annak érdekében, hogy biztosítsák a bevált gyakorlatok megosztását, valamint azt, hogy az együttműködés elmulasztásának eseteit a Részes Államok Közgyűlése megvitassa, és megfelelő intézkedéseket hozzon;

58. kiemeli, hogy általánosan erősíteni kell a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási rendszert, és ezzel összefüggésben aggodalommal jegyzi meg, hogy Ratko Mladić és Goran Hadžić még mindig szabadlábon van, és továbbra sem állították őket az ICTY elé; e tekintetben felszólítja a szerb hatóságokat, hogy biztosítsák a teljes körű együttműködést az ICTY-vel, aminek ahhoz kell vezetnie, hogy letartóztatják és kiadják az összes szabadon lévő gyanúsítottat annak érdekében, hogy ezzel megnyissák az utat a stabilizációs és társulási megállapodás ratifikálása előtt; megjegyzi, hogy folyamatosan támogatni kell – pénzügyileg is – a Sierra Leone-i Különleges Bíróságot, hogy lezárhassa a folyamatban lévő eljárásokat, a fellebbezési eljárásokat is beleértve; tudomásul veszi a szakértelem átadása és a segítségnyújtás terén folytatott többoldalú együttműködésben elért előrelépéseket is, ahol az információk azonosítása, összegyűjtése és megőrzése a legkülönbözőbb nemzetközi és transznacionális igazságszolgáltatási lehetőségeket segítené elő, különösen a Gyors Igazságszolgáltatási Intézkedési Eszköz (JRR) keretében, amelyben az uniós tagállamok több mint fele részt vesz, és ösztönzi a JRR-nek folyamatosan és egyre nagyobb mértékben nyújtandó támogatást;

Az EU emberi jogi iránymutatásai

Halálbüntetés

59. emlékeztet az ENSZ Közgyűlése által 2008. december 18-án elfogadott határozatra (63/168. határozat), amely a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó egyetemes moratóriumra szólít fel; hangsúlyozza, hogy az állásfoglalást már 106 ország támogatja szavazatával, ami megerősíti a halálbüntetéssel szembeni globális vélemény fokozatos megszilárdulását;

60. üdvözlözi Burundi és Togo, valamint az USA Új-Mexikó állama által 2009-ben hozott, a halálbüntetés eltörléséről szóló határozatot; sürgeti az USA-t a halálbüntetés eltörlésére, és sajnálja, hogy az USA 50 államából 35-ben még mindig hajtanak végre halálbüntetést;

61. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy bátorítsa azokat az országokat, amelyek nem írták alá és nem ratifikálták a Polgári és Politikai Jogokról szóló Nemzetközi Egységokmány második fakultatív jegyzőkönyvét vagy valamely hasonló regionális eszközt, hogy ezt tegyék meg;

2010. december 16., csütörtök

62. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a tiopentál-nátriumnak az Unión belüli székhellyel rendelkező társaságok általi gyártását és értékesítését kizárólag orvosi célokra engedélyezték, és hogy az e szer gyártására vonatkozó engedélyben címkézési követelményeket kell előírni annak érdekében, hogy a csomagolásból kitűnjön, hogy a szert a halálbüntetést, a kínzásokat és mindennemű kegyetlen és embertelen vagy megalázó bánásmódot és büntetést tiltó tagállami és európai jogszabályokkal összhangban tilos halálos injekciók beadására felhasználni;

63. megismétli, hogy az EU minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést, ideértve a bírósági eljárás nélkül elrendelt kivégzéseket is; emlékeztet arra, hogy az EU a halálbüntetést ellenző civil társadalmi szervezetek vezető támogatója; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is prioritásként kezelje az e kegyetlen és embertelen büntetés elleni küzdelmet, és az EIDHR és a földrajzi eszközök keretében ezt tematikus prioritásként kezelje; úgy véli, hogy a tényleges életfogytig tartó büntetés nem elfogadható alternatívája a halálbüntetésnek;

64. sürgeti azokat az országokat, amelyek továbbra is alkalmazzák a megkövezés általi halálbüntetést, hogy ezt az embertelen eljárást töröljék a jogszabályaikból; sürgeti az iráni vezetőket, hogy hozzanak olyan jogszabályt, amely egyértelműen megtiltja a megkövezést mint jogszerű büntetést, amely a halálbüntetés legkegyetlenebb formája; elítéli, hogy számos ország továbbra is halálbüntetést szab ki és hajt végre fiatalokú elkövetők esetében; elítéli, hogy az iráni rendszer alkalmazza a halálbüntetést, aminek révén Irán rögtön Kína után, a második helyen szerepel a legnagyobb számú kivégzést végrehajtó országok táblázatában; mélyen elítéli a 2009. júniusi iráni elnökválasztások utáni békés tüntetéseket követő kivégzések elszaporodását; aggódik amiatt, hogy még mindig Kína hajtja végre a legtöbb kivégzést a világon, és felszólítja Kínát, hogy tegye nyilvánossá az országban végrehajtott kivégzések számát, hogy átlátható elemzés és vita indulhasson a halálbüntetésről; üdvözlöi a fehérorosz hatóságok azon pozitív intézkedését, miszerint munkacsoportot állítanak fel a halálbüntetésre vonatkozó moratórium elrendelésére vonatkozó javaslatok előkészítése céljából; továbbra is aggodalommal tölti el, hogy Fehéroroszországban még mindig sor kerül kivégzésekre, és így az egyetlen olyan ország Európában, ahol még alkalmazzák a halálbüntetést, és nem tájékoztatják a kivégzettek családait a kivégzés időpontjáról, illetve arról, hogy hol temették el a holttestet;

65. megjegyzi, hogy a világon 32 olyan joghatóság van, ahol a törvények lehetővé teszik a halálbüntetés kiszabását kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében; megjegyzi, hogy az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala (UNODC), az Európai Bizottság és egyes európai kormányok tevékenyen részt vesznek a kábítószerrel kapcsolatos bűnüldözési tevékenységek finanszírozásában és/vagy technikai támogatásában, jogalkotási és pénzügyi segítség nyújtásában olyan országokban, ahol a kábítószer-ellenes küzdelemben továbbra is fenntartják a halálbüntetést; aggódik amiatt, hogy e támogatás még több halálbüntetéshez és kivégzéshez vezethet; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat az országos és regionális szintű kábítószer-ellenes küzdelemben nyújtott nemzetközi finanszírozás tárgyában azért, hogy e programok ne eredményezzék az emberi jogok megsértését, beleértve a halálbüntetés alkalmazását; hangsúlyozza, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében a halálbüntetés eltörlését a pénzügyi, technikai segítségnyújtás, kapacitásbővítés és a kábítószer-ellenes küzdelemben nyújtott egyéb támogatás előfeltételévé kell tenni;

66. aggodalommal tölti el, hogy Fehéroroszországban még mindig sor kerül kivégzésekre, és így az egyetlen olyan ország Európában, ahol még alkalmazzák a halálbüntetést; támogatja a hatóságokat abban, hogy munkacsoportot állítanak fel a halálbüntetésre vonatkozó moratórium elrendelésére vonatkozó javaslatok előkészítése céljából;

67. súlyos aggodalmának ad hangot az ugandai parlament által jelenleg tárgyalta 2009. évi homoszexualitás elleni törvény miatt, amely pénzbírsággal és szabadságvesztéssel bünteti a leszbikus, meleg és biszexuális személyek támogatását, az azonos neműek közötti, kölcsönös beleegyezésen alapuló aktust pedig pénzbírsággal, szabadságvesztéssel és halálbüntetéssel sújtja; felszólítja az ugandai parlamentet az ilyen és ehhez hasonló jogszabályok elutasítására; világszerte elítéli a homoszexualitás bűncselekményé nyilvánítását;

A leszbikusok, melegek, biszexuálisok és transzneműek jogai

68. figyelembe véve a 2009-ben a leszbikusok, melegek, biszexuálisok és transzneműek által világszerte elszenvedett számos emberi jogi visszaélést, örvendetesnek tartja, hogy az Európai Unió Tanácsának emberi jogokkal foglalkozó munkacsoportja elfogadta az annak előmozdítására és biztosítására szolgáló eszköztárat, hogy a leszbikusokat, melegeket, biszexuálisokat és transzneműeket valamennyi emberi jog megillessen; felhívja az EU küldöttségeit és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy teljes körűen hajtsa végre az eszköztárban foglalt iránymutatásokat;

2010. december 16., csütörtök

A nők elleni erőszak

69. megállapítja, hogy a (2008. július és 2009. december közötti) francia–cseh–svéd elnökségi trió kiemelten kezelte a nők és lányok elleni erőszak kérdését, és kéri, hogy az elvek és politikák következetesek legyenek az Unión kívül és belül egyaránt, ideértve a női nemi szervek megcsonkítására irányuló tilalom támogatását, mivel az az emberi jogok megsértésének tekintendő; tudomásul veszi, hogy e kérdéssel kapcsolatban új iránymutatásokat fogadtak el, és elvárja, hogy a Bizottság azok végrehajtásának eredményét ismertesse a Parlamenttel;

70. figyelembe veszi, hogy az új Európai Bizottság nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos stratégiája kifejezetten utal a női nemi szervek megcsonkítására; megismétli, hogy egységesebb belső és külső uniós politikára van szükség ebben az adott kérdésben; sürgeti az Európai Bizottságot és az Unió tagállamait, hogy foglalkozzanak a női nemi szervek megcsonkításának kérdésével a partnerországokkal és a nemzeti szinten ezen érzékeny kérdésben érintett érdekelt felekkel folytatott politikai és szakpolitikai párbeszéd keretében, részvételen alapuló megközelítést alkalmazva, és bevonva az érintett közösségeket; felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy vessék be az összes politikai és intézményi eszközt annak érdekében, hogy támogassák azokat a kezdeményezéseket, amelyek egy olyan határozatnak az ENSZ Közgyűlése általi mihamarabbi elfogadását célozzák, amely világszerte moratóriumra szólít fel a női nemi szervek megcsonkítására vonatkozóan;

71. úgy véli, hogy a nőkkel szembeni erőszak pszichológiai formában is megnyilvánul; megállapítja, hogy a munka világában a nők továbbra is kevesebb fizetést kapnak, mint a férfiak, és nagyobb számban töltenek be bizonytalan vagy részmunkaidős állást; következőképpen hangsúlyozza, hogy e tekintetben a Bizottság és a tagállamok szerepe sem az Európai Unióban, sem azon kívül nem korlátozódhat csupán a szűkebb értelemben vett erőszak elleni küzdelemre, mivel a nőkkel szemben elkövetett erőszak valamennyi – testi, pszichológiai, társadalmi és gazdasági – formája ellen küzdeni kell, és hogy kiemelt hangsúlyt kell helyezni már a legfiatalabb kortól a fiúk és a lányok nemi előítéletektől mentes nevelésére csakúgy, mint a nemi sztereotípiák elleni küzdelemre;

72. hangsúlyozza az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325., 1820., 888. és 1889. számú határozatai átfogó végrehajtásának jelentőségét, amelyek felszólítanak arra, hogy a nőket be kell vonni a konfliktusrendezés minden szakaszába annak minden szintjén, és felszólít a nők és lányok szexuális erőszakkal és megkülönböztetéssel szembeni védelmére; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyeknek még nincs nemzeti cselekvési terve az ENSZ BT 1325. sz. határozatának végrehajtására, hogy sürgősen fogadják el azt; határozottan elítéli a háborús eszközként alkalmazott nemi erőszakot és az ismétlődő tömeges nemi erőszakot a Kongói Demokratikus Köztársaságban; kéri, hogy teljes mértékben tegyék nyilvánossá, hogy a MONUSCO békefenntartó erői képtelenek megállítani a tömeges nemi erőszakot; sürgeti a főképviselőt/alelnököt, hogy a KDK-ban az EUSEC-en és az EUPOL-on keresztül folytasson vizsgálatot, és számoljon be az Európai Parlamentnek minden olyan kongói és nemzetközi vállalatról vagy szervezetről, amelyek részt vesznek a KDK-ban folyó nyersanyag-kitermelésben, amelyből fedezik a tömeges nemi erőszakot és más, civilek elleni módszeres bűncselekményeket elkövető fegyveres csoportokat és biztonsági személyzetet;

73. kéri a főképviselőt/alelnököt, hogy növelje a külső fellépés területén a nemek kérdésével foglalkozó személyzet létszámát, és e célból hozzon létre külön struktúrákat; elismeri a KVBP területén a missziók és a személyzet képzése tekintetében elért előrehaladást;

74. komoly aggodalmát fejezi ki a több országban mélyen gyökerező nemi alapú megkülönböztetés és családon belüli erőszak miatt, valamint felhívja a figyelmet arra, hogy a vidéki térségekben élő nők különösen kiszolgáltatott csoportot alkotnak; az is rendkívül aggasztja, hogy Dél-Afrikában szexuális erőszakkal kapcsolatos esetek fordulnak elő, továbbá magas a nők és lányok elleni nemi erőszak aránya, a vizsgálatok elvégzése gyakran nem megfelelő és azt nemi alapú előítélet gátolja, az áldozatok pedig számtalan akadályba ütköznek az egészségügyi ellátás igénybevétele során, és késedelmes orvosi kezelésben részesülnek; határozottan elítéli a nők és lányok elleni erőszakot, ami állandó problémát jelent Guatemalában és Mexikóban;

75. súlyos aggodalmának ad hangot az afganisztáni, iráni, KDK-beli nők és lányok helyzete miatt; elítéli a nők jogainak a KDK-ban történő durva megsértését, ösztönzi a nemzetközi közösséget, hogy lényegesen növelje azon pénzüsségeket, amelyeket a nők nemi erőszakkal szembeni védelmére irányuló erőfeszítésekre szánnak, valamint hangsúlyozza, hogy jelentős nemzetközi figyelmet kell fordítani a KDK-beli nők és lányok helyzetére; elítéli a 2009 márciusában elfogadott síta család jogi törvényt, amely súlyosan sérti az afgán nők jogait, továbbá ellentétes az afgán alkotmánnyal és a nemzetközi emberi jogi normákkal; üdvözlí a síta ítélezési gyakorlatot követők személyes ügyeiről szóló törvény módosítását, ugyanakkor továbbra is aggályosnak találja a törvény egyes cikkeit, amelyek éles ellentétben állnak Afganisztánnak a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény, illetve a gyermek jogairól szóló egyezmény értelmében vállalt kötelezettségeivel; sürgeti az afgán hatóságokat, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket a női jogok helyzetének javítására az országban;

2010. december 16., csütörtök

76. ragaszkodik ahhoz, hogy minden emberi jogi párbeszédben kifejezetten foglalkozzanak a nők jogával, különösen a nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetés és erőszak minden formája – beleértve legfőképpen a nemi kiválasztás alapján végrehajtott abortuszt, a sérelmes tradicionális szokásokat és gyakorlatokat, mint például a nők nemi szervének megcsonkítását és a korai vagy kényszerházasságot –, az emberkereskedelem valamennyi formája, a családon belüli erőszak és a nőgyilkosság, valamint a munkahelyi és gazdasági kizsákmányolás elleni küzdelemmel és ezek megszüntetésével, valamint ragaszkodik ahhoz, hogy utasítsák el, ha az államok az ilyen brutális cselekmények megszüntetésére irányuló kötelezettségük alóli kibúvóként bármilyen szokásra, hagyományra vagy vallási megfontolásra hivatkoznak; hangsúlyozza, hogy helyi szinten és a döntéshozatali folyamatban egyaránt fokozni kell az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megszüntessék a női nemi szerv megcsonkításának valamennyi formáját, és ily módon rámutassanak arra, hogy a csonkításnak ez a módja a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdés és egyúttal a testi épség összefüggésében az emberi jogok megsértése is; kiemeli a fiatal bevándorló nők helyzetét, akiket bizonyos közösségek alapelvei, vallási meggyőződések vagy a családi becsület miatt rossz bánásmód, becsületgyilkosság vagy a női nemi szerv megcsonkítása fenyeget, és akiket megfosztanak szabadságuktól;

77. emlékeztet a millenniumi fejlesztési célokra, és hangsúlyozza, hogy az oktatáshoz és az egészséghez való hozzáférés alapvető emberi jog; úgy véli, hogy az egészségügyi programoknak – beleértve a szexuális és reprodukció egészségére vonatkozókat is –, továbbá a nemek közötti egyenlőség előmozdításának, a nők felemelkedésének és a gyermekjogoknak fontos helyet kell elfoglalniuk az EU fejlesztési és emberi jogi politikájában, különösen ott, ahol széles körben elterjedt a nemi alapon elkövetett erőszak, és a nőket, valamint a gyermekeket a HIV/AIDS fertőzés veszélye fenyegeti, illetve elzárják őket az információtól, a megelőzéstől és/vagy a kezeléstől; felszólítja a Bizottságot, hogy fejlesztési politikájába, különösen a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtási programokba integrálja az alapvető munkaügyi jogokat és a tisztességes munkára vonatkozó menetetrendet;

78. üdvözlí az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a megelőzhető gyermekágyi halálról és betegségekről, valamint az emberi jogokról szóló, 2009. június 16-i határozatát, amely a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban sürgős fellépésre szólít fel annak megakadályozása érdekében, hogy a nők szükségtelenül haljanak meg a terhesség és a szülés során; megállapítja, hogy a határozatot az uniós tagállamok is támogatták, és kéri, hogy hatékonyan mozdítsák elő a nők és a gyermekek emberi jogainak – különösen az élethez, az egyenlő méltósághoz, az oktatáshoz, az információk felkutatásához, megismeréséhez és közléséhez, a tudományos fejlődés előnyeinek kihasználásához és a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészség, többek között a szexuális és reprodukció egészség eléréséhez való joguk – védelmét;

79. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő különösen azt, hogy az Afrikai Unió tagállamai ratifikálják és végrehajtsák az Afrikai Uniónak az afrikai nők jogairól szóló jegyzőkönyvét;

Kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód

80. kéri, hogy a betegekkel és magánszemélyekkel szemben, különösen pedig a magukat megvédeni képtelen személyekkel szemben az egészségügyben elkövetett visszaéléseket kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódként ismerjék el, elismervén egyúttal azt, hogy bizonyos cselekmények elkövetését nehéz bizonyítani, és ezért fokozott figyelmet kérve e területen;

81. felszólít annak felismerésére, hogy a kisebbségek, mint például a bennszülöttek és a kasztrendszeren alapuló megkülönböztetést elszenvedő egyének aránytalanul kiszolgáltatottak, és kínzásoknak vannak kitéve;

82. felhívja mindazon államokat, amelyek még nem csatlakoztak a kínzás és más kegyetlen vagy megalázó bánásmód elleni egyezményhez és annak fakultatív jegyzőkönyvéhez (OPCAT), hogy ezt tegyék meg; sürgeti az államokat, hogy vonják vissza valamennyi fenntartásukat, amelyeket az említett eszközök vonatkozásában megfogalmaztak; ösztönzi azon államokat, amelyek aláírták az OPCAT-et, hogy hatékonyabban és gyorsabban hajtsák végre a nemzeti megelőzési mechanizmust (NPM);

83. arra ösztönzi a világ országait, hogy fogadják el és ténylegesen hajtsák végre a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód hatékony kivizsgálásáról és dokumentálásáról szóló iránymutatást, közismert néven az isztambuli jegyzőkönyvet (IP); úgy gondolja, hogy az isztambuli jegyzőkönyv alapvető eszköz a bizonyítékgyűjtés és a büntetlenség megszüntetése szempontjából; meggyőződése, hogy a kínzás büntetlensége továbbra is jelentősen gátolja a kínzás hatékony megakadályozását, mivel hallgatólagosan arra bátorítja az elkövetőket, hogy folytassák ezt a szörnyű gyakorlatot;

84. hangsúlyozza a kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről szóló uniós iránymutatások hatékony végrehajtásának fontosságát; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ezen iránymutatások végrehajtásának eredményeit tegyék közzé, különös figyelemmel a kínzás áldozatainak a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze révén megvalósuló rehabilitációját érintő eredményekre;

2010. december 16., csütörtök

85. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2010. június 17-i állásfoglalásában⁽¹⁾ foglalt kéréseknek; felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjessze elő a 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet több rendelkezésének felülvizsgálatát;

86. különösen aggasztja, hogy Venezuelában igen nagy arányú a korrupció, a bűnözés, a politikai üldözés, a büntetlenség és a kínzás, valamint az ellenzékiek bebörtönzése, ami annak tulajdonítható, hogy a rendőri erők nem függetlenek a politikától, nincsenek követendő eljárások, a kormány pedig képtelen kezelni az emberi jogok ilyen jellegű súlyos veszélyeztetését;

87. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy újra előfordulnak olyan esetek a világban, amikor az emberi jogokat a szexuális irányultság miatt sértik meg, és elítéli az ilyen személyek ellen irányuló valamennyi erőszakos cselekedetet; megjegyzi, hogy világviszonylatban egyre több transznemű válik emberölés áldozatává; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a homoszexualitást még mindig sok országban börtönbüntetéssel, sőt egyes esetekben halálbüntetéssel sújtandó bűncselekménynek tekintik; ezzel kapcsolatban örvendetesnek tartja a delhi Legfelsőbb Bíróság 2009. július 2-i határozatát, amely alapján Indiában a homoszexualitás már nem tekintendő bűncselekménynek, és más országokat is felhívja a példa követésére;

A gyermekek jogai

88. mélységesen fájlalja, hogy becslések szerint mintegy 215 millió gyermek esik a gyermekmunka áldozatául, és ezek háromnegyede a gyermekmunka legrosszabb formáit végzi (az ILO 2009. évi adatai); üdvözlözi az EU Tanácsának a gyermekmunkáról szóló 2010. június 14-i következtetéseit és a Bizottság kapcsolódó tanulmányát (SEC(2010)0037 végleges), amely olyan átfogó uniós politikai megközelítésre szólít fel, amely a fejlesztésre és a szegénység felszámolására összpontosít; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az e téren elért előrehaladás hatékony nyomon követését, valamint az Uniót kívüli országokkal folytatott párbeszéd során ösztönözze az uniós tagállamokkal együtt történő végrehajtást;

89. emlékeztet a svéd elnökség keretében az EU és a nem kormányzati szervezetek között sikeresen lezajlott, a gyermekek elleni erőszak kérdésével foglalkozó 11. emberi jogi fórumra (Stockholm, 2008. július), valamint felhívására, hogy folytassák a – többek között a családon belüli – testi fenyegetés minden formájának megtiltására irányuló jogi munkát, azonosítsák a bevált gyakorlatokat és a konfliktusokban és konfliktus utáni helyzetekben a gyermekek elleni erőszak leküzdése során levont tanulságokat, továbbá növeljék az EU külső fellépése és az EU/tagállamok gyermekjogi politikája közötti összhangot;

90. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy még mindig gyermekek milliói válnak nemi erőszak, családon belüli erőszak, fizikai, érzelmi és szexuális zaklatás, többek között szexuális és gazdasági kizsákmányolás áldozatává; hangsúlyozza, hogy a gyermek jogairól szóló egyezmény és annak fakultatív jegyzőkönyvei által elismert jogok egyformán fontosak, továbbá felhívja a teljes körű ratifikációra és a kötelezettségek végrehajtására, valamint arra, hogy külön figyelmet kell fordítani a gyermekek kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolásának új formáira;

91. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Kelet-Európában és Közép-Ázsiában mind a férfiak, mint a nők, mind pedig a gyermekek körében továbbra is gyorsan emelkedik a HIV-fertőzöttek száma; aggodalommal állapítja meg, hogy az antiretrovirális kezeléshez való hozzáférés továbbra is világszerte a legalacsonyabb szinten van; aggodalommal állapítja meg, hogy a HIV-fertőzött gyermekek alapvető jogait és méltóságát sértő megbélyegzés és megkülönböztetés akadályozza a megelőzést, a gondozást és a támogatást további előmozdítását; felhívja a Bizottságot, hogy a kiszolgáltatott, veszélyeztetett és HIV-fertőzött vagy a HIV által érintett gyermekek és fiatalok jogainak és méltóságának védelme érdekében vegye fontolóra a politikai reformokat, a programváltásokat és az erőforrások újraelosztását;

92. kéri, hogy sürgősen hozzanak további uniós intézkedéseket a gyermekmunka ellen, és felhívja az EU-t, hogy alkalmazza hatékonyabban a rendelkezésére álló eszközöket azáltal, hogy beágyazza őket az emberi jogi párbeszédbe és egyeztetésekbe; kéri az EU-t, hogy alkalmazza hatékonyan a gyermekek jogairól szóló uniós iránymutatásokat, és vizsgálja meg a gyermekmunka elleni küzdelemre vonatkozó iránymutatások elfogadásának lehetőségét; emlékeztet arra, hogy még az EU kereskedelempolitikája is hasznos szerepet játszhat – különösen a GSP+ ösztönzőinek alkalmazása révén – a gyermekmunka elleni küzdelemben; reméli, hogy a jövőben ezt az eszközt jobban értékelik, és hogy arról éves értékelést készítenek, melyet az emberi jogokról szóló éves vita alkalmával terjesztenek az Európai Parlament elé;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0236.

2010. december 16., csütörtök

93. megállapítja, hogy 2009-ben ünnepeltük a gyermekek jogairól szóló egyezmény 20. évfordulóját; meglepedéssel állapítja meg, hogy mostanra az egyezmény szinte egyetemessé vált, továbbá sürgeti az egyezményhez még nem csatlakozott országokat, hogy haladéktalanul csatlakozzanak hozzá; továbbra is komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az abban foglalt jogokat még mindig széles körben megsértik; felszólít, hogy fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a gyermekeknek születésük előtt és után egyaránt különleges védelemre és törődésre van szükségük, többek között megfelelő jogi védelemre, amint azt a gyermek jogairól szóló egyezmény és a gyermek jogairól szóló nyilatkozat is előírja; üdvözli az ENSZ-főtitkár gyermekek elleni erőszak kérdésével foglalkozó különleges képviselőjének kinevezését, és kiemeli megbízatásának jelentőségét;

94. mélységes aggodalmát fejezi ki a fegyveres konfliktusokban részt vevő vagy más módon érintett, sőt az ilyen konfliktusokban tevőleges részvételre kényszerített gyermekek miatt; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erősítsék meg a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló uniós iránymutatások végrehajtását; üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának új, 1882 (2009) számú határozatát, amely tovább fokozza a fegyveres konfliktusokban részt vevő és azokban érintett gyermekek védelmét;

95. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy gyermekeket katonának alkalmaznak; felhívja az EU-t és az ENSZ-t, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket leszerelésük, rehabilitációjuk és ismételt beilleszkedésük érdekében;

Emberi jogi jogvédők

96. üdvözli a 2008-ban felülvizsgálta, az emberi jogi jogvédőkről szóló uniós iránymutatások felülvizsgálatának és aktualizálásának végrehajtása érdekében tett intézkedéseket; megállapítja, hogy több mint 60 helyi végrehajtási stratégiát dolgoztak ki, és megfelelő összekötő tisztviselőket neveztek ki; továbbra is különösképp aggasztónak találja ugyanakkor, hogy az uniós küldöttségek nem tartják be ezeket az iránymutatásokat, felhívja az EKSZ-t, hogy dolgozzon ki végrehajtási tervet világos mutatókkal és határidőkkel annak érdekében, hogy további előrelépések történjenek az iránymutatások hatékony végrehajtása felé, és kéri a rendelkezésre álló helyi stratégiák listáját; felkéri az EKSZ-t, a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szükséges intézkedések révén fokozottan hívják fel a figyelmet az iránymutatásokra az Unión kívüli országokban tevékenykedő emberi jogi jogvédők és uniós diplomaták körében; felhívja az uniós missziókat, hogy tartsanak fenn rendszeres kapcsolatot az emberi jogi jogvédőkkel, mielőtt a nevükben intézkednek, és adjanak visszajelzést számukra; hangsúlyozza, hogy a helyi végrehajtási stratégiák kidolgozása során számos, városi és vidéki környezetben dolgozó, gazdasági, szociális és kulturális, valamint polgári és politikai jogokkal foglalkozó emberi jogi jogvédővel kell konzultálni; megállapítja, hogy a helyi végrehajtási stratégiáknak tartalmazniuk kell az emberi jogi jogvédők védelmének fokozása érdekében végrehajtandó konkrét intézkedési tervet, és ezen stratégiák hatásait ésszerű idő elteltével értékelni kell; ezzel kapcsolatban felhívja a civil társadalmi szervezetek által az EIDHR keretében az emberi jogi jogvédők támogatása érdekében vállalt segítségnyújtás és intézkedések végrehajtásának értékelésére;

97. felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy az emberi jogi jogvédőknek az Európai Unió belüli egységes és módszeres védelme érdekében tulajdonítson elsődleges fontosságot a meglévő eszközök és mechanizmusok hatékonyabb végrehajtásának, felszólítja az Európai Unió főképviseletjét és a külkapcsolatokkal foglalkozó valamennyi biztost, hogy az Unión kívüli országokban tett hivatalos utazásaik során rendszeresen találkozzanak emberi jogi jogvédőkkel, valamint hangsúlyozza, hogy az emberi jogi jogvédők támogatását okvetlenül bele kell foglalni az EU különleges képviselőinek megbízásába; kiemeli, hogy az Európai Parlament mind a főképviseletől, mind pedig a különleges képviselőktől számon kéri majd az ezzel kapcsolatos intézkedéseket;

98. sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsák végre az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról szóló, 2010. júniusban elfogadott parlamenti állásfoglalásban javasolt intézkedéseket, hangsúlyt helyezve az arra irányuló intézkedésekre, hogy a veszélyben lévő emberi jogi jogvédők gyors segítségben részesüljenek, például sürgősségi vízumot és menedéket kapjanak, valamint azon intézkedésekre, amelyek maguk után vonják a nyilvánosság támogatását és az emberi jogi jogvédők munkájának nyilvánvaló elismerését, valamint hogy az iránymutatások végrehajtása során vegyék figyelembe a nemi dimenziót a női emberi jogi jogvédők és más, különösen kiszolgáltatott csoportok – például a gazdasági, szociális és kulturális jogok előmozdításával, valamint a kisebbségek jogaival és a bennszülöttekkel foglalkozók – érdekében; felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy ösztönözze a menedékvárosok programjának végrehajtását, amely emberi jogi jogvédőknek biztosít menedéket európai városokban;

99. kéri, hogy a Lisszaboni Szerződés végrehajtásával és az Európai Külügyi Szolgálat létrehozásával összefüggésben az uniós intézmények dolgozzanak ki az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó intézményközi együttműködési mechanizmust; feltételezi, hogy egy ilyen mechanizmus kidolgozását segíthetné az, ha valamennyi uniós intézményben tájékoztatási központot állítanának fel és határozott iránymutatásokat

2010. december 16., csütörtök

dolgoznának ki az emberi jogi jogvédők számára, valamint szorosabb együttműködést alakítanának ki az emberi jogi jogvédők tájékoztatási irodáival és az uniós missziók és küldöttségek emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó megbízottaival; felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy az iránymutatások hatékonyságának értékelése érdekében hozzon létre statisztikai adatbázist azokról az esetekről, amikor az uniós küldöttségek segítséget nyújtottak emberi jogi jogvédőknek, és számoljon be az EP-nek az értékelések eredményeiről;

100. megerősíti azt a számos emberi jogi jelentésben szereplő következtetést, miszerint miközben saját biztonságuk veszélyeztetésével felbecsülhetetlen mértékben járulnak hozzá az emberi jogok védelméhez és előmozdításához, az emberi jogi jogvédők különböző formában egyre erőteljesebb támadásoknak – például a lelkiismereti szabadság, a vallásszabadság, a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadsága elleni támadásoknak, jelentős személyiségekkel kapcsolatban elkövetett tettegességeknek és gyilkosságnak, önkényes letartóztatásoknak, tisztességtelen bírósági eljárásoknak és civil társadalmi szervezetek irodái bezárásának – vannak kitéve; kéri az Unió küldöttségeit, hogy az érintett országok civil társadalmi szervezeteivel együttműködve vállaljanak tevékenesebb szerepet az ilyen támadások megelőzésében, ugyanakkor ügyelve arra, hogy az ilyen szervezetek személyzetét és aktivistáit ne tegyék ki veszélynek;

101. továbbra is éberséget tanúsít azon nem uniós kormányokkal szemben, amelyek kísérletet tesznek arra, hogy a nem kormányzati szervezetekről szóló, ellentmondásos törvények elfogadásával – például az etióp parlament által 2009 januárjában megszavazott, az úgynevezett „karitatív szervezetekről és társaságokról szóló nyilatkozat” révén, amely tulajdonképpen betilt mindenféle emberi jogi tevékenységet – elhallgattassák az emberi jogi mozgalmat;

102. elítéli, hogy több országban az emberi jogi jogvédők elleni támadások és névtelen fenyegetések mindennaposak, az újságírókat, különösen a korrupcióval és kábítószer-kereskedelemmel foglalkozókat pedig fenyegetések és támadások érik a munkájuk miatt;

103. mélységes fájdalommal fejezi ki többek között Sztanyiszlav Markelov, Anasztaszija Baburova és Natalija Esztemirova oroszországi, valamint André Rwisereka és Jean Leonard Rugambage ruandai meggyilkolása, Roxana Szaberi és Abdolfattah Szoltani iráni önkényes fogva tartása, valamint a Hu Csia (a Szaharov-díj 2008. évi nyertese) által Kínában megtapasztalt állandó őrizet és az egészségügyi ellátáshoz való megfelelő hozzájutás hiánya miatt, amely eseményekre mind a jelentésben foglalt időszakban került sor; sürgeti a kínai hatóságokat, hogy haladéktalanul tisztázzák a prominens emberi jogi ügyvéd, Gao Zsiseng helyzetét, aki 2009. február 4-én tűnt el, valamint hogy eltűnésével kapcsolatban indítsanak teljesen független és átlátható vizsgálatot;

104. elítéli a saharai emberi jogi jogvédőknek a Marokkó által ellenőrzött nyugat-szaharai területen történő fogva tartását és zaklatását, valamint sürgeti az ENSZ-t, hogy az ENSZ nyugat-szaharai népszavazást felügyelő missziójának (MINURSO) mandátumába foglalja bele az emberi jogi helyzet nyomon követését;

105. tudomásul veszi a kubai helyi emberi jogi jogvédők szabadon bocsátását; mélységesen sajnálja, hogy a kubai kormány a helyi emberi jogi csoportok jogi státuszát megtagadva elutasítja annak elismerését, hogy az emberi jogok nyomon követése törvényes tevékenység; aggodalommal állapítja meg, hogy az ország helyi emberi jogi jogvédőinek fogva tartása szintén az emberi jogok súlyos megsértése; továbbá felhívja a kubai kormányt, hogy ne száműzze a politikai foglyokat, hanem biztosítsa számukra a távozás és a Kubába való visszatérés szabadságát anélkül, hogy letartóztatná őket;

106. üdvözli a Nobel-békedíj Bizottság döntését, miszerint Liu Hsziao-pónak ítéli oda a 2010. évi Nobel-békedíjat az alapvető emberi jogok és szabadságok kínai érvényesüléséért régóta folytatott békés küzdelméért; sürgeti a pekingi kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássa szabadon Liu Hsziao-pót a fogságból, és oldja fel a feleségére, Liu Hsziaira vonatkozó korlátozásokat;

107. rendkívül aggasztja, hogy Irán 2008-ban és 2009-ben továbbra is elnyomást alkalmazott a független emberi jogi jogvédőkkel és a civil társadalom tagjaival szemben, valamint hogy folytatódott, sőt fokozódott az emberi jogok súlyos megsértése; elítéli, hogy tevékenységük miatt önkényesen letartóztatják, megkínózzák és bebörtönzik az emberi jogi jogvédőket a „nemzetbiztonsággal ellentétes cselekedetek elkövetésének” vádjával; sajnálatosnak tartja a tanárok és tudományos szakemberek ellen irányuló jelenlegi kormánypolitikát, valamint azt, hogy a diákok elől elzárják a felsőoktatásba való bejutás lehetőségét, továbbá elítéli a diákaktivisták üldözését és bebörtönzését; sajnálatosnak tartja, hogy a 2009. június 12-i elnökválasztások következtében viharos helyzet alakult ki, és az iráni hatóságok erőszakot alkalmaztak, ami ahhoz vezetett, hogy legalább 400 embert önkényesen letartóztattak, a beszámolók szerint legalább 40 embert meggyilkoltak, a nemzetbiztonság ellen elkövetett bűncselekmények vádja miatt tömeges tárgyalásokra került sor, kegyetlen bánásmódot és kínzást alkalmaztak, továbbá halálbüntetéseket szabtak ki;

2010. december 16., csütörtök*Emberi jogi záradékok*

108. hangsúlyozza az Unió és az Unión kívüli országok közötti kereskedelmi – többek között halászati – megállapodásokban foglalt emberi jogi és demokráciával kapcsolatos záradékok, valamint a hatékony vita-rendezési mechanizmusok fontosságát és nélkülözhetetlenségét; ismételt követeli azonban, hogy e záradékhoz kapcsolódjon egy végrehajtási mechanizmus a gyakorlati végrehajtás biztosítása érdekében; kiemeli az emberi jogi eredmények szoros nyomon követésének fontosságát azon nem uniós országok esetében, amelyek kereskedelmi kapcsolatot létesítenek az EU-val; hangsúlyozza, hogy az ilyen nyomon követésnek és értékelésnek magában kell foglalnia a civil társadalommal folytatott hivatalos konzultációkat az említett megállapodások hatásáról; felhív arra, hogy az egyes kereskedelmi megállapodások keretében világos emberi jogi referenciaértékeket kell megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy mindkét fél számára egyértelmű mérce és felfogás alakuljon ki azzal kapcsolatban, hogy milyen helyzetek és tevékenységek válthatják ki az ilyen emberi jogi záradékok alkalmazását;

109. újlag megerősíti az emberi jogok oszthatatlanságának elvét, és elítéli az arra irányuló kísérleteket, hogy bármely jogot vagy megkülönböztetési alapot kevésbé fontosnak tekintsenek a többinél; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az emberi jogi záradékokról az Unión kívüli országokkal folytatott tárgyalások során tartsák tiszteletben az emberi jogok oszthatatlanságának elvét;

110. hangsúlyozza, hogy az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásai tiszteletben tartása érdekében az Uniónak – a megállapodások jellegének és az egyes partnerországok helyzetének figyelembevételével – szisztematikusan a demokráciára, a jogállamiságra és az emberi jogokra, valamint a szociális és környezetvédelmi normákra vonatkozó záradékokat kellene beillesztenie; úgy véli, hogy az ilyen záradékoknak lehetővé kellene tenniük, hogy az emberi jogok – többek között a munkajog – megsértésének kellő bizonyítása esetén a Bizottság akár a saját kezdeményezésére, akár egy tagállam vagy az Európai Parlament kérésére legalább időlegesen felfüggeszse a kereskedelmi kedvezményeket, köztük a szabadkereskedelmi egyezményekből eredő kedvezményeket; úgy véli, hogy az EU-nak minden esetben világosan meg kellene jelölnie az emberi jogokat súlyosan megsértő, Unión kívüli országok ellen alkalmazható megfelelő szankciókat, és azokat alkalmaznia kellene; ismételt kéri a Bizottságot és a Tanácsot, és különösen a főképviselet/alelnököt, hogy az érvényben lévő nemzetközi megállapodásokban érvényesítsék az emberi jogokra vonatkozó záradékot, és ezért a Cotonoui Megállapodás 8., 9. és 96. cikke szellemében vezessenek be az ezt a záradékot ténylegesen végrehajtó mechanizmust;

111. üdvözl, hogy felhasználják a fenntartható fejlődésre vonatkozó hatásvizsgálatokat, de úgy véli, hogy a folyamatos értékelés biztosítása érdekében azokat a megállapodás bevezetése után is és nem csak azt megelőzően kellene elvégezni;

112. megállapítja a GSP+ (általános preferenciális rendszer) rendszerének működését; ugyanakkor úgy véli, hogy ezt a rendszert, amely jelentős kereskedelmi előnyökkel jutalmazza a nemzetközi emberi jogi és munkajogi egyezményeket és előírásokat betartó országokat, szorosabban és átláthatóbban kell nyomon követni, többek között részletesebb emberi jogi hatásvizsgálatok, következetes és igazságos referenciarendszer, valamint nyílt konzultációk alkalmazásával, amennyiben sor kerül a kedvezmény megadására, és hogy kereskedelmi kedvezményeket csupán azon országok számára szabad nyújtani, amelyek ratifikálták és hatékonyan végrehajtották a fenntartható fejlődésre, az emberi jogokra – különösen a gyermekmunkára – és a helyes kormányzásra vonatkozó főbb nemzetközi egyezményeket; felszólít a végrehajtás fokozottabb ellenőrzésére a civil társadalommal, a szakszervezetekkel és a közösségekkel, figyelembe véve az emberi jogok, ideértve a szociális, gazdasági, kulturális és környezeti jogok fejlődése tekintetében elért sikereket és kudarokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy szorosan nyomon kövessék a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány (ICCPR) Pakisztán általi végrehajtását, amely ország felkérését kapott a GSP+ rendszerben való részvételre;

113. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy olyan rendeletre irányuló javaslatot, amely betiltja a kényszermunkával, és különösen gyermekmunkával, az alapvető emberi jogi normákat megsértve előállított áruknak az EU-ba történő behozatalát; hangsúlyozza, hogy egy ilyen rendeletnek lehetővé kell tennie az EU számára, hogy kivizsgálja a konkrét állításokat;

114. üdvözl, hogy a jelentésben foglalt időszakban az EU és Indonézia között létrejött partnerségi megállapodásba és az Albániával kötött stabilizációs és társulási megállapodásba emberi jogi záradékot építettek, aminek következtében immár több mint 120-ra emelkedett azon országok száma, amelyek az EU-val kötött megállapodás keretében elfogadták e záradék beépítését;

115. sajnálatosnak tartja a Cotonoui Megállapodásba beillesztett emberi jogi záradékok nem megfelelő nyomon követését, valamint sürgeti a főképviselet/alelnököt, a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az említett záradékokat annak érdekében, hogy széles körben foglalkozzanak az emberi jogi problémákkal és az emberi jogok előmozdításával az AKCS-partnerországokkal folytatott kétoldalú és regionális párbeszéd során;

2010. december 16., csütörtök

A demokrácia és a jogállamiság érvényesülésének előmozdítása a külkapcsolatokban

116. üdvözlí a az EU külkapcsolatai keretében való demokráciatámogatásról szóló tanácsi következtetéseket⁽¹⁾ és a demokráciának az EU külkapcsolatai keretében történő támogatásáról szóló uniós cselekvési program mint az EU általi demokráciatámogatás következtettségének és hatékonyságának javítására szolgáló eszköz elfogadását;

117. sürgeti a Bizottságot, hogy a szükséges kezdeményezések és pénzügyi kötelezettségvállalások révén haladéktalanul tegyen eleget a 2007. évi emberi jogi jelentésben foglaltaknak, amely jelentésben a Parlament úgy ítélte meg, „hogy az emberi jogok erőszakmentes védelme a legalkalmasabb eszköz az alapvető emberi jogok gyakorlásának, védelmének, támogatásának és tiszteletben tartásának biztosítására”, és úgy vélte, „hogy e jogok előmozdításának kiemelt célkitűzést kell képeznie az EU emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos politikájában”;

118. felhívja a Bizottságot, hogy a demokráciatámogatásról szóló programot jobban építse be a külső eszközökkel - különösen az Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) nevű eszközzel – kapcsolatos éves cselekvési programokba, valamint a regionális és az országokra vonatkozó stratégiai dokumentumokba, ennek során mindig figyelembe véve az egyes országok egyedi helyzetét és az EU regionális stratégiáját;

119. tudomásul veszi az Amnesty International 2010. évi jelentését, amely rávilágít a JUKOSZ olajtársaság egykori vezetője, Mihail Hodorkovszkij és üzlettársa, Platon Lebegyev folyamatban lévő második tárgyalására mint a tisztességtelen eljárás példaira Oroszországban; felszólítja az Orosz Föderációt, hogy biztosítsa a tisztességes eljárás alapvető normái és az emberi jogok tiszteletben tartását e vádlottak és az ország igazságszolgáltatási rendszerének összes többi vádlottja elleni büntetőeljárásokban;

120. sürgeti az orosz igazságügyi hatóságokat, hogy folytassák kitaróan Szergej Magnyickij orosz ügyvéd 2009. november 16-i halálának kivizsgálását; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ez az eset újabb szembeszökő példája az ország igazságszolgáltatási rendszerében tapasztalható súlyos hiányosságoknak; fájjalja, hogy míg az emberi jogok védelmezőinek gyakran durva bánásmódban és az Oroszországi Föderáció büntetőeljárásról szóló törvénykönyvét (például a Memorial vezetője, Oleg Orlov elleni, rágalmaszért indított eljárás esetében annak 72. cikkét) semmibe vevő bírósági eljárásokban van részük, az emberi jogok védelmezői, független újságírók és ügyvédek elleni támadások, sőt gyilkosságok elkövetői továbbra is túl gyakran maradnak büntetlenül; felszólítja a Tanácsot, hogy amennyiben az orosz hatóságok nem tesznek pozitív lépéseket az együttműködés és Szergej Magnyickij esetének kivizsgálása érdekében, ragaszkodjon ahhoz, hogy az orosz hatóságok bíróság elé állítsák a felelősöket és vegye fontolóra az ügyben érintett orosz tisztviselőkkel szembeni beutazási tilalom elrendelését, továbbá arra bátorítja az EU bűnüldöző szerveit, hogy működjenek együtt ezen orosz tisztviselők bankszámláinak és egyéb vagyonának valamennyi uniós tagállamban történő befagyasztása érdekében;

121. felhívja a főképviselőt/a Bizottság alelnökét annak biztosítására, hogy az emberi jogokat és a demokráciaépítést legyen az a vezérelv, ami valamennyi külpolitikai területet áthatja; mindeközben aggodalommal állapítja meg, hogy a demokráciának az EU külkapcsolatai keretében való támogatásáról szóló, 2009. novemberi tanácsi következtetésekkel és a demokrácia támogatásáról szóló cselekvési programmal kapcsolatban hivatalosan egyetlen nyomon követési jelentést sem fogadott el, ellentétben az említett tanácsi következtetésekben foglaltakkal;

Nemzetközi humanitárius jog (NHJ)

122. üdvözlí a Tanács által 2009 decemberében, a Genfi Egyezmény 60. jubileumi évében elfogadott, a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló következtetéseket;

123. üdvözlí a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatások 2009. évi aktualizált változatának elfogadását; felhívja a Tanácsot, hogy az NHJ-iránymutatások végrehajtását hatékonyabban egyesítse a többi uniós emberi jogi iránymutatással, és az EU külső fellépése keretében javítsa a NHJ érvényesítését;

124. üdvözlí a grúziai konfliktust vizsgáló független nemzetközi tényfeltáró küldöttség (IIFMCG – CEIG) 2009. szeptember 30-án közzétett jelentését (a „Tagliavini-jelentés”), és támogatja annak nemzetközi humanitárius jogon és az emberi jogi törvényeken alapuló főbb megállapításait és következtetéseit, különös tekintettel annak szükségességére, hogy biztosítsák az elszámoltathatóságot és a jóvátételt a 2008 augusztusában elkövetett valamennyi jogsértés esetében, és azzal számol, hogy a jelentésben nyújtott részletes háttérinformációkat fel lehet használni a nemzeti és nemzetközi szintű bírósági eljárásokban, ily módon végre biztosítva az elszámoltathatóságot az Oroszország és Grúzia között 2008 augusztusában lezajlott konfliktus során elkövetett bűncselekményeket illetően;

(1) Általános Ügyek és Külkapcsolatok, 2009. november 17.

2010. december 16., csütörtök

125. mélységesen sajnálja, hogy az Oroszország és Grúzia között Dél-Oszétia és Abházia miatt 2008 augusztusában kirobbant fegyveres konfliktus során a nemzetközi humanitárius jog megsértése következtében százak sérültek meg és több tízezer kényszerültek elhagyni lakóhelyüket; emlékeztet arra, hogy Oroszország a Grúziával kötött, hat pontból álló fegyverszüneti megállapodásnak mindeddig csupán az első pontját teljesítette; sajnálatosnak tartja, hogy a konfliktus idején és azt követően grúzok lakta falvakat romboltak le szándékosan Dél-Oszétiában és Abháziában; hangsúlyozza, hogy ezek a jogsértő cselekmények mind a mai napig büntetlenek;

A vallás, illetve a meggyőződés szabadsága

126. hangsúlyozza, hogy a vallás és a meggyőződés szabadsága az összes emberi jog között lényeges és alapvető jognak számít, amelyet tiszteletben kell tartani, valamint hogy a nem uniós országokkal kötött kétoldalú megállapodásokban szereplő, az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó feltételeket határozottabban és hatékonyabban kell érvényre juttatni;

127. üdvözli a Tanács által a vallás- és lelkiismereti szabadságról elfogadott, 2009. novemberi következtetéseket; elismeri a vallás, illetve meggyőződés szabadságának jelentőségét a vallásos és a nem vallásos személyek identitása szempontjából egyaránt, mivel a meggyőződés bármilyen formája az egyén személyes és társadalmi hovatartozásának lényeges tényezője; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre gyakorlati intézkedéseket a vallási türelmetlenség és megkülönböztetés elleni küzdelem és a vallás- és lelkiismereti szabadság világszerte történő előmozdítása céljából, amint azzal az előzőekben említett következtetések foglalkoztak; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonják be a folyamatba az EP-t, a civil társadalmi szervezeteket és egyéb érintett szereplőket;

128. felszólítja a főképviselőt/a Bizottság alelnökét, hogy az EU emberi jogi politikájában érvényesítse a vallás, illetve a meggyőződés szabadságának kérdését, továbbá hogy az emberi jogokról szóló éves jelentés tartalmazza a vallás, illetve a meggyőződés szabadságával kapcsolatos helyzet alapos értékelését;

129. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy növelje a személyzet azon tagjainak számát, akik a vallás vagy meggyőződés szabadságának külső fellépések során történő tiszteletben tartását érintő kérdésekkel foglalkoznak, valamint alakítson ki külön e célra szolgáló struktúrákat, főleg az Európai Külügyi Szolgálat létrehozásával összefüggésben; támogatja, hogy a vallás vagy meggyőződés szabadsága világszerte történő tiszteletben tartásának kérdését jelöljék ki az EKSZ egyik prioritásának, tekintettel arra, hogy az egész világon előfordulnak e szabadság súlyos megsértésének esetei, és mivel a Föld számos részén nyilvánvalóan szükség van az üldözött vallási kisebbségek megsegítésére;

130. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegyék figyelembe a vallást, valamint a vallások közötti párbeszédben részt vevő egyházi hatóságokkal és szervezetekkel folytatott párbeszédet a konfliktusmegelőzés, a konfliktusrendezés és a megbékélés során;

131. továbbra is mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a valláson és meggyőződésen alapuló megkülönböztetés még mindig létezik a világ minden táján, és hogy bizonyos vallási közösségekhez, többek között vallási kisebbségekhez tartozó személyeket továbbra is számos országban – például Észak-Koreában, Iránban, Szaúd-Arábiában, Szomáliában, a Maldív-szigeteken, Afganisztánban, Jemenben, Mauritániában, Laoszban, Üzbegisztánban, Eritreában, Irakban, Pakisztánban és Egyiptomban – megfosztanak emberi jogaitól; elítéli, hogy a kínai hatóságok üldözik azokat a többek között keresztény, muzulmán, buddhista és Falun Gong-követő híveket, akik a hivatalosan jóváhagyott csatornákon kívül gyakorolják vallásukat; sürgeti Kínát, hogy ígéretéhez híven ratifikálja a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányt (ICCPR); sürgeti a kínai hatóságokat, hogy tartózkodjanak a Tibetet elnyomó politikájuktól, amely esetleg a tibeti vallás és kultúra megsemmisüléséhez is vezethet; elítéli az iráni hatóságokat a vallási kisebbségekhez tartozó egyének – például a keresztények, a bahá'í hit követői és a más vallásra áttért vagy nem vallásos muszlimok – üldözése miatt; sürgeti az iráni hatóságokat, hogy az ICCPR szerinti kötelezettségeiknek megfelelően védelmezzék a vallási kisebbségeket; sürgeti az Orosz Föderáció hatóságait, hogy vezessenek be végrehajtási moratóriumot a szélsőséges tevékenységek elleni küzdelemről szóló, 2002. évi törvény vonatkozásában, amellyel széles körben visszaélnek a békés vallási kisebbségek üldözése céljából; aggodalmának ad hangot a Vietnam középső részén elterülő fennsíkokon élő hegyvidéki keresztény kisebbség helyzete miatt; emlékezteti a vietnami hatóságokat, hogy a kisebbségek jogai közé tartozik a vallás szabad gyakorlása, az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága, a békés gyülekezés joga, a földtulajdon és -használat egyenlő joga, valamint az őket érintő kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatalban való teljes körű és tényleges részvétel joga, ideértve a gazdaságfejlesztési projekteket és a visszatelepítési kérdéseket is;

2010. december 16., csütörtök

132. sürgeti az EU-t, hogy a vallás, illetve a meggyőződés szabadságához való jog saját külpolitikájában történő előmozdítására vonatkozóan alakítson ki egy eszköztárat; az eszköztár foglaljon magában egy ellenőrző listát a vallás, illetve a meggyőződés szabadságához tartozó, nélkülözhetetlen szabadságokról annak megállapítása érdekében, hogy azokat betartják-e, valamint tartalmazzon a vallás vagy meggyőződés szabadsága megsértésének eseteit feltáró mechanizmusokat, azzal a céllal, hogy fokozzák a vallás, illetve a meggyőződés szabadságának előmozdítását a köztisztviselők, és különösen az Európai Külügyi Szolgálat tisztviselőinek munkája során, illetve az eszköztár összeállításába vonják be a civil társadalmi szervezeteket;

133. örvendetesnek tartja, hogy az EU folyamatosan állást foglal az ENSZ Közgyűlésnek és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a valláskáromlás elleni küzdelemről szóló határozataival kapcsolatban; üdvözli a valláson, illetve a meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, az EU által előterjesztett állásfoglalást; arra ösztönzi az EU-t, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a vallási gyűlöletre való felbujtás tiltása között továbbra is kiegyensúlyozott megközelítésre törekedjen; arra ösztönzi az EU-t, hogy kezdjen konstruktív párbeszédet az Iszlám Konferencia Szervezetével és a valláskáromlás elvének egyéb támogatóival;

134. hangsúlyozza, hogy az emberi jogokról szóló nemzetközi jog a nyilvántartási állapottól függetlenül elismeri a vallás, illetve a meggyőződés szabadságát, tehát a nyilvántartásba vétel nem tekinthető a vallás-gyakorlás kötelező előfeltételének; továbbá aggodalommal hívja fel a figyelmet arra, hogy a vallási csoportoknak Azerbajdzsánban, Kazahsztánban, Kirgizisztánban, Tádzsikisztánban, Türkmenisztánban, Üzbegisztánban és Vietnamban állami nyilvántartásba kell vetetniük magukat, és állami ellenőrzés alatt álló igazgatótanács irányítja működésüket, ami gátolja vallási autonómiájukat és korlátozza tevékenységüket;

135. felszólítja Oroszországot, hogy vezessen be végrehajtási moratóriumot a szélsőséges tevékenységek elleni küzdelemről szóló, 2002. évi törvény vonatkozásában, mivel azt visszaélésszerűen arra használják, hogy korlátozzák a vallás szabadságát, valamint elnyomják és megkíséreljék betiltani a békés vallási csoportokat; továbbá mélyes aggodalommal jegyzi meg, hogy 265 vallási és hit alapú szervezet szerepel az úgynevezett szélsőséges szervezetek feketelistáján;

136. továbbá arra szólítja fel Szaúd-Arábiát, Egyiptomot, Eritreát, Iránt, Szomáliát, Jement, Belaruszt, Észak-Koreát és Laoszt, hogy szüntessék meg a vallási csoportok egyesülési és gyülekezési szabadságával, valamint a vallás és a meggyőződés szabadságának tiszteletben tartásával kapcsolatos korlátozásokat;

137. kiemeli, hogy a világ bizonyos részein, például Szaúd-Arábiában, Indonéziában, Pakisztánban, Irakban, Szomáliában és Szudánban még mindig akadályozzák a szabad hitvallást, egyéni és kollektív szinten egyaránt, valamint hogy növekvő intolerancia tapasztalható a vallási kisebbségekkel szemben olyan erős demokratikus hagyományokkal rendelkező országokban, mint például India, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy vonatkozó politikai párbeszédei során helyezzen hangsúlyt e kérdésekre;

138. határozottan elítéli az egyik vallásról a másikra vagy az egyik felekezetről (alcsoporthoz) a másikba való áttérés kapcsán a „hitehagyás” bűncselekménnyé nyilvánítását, illetve büntetését, ami a Közel-Kelet és Észak-Afrika legtöbb országában még most is bevett gyakorlat; felhívja az uniós intézményeket, hogy gyakoroljanak nyomást ezen országokra annak érdekében, hogy elutasítsák az ilyen gyakorlatokat, különösen, ha a törvény halálbüntetést ír elő; mélyes aggodalmának ad hangot az egyes országokban, például Szaúd-Arábiában és Egyiptomban jelenleg is alkalmazott kényszerátállítás gyakorlata miatt, és egyértelmű kötelezettségvállalást kér az uniós intézményektől az emberi jogok ilyen jellegű megsértése elleni küzdelemre vonatkozóan;

139. emlékeztet arra, hogy a világ számos országában még mindig általános gyakorlat a vallásgyakorlás helyének és a vallási kiadványok betiltása, lefoglalása és megsemmisítése, valamint a papság képzésének betiltása; sürgeti az uniós intézményeket, hogy az adott kormányokkal fenntartott kapcsolataikon keresztül lépjenek fel az ilyen jogsértések ellen és ösztönözzék azon országokat, ahol istenkáromlásról szóló törvények szolgálnak eszközül a vallási kisebbségek tagjainak üldözéséhez, arra, hogy módosítsák vagy eltöröljék az ilyen rendelkezéseket;

140. hangsúlyozza, hogy a lelkiismereti szabadság alapvető érték az EU számára, amely magában foglalja a hit vagy a hit nélkülség, illetve a választott vallás gyakorlásának szabadságát;

A véleménynyilvánítás szabadsága

141. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága ellen különböző új módokon, különösen a modern technológiák – például az internet – alkalmazása révén támadásokat intéznek; ismételten hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja az információk és gondolatok bármely médium révén történő keresésének, befogadásának és közlésének szabadságát;

2010. december 16., csütörtök

142. elismeri, hogy az új technológiák eddig soha nem látott lehetőségeket teremtenek a közéletben való részvétellel, a vélemények kifejtésére, az emberi jogokról való tájékozódásra és az emberi jogi visszaéléseknek a világ többi részével való közlésére; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyes államok egyre kifinomultabb módszereket – például kettős felhasználású technológiákat – alkalmaznak az információk cenzúrázására, az internetes tevékenységek megfigyelésére, és hogy bizonyos országokban előfordul, hogy olyan személyek, akik az internetet véleménynyilvánítási és szólásszabadsági joguk gyakorlására használják, zaklatásnak, üldözésnek, sőt letartóztatásnak és bebörtönzésnek vannak kitéve;

143. arra ösztönzi a főképviselőt/alelnököt, hogy járjon élen álláspont kialakításában és konkrét uniós politikák kidolgozásában annak érdekében, hogy az EU az internet szabadságának kérdésében globális szereplő lehessen, nemcsak az emberi jogokat fenyegető veszélyeket kezelve, azaz új technológiákat alkalmazva, hanem azokat az emberi jogok új technológiák segítségével történő védelmére és előmozdítására irányuló lehetőségekként használva;

144. sürgeti az internethez való hozzáférést korlátozó országokat, hogy az információ szabad áramlását érintő korlátozásokat szüntessék meg; megállapítja, hogy a „Riporterek határok nélkül” szervezet szerint „az internet ellenségeinek listáján” az alábbi, erőteljes internetcenzúrát alkalmazó országok szerepelnek: Fehéroroszország, Kína, Kuba, Egyiptom, Irán, Mianmar/Burma, Észak-Korea, Szaúd-Arábia, Szíria, Tunézia, Türkmenisztán, Üzbegisztán és Vietnam;

145. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozza ki az iráni, különösen a 2009-es választások utáni emberi jogi visszaélésekért – így például a kínzásokért, a cenzúráért, a nemi erőszakért és a kivégzésekért – felelős személyek listáját, valamint hogy rójon ki rájuk szankciókat pénzeszközök befagyasztása és utazási tilalom formájában;

146. támogatásáról biztosítja Oroszországban a véleménynyilvánításhoz és a békés gyülekezéshez való jogot, amelyet az orosz alkotmány 31. cikke formálisan biztosít ugyan, de a gyakorlatban nem; szolidaritását fejezi ki az e jogokért 2009. július 31-én indított és a moszkvai Triumfalnaja téren minden 31 napos hónap 31-én folytatott tüntetéssorozat, a Stratégia-31 szervezői és résztvevői mellett; fájjalja, hogy a hatóságok eddig a Stratégia-31 valamennyi tüntetésétől megtagadták az engedélyt, kivéve a legutóbbi 2010. október 31-re, arra hivatkozva, hogy a Triumfalnaja térre ugyanazon időben más rendezvényt szerveztek; mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy 2009. december 31-én az orosz rendőrség több tucat békés tüntető mellett letartóztatta Ljudmila Alekszejevát, a Moszkvai Helsinki Csoport elnökét, akinek csupán néhány héttel letartóztatása előtt ítelték oda a Parlament Szaharov-díját; támogatja Vlagyimir Lukin, Oroszország emberi jogi biztosának felhívását, amely a 2010. május 31-i tüntetésekkel összefüggésben tapasztalt szigorú rendőri fellépések kivizsgálásának megkezdésére szólít fel;

147. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Venezuelában és Kubában nem érvényesül a véleménynyilvánítás szabadsága, továbbá amiatt, hogy a hírmédia felett ellenőrzést gyakorolnak, az internethasználatot korlátozzák és ellenőrzik, valamint az eltérő vélemények elhallgattatására irányuló törekvések tapasztalhatók;

Emberi jogok és a terrorizmus elleni küzdelem

148. elítéli a terrorizmus valamennyi formáját; emlékeztet arra, hogy a terrorizmus világszerte több ezer ártatlan civil áldozat életét követelte és számtalan család életét tette tönkre; úgy véli, hogy terrortámadások esetén feltétlenül fontos, hogy mindenekelőtt az áldozatok jogairól beszéljünk, és ne az elkövetőkről; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell azt, hogy a terroristák bíróság elé kerüljenek;

149. megállapítja, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet célzó intézkedések a világ egyes országaiban – aránytalan megfigyelési intézkedések, jogellenes letartóztatások és az információk feltételezett terroristákból való kikényszerítésének eszközeként kínzás formájában – alapvető emberi jogok megsértését vonták maguk után; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos országok ürügyként használják a terrorizmus elleni küzdelmet arra, hogy az etnikai kisebbségeket és a helyi emberi jogi jogvédőket zaklassák és sürgeti, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet ne használják ürügyként az emberi jogok védelmezői törvényes és jogszerű tevékenységeinek korlátozására vagy betiltására; elítéli ezeket az emberi jogi visszaéléseket, kiemeli az EU álláspontját, miszerint a terrorizmus elleni küzdelmet az alapvető jogok és a jogállamiság teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell folytatni, és abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a terrorizmus elleni küzdelem nem sértheti a polgári szabadságjogokat;

150. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nem uniós országokkal folytatott kétoldalú politikai és emberi jogi párbeszédet alkalmával ragadják meg a lehetőséget és emlékeztessenek arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem során tiszteletben kell tartani az emberi jogokat, valamint hogy a terrorizmusellenes politika semmilyen körülmények között nem szolgálhat eszközzel és nem használható fel az emberi jogi jogvédőkkel vagy a politikai ellenzékkel szemben; különösen arra szólítja fel a főképviselőt/alelnököt, hogy a terrorizmusellenes politikákban és műveletekben nyilvánosan ítélje el az emberi jogi visszaéléseket;

2010. december 16., csütörtök

151. a COTER és a COHOM közötti nagyobb mértékű koordinációra és párbeszédre szólít fel e kérdéssel kapcsolatban, annak érdekében, hogy az EU emberi jogi jogvédőkről szóló iránymutatásai alapján módszeresen diplomáciai lépéseket kezdeményezve elítéljék azon eseteket, amikor visszaélnék a terrorizmusellenes politikával és emberi jogi jogvédők ellen használják fel azt, valamint arra, hogy az EU kínzásról szóló iránymutatásai alapján ugyanezt a megközelítést alkalmazzák a terrorizmus elleni küzdelemhez kapcsolódó kínzás és embertelen bánásmód esetében;

152. emlékeztet Barack Obama amerikai elnök azon határozatára, hogy 2009 januárjában bezárítja a guantanamói fogolytábor; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e határozatot még nem tudták teljes mértékben végrehajtani; emlékeztet a guantanamói foglyok helyzetéről szóló, 2006. június 13-i állásfoglalására, amely azt követeli, hogy minden fogollyal a nemzetközi humanitárius jognak megfelelően bánjanak, és vádemelés esetén a foglyokat tisztességes és nyilvános tárgyalás keretében haladéktalanul állítsák bíróság elé; emlékeztet az EU és az Egyesült Államok által 2009. június 15-én közzétett, a guantanamói fogolytábor bezárásáról és a jövőbeni terrorizmusellenes együttműködésről szóló közös nyilatkozatra, amely üdvözölte az Egyesült Államok azon elhatározását, hogy felszámolja a titkos fogva tartási létesítményeket; kéri az amerikai kormányt, hogy tegyen eleget az általa vállalt kötelezettségeknek; felszólítja az EU tagállamait, hogy állapodjanak meg egy összehangolt cselekvési tervről annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak az Amerikai Egyesült Államoknak a guantanamói fogva tartási létesítmények bezárásához azáltal, hogy menekült jogállást biztosítanak azon volt foglyok számára, akiket nem vádoltak bűncselekmények elkövetésével, és akik nem telepíthetők haza vagy nem telepíthetők át az Amerikai Egyesült Államokba; üdvözli több uniós tagállam azon építő jellegű kötelezettségvállalását, miszerint erőfeszítéseket tesznek néhány volt guantanamói fogoly befogadásának támogatására, és lakhatást biztosítanak néhány, a fogolytáborból szabadon bocsátott ember számára; megjegyzi azonban, hogy az uniós tagállamok közül eddig csak Németország, Írország, Szlovákia, Dánia, az Egyesült Királyság, Spanyolország, Portugália, Belgium, Franciaország, Magyarország és Olaszország járult hozzá ahhoz, hogy foglyokat fogadjon be; aggasztja, hogy az Egyesült Államok bírósági tárgyalás nélkül továbbra is őrizetben tart foglyokat, például az afganisztáni bagrami légitámaszponton;

153. megjegyzi, hogy a francia elnökség alatt, 2008. szeptember 16-án összehívták a romákkal kapcsolatos első csúcstalálkozót, majd a spanyol elnökség idején, 2010. április 9–10-én megtartották a második ilyen csúcstalálkozót is; mélységes aggodalommal jegyzi meg, hogy Európában erőszakkal kitoloncolják a roma közösségeket, és fokozódik az idegengyűlölet, valamint a kisebbségekkel és a migráns közösségekkel szembeni gyűlöletbeszéd; megismétli az Európai Parlament arra vonatkozó felhívását, hogy a tagállamok teljes mértékben tartsák tiszteletben az uniós jog szerinti kötelezettségeiket; és felhívja az Európai Közösséget, hogy amennyiben a tagállamok nem teljesítik kötelezettségeiket, jogsértési eljárás keretében lépjen fel hivatalosan és erősen;

154. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után az együtdöntési eljárás alkalmazandó a terrorizmus elleni küzdelemről és a szervezett bűnözésről szóló irányelvekre és egyéb jogszabályokra, míg az e tárgykörrel kapcsolatos nemzetközi megállapodásokhoz a Parlament hozzájárulása szükséges; megállapítja, hogy ezek a változások további lehetőséget adnak a Parlament számára, hogy befolyásolja a biztonság és az emberi jogok közötti megfelelő egyensúlyt; ezért kötelezettséget vállal arra, hogy ezek szerint az új előjogok szerint fog eljárni, következetesen felszólítva az emberi jogok, a polgári és politikai szabadságjogok és a demokrácia azonos módon történő tiszteletben tartására és előmozdítására az Unió és a nem uniós országok vagy a regionális szervezetek közötti összes kapcsolatban;

155. újról megismétli, hogy minden tagállamnak határozott kötelessége, hogy megvédje az azonosítható, potenciális áldozatokat, akiket terrortámadások valós és közvetlen veszélye fenyeget, és hozzáteszi, hogy valamennyi tagállamnak minden ésszerű intézkedést meg kell tennie a terrorcselekmények megelőzésére és a terrorizmusellenes tevékenységek járulékos hatásának minimalizálására irányuló eljárások bevezetése érdekében;

156. emlékeztet az EU Tanácsának a terrorizmus áldozatairól szóló, 2001. márciusi kerethatározatában foglaltakra: sürgősségi segítségnyújtás, folyamatos segítségnyújtás, vizsgálat és eljárás indítása, a jog és az igazságszolgáltatás tényleges igénybevétele, igazságszolgáltatás, kártérítés, az áldozatok magán- és családi életének védelme, az áldozatok méltóságának és biztonságának védelme, az áldozatok tájékoztatása, valamint az áldozatoknak biztosítandó segítségnyújtásért felelős személyzet szakmai képzése;

Nem uniós országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és egyeztetések

157. csatlódottságának ad hangot amiatt, hogy nem történt előrehaladás számos emberi jogi párbeszéd és egyeztetés terén; megjegyzi, hogy a civil társadalom e párbeszédbe és egyeztetésbe való bevonását nem biztosítják következetesen, és a nem uniós felek erre vonatkozóan néha korlátozásokat alkalmaznak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kormányok még akkor sem teljesítik a párbeszéd során felvetett egyéni és strukturális kérdésekkel kapcsolatos jelentéstételi kötelezettségüket az EU felé, amikor konkrét ügyek merülnek fel;

2010. december 16., csütörtök

158. kéri, hogy az Európai Parlamentet ténylegesen vonják be az emberi jogi párbeszéd és egyeztetések folyamatban lévő értékelésébe; kéri, hogy a zárodokumentumokhoz és más lényeges forrásokhoz teljes körűen hozzáférjen; elvárja, hogy az értékelések eredményeként országonként egyértelmű mutatókat dolgozzanak ki a párbeszéd és a világosan meghatározott javaslatok hatásának felméréséhez az eredmények javítása módjának kidolgozása és az uniós emberi jogi konzultációk ismételt sikertelenségének elkerülése érdekében;

159. felhívja az európai intézményeket, hogy e területen a célkitűzések, értékek és a hozzáállás tekintetében biztosítsanak átláthatóságot és egységességet;

160. rámutat annak szükségességére, hogy az emberi jogi párbeszéd és egyeztetések következtetéseit beágyazzák az EU és partnerei közötti csúcstalálkozóba;

161. úgy véli, hogy az emberi jogi párbeszédet és egyeztetéseket általában átláthatóan kell megtervezni és lebonyolítani, és a párbeszéd előtt rögzített célokat közvetlenül azt követően ki kell értékelni; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyakoroljon nyomást a nem uniós államok hatóságaira a párbeszédre és egyeztetéseken való aktív és széles körű miniszteri részvétel érdekében;

162. felhívja a csatlakozás előtt álló országokat, hogy saját területükön növeljék az emberi jogok védelmének szintjét, az Alapjogi Chartában, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben előírtak fényében;

163. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nem uniós országokkal folytatott emberi jogi konzultációk és párbeszédek során fordítsanak komoly figyelmet az etnikai és vallási kisebbségek helyzetére, valamint jogaik gyakori megsértésére;

164. örvendetesnek tartja az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti szorosabb koordinációt és együttműködést az emberi jogok terén;

165. üdvözlö, hogy emberi jogi párbeszéd indult minden egyes belső-ázsiai állammal, azaz Tádzsikisztánnal, Kazahsztánnal, Kirgizisztánnal, Türkmenisztánnal és Üzbegisztánnal, és mindegyik állam esetében második párbeszédre került sor 2009 novemberéig; üdvözlö továbbá, hogy 2008 októberében sor került az első emberi jogi párbeszédre szóló EU-üzbég civil társadalmi szemináriumra; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU-Kína emberi jogi párbeszéd egyes kínai emberi jogi visszaélések kapcsán továbbra sem hoztak semmilyen előrelépést; rámutat arra, hogy a kínai hatóságok által a helyes irányba tett néhány lépés ellenére (munkaügyi reform, a Legfelső Népi Bíróság felülvizsgálja a halálbüntetéseket) az emberi jogi helyzet tovább romlik, valamint azt egyre szélesebb körű társadalmi nyugtalanság, az emberi jogi jogvédők, ügvédek, bloggerek és társadalmi aktivisták szorosabb ellenőrzése és elnyomása, továbbá a tibetiek kirekesztésére és kulturális identitásuk háttérbe szorítására irányuló célzott politikák jellemzik; mélyszéles aggodalmának ad hangot a kínai-tibeti párbeszéd megkezdése miatt; mélyszéles aggodalmát fejezi ki a kínai ujjur népesség emberi jogi helyzetének romlása miatt, elítéli régóta tartó kelet-türkisztáni elnyomásukat, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kínai hatóságok nem tartják be a Kínai Népköztársaság alkotmányában foglalt szabadságok, többek között a véleménynyilvánítás, a tüntetés, a gyülekezés szabadsága, a vallásszabadság és az egyéni szabadság biztosítékait; elmarasztalja továbbá a Kínai Népköztársaság részéről a lakosság áttelepítését célzó politikákat is, ami az ujjur népesség kulturális kötelekeinek fellazítására és egységük megbontására irányul; csalódottságának ad hangot amiatt, hogy az EU-Oroszország emberi jogi párbeszéd eleddig nem jártak kézzelfogható eredménnyel; üdvözlö, hogy 2009-ben emberi jogi párbeszéd indult Indonéziával, és sor került a párbeszéd első találkozóira Grúziával és Örményországgal is; úgy gondolja, hogy bár örvendetes, hogy az ilyen emberi jogi párbeszéd középpontba helyezik az emberi jogi kérdéseket az EU külkapcsolataiban, nem engedhető meg, hogy öncélúvá váljanak, és annak biztosítására kell helyezniük a hangsúlyt, hogy a párbeszéd során felvetett és megvitatott kérdésekkel kapcsolatban nyomon követési intézkedésre kerüljön sor; sajnálja, hogy az Indiával folytatott emberi jogi párbeszéd nem hozott eredményt, és csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy a kasztrendszeren alapuló megkülönböztetés problémáját nem vitatták meg a legutóbbi emberi jogi párbeszéd során;

166. felhív arra, hogy a nem uniós országokkal folytatott minden uniós emberi jogi párbeszédet megelőzően az EU-tagállamok, az Európai Bizottság és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége között mélyrehatóbb koordináció valósuljon meg; rámutat arra, hogy az EU-nak tudnia kell kezelni az Unión belüli emberi jogi visszaéléseket, ha az emberi jogok tekintetében világviszonylatban irányadó szerepet kíván betölteni;

167. üdvözlö, hogy 2009 júniusában megrendezték az első EU-Fehéroroszország emberi jogi párbeszédet, ám fájjalja, hogy az egyesülés, a gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó állandó korlátozások, valamint az emberi jogi jogvédők és újságírók elnyomása miatt továbbra is sajnálatos az ország emberi jogi helyzete;

2010. december 16., csütörtök

168. üdvözlöi a mexikói kormány által a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatban tett erőfeszítéseket és a katonai perrendtartás reformját célzó törvénytervezet Kongresszus elé terjesztését; hangsúlyozza, hogy az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerséget az emberi jogok és a demokrácia megszilárdítására szolgáló lehetőségnek kell tekinteni;

169. megállapítja, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (Észak-Korea) parlamentje 2009 áprilisában felülvizsgálta az ország alkotmányát annak érdekében, hogy többek között olyan rendelkezést illesszen bele, miszerint Észak-Korea „tisztelőben tartja és védi az emberi jogokat”; sürgeti az észak-koreai hatóságokat, hogy tegyenek konkrét és kézzel fogható lépéseket az emberi jogi helyzet javítása érdekében, ezzel kapcsolatban felhívja a hatóságokat annak lehetővé tételére, hogy független nemzetközi szakértők ellenőrizzenek minden típusú fogva tartási létesítményt, valamint engedélyezzék, hogy ENSZ-különmegbízottak látogassanak az országba; hangsúlyozza, hogy az ország emberi jogi helyzetének értékelésekor nem csupán az alkotmány rendelkezéseit, hanem mindenekelőtt a konkrét intézkedések alkalmazását kell figyelembe venni; felszólítja az észak-koreai hatóságokat, hogy oldják fel a nemzetközi személyzetre vonatkozó korlátozásokat annak érdekében, hogy az ellenőrizni tudja a segélyek elosztását, valamint biztosítsa, hogy a nemzetközi segélyek eljuttanak a rászorulókhhoz; sürgeti Észak-Korea vezetését, hogy konstruktívan vegyen részt az EU-val folytatott emberi jogi párbeszédben;

170. továbbra is aggasztja, hogy 2004-ben félbeszakadt az Iránnal folytatott emberi jogi párbeszéd, mivel Irán nem volt hajlandó együttműködni, valamint úgy gondolja, hogy itt az ideje annak, hogy a nemzetközi közösség fellépjen az iráni civil társadalom védelmében az ország demokratikus fejlődésének eme döntő fontosságú pillanatában; felhívja az iráni hatóságokat, hogy kezdjék újra a párbeszédet azzal a céllal, hogy támogassanak minden olyan civil társadalmi érdekelteket, aki elkötelezett a demokrácia iránt, valamint békés és erőszakmentes eszközökkel szilárdítsák meg a meglévő eljárásokat, amelyek előmozdíthatják a demokratikus, intézményi és alkotmányos reformokat, biztosíthatják a reformok tartósságát, valamint állandósíthatják az összes iráni emberi jogi jogvédő és civil társadalmi képviselő bevonását a döntéshozatali folyamatokba, ezáltal megerősítve az általános politikai eszmecsereben általuk betöltött szerepet; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és szilárdítsák meg ezeket az eljárásokat; mélyszégyen aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy 2008-ban és 2009-ben rosszabbodott Iránban az emberi jogi helyzet, és továbbra is korlátozzák a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát; ezzel kapcsolatban mélyszégyen aggodalmának ad hangot az újságírók, írók, tudósok, a nők jogaival foglalkozó és az emberi jogi jogvédők elnyomása miatt; továbbra is aggasztja az iráni etnikai és vallási kisebbségek elnyomása;

171. megjegyzi, hogy Kambodzsában aggasztó önkényuralmi tendencia figyelhető meg, amit az is alátámaszt, hogy az emberi jogi visszaélések régóta büntetlenül maradnak, valamint hogy szűkül az ellenzéki pártokhoz tartozók és egyéb politikai aktivisták politikai tere és csökken a véleménynyilvánítás szabadsága; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a Kambodzsáról szóló, 1991. évi párizsi megállapodás újbóli érvényesítése érdekében;

Gazdasági, szociális és kulturális jogok

172. elismeri, hogy a gazdasági, szociális és kulturális jogoknak a polgári és politikai jogokkal azonos jelentőséget kell tulajdonítani, szem előtt tartva valamennyi emberi jog egyetemességét, szétválaszthatatlanságát, egymástól való függését és egymáshoz való kapcsolódását, amint azt az emberi jogokról szóló, 1993-as bécsi világkonferencia megerősítette; sürgeti a világ országait, hogy csatlakozzanak a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egységokmányának fakultatív jegyzőkönyvéhez (OP-ICESCR), amelyet 2009. szeptember 24-én nyitottak meg aláírásra;

173. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok kiterjednek többek között az élelemhez, a vízhez és a higiéniahoz, az oktatáshoz, a megfelelő lakhatáshoz, a földhöz, a tisztességes munkához és a szociális biztonsághoz való jogra is; e jogokat – mint a természeti erőforrásokhoz fenntartható alapon való méltányos hozzáférést – a jövő nemzedékeinek is biztosítani kell; elismeri, hogy az e jogok be nem tartásával járó esetek többsége mögött legfontosabb tényezőként a szegénység és a felelősségteljes kormányzás hiánya húzódik meg; kéri, hogy mivel a világ jóval elmarad a 2015-re kitűzött céloktól, az EU nagyobb erőfeszítést fordítson a millenniumi fejlesztési célok (MFC) elérésére; ezzel összefüggésben újolag megismétli, hogy az emberi jogokon alapuló politikák végrehajtása fontos a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához;

174. elismeri a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet felügyeleti rendszerének jelentőségét a kereskedelem, a foglalkoztatás, a statisztikai rendszerek, a szociális védelmi és foglalkoztatási politika, valamint a munkahelyi biztonság és egészségügy területére vonatkozó jogok védelme szempontjából;

175. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok biztosítsák azt, hogy a nemzeti vagy az európai jog hatálya alá tartozó vállalkozások ne mentesüljenek az emberi jogok, illetve azon egészségügyi és környezetvédelmi normák tisztelőben tartása alól, amelyek akkor hárulnak rájuk, amikor egy nem uniós országban, nevezetesen fejlődő országban telepednek le vagy végzik tevékenységüket;

2010. december 16., csütörtök

176. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljesítsék hivatalos fejlesztési támogatási (ODA) kötelezettségvállalásaikat a fejlődő országokkal szemben a világszintű gazdasági és pénzügyi válság leküzdése, valamint ekképpen a válság által a világ emberi jogi helyzetére gyakorolt kedvezőtlen hatások csökkentése érdekében; üdvözlí, hogy 2009. február 20-án sor került az Emberi Jogi Tanács 10. rendkívüli ülésére, amely „A globális gazdasági és pénzügyi válságok hatása az emberi jogok egyetemes megvalósítására és tényleges gyakorlására” címet viselte; felhívja az EU-tagállamokat, hogy a válság közepette tartsák fenn a nem uniós országokkal folytatott együttműködést az emberi jogok terén, és kitarat amellett, hogy a források hiánya soha nem hozható fel indokként az emberi jogok megsértésére;

A Bizottság külső támogatási programjai, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)

177. üdvözlí, hogy a Parlament prioritásait figyelembe vették az EIDHR 2008. és 2009. évi programozási dokumentumaiban;

178. támogatja az EIDHR azon eredményeit, amelyek főként helyi és nemzetközi civil társadalmi szervezetek civil társadalmi projektjei (a hozzájárulások 90 %-a), valamint az e téren tevékenykedő regionális és nemzetközi szervezetek, így az Európa Tanács, az EBESZ és az ENSZ Emberi Jogi Főbiztossága révén (a hozzájárulások 10 %-a) valósulnak meg;

179. megállapítja, hogy 2008–2009-ben az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos projektekre biztosított források összege meghaladta a 235 millió eurót, 900 projekt finanszírozását téve lehetővé mintegy 100 országban, és hogy különösen sok projektet finanszíroztak az európai szomszédságpolitika tevékenységi körébe tartozó országokban, míg a legmagasabb összeggel az AKCS-országokat finanszírozták; aggodalommal szemléli, hogy egyensúlyhiány áll fenn a választási megfigyeléstől eltérő demokráciatámogatási projektek kárára; úgy gondolja, hogy az EIDHR-finanszírozást lényegesen növelni kell annak érdekében, hogy megfelelő finanszírozást biztosítson az Európai Demokrácia Alapítvány számára az emberi jogokhoz fűződő kapacitásépítés támogatása és a demokrácia előmozdítása céljából azon társadalmakban, ahol erre a leginkább szükség van;

180. hangsúlyozza, hogy az EIDHR egyik fő erőssége abban rejlik, hogy nem függ a fogadó ország kormányának hozzájárulásától, ezért érzékeny politikai kérdésekre és innovatív megközelítésekre összpontosíthat, és közvetlen együttműködést folytathat a helyi civil társadalmi szervezetekkel, amelyeknek meg kell őrizniük a közhatóságoktól való függetlenségüket;

181. hangsúlyozza, hogy az EIDHR-t az emberi jogokat érintő fenyegetésekre való válaszként és az emberi jogi jogvédőknek és az emberi jogi visszaélések áldozatainak nyújtott további támogatásként kell alkalmazni; támogatja az EIDHR által finanszírozott tizenegy szervezetből álló hálózatot, amely az emberi jogok védelmezőinek megvédésére és a veszélyhelyzetekben való gyors reagálásra összpontosít; egyedi stratégiák kidolgozására ösztönöz, amelyek igazodnak az emberi jogi jogvédők különböző csoportjainak igényeihez, ideértve a leszbikusok, meleg, biszexuálisok és transzneműek jogait védőket, valamint az emberi jogok és a humanitárius jog megsértésének vizsgálatához kapcsolódó személyeket;

182. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az összhangot az Unió politikai prioritásai, partnerségi és együttműködési megállapodásai és az általa támogatott projektek és programok között, különösen a nem uniós országokkal kapcsolatos kétoldalú programozással összefüggésben;

183. tekintettel az afrikai kontinens még mindig aggasztó emberi jogi helyzetére, valamint meggyőződve arról, hogy az afrikai államok az emberek és népek jogainak afrikai alapokmánya (más néven Banjul Charta) elfogadásával jelentős lépéseket tettek a jogállamiságnak az egész földrészen történő előmozdítása érdekében, és mivel ennél fogva az Európai Parlament vizsgálja egy ad hoc költségvetési tétel létrehozásának lehetőségét az emberek és népek jogaival foglalkozó afrikai bíróság munkájának támogatására;

184. felhívja a Bizottság személyzetét, hogy Brüsszelben rendszeresen szervezzen találkozót a civil társadalom képviselőivel annak érdekében, hogy elősegítse az azon partnerekkel való párbeszédet, akik a helyszínen hajtják végre projekteket;

185. üdvözlí az emberi jogok tárgykörére vonatkozó finanszírozás széles földrajzi lefedettségét, valamint hogy a nemzeti és regionális szintű politika végrehajtását az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokban az Európai Fejlesztési Alap, Latin-Amerikában, Ázsiában és Dél-Afrikában a fejlesztési együttműködési eszköz, illetve a szomszédos régiókban az európai szomszédsági és partnerségi eszköz, továbbá az EIDHR, az IfS, a DCI és az ICI Plus támogatja;

2010. december 16., csütörtök

Választási támogatás és választásmegfigyelés

186. elégedettséggel veszi tudomásul, hogy az EU növekvő mértékben használja a választási támogatást és a választásmegfigyelést a demokrácia előmozdítására nem uniós országokban, ezáltal erősítve az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a jogállamiság tiszteletben tartását, és azt, hogy e missziók minőségét és függetlenségét széles körben elismerik;

187. felhívja a főképviselőt/alelnököt, hogy kövesse nyomon az EU választási megfigyelő misszióinak zárójelentéseiben szereplő ajánlások végrehajtását, szükség esetén biztosítsa a nyomon követő segítségnyújtást, és rendszeresen tegyen jelentést az EP-nek;

188. megismétli felhívásait, hogy a választási folyamatot – beleértve a választás előtti és utáni fázisokat egyaránt – építsék be az érintett nem uniós országokkal folytatott politikai párbeszéd különböző szintjeibe, és adott esetben ezt konkrét intézkedések kísérjék az uniós politikák következetességének biztosítása, valamint az emberi jogok és a demokrácia kulcsszerepének megerősítése érdekében;

189. fokozott óvatosságra hív fel az olyan országok kiválasztására vonatkozó kritériumok tekintetében, amelyek segítséget kapnak a választások lebonyolításához, illetve ahol megfigyelők vesznek részt a választásokon, továbbá a módszer és a nemzetközi szinten – különösen a misszió függetlenségével és hatékonyságával kapcsolatban – meghatározott szabályok betartására vonatkozó kritériumok tekintetében;

190. örvendetesnek tartja, hogy az e jelentésben foglalt 18 hónapos időszakra további összesen 50 millió euró összegű finanszírozást biztosítottak;

Az Európai Parlament emberi jogi fellépéseinek felhasználása

191. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy jól használják fel a Parlament állásfoglalásait és egyéb közleményeit – különös tekintettel a sürgősségi állásfoglalásokra –, kellő mértékben kitérve az azokban kifejtett aggodalmakra és óhajokra;

192. újól megismétli, hogy ismertebbé kell tenni a nyilvánosság számára az EP által a gondolat szabadságáért minden évben odaítélt Szaharov-díjat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem követik kellőképpen nyomon a jelöltek és a díjazottak jólétét, sem a hazájukban fennálló helyzetet; egyúttal felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hívja fel a nyilvánosság figyelmét e díjra, többek között azáltal, hogy azt belefoglalja az emberi jogokról szóló éves jelentésbe; továbbá felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tartsa a kapcsolatot a Szaharov-díj jelöltjeivel és díjazottaival a folyamatos párbeszéd és hazájuk emberi jogi helyzetének figyelemmel kísérése, valamint a mindenkori üldözöttek védelmének biztosítása érdekében;

193. emlékezteti a Parlament küldöttségeit, hogy az emberi jogokról folytatott vitákat rendszeresen tűzzék a parlamentközi küldöttségek napirendjére, a küldöttségi látogatások során olyan projekteket és létesítményeket keressenek fel, amelyek előmozdítják az emberi jogok tiszteletben tartását, továbbá szerveznek találkozót emberi jogi jogvédőkkel, és megfelelő esetben biztosítsanak számukra nemzetközi láthatóságot és védelmet;

194. üdvözli a Szaharov-díjasok Hálózatának létrehozását; szorgalmazza, hogy haladéktalanul biztosítsák a szükséges erőforrásokat a hálózat céljainak elérésére, valamint a Szaharov-díjasok közötti kommunikáció megkönnyítésére azáltal, hogy a díjazottak különleges jogállásban részesülnek, amelynek révén könnyített beléptetési eljárások útján léphetnek be a Parlament helyiségeibe;

*

* *

195. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint az ebben az állásfoglalásban említett országok és területek kormányainak.

2010. december 16., csütörtök

Az Afganisztánra vonatkozó új stratégia

P7_TA(2010)0490

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az új afganisztáni stratégiáról (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánnal kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen az Afganisztán stabilizálásáról szóló, 2008. július 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Afganisztánban felhasznált uniós források költségvetési ellenőrzéséről szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾, és az afganisztáni nők jogairól szóló, 2009. április 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Unió és Afganisztán 2005. november 16-án aláírt közös politikai nyilatkozatára, amely az Afganisztánra vonatkozó közös prioritásokon alapszik, mint például a szilárd és elszámoltatható intézmények létrehozása, biztonságpolitikai és igazságügyi ágazati reformok, kábítószer-ellenes harc, fejlesztés és újjáépítés,
- tekintettel az Afganisztánnal kötött 2006-os együttműködési megállapodásra, amely kijelölte az afgán kormány három fő működési területét a következő öt évre, amelyek a következők: biztonság, kormányzás, jogállamiság és emberi jogok; valamint gazdasági és társadalmi fejlesztés, továbbá a kábítószeripar megszüntetése,
- tekintettel az Afganisztánról 2010 januárjában Londonban rendezett konferenciára, amelyen a nemzetközi közösség megerősítette támogatását Afganisztán iránt, és amely lefektette az afgán válság „nem katonai” megoldását magában foglaló stratégia nemzetközi konszenzusának alapjait, valamint megállapította, hogy a biztonsági feladatok átruházása az afgán erőkre 2011-ben veszi kezdetét, és 2014-re nagy részben lezárul,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács 1890/2009 sz. határozatára, amely 2009. október 13-án túl tizenkét hónappal meghosszabbítja az Afganisztánban állomásozó Nemzetközi Biztonsági Támogató Erőknek (ISAF) az ENSZ alapokmány VII. fejezete szerinti, az 1386/2001 és az 1510/2003 sz. határozatban lefektetett felhatalmazását, és amely felszólítja az ISAF-ban résztvevő ENSZ-tagállamokat, hogy „tegyenek meg minden szükséges intézkedést az ISAF megbízatásának teljesítése érdekében”,
- tekintettel a kilátásba helyezett „Béke és reintegráció pénzügyi alapra”, amely számára a londoni konferencia résztvevői kezdeti 140 millió USD összegű felajánlást tettek, és amelynek célja a tálibok és más felkelők integrációja,
- tekintettel Afganisztán 2010 júniusának elején Kabulban tartott nemzeti konzultatív béketárgyalására („peace jirga”), amely nemzeti konszenzust kívánt elérni az ellenfelekkel való kibékülés ügyében,
- tekintettel a 2010. július 20-án megrendezésre került kabuli konferenciára, amelyen kiértékeltek a londoni konferencián hozott határozatok végrehajtása terén elért haladást, és amelyen lehetőséget nyújtottak az afgán kormány számára, hogy megmutassa vezető szerepét és felelősségét a folyamatban, együttműködve a nemzetközi közösséggel, a következő kérdésekben: a biztonsági helyzet megerősítése, az afgán biztonsági erők képességeinek javítása, a helyes kormányzás és a jogállamiság fokozása, valamint hogy jelölje az előtte álló utat a következő kérdésekben: a kábítószer-előállítás és –kereskedelem elleni küzdelem, a korrupció elleni harc, béke és biztonság, gazdasági és társadalmi fejlődés, emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség javítása; tekintettel a kabuli konferencia eredményeire, mely szerint 2014 végéig a katonai műveletek irányítását valamennyi tartományban át kell adni az afgán erőknek,

⁽¹⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 11. o.

⁽²⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 87. o.

⁽³⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 57. o.

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel a 2010. augusztus 17-i elnöki rendeletre, amely négy hónapos határidőt szabott az Afganisztánban jelenlévő biztonsági magánvállalatok felosztatására, kivéve a külföldi képviselők, vállalkozások és civil szervezetek által használt épületegyüttesek területén működő biztonsági magánvállalatokat,
- tekintettel az Afganisztánban 2009 augusztusában tartott elnöki választásokra, az Unió választási megfigyelő missziójának 2009 decemberében közzétett bíráló hangú végleges jelentésére, és a 2010 szeptember 18-án tartott parlamenti választásokra,
- tekintettel a Tanács összes vonatkozó következtetéseire, különösen az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2009. október 27-i következtetéseire, valamint a Tanács afganisztáni és pakisztáni fokozott szerepvállalásról szóló akciótervére, valamint a Külügyek Tanácsának 2010. március 22-i következtetéseire,
- tekintettel a két tisztséget viselő EU különleges ügyek képviselőjének/EU afganisztáni küldöttsége vezetőjének 2010. április 1-jei kinevezésére, valamint tekintettel a Vygaudas Usackas különleges képviselő megbízatásának 2011. augusztus 31-éig történő meghosszabbítására vonatkozó 2010. augusztus 11-i tanácsi határozatra,
- tekintettel a Tanács 2010. május 18-i határozatára, amely három évvel meghosszabbította az Európai Unió afganisztáni rendőri misszióját (EUPOL Afghanistan), 2010. május 31-től 2013. május 31-ig,
- tekintettel a 2007–2013-ra szóló országstratégiai dokumentumra, amely részletezi a Bizottság afganisztáni szerepvállalását 2013-ig,
- tekintettel az Európai Uniónak a 2010-es költségvetési évre vonatkozó általános költségvetésére,
- tekintettel az ENSZ 2009. évi humán fejlődési jelentésére, amely Afganisztánt 182 ország közül a 181. helyre sorolja,
- tekintettel az Afganisztán által készített, 2007–2008. évi nemzeti kockázatok és sebezhető pontok elemzésre, és azon becslésre, hogy a szegénység megszüntetése Afganisztánban, a szegénységi küszöb alatt élők mindegyikének felemelése révén, nagyjából 570 millió dollár költséggel járna,
- tekintettel az Afgán Segélyeket Koordináló Ügynökség (ACBAR) 2008. márciusi, az afganisztáni segélyezés hatékonyságáról szóló „Falling Short – Aid Effectiveness in Afghanistan” című jelentésére, amely rámutat a segélyeknek végül a szerződő cégek zsebébe haszonként áramló hatalmas összegeire (szerződésenként akár 50 %), a beszerzési és pályázati folyamatok rendkívül kismértékű átláthatóságára, valamint a külföldön élő szakértők fizetéseinek és juttatásainak magas költségeire,
- tekintettel az ENSZ afganisztáni segítségnyújtó missziójának (UNAMA) a civilek fegyveres konfliktusokban történő védelméről szóló 2010. augusztusi jelentésére,
- tekintettel a „Peace Dividend Trust” non-profit szervezet ajánlásaira, köztük az „afgánok előnyben” politika javaslatára, amely a javak és szolgáltatások helyi, afgán beszerzését támogatja azok importálásával szemben, azzal a céllal, hogy elsősorban és legfőképp afgánok számára hozzon hasznot;
- tekintettel a NATO/ISAF afganisztáni felkelés-ellenes stratégiájára és annak megvalósítására David Petraeus tábornok parancsnoksága alatt, valamint a stratégia Obama elnök által 2010 decemberére meghirdetett felülvizsgálatára,
- tekintettel az Egyesült Államok kongresszusának „Hadúr Rt.: zsarolás és korrupció az amerikai ellátási lánc mentén Afganisztánban” című munkadokumentumára (az Egyesült Államok képviselőházának kormányreformokkal foglalkozó vizsgálóbizottsága, 2010. június),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának (UNODC) tanulmányaira, különösen a 2009. októberi, „Függőség, bűnözés és lázadás – az afganisztáni ópium mint nemzetközi veszélyforrás” című jelentésére, és a 2010. évi kábítószer-világjelentésére,

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0333/2010),
- A. mivel a nemzetközi közösség ismételten megerősítette, hogy támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó, az összes afgán állampolgár biztonságát, jólétét és emberi jogait védelmező határozatait; mivel azonban a nemzetközi közösség hallgatólagosan elismerte, hogy kilenc évig tartó háborúskodás és nemzetközi erőfeszítés sem tudta felszámolni a tálib felkelést, és nem tudott békét és stabilitást hozni az ország számára; és mivel új felkelés-ellenes stratégiát vezettek be és körülbelül 45 000 fős csapat-erősítést küldtek,
- B. mivel Afganisztánban nincs nyilvánvaló kilátás a helyzet megoldására: a helyszínen lévő nemzetközi erők koalíciója nem képes legyőzni a tálibokat és a többi felkelőt, a felkelők mozgalma és a tálibok pedig nem képesek legyőzni ezeket a katonai erőket;
- C. mivel Stanley McChrystal tábornok 2009-ben kijelentette, hogy nem lát az al-Káida nagyarányú afganisztáni jelenlétére utaló jeleket, és magas rangú amerikai tisztviselők is megerősítik, hogy az al-Káida jelenleg alig van jelen Afganisztánban,
- D. mivel a biztonsági helyzet és az életkörülmények tovább romlottak, és a koalíció jelenlétét már nem támogatja a közvélemény, mint korábban tette, és mivel a koalícióra egyre inkább megszálló hatalomként tekintenek; mivel új, szélesebb partnerségre van szükség az afgán néppel, és a képviselő nélküli csoportokat és a civil társadalmat be kell vonni a békére és megegyezésre irányuló erőfeszítéseikbe,
- E. mivel az EU egyike a fő támogató szervezeteknek a fejlesztési támogatások és a humanitárius segítségnyújtás területén Afganisztánban; mivel elkötelezett partner az újjáépítési és stabilizációs törekvésekben,
- F. mivel az Afganisztánnal kötött 2006-os együttműködési megállapodás keretében és a kabuli konferencián az adományozók megegyeztek abban, hogy segélyük egyre növekvő részét (akár 50 %-ig) az afgán kormány központi költségvetésén keresztül folyósítják, vagy közvetlen módon, vagy vagyonkezelő alapok révén, amennyiben ez lehetséges, mivel azonban a jelenleg csupán a fejlesztési támogatások 20 %-át folyósítják az állami költségvetésén keresztül,
- G. mivel a megfelelő koordináció hiánya aláássa az EU Afganisztánba irányuló segélyeinek hatékonyságát,
- H. mivel 2002 és 2009 között több mint 40 milliárd dollárnyi nemzetközi segély áramlott Afganisztánba; mivel ez alatt az időszak alatt nőtt az iskolába járó gyermekek száma, mivel azonban – az UNICEF becslései szerint – az öt év alatti afgán gyermekek 59 %-a még mindig nem jut elegendő ételhez, és ötmillió gyermek nem járhat iskolába,
- I. mivel a nők helyzete az országban továbbra is komoly aggodalomra ad okot, mivel az ENSZ jelentései szerint a gyermekágyi halálozás aránya Afganisztánban a világon a második legmagasabb, évente közel 25 000 halálesettel, és mivel a 15 év fölötti nők csupán 12,6 %-a tud írni és olvasni, és a lánygyermekek 57 %-át a 16 éves törvényes korhatár előtt kiházasítják; mivel továbbra is elterjedt a nők elleni erőszak; mivel a diszkriminatív síta családjogi törvény továbbra is érvényben van és egyebek mellett kriminalizálja azokat a nőket, akik megtagadják a közösülést a férjükkel, és megtiltja számukra, hogy kilépjenek a házból a férjük beleegyezése nélkül,
- J. mivel Afganisztán számos, a nők és a gyermekek jogait védő nemzetközi egyezmény – köztük a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979-es ENSZ-egyezmény és a gyermekek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezmény – részes fele, és mivel az afganisztáni alkotmány 22. cikke kimondja, hogy „Afganisztán állampolgárainak, férfiaknak és nőknek, egyenlő jogaik és kötelességeik vannak a törvény előtt”; mivel az afgán családtörvényt jelenleg felülvizsgálják, hogy összhangba hozzák az alkotmánnyal,

2010. december 16., csütörtök

- K. mivel 2010 júliusában az amerikai kongresszus felülvizsgálatot rendelt el több milliárd dollár múltbeli afganisztáni segély felhasználásával kapcsolatban, és megközelítőleg 4 milliárd dollárral csökkentette az Afganisztán kormányának folyósított segély összegét,
- L. mivel Omar Záhílvál afgán pénzügyminiszter bírálta először is a NATO/ISAF szerződési gyakorlatát, amiért az nem szolgálja az afgán gazdaságot, másodsorban azt, hogy az ISAF egyoldalúan értelmezi az ISAF és az afgán kormány közötti megállapodás adómentességi kitételeit, és mivel a miniszter a külföldi vállalkozókat okolta az ISAF által finanszírozott közel 4 milliárd dollár összértékű szerződések nagy részének megszerzéséért, amely a beszámolók szerint folyamatos pénzáramlással járt az országból; mivel az afgán kormány nemzetközi vizsgálatot sürget,
- M. mivel nyilvánvalóvá vált, hogy Afganisztánban nem lehetséges katonai megoldás, és mivel az Egyesült Államok kijelentette, hogy 2011 nyarán megkezdí csapatai kivonását Afganisztánból és más országok vagy már megtették, vagy tervezik a kivonulást, mások pedig továbbra sem jelezték kivonulási szándékukat; mivel ugyanakkor a hadsereg kivonása egy fokozatos és összehangolt folyamat kell hogy legyen, egy olyan politikai terv részeként, amely biztosítja a hatáskörök zavartalan átadását az afgán biztonsági erőknek,
- N. mivel a „kabuli konferencia” előírja, hogy 2011 októberére az afgán nemzeti hadsereg állományának el kell érnie a 171 600 főt, az afgán nemzeti rendőrségnek pedig a 134 000 főt, a nemzetközi közösség által biztosított szükséges pénzügyi és technikai támogatással,
- O. mivel az EUPOL afganisztáni missziójának fő célja a nemzetközi követelményeknek megfelelő afgán rendőrségi rendszer felállítása,
- P. mivel Afganisztán nem csak a világ ópiumtermelésének fő forrása, és az Unió és Oroszország heroinpiaacának fő ellátója, hanem az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának egy nemrégiben közzétett jelentése szerint egyben a világ egyik vezető kannabisztermelő országa is, mivel ugyanakkor az országban az ópiumtermelés az elmúlt két év során 23 %-kal csökkent, a 2007-es csúcshoz képest pedig egy harmadával; mivel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala megállapította, hogy világos összefüggés van az ópiumtermelés és a felkelők által irányított területek között, és hogy Afganisztán azon részein, ahol a kormány jobban be tudja tartatni a törvényeket, a gazdák közel kétharmada állította, hogy a tiltás miatt nem termel ópiumot; mivel délkeleten, ahová a hatóságok keze kevésbé ér el, a gazdák alig 40 %-a állította, hogy a tiltás miatt nem termeszt mákot;
- Q. mivel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának egy nemrégiben közzétett jelentése szerint az elmúlt évek során jelentősen nőtt a kábítószerfüggők száma az afgán állampolgárok körében, és ez a tendencia az ország jövőjét érintően komoly társadalmi problémákkal fog járni,
- R. mivel az Unió az újjáépítés kezdetétől fogva aktív szerepet játszott a kábítószer-ellenes intézkedések támogatásában, eddig azonban a kábítószeripar gazdaságra, politikai rendszerre, állami intézményekre és társadalomra gyakorolt széleskörű hatásának visszaszorítását célzó uniós erőfeszítések nem értek el jelentős eredményt,
- S. mivel egyes afganisztáni mákültségvények megsemmisítésére kémiai gyomirtókat használtak, és mivel ez a gyakorlat komoly károkat okoz az embereknek és a környezetnek a termőföld és a víz szennyezése miatt, mivel ugyanakkor jelenleg egyetértés van abban, hogy a represszív intézkedéseknek a kábítószerkereskedelemre és a heroint előállító laboratóriumokra kell összpontosulniuk, nem pedig a gazdákra; mivel jelenleg a fő erőfeszítést arra összpontosítják, hogy alternatív megélhetést nyújtsanak a gazdáknak,
- T. mivel Afganisztán figyelemreméltó természeti erőforrásokkal rendelkezik, beleértve olyan gazdag ásványkincseket, mint a kőolaj és a földgáz, melyek értéke a becslések szerint három billió dollár, és mivel az afgán kormány ezen erőforrásokra támaszkodva szeretné élénkíteni a gazdasági fejlődést, miután helyreállt az országban a béke és a biztonság,

2010. december 16., csütörtök

Új uniós stratégia

1. tudatában van annak, hogy számos tényező nehezíti az előrelépést Afganisztánban, de négy fő területre kívánja korlátozni a jelentést, amelyeken a nagyobb erőfeszítés javulást eredményezhet: nemzetközi segélyek és koordináció; a békefolyamat következményei; a rendőrségi képzés hatásai; és az ópiumtermesztés megszüntetése alternatívák felkínálása révén;
2. kifejezi támogatását a felkelés elleni stratégia új koncepciója mellett, mely a helyi lakosság védelmére és a biztonságossá tett területek újjáépítésére összpontosít, valamint támogatja az EU Afganisztánnal és Pakisztánnal kapcsolatos cselekvési tervét;
3. ezért úgy véli, hogy az Unió afganisztáni stratégiájának két előfeltételből kell kiindulnia: az egyik annak elismerése, hogy Afganisztán biztonsági és társadalmi-gazdasági mutatói a kis híján egy évtizede tartó nemzetközi szerepvállalás és beruházások ellenére folyamatosan romlanak; másik szükséges feltétel pedig annak további ösztönzése, hogy a nemzetközi közösség hozzáállása megváltozzon – mivel a múltban, különösen a felkelés-ellenes stratégia előtt, túlságosan sokszor az afgán fél közreműködése nélkül készített terveket és hozott döntéseket – és jövőbeli tervei és döntései az afgán féllel való szoros együttműködés mellett születessenek; megállapítja, hogy a londoni és a kabuli konferencia fontos lépést jelentett ebben az irányban;
4. üdvözli és támogatja a Tanács 2009. októberi következtetéseit az „EU fellépésének Afganisztánban és Pakisztánban történő megerősítése” címmel, melyek egy koherensebb és összehangoltabb Uniós megközelítést körvonalaznak a régióval kapcsolatban és kiemelik a regionális együttműködés és a polgároknak szentelt nagyobb figyelem fontosságát az Afganisztánnal kapcsolatos politika során,
5. hangsúlyozza, hogy az afgán krízis hosszú távú megoldásának az afgán polgároknak a belső biztonságához, a civilek védelméhez és a gazdasági és társadalmi fejlődéshez fűződő érdekeiből kell kiindulnia és magában kell foglalnia olyan konkrét intézkedéseket, melyek célja a szegénység, alulfejlettség és a nőkkal szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetése, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának fokozása, a megbékélésre irányuló mechanizmusok megerősítése, az ópiumtermelés megszüntetésének biztosítása, az erőteljes államépítés és Afganisztán teljes beépülése a nemzetközi közösségbe, valamint az al-Káida elűzése az országból;
6. üdvözli az kabuli nemzetközi Afganisztán-konferencia eredményeit; hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az afgán kormányok polgárai biztonsága, gazdasági lehetőségei és a kormányzás javítása céljából tett kötelezettségvállalásait, csakúgy, mint a nemzetközi közösségnek az átmeneti folyamat és a közös célkitűzések támogatására irányuló vállalásait;
7. megismétli, hogy az EU-nak és tagállamainak Afganisztánt önálló, erősebb demokratikus intézményekkel bíró állam újjáépítésében kell támogatnia, amely képes biztosítani a nemzeti szuverenitást, a demokratikusan ellenőrizhető hadseregen és rendőrségen alapuló közbiztonságot, a kompetens és független bíróságot, az állam egységét, a területi integritást, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a sajtószabadságot, az oktatásra és az egészségügyre való összpontosítást, a fenntartható gazdasági fejlődést, valamint Afganisztán népének fejlődését és gyarapodását, és minden Afganisztánban élő etnikai és vallási közösség történelmi, vallási, szellemi és kulturális hagyományainak és jogainak tiszteletben tartását, ugyanakkor elismerve a nőkhöz való hozzáállás alapvető megváltozásának szükségességét; felszólít arra, hogy a helyi hatósági fejlesztési projekteknek kapjanak több támogatást azokban a tartományokban, amelyek esetében bizonyítható a jó kormányzás;
8. megjegyzi, hogy a lakosság 80 %-a a vidéki területeken él, miközben az egy főre jutó terület nagysága 1980-tól 2007-ig 0,55 ha-ról 0,25 ha-ra csökkent; kiemeli azt a tényt, hogy Afganisztán továbbra is súlyosan ki van szolgáltatva a kedvezőtlen éghajlati tényezőknek és az élelmiszerárak világpiaci emelkedésének, miközben a taposóaknak széles körű és felelőtlen használata jelentős kockázatot jelent a vidék sikeres fejlődése szempontjából; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy rendkívül fontos az élelmiszerbiztonság megvalósítása érdekében a vidék és a helyi élelmiszertermelés fejlesztésére fordított források növelése;
9. megállapítja, hogy az afgán kormány elkötelezett a szubnacionális kormányzati politikának a következő tizenkét hónap során szakaszosan és pénzügyileg fenntartható módon való megvalósítása mellett, megerősítve a helyi hatóságokat és azok intézményi kapacitásait, és kidolgozva a szubnacionális szabályozási, finanszírozási és költségvetési kereteket;

2010. december 16., csütörtök

10. megállapítja, hogy az újjáépítési folyamatban az afgánok által játszott nagyobb szerepet megnehezítheti a gyenge közigazgatás és közszolgálati kapacitás; ezért azon a meggyőződésen van, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani ezekre a területekre; üdvözli azt az elképzelést, hogy a Bizottság és a tagországok dolgozzanak ki egy különleges, hosszú távú vezérprogramot a közigazgatás megerősítésére, melynek érdekében alakítsanak ki tantervet, segítsék az ingatlanok felépítését vagy használják ki a már meglévőket, kapcsolódjanak az EU közigazgatási intézményeinek hálózatához, valamint lépjenek fel mentorként közszolgálati intézetek mellett egy sor afganisztáni nagyvárosban, pl. Kabulban, Herátban és Mazari Sarifban;

11. emlékeztet rá, hogy a fejlesztési erőfeszítéseknek elsősorban az afgán kormányzati szervezetek képességnövelését kell szolgálniuk, továbbá az afgánokat szorosan be kell vonni mind a elsőbbséget élvező feladatok kiválasztásába, mind a megvalósítás folyamatába annak érdekében, hogy a folyamattal kapcsolatban nemzeti és közösségi szinten is erősödjék az azonosulás és a felelősségtudat; felhívja ezért a figyelmet a civil szervezetek elengedhetetlen szerepére az afgán állampolgárok demokratizálódási és újjáépítési folyamatban való részvételének és a korrupció veszélye elhárításának biztosítása szempontjából;

12. a nők életében a tálib uralom 2001-es megszűnése óta bekövetkezett javulás ellenére továbbra is aggódik az általános afganisztáni emberi jogi helyzet, illetve különösen amiatt, hogy a nők alapvető, politikai, állampolgári és szociális jogai az elmúlt néhány év során romlottak Afganisztánban, és aggodalmát fejezi ki az olyan negatív fejlemények kapcsán, mint az, hogy az afgán börtönlakók többsége elnyomó rokonok elől menekülő nő, valamint a szavazási szabályzatban nemrég bevezetett változás miatt, amely csökkenti a nők számára biztosított parlamenti helyek kvótáját;

13. úgy véli, hogy a nők jogainak garantálása feltétele a közbiztonság javításának és lehetetlen a stabilitás elérése Afganisztánban anélkül, hogy a nők ne élveznék az őket megillető összes jogot a politikai, társadalmi és gazdasági életben; ezért kéri az afgán hatóságokat és a nemzetközi közösség képviselőit, hogy vonják be a nőket a béketárgyalások és a békéltetési/reintegrációs erőfeszítések minden szakaszába, az ENSZ BT 1325. sz. határozatával összhangban; felszólít arra, hogy a nyilvános vagy politikai szerepet vállaló és ezért a fundamentalisták által veszélyeztetett nők számára nyújtsanak különleges védelmet; rámutat, hogy a béketárgyalások előrehaladása semmilyen körülmények között sem járhat a nők utóbbi években megszületett jogainak bármilyen csökkenésével; felszólítja az afgán kormányt, hogy fokozzák a nők jogainak védelmét a meglévő jogszabályok, például a büntető törvénykönyv módosításával, megszüntetve a diszkriminatív gyakorlatokat;

14. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és az EU tagországait, hogy továbbra is tegyék szóvá a nőkkel és gyermekekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés kérdését és az emberi jogokat, az Afganisztánnal való kétoldalú kapcsolatokon keresztül, összhangban az Uniónak az afganisztáni béke- és újjáépítési erőfeszítések segítésére irányuló hosszú távú elkötelezettségével;

15. kéri az Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy növelje az afgán nők és a női nem kormányzati szervezetek helyzetének javítására irányuló politikák, köztük a nők jogait védelmezők számára nyújtott anyagi, politikai és technikai támogatást;

16. megállapítja, hogy a tálib rezsim bukása óta elért javulás ellenére az utóbbi években a vélemény- és sajtószabadság terén romlott a helyzet; megállapítja, hogy fegyveres csoportok és a tálibok támadásokat és fenyegetéseket intéznek az újságírók ellen, hogy azok ne számolhassanak be az irányításuk alatt lévő területekről; fellépésre szólít fel ezen a területen, hogy biztosítsák az újságírók számára hivatásuk gyakorlását, bizonyos biztonsági garanciák mellett;

17. aggodalommal állapítja meg, hogy az Afganisztánban 2010. szeptember 18-án lezajlott parlamenti választásokat, melyeken a részvételi arány az országban tapasztalható biztonsági helyzet ellenére 40 %-os volt, ismét csalás és erőszak árnyékolta be, amelyben a NATO szerint 25-en vesztették életüket; sajnálattal állapítja meg, hogy számos afgán polgárt megakadályoztak abban, hogy gyakorolja a szavazáshoz való alapvető jogát;

18. szabálytalanságokra mutat rá az ország igazságszolgáltatási folyamataiban, melyek nem felelnek meg az igazságszolgáltatás nemzetközi normáinak; sajnálatosnak tartja a 2008-ban végrehajtott 16 halálos ítéletet; felszólítja az EU-t, hogy igyekezzen elérni, hogy moratóriumot vezessenek be a halálbüntetésekre, az ENSZ 2007-es 62/149. sz. határozatával összhangban, a halálbüntetés későbbi eltörlése céljából;

2010. december 16., csütörtök

Nemzetközi segélyek – felhasználás és visszaélések

19. emlékeztet, hogy az Afganisztánnak szánt segély összesített uniós (beleértve az Európai Közösséget és a tagállamokat) költségvetése 2002 és 2010 között körülbelül 8 milliárd eurót tett ki;

20. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Afganisztánban meg kell erősíteni a médiaszabadságot és a civil társadalmat az ország demokratizálódásának elősegítése érdekében; ezenkívül ajánlja az EU 2009-es választási megfigyelő küldöttségének következtetéseit;

21. megjegyzi, hogy a hatalmas külföldi segélyek ellenére az afganisztáni helyzet továbbra is aggasztó, a humanitárius és orvosi segítség nem jut el a lakosság legrászorultabb csoportjaihoz, hogy több afgán veszíti életét a szegénység következtében, mint amennyi fegyveres konfliktusban esik áldozatul, és – megdöbbentő módon – 2002 óta nőtt a gyermekhalandóság, miközben a születéskor várható élettartam és az írástudók aránya számottevően csökkent, és hogy 2004 óta a szegénységi küszöb alatt élő népesség 130 %-kal nőtt;

22. hangsúlyozza a millenniumi célkitűzések megvalósításának fontosságát, és sajnálja, hogy az egyes területeken eddig elért előrehaladás ellenére Afganisztán 2003-ban az UNDP Humán Fejlettségi Indexén a 173. helyről a 181. helyre (182 ország közül) csúszott vissza, és az öt éven aluli gyermekek, valamint az anyák halálozási aránya továbbra is a legmagasabbak között van a világon; úgy véli, hogy e terület specifikus célkitűzései, valamint az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés főként a nők számára nem elhanyagolhatóak, ugyanakkor sürgeti, hogy szenteljének külön figyelmet a bevételi források javítására és a működőképes egészségügyi rendszer kiépítésére;

23. hangsúlyozza, hogy az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) 2010. januári tanulmányából kiderül, hogy a népesség számára a legnagyobb problémát a korrupció jelenti, és a megvesztegetésből származó jövedelem Afganisztán GDP-jének majdnem negyedét (23 %-át) teszi ki;

24. kéri az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az afgán kormánynak, valamint a nemzetközi és nem kormányzati szervezeteknek nyújtott pénzügyi segítség átláthatóságát és az azzal való elszámoltathatóságot a segélyezés következetességének és Afganisztán sikeres újjáépítésének és fejlesztésének biztosítása érdekében;

25. felszólít a humanitárius segélyek földrajzilag kiegyenlítettebb, a szükségletek elemzésén alapuló és a sürgősséget figyelembe vevő elosztására;

26. ugyanakkor megjegyzi, hogy az infrastruktúra, a távközlés és az alapoktatás terén elért fejlődés, amelyre az adományozók és az afgán kormány gyakran eredményként hivatkoznak, csak mérsékeltnek mondható;

27. felhívja a figyelmet az Afganisztánban 2001-től 2009-ig folytatott háború tetemes költségére, amelyet több mint 300 milliárd dollárra becsülnek. Ez az összeg Afganisztán GDP-jének több mint hússzorosra, és a katonai jelenlét előrevetített növelése következtében várhatóan évi 50 milliárd dollár fölé fog növekedni;

28. tudomásul veszi azt az elterjedt nézetet, miszerint az afgán kormány korrupciója a felelős az állampolgároknak nyújtott alapszolgáltatások hiányáért, ugyanakkor megjegyzi, hogy a társadalmi-gazdasági fejlesztésre szánt források nagy részét nemzetközi szervezetek, regionális fejlesztési bankok, nem kormányzati szervezetek, nemzetközi vállalkozások, tanácsadó cégek stb. kezelték, nem pedig a központi kormányzat; sürgeti az afgán kormányt és a nemzetközi közösséget, hogy gyakoroljanak fokozottabb ellenőrzést a korrupció felszámolása és annak biztosítása érdekében, hogy a támogatások eljussanak a címzettekhez;

29. úgy véli, hogy az afganisztáni béketeremtő folyamat középpontjában a korrupció elleni küzdelemnek kell állnia, mivel a megvesztegetések következtében a források nem megfelelő helyre kerülnek, ez a gyakorlat gátolja az alapvető közszolgáltatásokhoz – például az egészségügyi ellátáshoz vagy az oktatáshoz – való hozzáférést, és rendkívüli akadályt gördít az ország társadalmi és gazdasági fejlődése elé; hangsúlyozza továbbá, hogy a korrupció aláássa a közszférába és a kormányba vetett bizalmat és ekképpen rendkívüli fenyegetést jelent a nemzeti stabilitásra nézve; ezért sürgeti az EU-t, hogy fordítson kitüntetett figyelmet a korrupció elleni küzdelemre az országnak való segítségnyújtás során;

2010. december 16., csütörtök

30. megjegyzi, hogy az afgán pénzügyminiszter szerint – akinek állítását független források is megerősítik – az Egyesült Államok 40 milliárd dolláros segélyéből csupán 6 milliárd dollár (vagyis 15 %) jutott el az afgán kormányhoz 2002 és 2009 között, a fennmaradó 34 milliárd dollárnak – amely nemzetközi szervezeteken, regionális fejlesztési bankokon, nem kormányzati szervezeteken, nemzetközi vállalkozásokon stb. keresztül áramlott – a 70–80 %-a sosem jutott el a támogatottakhoz, Afganisztán lakosságához; megjegyzi a kabuli konferencián hozott döntést, mely szerint 2012-től a nemzetközi segélyek 50 %-át – Afganisztán kérésével összhangban – az afgán költségvetésen keresztül kell célba juttatni;
31. úgy véli, hogy a nemzetközi adományozásban részt vevő országok közötti koordináció céljából sürgősen létre kell hozni egy külön koordinációs mechanizmust, és elő kell írni az európai és nemzetközi segélyek részletes értékelését az átláthatóság hiányának és az adományozók elszámoltathatóságára szolgáló mechanizmusok korlátainak felszámolása érdekében;
32. elítéli, hogy a segélyezésre szánt, európai és más nemzetközi forrásból származó pénzek jelentős részének nyoma veszik az ellátási lánc mentén – ami a Kabul Bank körüli közelmúltbeli botrány során drámai módon került felszínre –, és felhívja a figyelmet a négy fő módra, ahogy ez végbemegy: pazarlás, túlzott közvetítői és biztonsági költségek, túlszámlázás és korrupció;
33. megjegyzi azonban, hogy az Unió veszteségét enyhíti az a tény, hogy az uniós segély 50 %-át többoldalú vagyonekezelő alapokon keresztül folyósítja (összehasonlítva az USA 10 %-ával), amely igen nagy hatékonysággal dolgozik (80 % körül);
34. kéri az Uniót, hogy hozzon létre központi adatbázist az Afganisztánba küldött uniós segély költségeiről és hatásairól, és készítsen központi elemzést ezekről, mivel az átfogó, naprakész és átlátható adatok hiánya alássa a segélyezés hatékonyságát;
35. kéri az Afganisztánban zajló humanitárius és fejlesztési tevékenységekben érdekelt összes nagyobb szereplőt (az EU-t és tagállamait és az USA-t, az ENSZ afganisztáni segítségnyújtási misszióját [UNAMA], az ENSZ ügynökségeit, a nagyobb nem kormányzati szervezeteket és a Világbankot), hogy nagymértékben csökkentsék működési költségeiket azáltal, hogy a forrásokat közvetlenül az afgán intézményekkel folytatott tényleges és kiegyensúlyozott együttműködés keretében végrehajtott konkrét projekteknek utalják, és biztosítsák, hogy a segélyek eljussanak a címzettekhez; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a források felhasználásáról az afgán intézményeknek kell dönteniük, és biztosítani kell a megfelelő átláthatóságot és elszámoltathatóságot;
36. hangsúlyozza, hogy az újjáépítést és fejlesztést regionális szempontok szerint kell összehangolni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a határokon átnyúló fejlődést azokban a régiókban, ahol az etnikai-törzsi kapcsolatok gyakorta átnyúlnak az államhatárokon;
37. megjegyzi, hogy elő kell mozdítani a helyi és regionális önkormányzatok nagyobb részvételét, és hangsúlyozza, hogy ezen a szinten az elkötelezettség, a jogállamiság és a demokrácia rendkívül fontos a források megfelelő felhasználásához; kiemeli, hogy a források helyi és regionális szintű elosztásához a központi kormányzat jóváhagyása szükséges, ami növeli annak szerepét és felelősségét;
38. kéri a kül- és biztonságpolitikai főképviseletet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre közös kutatócsoportot azzal a céllal, hogy a terület konkrét minőségi és mennyiségi mutatók alapján évente értékelje az EU és a tagállamok valamennyi afganisztáni fellépését és kiküldetését, különösen az alábbi területeken: fejlesztési támogatások (beleértve a közegészségügyet és a mezőgazdaságot), a felelősségteljes kormányzás (beleértve az igazságszolgáltatást és az emberi jogok tiszteletben tartását), és biztonság (különösen az afgán rendőri erők kiképzése); ezzel összefüggésben felszólít az uniós intézkedések által az ország általános helyzetére gyakorolt relatív hatások értékelésére, valamint az uniós szervek és egyéb nemzetközi missziók és intézkedések közötti koordináció szintjének értékelésére, és kéri, hogy az értékelések eredményét és az ajánlásokat tegyék közzé;
39. hangsúlyozza, hogy a biztonsági helyzet és a segélyek földrajzi eloszlása kölcsönösen függenek egymástól, ezért kéri, hogy az Afganisztánnak szánt segélyeket közvetlenül az elsődlegesen érintett lakossághoz juttassák el;
40. hangsúlyozza, hogy az Afganisztánban tapasztalható korrupció elleni küzdelemnek prioritást kell élveznie; elismeri, hogy a helyi korrupció létezik, azonban véleménye szerint ezt ellensúlyozni fogja az afgán állami intézmények legitimitásának oly módon történő megerősítése, hogy felelősséget szereznek a források elosztásának jóváhagyásáért és a segélyezés hatékonyságának biztosításáért;

2010. december 16., csütörtök

41. támogatja az Afganisztánon belüli beszerzés politikáját, ahol csak lehetséges, a javak és szolgáltatások importjával szemben;
42. véleménye szerint – a humanitárius tevékenységben részt vevő szervek által végzett munka semlegességének, pártatlanságának és függetlenségének elismerése érdekében – a humanitárius segélyek elosztását pártatlan humanitárius szervezeteknek kell végezniük, és a katonáknak abban csak egészen kivételes esetekben lenne szabad közreműködniük, teljes mértékben tiszteletben tartva a vonatkozó európai normákat, amelyeket a katonai és polgári védelmi eszközök humanitárius szükséghelyzetben való bevetéséről szóló irányvonalakban (MCDA) foglaltak egybe, és amelyekre a humanitárius segítségnyújtásról szóló európai konszenzus is hivatkozott;
43. rámutat arra, hogy munkájuk során a semlegesség, pártatlanság és függetlenség ezen szervek általi bármiféle érzékelhető megsértése nagy károkat okozhat nekik a helyszínen, különös tekintettel arra, hogy ők a NATO-csapatok visszavonása után is a helyszínen maradnak;
44. megjegyzi, hogy – amint az a sajtóban is nagy nyilvánosságot kapott, és az Egyesült Államok képviselőházának „Hadúr Rt.” című munkadokumentumában is szerepel –, az amerikai hadsereg Afganisztánban logisztikájának legnagyobb hányadát magánvállalkozókra bízta, akik a katonai konvojok védelmével helyi biztonsági szolgáltatókat bíznak meg, katasztrófális eredményekkel;
45. megjegyzi, hogy az a döntés, amely értelmében az Egyesült Államok katonai ellátási láncát az elszámoltathatóságra, átláthatóságra és jogszerűsége vonatkozó bárminemű megbízható követelmény előírása nélkül magánkézbe adták, zsarolást és korrupciót eredményez, mivel az Egyesült Államok 2,2–3 milliárd dolláros katonai logisztikai kiadásainak jelentős része végül a hadurak, a helyi maffia főnökei és a tálib parancsnokok zsebébe jut;
46. riasztónak tartja, hogy a katonai ellátási lánc minden szintjén jelenlévő védelmi pénz és zsarolás a felkelés legfőbb anyagi forrása lett, ahogy Hillary Clinton amerikai külügyminiszter is elismerte a szenátus Külügyi Bizottságának meghallgatásán 2009 decemberében;
47. megdöbbenőnek találja azt is, hogy – mivel az amerikai és a NATO/ISAF katonai logisztika hasonló módon szerveződik –, az Unió pénzügyi hozzájárulásainak teljes körű nyomon követhetősége sem minden esetben biztosított;
48. teljes mértékben támogatja a NATO katonai vezérkara által 2010 szeptemberében kiadott új iránymutatásokat a – jelenleg kb. évi 14 millió dollár becsült értéket kitevő – beszerzések oly módon történő átalakításáról, amely azt a célt szolgálja, hogy csökkenjen a korrupció, és szűküljenek azok a források, melyek közvetetten a felkelők és a tálibok kezébe jutnak; reméli, hogy ezt a beszerzési politikát érintő szemléletváltást gyorsan végrehajtják;
49. ezzel összefüggésben üdvözli Karzai elnök közelmúltbeli rendeletét, amely négyhónapos határidőt határoz meg valamennyi helyi és külföldi tulajdonú biztonsági magáncéget afganisztáni működésének befejezésére kötelezi;

A békefolyamat

50. hangsúlyozza, hogy a stabil és gyarapodó Afganisztán létrejöttének előfeltételei a felelősségteljes kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok tisztelete; ezért hangsúlyozza, hogy egy hiteles igazságügyi folyamat a békefolyamat alapvető eleme, és hogy az emberi jogok tiszteletét és a széles körű büntetlenség felszámolását a békefolyamat valamennyi szakaszában megkérdőjelezhetetlen feltételként kell kezelni; e tekintetben felszólítja az afgán kormányt, hogy mielőbb hajtsa végre az igazságszolgáltatás stratégiai reformját;
51. úgy véli, hogy az Afganisztánban mára kialakult patthelyzetért a koalíciós erők kezdeti – a felkelés visszaverésére irányuló új stratégia bevezetése előtti – számításainak hibái okolhatók, amelyek alapján gyors katonai győzelmet jósoltak a tálibok felett, valamint könnyű átmenetet az erős nyugati támogatást élvező, legitim kormány által vezetett stabil ország felé;
52. ezért úgy véli, hogy alábecsülték a tálibok jelenlétét, túlbecsülték a Karzai kormány képességét az ország irányításának megszervezésére, és következképp kevés figyelmet fordítottak az ország újjáépítésére és fejlesztésére;

2010. december 16., csütörtök

53. tart attól, hogy ezek a hibák növelték a tálib felkelés erejét az ország több mint felében, meggyorsítva a biztonsági és az emberi jogi helyzet romlását az egész régióban, különösen ami a nők jogait illeti;
54. kiemeli, hogy a múltban alkalmazott, katonai műveletekre összpontosító megközelítés nem hozta meg a kívánt eredményt, ezért határozottan támogatja egy polgáribb megközelítés alkalmazását;
55. elismeri, hogy a politikai megoldás az egyetlen lehetséges út, amelynek magában kell foglalnia a tűzszünet feltétele mellett megkezdendő tárgyalásokat is a tálibokkal, más harcoló felekkel és az ország más politikai szereplőivel, akik készek egy olyan nemzeti egységkormányban részt venni, amely képes véget vetni az országban legalább három évtizede dúló polgárháborúnak és biztosítani a jogállamiság és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartását; reméli, hogy a politikai megoldás elérése érdekében időt kell adni a felkelés megszüntetésére irányuló új politikának arra, hogy az Obama elnök által bejelentett menetrend szerint eredményeket tudjon felmutatni;
56. meggyőződése, hogy az Uniónak a következő három előfeltételt kell támasztania e béketárgyalások megkezdéséhez és a tálib csoportok bevonásához: a tárgyalásokon részt vevő összes fél kötelezettségvállalása az al Káidának és a nemzetközi terrorizmust támogató tevékenységeinek az országból való kiűzésére; a máktermesztés felszámolását célzó intézkedések megtételére; valamint az alapvető emberi jogok előmozdítását és tiszteletben tartását célzó politika kialakítására;
57. úgy véli továbbá, hogy minden más ügyet az afgán emberek akaratára és tehetségére kell bízni;
58. elismeri, hogy a tálibok nem alkotnak egységes csoportosulást: legalább 33 főrangú, 820 közép-szintű/pályakezdő vezetővel rendelkeznek, valamint 25 000–36 000 közkatonával, akik 220 közösség közt oszlanak meg, és akik közül egyesek ideológiai, mások pénzügyi okokból folytatják a harcot; ezért úgy véli, mostantól ösztönözni kell a helyi szintű tárgyalásokat a demokratikusan megválasztott helyi önkormányzatok és a fegyveres ellenzék azon képviselői között, akik – a 2010. július 20-i kabuli nyilatkozat (13) és (14) bekezdésének szavaival – „lemondanak az erőszakról, nem ápolnak kapcsolatokat nemzetközi terror-szervezetekkel, tiszteletben tartják az alkotmányt, és hajlandóak részt venni a békés Afganisztán felépítésében”;
59. üdvözli az afgán kormány által meghirdetett reintegrációs és megbékélési programot, amelyben a kabuli nyilatkozat fent említett (13) és (14) bekezdése alapján a fegyveres ellenzék minden afgán tagja és közössége részt vehet;
60. rámutat arra, hogy a leszerelési és reintegrációs stratégiának szigorúan fel kell mérnie a leszerelt katonák és a menekültek származási falujukba való visszatéréséből adódó problémákat;
61. kiemeli az afgán kormány hitelessége, felelőssége és hatásköre növelésének fontosságát annak érdekében, hogy nőjön támogatottsága az ország lakossága körében;
62. hangsúlyozza Pakisztán kulcsszerepét e folyamatban, mivel a tálibokat nem kényszeríti semmi a komoly tárgyalásokra, amíg a pakisztáni határ nyitva áll előttük; szélesebb nemzetközi koordinációt és közreműködést tart szükségesnek a folyamatban, beleértve más szomszédos és a régióban meghatározó szerepet játszó országok – nevezetesen Irán, Törökország, Kína, India és az Orosz Föderáció – békefolyamatba való bevonását;
63. felszólítja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a közelmúltban bekövetkezett katasztrofális pakisztáni áradásoknak milyen stratégiai és politikai következményei vannak Afganisztán és a szélesebb régió tekintetében, és hozzon meg minden szükséges intézkedést az érintett lakosság és azon afgán menekültek megsegítése érdekében, akiknek a táborait az áradás megsemmisítette;
64. hangsúlyozza a megfelelő vízgazdálkodás fontosságát Afganisztánban és az ország közvetlen környezetében, és felhívja a figyelmet az e téren megvalósítandó regionális és határokon átnyúló együttműködés előnyeire, melyek a délnyugat-ázsiai szomszédos országok közötti bizalomépítés tekintetében is megmutatkoznak;

2010. december 16., csütörtök

65. megjegyzi a pakisztáni titkosszolgálatnak (ISI) azon szándékát, hogy biztosítani kívánja, hogy bármely békeosztalékból Pakisztán is megfelelően részesüljön;

66. azonban hangsúlyozza: ahhoz, hogy Afganisztánban gyökeret verhessen a béke, a legfontosabb regionális hatalmaknak – beleértve Indiát, Pakisztánt, Iránt és a közép-ázsiai államokat, Oroszországot, Kínát és Törökországot – politikai egyezséget kell kötniük egymással, valamint a be nem avatkozás elvét és a független Afganisztán támogatását célzó közös álláspontot kell kialakítaniuk; felszólít az Afganisztán és Pakisztán közti kapcsolatok normalizálására, nevezetesen a két ország közti nemzetközi határ kérdésének végleges rendezése révén;

67. kéri az Európai Uniót, hogy továbbra is támogassa a béke és a megbékélés folyamatát Afganisztánban, továbbá támogassa az erőszakról lemondani hajlandó személyek társadalmi visszailleszkedését célzó afgán erőfeszítéseket, elegendő rugalmasságot biztosítva a Karzai kormány számára a tárgyalópartnerek megválasztásában, ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy az afgán alkotmány és az alapvető emberi jogok alkossák a békefolyamat átfogó jogi és politikai keretét;

68. üdvözlí az afgán kormány által a nemzeti fejlesztési stratégiával összhangban kialakított és a kabuli konferencia által támogatott nemzeti prioritási programokat, és felszólít azok maradéktalan és hatékony végrehajtására;

69. nem tudja eléggé hangsúlyozni annak szükségességét, hogy az Unió sokkal aktívabb szerepet játsszon Afganisztán újjáépítésében és a fejlesztésében, mivel nem lehetséges tartós béke az országban és a régió egészében a szegénység számottevő csökkentése és a fenntartható fejlődés nélkül; elismeri, hogy biztonság nélkül nincsen fejlődés, mint ahogy fejlődés nélkül nincsen biztonság sem;

70. sürgeti az Európai Uniót és tagállamait, hogy az Egyesült Államokkal együtt lépjenek fel annak érdekében, hogy a nemzetközi segélyek nagyobb hányada jusson el az afgán hatóságokhoz és a kabuli kormányon keresztül a címzetekhez, valamint biztosítsák, hogy a pilóta nélküli vadászgépeket, különleges alakulatokat és helyi milíciákat úgy használják a talibán vezetők ellen, hogy az összhangban legyen Petraeus tábornoknak az ártatlan polgári áldozatokkal kapcsolatos zéró toleranciára vonatkozó parancsaival;

71. tisztelg a szövetséges erők kötelékében szolgáló férfiak és nők előtt, akik a szabadság védelmezése közben életüket veszítették, és osztozik családjuk, valamint valamennyi ártatlan afgán áldozat családjának gyászában;

72. rámutat, hogy a néhány uniós tagállam és szövetségesi katonai jelenléte Afganisztánban a NATO/ISAF művelet része, célja a nemzetközi terrorizmus fenyegetésének visszaszorítása, és a kábítószer-termesztés és -kereskedelem elleni harc;

73. hangsúlyozza, hogy e jelenlét segíthet megteremteni azokat a biztonsági körülményeket, amelyek lehetővé tennék az afgán kormány számára, hogy megvalósítsa az ország nagy lehetőségeket rejtő bányászati és ásványiparának kiaknázására irányuló közelmúltbeli terveit, ezáltal biztosítva a nemzeti költségvetés számára az olyannyira szükséges saját forrásokat;

74. hangsúlyozza, hogy az Afganisztán területén található, nagy lehetőségeket rejtő bányászati és ásványipari készletek kizárólag az afgán népet illetik, és e készletek „védelmét” sosem lehet ürügyként felhasználni a külföldi csapatok afgán földön való állandó jelenlétének igazolására;

Rendőrség és jogállamiság

75. megjegyzi, hogy a polgárok biztonságának elsődleges önálló állami garantálása nélkül sem béke, sem stabilitás nem érhető el Afganisztánban;

76. üdvözlí Karzai elnök arra irányuló törekvését, hogy 2014 végétől már csak az afgán nemzeti biztonsági erők vezessenek és hajtsanak végre katonai műveleteket valamennyi tartományban, továbbá üdvözlí az afgán kormánynak az ország biztonsága feletti ellenőrzés fokozatos átvétele iránti elkötelezettségét;

2010. december 16., csütörtök

77. hangsúlyozza, hogy Afganisztánnak rendelkeznie kell a biztonság garantálására képes hatékony rendőri erővel és önálló hadsereggel, hogy ezáltal lehetővé váljon a külföldi haderők kivonása az országból;
78. követendőnek tartja Petraeus tábornok arra irányuló ötletét, hogy a helyi, demokratikusan megválasztott hatóságok számára engedélyezni lehetne a helyi csendőrség megalakítását a közrend és a törvényesség fenntartása és a lakosság védelme érdekében;
79. ugyanakkor elismeri, hogy az önálló biztonsági erők megteremtése inkább hosszú távú célkitűzés, és ezért különösen felhívja a figyelmet arra, hogy összehangoltabb és integráltabb megközelítésre van szükség a rendőrség, és ettől elkülönítve, a katonatisztek képzése tekintetében, valamint felhívja a figyelmet – a korlátozott eredményeket felmutató – rendőrképzésbe fektetett forrásokra; felhívja az összes érintett szereplőt, hogy a fölösleges átfedések elkerülése, valamint a kiegészítő feladatok stratégiai és operatív szinten való ellátása érdekében hangolják össze szorosan tevékenységeiket;
80. hangsúlyozza a belügyminisztérium átfogó reformjának szükségességét, melynek elmaradása esetén a reformra és az új rendőrség felépítésére irányuló erőfeszítések kudarcot vallanának, és ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az EUPOL távolabbi célkitűzései közt említett nyomon követés, támogatás, tanácsadás és képzés fontosságát az afgán belügyminisztérium, a régiók és tartományok szintjén;
81. úgy véli, hogy az EUPOL cáfolhatatlanul nem egyértelmű hatásköre, valamint eredményeinek korlátozottsága miatt nem vívta ki az őt megillető vezető uniós szerepet; sajnálatának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy három évvel telepítését követően az EUPOL még mindig nem érte el engedélyezett erejének háromnegyedét; ismételten felszólítja a Tanácsot és az uniós tagállamokat az e misszióra vonatkozó kötelezettségvállalásaik teljesítésére;
82. üdvözli a korrupció elleni vizsgálóhivatal EUPOL Afganisztán általi, a korrupcióval gyanúsított ismert köztisztviselők és egyéb tisztviselők elleni ügyek kivizsgálásának céljából történő létrehozását;
83. aggasztónak találja az ISAF adatait, melyek szerint az afgán nemzeti rendőrség 94 000 tagjának mintegy 90 %-a írástudatlan, 20 %-a drogfogyasztó, és több mint 30 %-ának egy év után nyoma vész, nem beszélve arról az évi körülbelül 1 000 főről, aki szolgálat közben leli halálát;
84. úgy véli, hogy az átfogó képzés eredménytelensége mögött húzódnó fő tényezők a rendőrképzés különböző aspektusai közti koordináció hiánya és az a gyakorlat, hogy a feladatokat katonai és biztonsági magánvállalatokra (PMSC) ruházzák át;
85. megjegyzi, hogy az EU és tagállamai hivatásos afgán rendőri erő létrehozása iránti elkötelezettségét veszélyezteti a néhány nagy amerikai biztonsági cég által folytatott, rendkívül elterjedt „gyorstalpaló” jellegű gyakorlat (az újoncok nem megfelelő átvizsgálása, hathetes oktatás tankönyvek nélkül – a képzésben részt vevők írástudatlansága folytán –, elenyésző kihelyezett gyakorlati képzéssel, majd a jelvényvel, egyenruhával és fegyverrel ellátott újoncok őrzésére küldése); hangsúlyozza a koherensebb és fenntarthatóbb rendőrképzés szükségességét, mely lehetővé tenné a különböző afgán rendőri erők együttműködését; hangsúlyozza, hogy a rendőrképzési misszióknak nem csupán a technikai kérdéseket kell középpontba helyezniük, hanem biztosítaniuk kell, hogy az újoncok tudjanak írni-olvasni és alapfokú ismeretekkel rendelkezzenek a nemzeti és nemzetközi jog terén;
86. megdöbbenik az említett cégek nem megfelelő pénzügyi ellenőrzéséről szóló hírek, továbbá megemlíti az Amerikai Egyesült Államok Védelmi Minisztériumának és Külügyminisztériumának 2006. évi közös jelentését, melynek mindmáig érvényes megállapításai szerint az afganisztáni rendőri erő nem volt képes ellátni a rutinszerű bűnüldözési munkát, kihelyezett gyakorlati képzési programok pedig voltaképpen nem léteztek; elismeri a főparancsnokság által a lázadók elleni politika értelmében tett arra irányuló kísérleteket, hogy az Afganisztánban büntetlenül működő külföldi magánhadseregek feletti bizonyos fokú ellenőrzésre tegyen szert;
87. javasolja, hogy amint lehetséges, a rendőrképzést vegyék ki a magánvállalkozások kezéből;

2010. december 16., csütörtök

88. jobb nemzetközi együttműködésre és koordinációra szólít fel a rendőrképzési kapacitások jelentős növelése és a képzési programok hatékonyságának további javítása érdekében; javasolja, hogy az EUPOL és a NATO/ISAF indítson egy nagyszabású rendőrképzési programot, melyben az afgán kormánnyal való megegyezés értelmében a nemzeti rendőri egységek is vegyenek részt, elkerülve ezáltal az átfedéseket, a pazarlást és a széttagoltságot;

89. sürgeti a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt és az uniós tagállamokat, hogy fokozzák a rendőrképzés intenzitását Afganisztánban, és jelentősen növeljék a helyszínen tevékenykedő kiképzők számát annak érdekében, hogy reális esélye legyen a londoni konferencián kitűzött célok megvalósításának, melyek értelmében 2011 végéig 134 ezerre kellene növelni a képzett afganisztáni rendőrök számát; sürgeti a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt, hogy módosítsa az EUPOL afganisztáni küldetését oly módon, hogy az EUPOL megbízatása terjedjen ki az alacsony rangfokozatú alkalmazottak képzésére is valamennyi tartományban, valamint nőjön az alapképzésre szánt hetek száma, és az EUPOL végezzen közös őrzőjáratokat és egyéb rendőri tevékenységeket a helyszínen; sürgeti az uniós tagállamokat, hogy ne csupán egyesítsék kétoldalú rendőrképzési misszióikat az EUPOL-lal, hanem ugyanakkor tartózkodjanak attól, hogy az EUPOL-ban felvonultatott nemzeti rendőrség számára korlátozásokat írjanak elő;

90. javasolja, hogy emeljék az afgán rendőrök fizetését, vizsgálják felül a kiválasztás teljes folyamatát, és részesítsék előnyben az olyan újoncokat, akik bizonyos alapképzéssel rendelkeznek, nem drogfogyasztók, illetve mentálisan és fizikailag is alkalmasabbak a mostani állománynál;

91. hangsúlyozza, hogy a rendőrképzés nem lehet eredményes jól működő igazságszolgáltatás nélkül, ezért felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy nyújtson fokozott pénzügyi és technikai támogatást az igazságszolgáltatási rendszer megerősítéséhez, melynek a bírók minden szinten megvalósítandó fizetésemelése is részét képezi; kéri továbbá a Tanácsot, hogy az ENSZ-szel együttműködésben hozzon létre egy kifejezetten az afganisztáni igazságügyi minisztériumban és a büntetés-végrehajtási rendszerben dolgozó bírók és köztisztviselők képzésére szolgáló missziót;

92. üdvözlözi az afgán kormánynak a kabuli konferencián tett kötelezettségvállalását, melynek értelmében – a nemzetközi partnerek segítségével – az elkövetkező tizenkét hónapon belül konkrét intézkedések végrehajtásával az ország egész területén javítani fogja az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést és az igazságügyi intézmények kapacitását, többek közt egy átfogó emberierőforrás-stratégia kialakítása és alkalmazása révén;

Kábítószer

93. rámutat arra, hogy a világ illegális ópiumának 90 %-a Afganisztánból származik, és hogy amikor 2001-ben a koalíciós erők behatoltak Kabulba, akkor még nem termesztettek ópiummákokat Afganisztánban, ami annak volt köszönhető, hogy az ENSZ sikeresen elérte a termesztés betiltását;

94. hangot ad azon véleményének, hogy ennek következtében egy széles körű, megfelelő forrásokkal ellátott katonai erőnek nem okozhatott volna gondot az ópiumtilalom fenntartása a helyi mezőgazdasági fejlesztési programok révén, amelyek végrehajtását csapataik biztosíthatták volna a tálibokkal és a helyi hadurakkal szemben;

95. ugyanakkor megjegyzi, hogy az ópiumtermelés még mindig kulcsfontosságú társadalmi, gazdasági és biztonsági kérdés, és felhívja az Európai Uniót, hogy Afganisztánnal kapcsolatos politikáiban tekintse ezt stratégiai prioritásnak;

96. emlékeztet rá, hogy Afganisztánból származik az Európába érkező heroin 90 %-a, az európai országok ehhez kapcsolódó közegészségügyi kiadásai pedig több milliárd dollárba rúgnak; hangsúlyozza, hogy Afganisztánban a kábítószer-termelés által támasztott kihívásokat nem csak nemzeti, hanem nemzetközi szinten is kezelni kell, figyelmet fordítva a kábítószer-hálózat minden egyes elemére, különösen támogatni kell a gazdálkodókat az utánpótlás csökkentése érdekében, figyelmet kell fordítani a megelőzésre és kezelésre a kereslet csökkentése érdekében, valamint az elosztókkal szemben a törvény érvényesítésére; ezért javasolja különösen, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket egy olyan globális mezőgazdasági és vidékfejlesztési politika kidolgozására, amely hiteles és fenntartható alternatívát jelenthet az ópiumtermelők számára; továbbá hangsúlyozza, hogy a környezetvédelem kérdését be kell építeni a mezőgazdasági és vidékfejlesztési stratégiába, mivel a nem megfelelő vízgazdálkodás vagy a nemzeti erdők elpusztítása által okozott környezetkárosítás a mezőgazdaságra épülő gazdaság fejlődésének legnagyobb gátja;

97. megjegyzi, hogy az ópiumtermesztőknek és -kereskedőknek biztosított büntetlenség következtében a kevés számú nagyhatalmú hadúr által működtetett óriási kartellben folyó ópiumtermesztés két év alatt ismét elérte a 2001 előtti szintet;

2010. december 16., csütörtök

98. mélyszeg aggodalommal tölti el a kábítószerfüggő afgánok számának gyors növekedése, melyről az UNODC közelmúltbeli jelentése tesz említést; azonnali célzott intézkedéseket sürget a kábítószerfüggők számának csökkentése és egészségügyi ellátásuk biztosítása érdekében; e célból hangsúlyozza a rehabilitációs központok létrehozására irányuló programok finanszírozásának szükségességét, különösen azokon a területeken, ahol nem biztosított az orvosi ellátás;

99. rámutat arra, hogy a túlermelés által okozott korábbi árvisztaesés ellenére 2009-ben a kábítószer-kereskedelem összesen 3,4 milliárd dollárt ért el, a potenciális bruttó exportérték pedig Afganisztán GDP-jének 26 %-át tette ki, s állítólag körülbelül 3,4 millió afgán (a népesség 12 %-a) vett részt az illegális kábítószeriparban;

100. felhívja a figyelmet arra, hogy az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának (UNODC) közelmúltban készített jelentése szerint a tálílok az éves kábítószer-kereskedelemből származó nyereségnek csak 4 %-ából, a helyi gazdálkodók 21 %-ából részesednek, 75 %-át pedig a kormánytisztviselők, a rendőrség, a helyi és regionális brókerek, valamint az illegális kereskedők szerzik meg; összegezve megjegyzi, hogy a kábítószer-kereskedelemből származó nyereség oroszlanrésze a NATO afgán szövetségeseihez kerül;

101. megjegyzi, hogy 2001 és 2009 között a nemzetközi közösség 1,61 milliárd dollárt fordított kábítószer-ellenes intézkedésekre, amelyek azonban hatástalannak bizonyultak a termesztés és az illegális kereskedelem terén, továbbá felidéri Richard Holbrooke, az Amerikai Egyesült Államok Afganisztánnal és Pakisztánnal foglalkozó külömgébízottja szavait, aki szerint az Afganisztánban folytatott amerikai kábítószer-ellenes törekvés mindeddig „a lempazarlóbb és legeredménytelenebb program, amit a kormányon belül és kívül láttam”;

102. rámutat, hogy a régió biztonságának és stabilitásának helyreállítására irányuló célkitűzések csak akkor valósíthatók meg, ha egyszer s mindenkorra megszűnik az afgán gazdaság kábítószertermelésétől való függése, és helyét egy kivitelezhető, alternatív gazdasági növekedési modell veszi át;

103. hangsúlyozza az afganisztáni ópiumtermesztés fokozatos megszüntetésére irányuló törekvések fontosságát, melyek eddig kevés sikerrel jártak, és ezzel kapcsolatban felszólít, hogy biztosítsanak alternatív megélhetési lehetőségeket az ópiumból megélő 3,4 millió afgán számára és javítsanak a vidéki településeken élő afgán népesség helyzetén;

104. megemlíti, hogy az alternatív terményekkel való helyettesítés révén sikeres kísérletet tettek Pakisztánban, Laoszban és Thaiföldön az ópiumtermesztés fokozatos felszámolására; megjegyzi, hogy Afganisztánban olyan újfajta, ígértesnek tűnő növények kezdenek elterjedni, mint például a safrány, amely az ópiummáknál sokkal magasabb bevételt hozhat;

105. megjegyzi, hogy az ópiummák termesztésének fokozatos megszüntetésére egy hasonló folyamat Afganisztánban is tervbe vehető évente 100 millió EUR költséggel, azáltal hogy az országnak nyújtott éves uniós segély 10 %-át speciálisan elkülönítik egy ötéves időtartamra;

106. megjegyzi, hogy a közelmúltban aláírt Afganisztán–Pakisztán kereskedelmi és tranzitmegállapodás új üzleti lehetőséget kínál a gránátalma-termelők számára, mely gyümölcs a régió leghíresebb, a külföldi fejlesztési dolgozók által többször is a dél-afganisztáni máktermesztők számára biztosítandó tisztességes, alternatív megélhetési módok kialakítása szempontjából kulcsfontosságúnak minősített, legális terméke;

107. elismerően nyilatkozik az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) az afgán kormány tiltott kábítószer elleni küzdelmének támogatása céljából végzett tevékeny munkájáról, és felszólít az UNODC és a hivatal afganisztáni programjainak megerősítésére;

108. ötéves nemzeti tervet szorgalmaz a tiltott ópiumtermesztés felszámolására, meghatározott határidőkkel és kritériumokkal, amelyet egy külön erre a célra szánt, saját költségvetéssel és alkalmazottakkal rendelkező hivatalon keresztül kell megvalósítani;

109. hangsúlyozza, hogy ezt a tervet az EU és Oroszország együttműködésével kell elősegíteni, mivel ez utóbbi az Afganisztánból származó heroin legfőbb áldozata, és az EU után a világ második legnagyobb ópiumszármazék-piac;

110. felszólítja Afganisztán kormányát és parlamentjét, hogy alkosson jogszabályt azon irtási gyakorlatok megtiltására, amelyek kézi vagy gépi módszereken kívül egyéb módszereket is alkalmaznak;

2010. december 16., csütörtök

111. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a javasolt stratégiának meglévő stratégiáikba való maradéktalan beillesztésére, és sürgeti az uniós tagállamokat, hogy a javaslatot teljes mértékben vegyék figyelembe saját nemzeti terveik kialakításakor;

112. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot az e jelentésben szereplő javaslatok költségvetési vonzatainak maradéktalan figyelembevételére;

*

* *

113. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az ENSZ főtitkárnak, a NATO főtitkárnak, valamint a tagállamok és az Afganisztáni Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

Állandó válságmechanizmus létrehozása az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében

P7_TA(2010)0491

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az állandó válságkezelési mechanizmus az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében történő létrehozásáról

(2012/C 169 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSz.) 121., 122., 126., 136. és 148. cikkére,
- tekintettel a Bizottság számára a banki ágazatban a határokon átnyúló válságkezelésről szóló ajánlásokat tartalmazó 2010. július 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a Ferreira-jelentés),
- tekintettel az európai pénzügyi stabilizációs eszközről és az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmusról, valamint a jövőbeli intézkedésekről szóló 2010. július 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, az európai pénzügyi stabilizációs eszközről és az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmusról, valamint a jövőbeli intézkedésekről szóló 2010. június 24-i kérdésre ⁽³⁾,
- tekintettel a 479/2009/EK rendeletnek a túlzott hiány esetén követendő eljárás során felhasználandó statisztikai adatok minőségének tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2010. július 6-i álláspontjára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai bankfelügyeleti hatóság létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2010. szeptember 22-i álláspontjára ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a Garcia-Margallo-jelentés),
- tekintettel „Az Unió gazdasági irányításának és stabilitási keretének javítása, különösen az euróövezetben” című, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ (a továbbiakban a Feio-jelentés),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ 0095/2010. sz. szóbeli választ igénylő kérdés.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0377.

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel a „Pénzügyi, gazdasági és szociális válság: ajánlások a végrehajtandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozóan (féldős jelentés)” című, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a Berès-jelentés),
 - tekintettel az euróövezet állam- és kormányfőinek 2010. március 25-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2010. május 9–10-i rendkívüli ülésének következtetéseire,
 - tekintettel az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló, 2010. május 11-i 407/2010/EU tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak a gazdaságpolitikai koordináció megerősítéséről szóló, 2010. május 12-i közleményére (COM(2010)0250),
 - tekintettel az Európai Központi Banknak (a továbbiakban: EKB) „A gazdasági irányítás megerősítése az euróövezetben” című, 2010. június 10-i dokumentumára,
 - tekintettel a Bizottságnak „A gazdaságpolitikai koordináció erősítése a stabilitás, a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében – az európai uniós gazdasági irányítás megszilárdításának eszközei” című, 2010. június 30-i közleményére (COM(2010)0367),
 - tekintettel az európai uniós gazdasági irányításról szóló 2010. szeptember 29-i hat bizottsági jogalkotási javaslatra (a továbbiakban: a gazdasági irányításról szóló jogalkotási csomag) – COM(2010)0522, COM(2010)0523, COM(2010)0524, COM(2010)0525, COM(2010)0526 és COM(2010)0527),
 - Az Európai Központi Bank 2010. október 14-i, az Unió által az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus keretében végzett hitelnyújtási és hitelfelvételi műveletek kezeléséről szóló 2010/624/EU határozatára ⁽³⁾,
 - tekintettel a gazdasági kormányzási munkacsoportnak az Európai Tanács részére készített, „Az EU-n belüli gazdasági irányítás megerősítése” című, 2010. október 21-i jelentésére,
 - tekintettel a 2010. október 28–29-i Európai Tanács következtetéseire,
 - tekintettel az eurócsoport 2010. november 28-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett „Állandó válságkezelési mechanizmus létrehozása az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében” című, B7-0199/2010. számú kérdésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az euróövezetet sújtó államadóssági válsághelyzetre átfogó és integrált megoldást kell találni, mivel a rendszertelen megközelítés eddig nem működött,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ HL L 118., 2010.5.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 275., 2010.1.20., 10. o.

2010. december 16., csütörtök

- B. mivel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2010. május 9–10-i rendkívüli ülésén a Tanács és a tagállamok a pénzügyi stabilitás megőrzésére irányuló 750 milliárd eurót kitevő ideiglenes mechanizmusról állapodtak meg, amelynek része egy 60 milliárd euró felső finanszírozási összeghatárral rendelkező, gyors reagálásra képes stabilizációs alap (európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus, a továbbiakban: EFSM), valamint egy 440 milliárd euró felső finanszírozási összeghatárral rendelkező európai pénzügyi stabilitási eszköz (a továbbiakban: EFSF), amelyet az IMF 250 milliárd eurót kitevő pénzalapjai egészítenek ki,
- C. mivel az EFSM az EUMSZ. 122. cikkének (2) bekezdésén és a tagállamok közötti kormányközi megállapodáson alapul; mivel a mechanizmus szigorú feltételekhez kötötten, egy közös EU–IMF támogatás keretében, az IMF-támogatásokéhoz hasonló szabályoknak és feltételeknek megfelelően vehető igénybe, és azt a végrehajtás szerinti ország társadalmi és gazdasági sajátosságaihoz, illetve fejlesztési menetrendjének megfelelően kiigazítják,
- D. mivel az EFSF olyan különleges célú gazdasági eszközként jött létre, amelynek keretében a részt vevő tagállamok összehangolt módon, az EKB befizetett tőkéjében való részesedésüknek és a nemzeti alkotmányos követelményeknek megfelelően arányosan kezességet vállalnak három éves időtartamig,
- E. mivel a Bizottság 2010. május 12-i közleményében kifejtette, hogy a válság következtében bebizonyosodott, hogy a megerősített Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának szükségyszerű kiegészítése a válságkezelés szilárd kerete, valamint a költségvetési politika és a versenyképesség terén tapasztalható kedvezőtlen fejlemények megakadályozására hivatott új makrogazdasági felügyeleti mechanizmus is,
- F. mivel az EKB 2010. június 10-i dokumentumában szerepelnek államadóssági válsághelyzetek kezelési keretére vonatkozó javaslatok is, amelyek szerint azon euróövezetbe tartozó tagállamok számára, amelyek korlátozottan jutnak magánhitelekhez, pénzügyi támogatást nyújtanának,
- G. mivel az Európai Tanács 2010. október 28–29-i ülésén az állam- és kormányfők megállapodtak abban, hogy a tagállamoknak az euróövezet egésze pénzügyi stabilitásának biztonsága érdekében válságkezelési mechanizmust (európai stabilizációs mechanizmus, a továbbiakban: ESM) kell létrehozniuk,
- H. mivel az ESM célja a megerősített gazdaságirányítás új keretének kiegészítése, valamint a hatékony és szigorú gazdasági felügyelet és koordináció megteremtése, amely a megelőzésre összpontosít és lényegesen csökkenti a későbbi válságok előfordulásának valószínűségét,
- I. mivel a Parlament meggyőződése, hogy az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében szükséges egy állandó válságkezelési mechanizmus kialakítása, valamint a Feio jelentésben egy európai monetáris alap (a továbbiakban: EMF) létrehozására szólít fel,
- J. mivel a Parlament a Ferreira és a Garcia-Margallo jelentésekben azt is megállapította, hogy a bank-szektorban válságrendezési mechanizmusra van szükség, amely az uniós pénzügyi rendszer felügyeletének biztosítása érdekében szükségyszerű kiegészítése az új hatóságok (európai felügyeleti hatóságok) számára biztosított felügyeleti jogköröknek,
- K. mivel az eurócsoport 2010. december 6-i ülésén a pénzügyi nehézségekkel küzdő országok támogatására páneurópai kötvények létrehozására irányuló javaslat született, melyet azonban nem vitattak meg, mivel a javaslattal szemben néhány ország kifogást emelt,
- L. mivel azóta, hogy a Bizottság 2010. szeptember 29-én ismertette a Parlamenttel és a Tanáccsal a gazdasági irányításról szóló jogalkotási javaslatát, a piacok több válságon – többek között az ír államadósság-válságon – estek át, amelyeket a Parlamentnek és a Tanácsnak figyelembe kell venniük,
- M. mivel alapvetően fontos a jelenlegi gazdaságpolitikai koordinációs folyamatok ésszerűsítése, valamint az átfedések kiküszöbölése annak biztosítása érdekében, hogy az uniós stratégia a piaci szereplők és a polgárok számára érthetővé váljék, valamint hogy az integráltabb megközelítések felé történjék elmozdulás, és változás következzen be a döntéshozatali folyamatban,

2010. december 16., csütörtök

- N. mivel az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ESRB) felel a pénzügyi rendszer makropredenciális felügyeletéért annak érdekében, hogy hozzájáruljon az EU pénzügyi stabilitását fenyegető rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez, és ekképpen elkerülje a széles körű pénzügyi zavarokkal járó időszakokat, továbbá hozzájáruljon a belső piac zökkenőmentes működéséhez, és ezáltal biztosítsa a pénzügyi ágazat gazdasági növekedéshez való fenntartható hozzájárulását,
1. felhívja az Európai Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb határozza meg, hogy az állandó ESM létrehozásához a Szerződést miként kell módosítani;
 2. hangsúlyozza, hogy ésszerűségi, gyakorlati és demokratikus szempontból a gazdasági irányításra vonatkozó jogalkotási csomag nem választható külön attól az Európai Tanács által hozott határozattól, miszerint állandó válságkezelési mechanizmust hoznak létre;
 3. társjogalkotóként hangsúlyozni kívánja, hogy egy hiteles, erőteljes, tartós és az alapvető technikai feltételeken alapuló állandó válságkezelési mechanizmust kell létrehozni, amelyet a rendes jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni és amelynek a közösségi módszeren kell alapulnia egyfelől annak érdekében, hogy megerősítse a Parlament bevonását és javítsa a demokratikus elszámoltathatóságot, másfelől pedig, hogy a Bizottság szakértelmére, függetlenségére és pártatlanságára építsen; e tekintetben sürgeti az Európai Tanácsot, hogy e célból biztosítson megfelelő jogalapot az EUMSZ. felülvizsgálata keretében;
 4. megállapítja, hogy az ESM/EMF-re minden esetben szigorú feltételességi szabályokat kell alkalmazni, és azt többek között innovatív finanszírozási eszközökből és/vagy a túlzott mértékű deficit miatt indított eljárás, illetve túlzott mértékű adósság vagy túlzott aránytalanságok miatti intézkedések alapján a tagállamokra kiszabott bírságokból kell finanszírozni, annyiban és abban a formában, amennyiben és amelyben a megfelelő rendelkezést a jelenleg tárgyalt gazdaságirányítási jogalkotási csomagba beépítik;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy az értelmetlen és végeláthatatlan viták visszafogása érdekében tegyen közzé egy, az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat (az EUMSZ. 121. cikkének (2) bekezdése) és a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat (az EUMSZ. 148. cikkének (2) bekezdése) felőlelő közleményt, amelyet az „európai szemeszterről” folytatandó vita keretében lehetne megtárgyalni; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa az Európai Parlament szélesebb körű bevonását e vita minden szakaszába a demokratikus elszámoltathatóság növelése és a vita nagyobb nyilvánossága érdekében;
 6. úgy ítéli meg, hogy az „európai szemeszter” keretében a tagállamokhoz intézett egyedi ajánlásokra adott politikai választ különösen figyelembe kellene venni a gazdasági irányításról szóló, a Parlament és a Tanács által jelenleg tárgyalt jogalkotási javaslatok végrehajtása során;
 7. megállapítja, hogy az ESRB-nek szorosan együtt kellene működnie a Bizottsággal, a Tanáccsal és a Parlamenttel a rendszerszintű kockázatok feltárása, valamint az ESM megfelelő működésének biztosítása terén, különösen ami az érintett ország fizetőképességének értékelését illeti;
 8. felhívja a Bizottságot, hogy az EKB-val való konzultációt követően tegyen közzé közleményt, amely átfogóan ismerteti az ESM-et, pontosan meghatározza a befektetők, a betétesek és a piaci résztvevők helyzetét, továbbá egyértelműen kijelenti, hogy az ESM teljes mértékben összhangban áll az IMF által folytatott politikával és az IMF azon gyakorlatával, hogy a piaci aggodalmak eloszlata érdekében bevonja a magánsektort is;
 9. megállapítja, hogy az állandó válságkezelési mechanizmust a lehető leghamarabb végre kell hajtani a piacok stabilitásának biztosítása és az állandó válságkezelési mechanizmus kialakítása előtt kibocsátott kötvényeket illető bizalom megerősítése érdekében;
 10. elismeri, hogy noha valamennyi tagállam érdekében áll egy jól működő válságkezelési mechanizmus létrehozása, e mechanizmus létrehozásáig nem minden tagállam válik az euróövezet tagjává vagy tagjelöltjévé, továbbá megállapítja, hogy ezen államok egyedi helyzetét meg kell határozni, különösen azokat, amelyek az euróövezet felé haladnak, és amelyek államadósság-állománya euróban van; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ. 143. cikke értelmében azok az államok, amelyek nem tagjai az euróövezetnek, kihasználhatják a fizetési mérleget segítő mechanizmust;
 11. ezért megállapítja, hogy az euróövezeten kívüli tagállamokat be kell vonni e mechanizmus kidolgozásába, és a mechanizmusban részt venni kívánó tagállamok számára erre lehetőséget kell nyújtani;

2010. december 16., csütörtök

12. felhívja az Európai Tanácsot, hogy adja meg a szükséges politikai jelzést egy a Bizottság által lefolytatandó, az eurókötvények jövőbeni rendszerére vonatkozó vizsgálathoz, pontosan meghatározva azokat a feltételeket, amelyek mellett ez a rendszer valamennyi részt vevő tagállam és a teljes euróövezet számára előnyös lenne;

13. hangsúlyozza, hogy az egyre szigorodó feltételesség célja a fenntartható növekedés helyreállítása, ami nem történhet a leginkább kiszolgáltatottak rovására, és ezért nem járhat a minimálbérek csökkentésével, sem pedig a szegénység és az egyenlőtlenségek fokozódásával;

14. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a közös konszolidált társasági adóalapot (CCCTB) meghatározó jogalkotási javaslat előterjesztését;

15. kitart amellett, hogy a szabályokat úgy kell kiigazítani, hogy az IMF politikáival teljes összhangban lehetővé váljék a magánszektorbeli hitelezők eseti részvétele;

16. hangsúlyozza, hogy a nemzeti számlákkal, többek között a mérlegen kívüli tevékenységekkel kapcsolatos tájékoztatás terén nagyfokú átláthatóságra van szükség; megállapítja, hogy mindezt külső vizsgálatokkal, megbízható statisztikákkal és adatokkal, valamint elszámoltathatósággal kell megtámogatni; üdvözli, hogy az Eurostat hatásköre bővült, és emlékeztet arra, hogy a Parlament már kérte, hogy az Eurostat a költségvetési felügyelet fokozásának egyik eszközeként előre be nem jelentett vizsgálatokat végezessen a tagállamok számláit illetően;

17. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé közleményt, amely átfogó módon ismerteti az EFSM-hez, valamint az egyéb uniós pénzügyi segítségnyújtási eszközökhöz, illetve a válságra adott válaszként elfogadott csomagokhoz kapcsolódó záradékokat és feltételeket;

18. kéri a Bizottságot, tájékoztassa az Európai Parlamentet, hogy a becslések szerint milyen hatást gyakorolhat az EU hitelkockázati besorolására a) a pénzügyi stabilizációs mechanizmus létrehozatala, b) a hitelkeret teljes felhasználása;

19. kéri a Bizottságot, hogy az EFSM fennállásának minden egyes évében határozza meg az uniós költségvetési kiadások fontossági sorrendjét, amelynek megfelelően vissza kell vonni a költségvetést abban az esetben, ha a legfeljebb 60 milliárd eurót vissza kell fizetni;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, az eurócsoport elnökének, a Bizottságnak, az EKB-nek, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányaiknak.

Az elefántcsontparti helyzet

P7_TA(2010)0492

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az elefántcsontparti helyzetről

(2012/C 169 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elefántcsontpartról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel elefántcsontparti választási kódex rendelkezéseire, valamint a 2001-303 sz. törvényre és a 2008-133 sz. rendeletre és különösen annak 64. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió választási megfigyelői missziójának időközi jelentésére,

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel az Afrikai Unió elnökének közleményére, az Afrikai Unió Béke és Biztonsági Tanácsának nyilatkozatára, valamint az állam- és kormányfői hatóság Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége Bizottságának (ECOWAS) a nigériai Abudzsában tartott rendkívüli ülésén kiadott 2010. december 7-i végső közleményre,
 - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2010. december 3-án Kinshasában elfogadott nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Catherine Ashton által a választási folyamattal kapcsolatban kiadott nyilatkozatokra, különösen az elefántcsontparti választási eredményekről szóló 2010. december 3-i és az elefántcsontparti elnökválasztások második fordulójáról szóló 2010. december 1-jei nyilatkozatokra,
 - tekintettel az ENSZ-főtitkár elefántcsontparti különleges képviselőjének, Young-Jin Choinak 2010. december 3-i nyilatkozatára az elnökválasztás 2010. november 28-án tartott második fordulóján elért eredmények hitelesítésével kapcsolatosan,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2010. december 8-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az uniós Külügyek Tanácsának 2010. december 13-án megrendezett 3058. találkozásán Elefántcsontparttal kapcsolatosan elfogadott következtetésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. tekintettel az elefántcsontparti elnökválasztásokra, és a 2010. november 28-án megrendezett második fordulót követően az országban eluralkodó súlyos politikai és intézményi válságra; mivel a választások második fordulójának választási kampányát feszült légkör és erőszakos cselekedetek jellemezték, amelynek következtében a lakosság körében számosan megsebesültek és meghaltak,
- B. mivel – a különösen az ENSZ és az Európai Unió által készített – független megfigyelői jelentések alapján a választások – melyek megrendezése 400 millió dollárba került –össességében véve kielégítően zajlottak,
- C. mivel az elefántcsontparti független választási bizottság Alassane Ouattara győzelmét jelentette be, míg az ország alkotmánytanácsa bizonyos területeket érintő csalásra hivatkozva érvénytelennek nyilvánította az eredményt, és Laurent Gbagbót kiáltotta ki győztesnek,
- D. mivel az alkotmánytanács a törvények pártatlan alkalmazásának kötelezettségével tartozik az elefántcsontparti lakosság felé, és mivel az alkotmány, a 2001-303. sz. törvény és a 2008-as rendelet 64. cikke az alkotmánytanácsot csupán azzal a jogkörrel ruházta fel, hogy az elnökválasztásokat semmissé nyilvánítsa, nem pedig azzal, hogy a független választási bizottság által bejelentett eredményektől eltérő eredményt hirdessen ki,
- E. mivel a 2005-ös békemegállapodást követően elfogadott két ENSZ-határozat az ENSZ-et bízza meg azzal, hogy igazolja az eredményeket, ami első alkalommal történt így Afrikában,
- F. mivel az ENSZ főtitkárának különleges képviselője igazolta az elefántcsontparti választási eljárás megfelelőségét, valamint azt, hogy a független választási bizottság által közzétett eredmények tükrözik az elefántcsontparti lakosság akaratát, és Alassane Ouattarát nyilvánították a választások győztesének,
- G. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa üdvözölte az elefántcsontparti független választási bizottság által kihirdetett ideiglenes eredményeket, és megismételte, hogy az 1946/2010 számú határozat (6) bekezdésének megfelelően kész intézkedéseket hozni azok ellen, akik megakadályozzák a békefolyamatot és különösen a független választási bizottság munkáját,

2010. december 16., csütörtök

- H. mivel a demokratikus legitimitás egyedüli forrása az általános választójog, melynek eredményeit az ENSZ igazolta,
- I. mivel 2010. december 7-i rendkívüli ülésén az Afrikai Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) felszólította Laurent Gbagbót, hogy „haladéktalanul mondjon le a hatalomról”, és „további értesítésig” kizárta Elefántcsontpartot „valamennyi tevékenységéből”,
- J. mivel Bingu Wa Mutharika, az Afrikai Unió elnöke 2010. december 8-án kiadott hivatalos nyilatkozatában azon álláspontjának adott hangot, mely szerint „Gbagbónak tiszteletben kell tartania a lakosság választásokon keresztül kifejezett akaratát, és egy újabb afrikai vérfürdő elkerülése érdekében békésen át kell adnia a hatalmat”, és kifejtette, hogy az Afrikai Unió „teljes mértékben egyetért az ECOWAS-szal és a nemzetközi szakértőkkel, akik igazolták, hogy a választások győztese Ouattara”,
- K. mivel a gazdasági szereplők aggódnak amiatt, hogy a jelenlegi helyzet az ország és így a lakosság, valamint egész Nyugat-Afrika elszegényedéséhez vezethet, minthogy Elefántcsontpart szolgáltatja a Nyugat-afrikai Gazdasági és Monetáris Unió GDP-jének 40 %-át,
- L. mivel a hivatalból leköszönő elnöknek felelőssége a társadalmi békét fenntartó, Elefántcsontpart jövője szempontjából elengedhetetlen békés átmenet biztosítása, azáltal, hogy visszavonul, és nem terheli újabb gyötrelmekkel népet és a régiót,
1. úgy véli, hogy a demokratikus legitimitás egyedüli forrása az általános választójog, melynek eredményeit az ENSZ igazolta, és felszólítja ezért Laurent Gbagbót, hogy mondjon le, és adja át a hatalmat Alassane Ouattarának;
 2. sürget valamennyi elefántcsontparti politikai és fegyveres erőt, hogy tartsák tiszteletben a lakosság akaratát, melyet tükröz a 2010. november 28-i választások független választási bizottság által bejelentett, és az ENSZ főtitkárának különleges képviselője által jóváhagyott eredménye;
 3. elítéli az elefántcsontparti elnökválasztások második fordulóján elért eredmények kihirdetését megelőző erőszakos összecsapásokat, és legmélyebb szolidaritását fejezi ki az áldozatok és azok családjai iránt; sajnálja, hogy a független választási bizottság tagjainak munkáját politikai akadályok és megfélemlítési kísérletek hátráltatták, melyek következtében végül későn tették közzé az ideiglenes eredményeket, és így módon a demokratikus választási eljárás lefolytatása akadályokba ütközött;
 4. mélyszégyent sajnálatait fejezi ki az elefántcsontparti alkotmánytanács döntése miatt – amelynek valamennyi tagját a leköszönő elnök nevezte ki –, hogy megváltoztassák a választási bizottság által bejelentett eredményeket, ezzel megsértve azt a törvényt, amelyet érvényesítenie kellene, és úgy véli, hogy a döntés ellentétes az elefántcsontparti lakosoknak a választások során kifejezett akaratával;
 5. hangsúlyozza az Afrikai Unió azon döntésének jelentőségét, hogy a demokratikusan megválasztott Alassane Ouattara elnök tényleges hivatalba lépéséig felfüggesztik Elefántcsontpartnak a szervezet valamennyi tevékenységében való részvételét;
 6. üdvözli a nemzetközi közösség különböző szereplőinek nyilatkozatait, melyekben támogatásukról biztosítják az elefántcsontparti választási eljárásokat, és a választások jogos győzteseként Alassane Ouattarát ismerik el;
 7. határozottan támogatja az Afrikai Uniót és az ECOWAS-t az erőszak megakadályozására és a legitim kormány elismerésének biztosítására irányuló erőfeszítéseit;
 8. maradéktalan bizalmáról biztosítja az ENSZ-főtitkárának az eredmények hitelesítésével megbízott különleges képviselőjét;
 9. mély aggodalmát fejezi ki az országban a választások után kialakult politikai patthelyzet, valamint a híradásokban szereplő – egyes esetekben az elefántcsontparti biztonsági erők részvételével végbemenő – erőszakos cselekedetek miatt; hangsúlyozza, hogy szigorúan figyelemmel kell kísérni az országban uralkodó helyzetet és a híradásokban szereplő erőszakos cselekedeteket;

2010. december 16., csütörtök

10. sajnálatát fejezi ki a bekövetkezett erőszakos cselekményekkel kapcsolatban, és elsődleges feladatnak tartja a polgári lakosság védelmét; felszólítja valamennyi elefántcsontparti szereplőt, hogy mérsékeljék a feszültség eszkalálódásának kockázatát, és akadályozzák meg az erőszakot; ezért kizárólag az elefántcsontparti nép érdekeit és a béke fenntartását szem előtt tartva az intézmények demokratikus működésének helyreállítására szólít fel;

11. üdvözli a közvetítésre tett erőfeszítéseket, és felszólítja az összes elefántcsontparti politikai erőt a békés átmenet támogatására, hogy elkerülhető legyen az ország megosztottsága;

12. határozottan elítéli az Európai Unió megfigyelőinek megfélemlítését, ami miatt a küldöttségnek biztonsági okokból vissza kellett vonulnia;

13. elítéli az ország nem kormányzati médiaszervei működésének felfüggesztését; emlékeztet arra, hogy az államnak kötelessége biztosítani a médiában megjelenő információk sokoldalúságát és diverzifikáltságát, és azt, hogy az elefántcsontparti polgárok teljes körűen hozzáférjenek ezen információkhoz, továbbá felszólítja az elefántcsontparti hatóságokat, hogy haladéktalanul állítsák vissza azt az állapotot, amelyben a polgárok ugyanúgy hozzáférnek a nem kormányzati médiumokhoz, mint az állami sajtószervekhez;

14. támogatja, hogy az EU vessen ki szankciókat Laurent Gbagbo ellen, és üdvözli a Tanács arra irányuló döntését, hogy célzott intézkedéseket fogadjon el a békefolyamatot és a nemzeti megbékélést akadályozó, és különösen a választások eredményét megmásítani próbáló személyek ellen; felhívja Catherine Ashton, a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy mihamarabb nyújtson be javaslatot a demokratikusan megválasztott elefántcsontparti hatóság támogatása irányuló új kezdeményezésekre;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Catherine Ashton asszonynak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és főtitkárának, az Egyesült Nemzetek elefántcsontparti műveletének, az Afrikai Unió intézményeinek, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének, az AKCS–EU Parlamenti Közgyűlésnek és az uniós tagállamoknak.

A tojóttyúk jöléte

P7_TA(2010)0493

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása az uniós tojóttyúkágazatról: a tojóttyúkrecek használátának tilalma 2012-től

(2012/C 169 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tojóttyúk védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 1999/74/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, amely 1999. augusztus 3-án lépett hatályba és tilalmat vezetett be a tojóttyúk tartására szolgáló tojóttyúkrecek használátára, miközben a termelők számára több mint tizenkét éves átmeneti időszakot biztosít tenyésztési rendszereik megváltoztatására,
- tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tojás forgalmazása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 589/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) ⁽³⁾,
- tekintettel a tojóttyúk különféle, különösen az 1999/74/EK irányelvben említett tenyésztési rendszereiről szóló, 2008. január 8-i (COM(2007)0865)-ös számú bizottsági közleményre (SEC(2007)1750),

⁽¹⁾ HL L 203., 1999.8.3., 53. o.

⁽²⁾ HL L 163., 2008.6.24., 6. o.

⁽³⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel az 1291/2008/EK, a 411/2009/EK, a 215/2010/EU, a 241/2010/EU, a 254/2010/EU, a 332/2010/EU, a 925/2010/EU és a 955/2010/EU rendeletekkel módosított, azon harmadik országok, területek, övezetek és területi egységek jegyzékének megállapításáról, ahonnan baromfi és baromfitermékek behozhatók a Közösségbe és átszállíthatók a Közösségen, valamint az állat-egészségügyi bizonyítványok követelményeinek megállapításáról szóló 798/2008/EK számú bizottsági rendeletre (amely 2009. január 1-jétől a 2006/696/EK bizottsági határozat helyébe lép) ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai uniós állattenyésztési ágazat válságáról szóló, 2010. november 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a parlamenti Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság 2010. augusztus 30-i és szeptember 29-i ülésén a Bizottság tájékoztatást adott e témáról, azonban nem volt képes kielégítő válaszokat adni a bizottság tagjainak, például mivel nem készült cselekvési terv,
- B. mivel a tojtyúk jótétéről szóló irányelv (1999/74/EK) 2012. január 1-től kezdődően megtiltja a tojtyúk fel nem javított ketrecrendszerekben történő tenyésztését, és mivel az EU-15-ök tagállamainak és termelőinek addigra már több mint tizenkét évük lesz annak biztosítására, hogy betartsák a jogszabályi előírásokat, az EU-10 és EU-2 termelőinek pedig addigra a bővítéstől számított nyolc, illetve öt évük lesz ugyanerre,
- C. mivel az utóbbi években az ágazatot számos járvány és súlyos piaci válság sújtotta részben a takarmányáraknak a gabonapiaci spekulációk miatt bekövetkező növekedése által okozott hatalmas termelési költségek következtében, amelyek a termelők teljes költségeinek mintegy 50 %-át teszik ki,
- D. mivel az Unióban számos termelő megkezdte termelési rendszereinek átalakítását az 1999/74/EK tanácsi irányelvnek való megfelelés érdekében, azonban a 2012. január 1-jei határidőre nem zárják le a folyamatot,
- E. mivel 2008-ban a Bizottság közleményt fogadott el a tojtyúk különféle, különösen az 1999/74/EK irányelvben említett tenyésztési rendszereiről, megerősítve, hogy a tojóketrecek használatának 2012. január 1-jére történő fokozatos megszüntetéséről szóló döntés indokolt volt és nincs szükség az irányelv módosítására; mivel a Bizottság megismételte ezt az álláspontot a Mezőgazdasági Tanács 2010. február 22-i ülésén,
- F. mivel jogszerűen nem forgalmazhatók az EU-ban az olyan tojások, amelyeket nem az 1999/74/EK irányelvnek megfelelően termeltek,
- G. mivel a tagállamok felelősek azért, hogy arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciórendszereket vezessenek be az irányelv végrehajtásának biztosítására, miközben a Bizottságra a Szerződés óreként az a kötelezettség hárul, hogy felügyelje az EU-szerte történő végrehajtás előrehaladását, illetve hogy meghozza a szükséges intézkedéseket,
- H. mivel az Mezőgazdasági Főigazgatóság jelenlegi helyzetről szóló jelentései, valamint az ágazatnak az elkövetkezendő évekre szóló saját becslései azt mutatják, hogy jelentős számú tagállam és a tojás-termelés 30 %-a várhatóan nem fog megfelelni 2012. január 1-jeig a tojóketrecekre vonatkozó tilalomnak,
- I. mivel az 1999/74/EK irányelv nem ír elő külön mechanizmust, amely lehetővé teszi a tagállamok számára az olyan tagállamból származó tojás vagy tojástermékek saját területükön történő forgalomba hozatalának megakadályozását, amely nem teszi meg a szükséges intézkedéseket az 1999/74/EK irányelvnek nem megfelelő létesítményekből származó tojások forgalomba hozatalának megakadályozására,

⁽¹⁾ HL L 226., 2008.8.23., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0402.

2010. december 16., csütörtök

- J. mivel a baromfi- és tojástermelő ágazat nem részesül uniós támogatásokban a KAP első pillére keretében, és azt az elmúlt években súlyos piaci válság sújtotta, többek között a takarmányárak közelmúltbeli jelentős növekedései miatt, miközben az ágazatnak meg kell felelnie az EU állategészségügyi és állatjóléti szabályainak, amelyek a világon a legszigorúbbak közé tartoznak,
- K. mivel a feljavított ketreceket használó tojástermelők által viselt termelési költségek 8–13 %-kal magasabbak, mint azon termelők költségei, akik hagyományos ketreceket használnak, és az ebből eredő jövedelemkülönbséget 3–4 %-ra becsülik,
1. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn a tojóketrecekre vonatkozó, 2012. január 1-jétől érvényes tilalmat, ahogy azt a tojótyúk-jólétéről szóló irányelv (1999/74/EK) előírja, valamint hogy határozottan helyezkedjen szembe a tagállamok minden olyan kísérletével, amely e határidő elhalasztására irányul;
 2. hangsúlyozza, hogy az elvi kérdés, hogy a tilalom elhalasztása vagy az attól való eltérések súlyosan károsítanák a tojótyúk-jólétét, torzítanák a piacot és büntetnék azokat a termelőket, akik már beruháztak nem ketreceken alapuló vagy feljavított ketreceken alapuló rendszerekbe; úgy véli mindazonáltal, hogy megoldást kell találni világosan meghatározott feltételek mellett azon termelők számára, akik már megkezdték tartási rendszereik átalakítását új ketrecek vagy alternatív tartási módszerek bevezetése révén, akik azonban 2012. január 1-jére nem végeznek e folyamattal;
 3. mély aggodalmát fejezi ki azon tagállamok és tojástermelők jelentős száma miatt, akik lemaradásban vannak a 2012-es határidő betartásához képest;
 4. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy találkozzon a fő érdekelt felekkel és az illetékes hatóságokkal 2011 januárjában az irányelv végrehajtása állásának felmérése céljából, hangsúlyozza azonban, hogy ezen erőfeszítések már régóta esedékesek;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen tisztázza a tagállamokban tapasztalható aktuális helyzetet, és legkésőbb 2011. március 1-ig fedje fel, hogy milyen intézkedéseket szándékozik hozni az irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében;
 6. hangsúlyozza, hogy az ilyen intézkedéseknek elsősorban az egyenlő feltételek fenntartására kell irányulniuk, illetve meg kell védeniük az előírásoknak 2012. január 1-jére megfelelő termelőket az azon, EU-n belüli és kívüli termelők okozta tisztességtelen versenytől, akik jogellenesen e dátum után is tojóketreceket használnak;
 7. felszólítja a Bizottságot, hogy gyakori időközönként kísérje figyelemmel a folyamatot, és hozzon sürgős intézkedést a tagállamok irányában annak biztosítása érdekében, hogy tojástermelőik 2012. január 1-jére megfeleljenek a tilalomnak, és sürgesse őket, hogy dolgozzanak ki nemzeti cselekvési terveket – beleértve visszatartó erejű szankciókat is – annak biztosítására, hogy véget vessenek területükön 2012. január 1-jére a tojóketrecek használatának;
 8. úgy véli, hogy a tojástermelőket, és azokat a tagállamokat, amelyek igyekeztek megfelelni az 1999/74/EK számú bizottsági irányelvnek, nem kellene tisztességtelen és jogszerűtlen versennyel büntetni, különösen a harmadik országokból származó tojás és tojástermékek behozatala formájában; hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban nem forgalmazhatók jogszerűen és nem vehetnek részt a belső kereskedelemben azok a tojások, amelyeket nem az 1999/74/EK irányelvnek megfelelően termeltek; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a kereskedelemtorzulások elkerülésére, valamint annak megakadályozására, hogy az irányelvet be nem tartó termelők exportálhassanak országuk területén kívülre;
 9. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak nem szabad fellépnie azon tagállamokkal szemben, amelyek megakadályozzák az olyan tojások forgalomba hozatalát és importját, amelyeket nem az uniós jognak megfelelően termeltek;
 10. megjegyzi, hogy a tagállamok egy része – de nem az összessége – élt a lehetőséggel, hogy finanszírozással lássák el a termelőket annak támogatására, hogy áttérjenek a feljavított ketrecekre; hangsúlyozza azonban, hogy az egyes tagállamok pénzügyeit jelenleg sújtó korlátozások és az uniós gazdálkodóknak a gazdaságaikban végrehajtandó beruházásaik finanszírozásához szükséges bankhitelekhez való hozzájutással kapcsolatos nehézségei megnehezíthetik annak a folyamatát, hogy 2012. január 1-re áttérjenek a feljavított ketrecekre;

2010. december 16., csütörtök

11. sürgeti valamennyi tagállamot, hogy vidékfejlesztési programjaikba illesszenek olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik, hogy a baromfiágazat megfeleljen az irányelvnek;
12. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy fokozzák a fogyasztók tudatosságát e kérdést illetően, illetve a szabályoknak történő meg nem felelésnek a tojótyúkók jólétére gyakorolt hatásaival, valamint a mezőgazdasági termelők közötti tisztességtelen versennyel kapcsolatban;
13. megjegyzi, hogy a tojást alapvető és fontos élelmiszernek kell tekinteni, és rámutat arra, hogy az 1999/74/EK irányelv be nem tartása a tojáshiány veszélyéhez, illetve a fogyasztói árak jelentős emelkedéséhez vezethet; hangsúlyozza továbbá, hogy az ilyen hiányok és áremelkedések olyan harmadik országokból származó tojások vagy tojástermékek megnövekedett behozatalához vezethet, amelyek nem felelnek meg az uniós jóléti szabályoknak;
14. kéri a Bizottságot, hogy az Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatal által végzett ellenőrzések számának növelése révén fokozza az irányelv betartásának nyomon követését;
15. kéri a Bizottságot, hogy legkésőbb 2011. december 31-re készítsen jegyzéket azon tojás- és tojás-termék-termelőről, -feldolgozóról és -kiskereskedőről, akik nem tartják be az 1999/74/EK irányelv rendelkezéseit;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Malájzia: a vesszőzés gyakorlata

P7_TA(2010)0494

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása Malajziáról: a vesszőzés gyakorlata

(2012/C 169 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés abszolút tilalmára, amely minden körülményre és valamennyi államra vonatkozó nemzetközi jogi norma,
- tekintettel e tilalom számos nemzetközi és regionális emberi jogi eszközben és dokumentumban – többek között az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányában és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményében (kínzás elleni egyezmény) történő gyakorlati kifejezésére,
- tekintettel az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó minimumszabályaira,
- tekintettel a menekültek jogállásáról szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok és az alapvető szabadságok előmozdításáról és védelméről szóló ASEAN Chartára, amely 2008. december 15-én lépett hatályba, valamint az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottságának 2009. október 23-i létrehozására,
- tekintettel az ASEAN 2007. január 13-i nyilatkozatára a migráns munkavállalók jogainak védelméről és előmozdításáról,
- tekintettel az EU harmadik országok felé irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló, 2001-ben elfogadott és 2008-ban felülvizsgált iránymutatásokra,

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel az EU Malajziával kapcsolatos, a 2007–2013-as időszakra szóló stratégiai dokumentumára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a nemzetközi jog értelmében minden körülmények között tilos a testi fenyítés minden formája,
- B. mivel a malajziai törvények legalább 66 szabálysértés esetében rendelkeznek a vesszőzés (más szóval: korbácsolás) általi büntetésről, és mivel az Amnesty International becslései szerint évente mintegy tízezer malajziai állampolgárt és egyre nagyobb számú menekültet és migránst vesszőznek meg a malajziai börtönökben,
- C. mivel a malajziai hatóságok az elmúlt években az ország területére történő illegális belépésre és kábítószerrel való visszaélésre is kiterjesztették a vesszőzéssel büntetendő szabálysértések listáját,
- D. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa – amelynek Malajzia tagja – által elfogadott 8/8 sz. határozat megállapítja, hogy „a testi fenyítés egyenértékű a kínzással”, és mivel a vesszőzés gyakorlata súlyos fájdalmat és szenvedést, illetve hosszú távú fizikai és pszichés traumát okoz,
- E. mivel ugyan a vesszőzést – a gyarmati korszak maradványaként – még mindig alkalmazzák néhány országban, ezek között Malajzia az egyetlen jelentős népességű és az emberi fejlődés magas szintjén álló ország, ahol a büntetés e formája fennmaradt,
- F. mivel a vesszőzés külföldi áldozatait gyakran nem tájékoztatják az ellenük felhozott vádakról, és megtagadják tőlük a tolmácsoláshoz és a jogi képviselőhöz való jogot, megsértve ezzel az objektív és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogukat,
- G. mivel az eljárásban érintett orvosok – akiknek a szerepe pusztán arra terjed ki, hogy megállapítsák, hogy a foglyok alkalmasak a vesszőzésre, illetve eszméletvesztésük esetén magukhoz térítsék őket – megszegik az orvosi etikát,
- H. mivel a 8 000 ügyvédet képviselő Malajziai Ügyvédi Kamara felszólított a büntetés e formájának megszüntetésére, arra hivatkozva, hogy ez sérti az összes nemzetközi emberi jogi normát és számos kínzás elleni egyezményt,
1. határozottan elítéli a vesszőzést, valamint a testi fenyítés és a foglyokkal szembeni rossz bánásmód minden formáját; szilárdan hisz abban, hogy Malajzia nem hivatkozhat belföldi jogszabályaira a kínzással felérő gyakorlatának indokolásaként, amely a nemzetközi jog alapján egyértelműen jogellenes;
 2. sürgeti Malajziát, hogy minden esetben vezessen be moratóriumot a vesszőzésre és a testi fenyítés minden formájára, annak jogszabályokban és a gyakorlatban történő megszüntetése érdekében;
 3. felszólítja a malajziai hatóságokat, hogy haladéktalanul szüntessék be a börtöntisztviselőkre és orvosokra gyakorolt jelenlegi nyomást, amely arra irányul, hogy a vesszőzések végrehajtása során bűnrészesek legyenek a fogvatartottakkal szembeni visszaélésekben;
 4. felszólítja a malajziai parlamentet, hogy ratifikálja az ENSZ kínzás elleni egyezményét és annak fakultatív jegyzőkönyvét, valamint a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányát és annak jegyzőkönyveit, illetve úgy módosítsa a malajziai törvényeket, hogy az illegális bevándorlás közigazgatási vétségnek, s ne bebörtönzéssel vagy testi fenyítéssel járó bűncselekménynek minősüljön, valamint hogy a kábítószerrel kapcsolatos vétségeket ne büntessék vesszőzéssel;
 5. felszólítja a malajziai emberi jogi bizottságot (SUHAKAM) és a malajziai jogalkotási reformbizottságot, hogy tegyenek megfelelő ajánlásokat a kormánynak a testi fenyítés jogszabályban történő megszüntetéséről;

2010. december 16., csütörtök

6. felszólítja a malajziai hatóságokat, hogy tartsák be a migránsok, menekültek és menedékkérők védelmére vonatkozó nemzetközi normákat – többek között az ellenük folytatott büntetőeljárások során – a kínzással és bántalmazással szembeni eredményes védelmük biztosítása érdekében;
7. felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az országgal folytatott politikai kapcsolatuk során rendszeresen vessék fel az emberi jogok malajziai helyzetét, és különösen a migránsokkal és a menedékkérőkkel szembeni visszaélésekről és rossz bánásmódról szóló állításokat;
8. sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák az Európai Unió valamennyi nemzetközi partnere felé tett diplomáciai lépéseket, amelyek a kínzás és a megalázó bánásmód alkalmazását tiltó nemzetközi egyezmények ratifikálására és végrehajtására szólítják fel a partnereket; felszólítja az Európai Uniót, hogy tekintse a kínzás és a megalázó bánásmód elleni küzdelmet az emberi jogi politikája fő prioritásának, különösen az uniós iránymutatások és az összes többi uniós eszköz, mint pl. az Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és Emberi Jogokért végrehajtása útján;
9. az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottságának létrehozását egy átfogóbb megközelítés és az emberi jogi normáknak az egész régióra kiterjedő hatékonyabb alkalmazása felé tett üdvözlendő lépésnek tekinti; hiszi, hogy az ASEAN-országokból érkező migránsokat és a menedékkérőket gyakran sújtó vesszőzés kérdésével ez a szerv hivatott foglalkozni;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Malajzia kormánynak és parlamentjének, az ASEAN-tagállamok kormányainak, az ENSZ kínzásokat vizsgáló különmegbízottjának és az ENSZ főtitkárának.

Uganda: a Bahati-törvény és a lesbikus, meleg, biszexuális és transznemű népesség hátrányos megkülönböztetése

P7_TA(2010)0495

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása Ugandáról: az úgynevezett „Bahati-törvény” és az LMBT személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés

(2012/C 169 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekre és eszközökre, ideértve az emberi jogokról szóló ENSZ-egyezményekben és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben foglaltakat, amelyek biztosítják az emberi jogokat és alapvető szabadságokat és tiltják a megkülönböztetést,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás), és a benne foglalt emberi jogi záradékokra, és különösen a 9. cikkre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz.) 6. és 7. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 19. cikkére, amelyben az Európai Unió, illetve a tagállamok kötelezettséget vállalnak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelmére, és amelyek uniós szintű eszközöket biztosítanak a megkülönböztetés és az emberi jogok megsértése elleni küzdelemhez,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak 21. cikkére, amely tiltja a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést,

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés és a homofóbia ellen irányuló valamennyi uniós tevékenységre,
 - tekintettel a homofóbiáról, a kisebbségek védelméről és a megkülönböztetésellenes politikákról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a homoszexualitás ellen irányuló ugandai törvénytervezetről szóló 2009. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel Catherine Ashton főképviseelő asszonynak a homofóbia elleni nemzetközi napon, 2010. május 17-én kiadott nyilatkozatára,
 - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a fiatalok társadalmi és kulturális integrációjáról és részvételéről szóló, 2009. december 3-i állásfoglalására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a David Bahati független képviselő által az ugandai parlamentben 2009. szeptember 25-én benyújtott, a homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezet a homoszexuális cselekményeket hét évtől életfogytig terjedő börtönbüntetéssel, illetve halálbüntetéssel tervezi sújtani; mivel a törvény a gyermekek vagy betegek homoszexualitásának eltávolítását három évig terjedő börtönbüntetéssel tervezi sújtani; mivel a törvényt még mindig tárgyalják,
- B. mivel a nemzetközi közösség általában erőteljesen elítélte a törvényjavaslatot, miközben egyes EU-tagállamok azzal fenyegetnek, hogy visszavonják Ugandának nyújtott fejlesztési támogatásukat, ha a törvény hatályba lép,
- C. mivel 2010. október 9-én és november 15-én a „Rolling Stone” nevű helyi újság jegyzéket tett közzé az állítólagosan homoszexuális személyek neveivel és személyes adataival együtt, arra ösztönözve az olvasókat, hogy bántalmazzák vagy akasszák fel őket; mivel az ugandai legfelsőbb bíróság ideiglenesen arra utasította az újságot, hogy ezeket a közzétételeket szüntesse be,
- D. mivel Afrikában a homoszexualitás csak 13 országban legális, míg 38 országban büntetendő; mivel Mauritániában, Szudánban és Nigéria északi részén a homoszexualitást halálbüntetéssel sújtják,
1. megismétli, hogy a szexuális irányultság az egyén magánélethez való joga körébe esik, amelyet nemzetközi emberi jogi előírások biztosítanak, amelyek szerint védeni kell az egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet, és biztosítani kell a szólásszabadságot;
 2. emlékezteti az ugandai hatóságokat a nemzetközi jog és az emberi jogok tiszteletben tartására felszólító Cotonoui Megállapodás értelmében rájuk háruló kötelezettségekre;
 3. megismétli az egyetemes emberi jogok iránti elkötelezettségét, ebben a tekintetben megállapítja, hogy az LMBT személyek alapvető jogainak védelmét nem lehet az európai értékek kikényszerítésének minősíteni, hanem inkább a közös egyetemes emberi jogok védelmét és előmozdítását jelentik, ami az EU egyik célja minden külső tevékenysége során;
 4. elítél minden olyan kísérletet, amely többek között nemi és szexuális irányultságon alapuló gyűlöletet kelt és támogatja a bármilyen kisebbségi csoport elleni erőszakot; ezzel összefüggésben elítéli a homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezet előterjesztését a parlamentben, és sürgeti az ugandai hatóságokat, hogy ne fogadják el a törvényt, hanem vizsgálják felül törvényeiket a homoszexualitás és a marginalizált csoportok, többek között az LMBT aktivisták büntethetőségének megszüntetése céljából; hangsúlyozza, hogy a homoszexualitás ellen irányuló törvény rendkívül káros lenne a HIV/AIDS elleni küzdelemben;
 5. ismételten erőteljesen elutasít minden olyan lépést, amely bármilyen körülmények között a halálbüntetés vagy a külföldön homoszexuális cselekményeket végző ugandai állampolgárok elleni kiadatási eljárás bevezetésére irányul;

⁽¹⁾ HL C 286. E, 2010.10.22., 25. o.

2010. december 16., csütörtök

6. üdvözlözi, hogy az ugandai legfelsőbb bíróság a „Rolling Stone” nevű újságot a közzétételek beszüntetésére utasította; mindazonáltal továbbra is aggódik amiatt, hogy sok ugandait támadtak meg az újságcikk közvetlen következményeként, sokan még mindig félnek a támadásoktól, és kéri a hatóságokat, hogy védjék meg ezeket a személyeket;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Ugandai Köztársaság elnökének, az Ugandai Parlament elnökének, a Kelet-Afrikai Törvénykezési Tanácsnak, valamint az Afrikai Unió Bizottságának és intézményeinek.

A Sínai-félszigeten túsul ejtett eritreai menekültek

P7_TA(2010)0496

Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása a Sínai-félszigeten túsulként fogva tartott eritreai menekültekről

(2012/C 169 E/17)

az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995. novemberi barcelonai nyilatkozatra,
 - tekintettel az Euromediterrán Emberi Jogi Hálózat Kairóban, 2006. január 26–27-én tartott első konferenciájára,
 - A. mivel az egyiptomi biztonsági erők több száz eritreai menekült után kutatnak, akiket az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága szerint beduin csempészek tartanak fogva a Sínai-félszigeten, miután a menekültek nem fizették ki az Izraelbe történő bejuttatásukért a csempészek által követelt díjat,
 - B. mivel múlt kedden, 2010. december 7-én az ENSZ menekültügyi főbiztosa kijelentette, hogy aggódik a feltételezhetően a Sínai-sivatagban túsulként fogva tartott 250 eritreai migráns sorsa miatt,
 - C. mivel állítólag az emberkereskedők a fogva tartottak szabadon engedéséért fejenként 8 000 USD-t követelnek, továbbá konténerekben tartják fogva őket, és a menekülteknek durva bánásmódot kell elszenvedniük,
 - D. mivel a nem kormányzati szervezetek által 2010. december 1-jén kiadott közös felhívás szerint hónapok óta több száz, az Afrika szarva térségéből származó illegális menekültet tartanak fogva a Sínai-félsziget egyik városának külvárosában,
 - E. mivel a nem kormányzati szervezetek szerint – akik arról számoltak be, hogy a csempészek rendkívül megalázó és embertelen módon bánnak a menekültekkel – a túsok Izraelbe való bejutásukért már 2 000 USD-t kifizettek,
 - F. mivel észak-sínai helyi tisztviselők szerint a biztonsági erők aktívan keresik az eritreaiakat, akiket állítólag elszórtan, kisebb csoportokban tartanak fogva;
1. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a túsulként fogva tartott eritreaiak szabadon bocsátása érdekében, kerüljék a halált okozó erőszak alkalmazását az országhatárt átlépő illegális migránsokkal szemben, védjék a migránsok méltóságát, valamint testi és lelki épségét, garantálják, hogy az őrizetbe vett migránsok kapcsolatba léphessenek az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával, és tegyék lehetővé, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága eljuthasson az állami őrizetben lévő menedékkérőkhöz és menekültekhez;

2010. december 16., csütörtök

2. nagyra értékeli az egyiptomi hatóságok által az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága azon jelentéseinek kivizsgálására tett erőfeszítéseit, amelyek szerint embercsempészek a nemzeti jogszabályokat és az emberi jog alapelveit megsértő módon tartanak fogva egy körülbelül 250 eritreaiból álló csoportot a Sínai-félszigeten;
3. hangsúlyozza, hogy a Sínai-sivatagban húzódó határ a munkát kereső afrikai migránsok csempésztúvonalává vált; évente több ezer eritreai menekül el hazájából, és sokuk Izraelbe tart;
4. emlékeztet arra, hogy 2010 augusztusában hét ember vesztette életét a csempészekkel való összecsapásban az izraeli határ közelében, miután az emberkereskedők által fogva tartott afrikai migránsok megszerezték fogva tartóik fegyvereit menekülési kísérlet közben;
5. megjegyzi, hogy Izrael novemberben megkezdte egy 250 km-es kerítés felépítését a határon azzal a céllal, hogy megállítsa az illegális migránsok beáramlását;
6. üdvözli Egyiptom embercsempészet elleni erőfeszítéseit, különösen az emberkereskedelem megelőzésével és visszaszorításával foglalkozó nemzeti koordináló bizottság 2007-es létrehozását, és felhívja valamennyi országot, hogy újult erővel folytassák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy szembenézzenek az emberkereskedelemmel összefüggő bűncselekmények kihívásával, továbbá, hogy tartsák tiszteletben a vonatkozó nemzeti jogszabályokat;
7. nagyra értékeli Egyiptom szakadatlan elkötelezettségét a nemzetközi szerződések, különösen az 1951-es menekültügyi egyezmény értelmében vállalt kötelezettségeinek teljesítése mellett;
8. elismeri, hogy a befogadó ország biztonságát és függetlenségét közvetve vagy közvetlenül fenyegető cselekményekben részt vevő menedékkérők az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága szerint nemzetbiztonsági fenyegetésnek tekintendők;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a főképviselőnek/alelnöknek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az egyiptomi kormánynak, az ENSZ főtitkárnak, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

A cápauszony leválasztására vonatkozó európai uniós tilalom szigorításának támogatásáról

P7_TA(2010)0497

Az Európai Parlament 2010. december 16-i nyilatkozata a cápauszony leválasztására vonatkozó európai uniós tilalom szigorításának támogatásáról

(2012/C 169 E/18)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel a cápauszony leválasztása az az ingyenségnek számító cápauszony-leves iránt mutatkozó jelentős kereslet vezérelte, tömeges pusztulást okozó gyakorlat, melynek során a cápa uszonyát lenyesik, és a tetemet visszadobják a tengerbe,
- B. mivel ez a gyakorlat hallatlan mértékben tizedeli a lassan gyarapodó cápaállományt,
- C. mivel az európai cápafajok egyharmadát a kipusztulás veszélye fenyegeti,
- D. mivel a cápauszony leválasztására vonatkozó európai uniós tilalom a világon a legerőtlenebb, mivel az uszony és a tetem elválasztva történő partrahozatalára vonatkozóan kivételeket enged meg és túlzott uszony-tetem arányt állapít meg,

2010. december 16., csütörtök

- E. mivel a Bizottság jelenleg fontolgatja a cápauszony leválasztására vonatkozó tilalom (a 1185/2003/EK rendelet) módosítását,
- F. mivel a Parlament 2006-ban már felszólította a Bizottságot, hogy a tilalom engedte kikapukat számolja fel,
- G. mivel a Természetvédelmi Világszövetség legtöbb tudományos munkatársának az a javaslata, hogy a cápákat uszonyukkal együtt kelljen partra hozni,
- H. mivel az ENSZ égisze alatt Costa Rica a több közép- és észak-amerikai halászati övezetben használt, a „cápa uszonnal együtt” módszert hirdeti,
1. felhívja a Bizottságot, hogy a cápák védelmére irányuló közösségi cselekvési terv második évfordulójára (2011 februárja) nyújtson be javaslatot a cápauszony fedélzeten történő leválasztásának tilalmára vonatkozóan;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot, az aláírók ⁽¹⁾ nevével együtt, a Bizottságnak.

(1) Az aláírók listája a 2010. december 16-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

A tömegsport európai uniós támogatásának fokozásáról

P7_TA(2010)0498

Az Európai Parlament 2010. december 16-i nyilatkozata a tömegsport európai uniós támogatásának fokozásáról

(2012/C 169 E/19)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EUMSZ. 165. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel a sport új terület az EU hatáskörében,
- B. mivel a sport fontos tényező a társadalmi kohézió szempontjából, és hozzájárul számos politikai célkitűzés – így az egészség előmozdítása, az oktatás, a társadalmi integráció, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a kultúra, valamint a bűncselekmények visszaszorítása és a kábítószer-függőség elleni küzdelem – megvalósításához,
- C. mivel a sport- és más szabadidős fizikai tevékenységet folytató európaiak túlnyomó többsége a tömegsport szintjén vesz részt e tevékenységben,
- D. mivel a gazdasági válság és a kormányok kiadásaira nehezedő nyomás súlyos következményekkel járhat a tömegsport finanszírozására nézve,
1. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a tömegsportot, erősítsék annak nevelő és integratív szerepét, és fordítsanak különös figyelmet az alulreprezentált csoportokra, például a nőkre, az idősekre és a fogyatékkal élőkre;
2. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a tömegsportot ne sújtsák a válság idején hozott jelentős költségvetési megszorítások;

2010. december 16., csütörtök

3. felhívja a Bizottságot, hogy a sportról szóló következő közleményében fordítson kellő figyelmet a tömegsportra, és 2012-től kezdve biztosítson elegendő finanszírozást az EU sportprogramja számára;
4. felhívja a Bizottságot, hogy a szerencsejátékok kérdésével kapcsolatos esetleges uniós kezdeményezésre való tekintettel kellő mértékben vegye figyelembe a tömegsport finanszírozásáról készített tanulmány eredményeit;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók listája a 2010. december 16-i jegyzőkönyv 2. mellékletében jelent meg (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

Az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiája

P7_TA(2010)0499

Az Európai Parlament 2010. december 16. nyilatkozata az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról

(2012/C 169 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i nyilatkozatára ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel a hajléktalanság továbbra is valamennyi uniós tagállamban sújt embereket, és az alapvető emberi jogok elfogadhatatlan megsértésének minősül,
- B. mivel 2010 a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve,
1. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy 2010 végéig kötelezze el magát az utcai hajléktalanság 2015-re történő felszámolása mellett;
 2. felhívja az Európai Bizottságot, hogy az EU 2020 stratégia részeként dolgozzon ki nagyratörő uniós stratégiát a hajléktalanság felszámolására vonatkozóan, és támogassa a tagállamokat a 2010. márciusában elfogadott, a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról szóló együttes jelentés iránymutatásait követő, hatékony nemzeti stratégiák kidolgozásában;
 3. felhívja az Eurostatot, hogy gyűjtsön adatokat az EU-n belüli hajléktalanságról;
 4. támogatásáról biztosítja a következő cselekvési prioritásokat: senki se aludjon kedvezőtlen körülmények között; senki se éljen sürgősségi szálláson a „sürgősség” idejénél tovább; senki se éljen átmeneti szálláson a sikeres továbblépéshez szükségesnél hosszabb ideig; senki se kényszerüljön intézmény elhagyására anélkül, hogy lakhatási lehetőséggel rendelkezne; az önálló élethez vezető átmenet során egyetlen fiatal se váljék hajléktalanná;
 5. utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen nyilatkozatot, az aláírók nevével ⁽²⁾ együtt a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL C 259. E, 2009.10.29., 19. o.

⁽²⁾ Az aláírók listája a 2010. december 16-i jegyzőkönyv 3. mellékletében jelent meg (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

2010. december 14., kedd

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az EU gyorsreagálási képessége

P7_TA(2010)0465

Az Európai Parlament 2010. december 14-i ajánlása a Tanácshoz az EU gyorsreagálási képességének kialakításáról (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződés 196. cikkére, amely kimondja, hogy „az Unió ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést a természeti vagy ember okozta katasztrófák megelőzését és az azokkal szembeni védekezést szolgáló rendszerek hatékonyságának javítása érdekében”, valamint hogy „az Unió tevékenységének célja a nemzetközi szintű polgári védelmi intézkedések koherenciájának előmozdítása”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 214. cikkére, amely kimondja, hogy az Unió humanitárius segítségnyújtási intézkedései arra irányulnak, „hogy a harmadik országok lakosainak, akik természeti vagy ember okozta katasztrófák áldozataivá váltak, eseti támogatást, segítséget és védelmet nyújtsanak”, és hogy a műveletek során „tiszteletben kell tartani a nemzetközi jog elveit, a pártatlanság és a semlegesség követelményét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmát”,
- tekintettel a 2007 decemberében az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és az Európai Bizottság elnökei által aláírt, a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusra, valamint a konszenzus végrehajtása érdekében a Bizottság által 2008 májusában előterjesztett cselekvési tervre,
- tekintettel a Tanács 2007. decemberi következtetéseire, amelyben felkéri a Bizottságot, hogy a lehető legjobban használja ki a közösségi polgári védelmi mechanizmust, és erősítse tovább a tagállamok közötti együttműködést,
- tekintettel a katonaság és a polgári védelem rendelkezésére álló eszközöknek katasztrófa esetén történő felhasználásáról szóló, 2006. november 27-én felülvizsgált iránymutatásokra (az oslói iránymutatásokra),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Uniós stratégia a katasztrófakockázatok csökkentésének támogatására a fejlődő országokban” című, 2009. február 23-i közleményére,

2010. december 14., kedd

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Az Unió katasztrófa-elhárítási képességének megerősítése” című, 2008 márciusi közleményére (COM(2008)0130) és az Európai Parlament 2008. június 19-i állásfoglalására az Unió katasztrófa-elhárítási képességének megerősítéséről ⁽¹⁾,
 - tekintettel Michael Barnier „Az európai polgári védelmi erő: europe aid” című, 2006. május 9-i jelentésére;
 - tekintettel az Európai Parlament 2010. február 10-i, a közelmúltban Haitin történt földrengésről szóló állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzéséről szóló 2010. szeptember 21-i állásfoglalására,
 - tekintettel Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez és Frédérique Ries által 2010. március 23-án az ALDE képviselőcsoport nevében, az eljárási szabályzat 121. cikkének (1) bekezdésének megfelelően benyújtott, az EU gyorsreagálási képességének kialakításáról szóló ajánlásra irányuló javaslatra (B7-0228/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0332/2010),
- A. mivel világszerte egyre gyakoribbak a jelentős emberi, gazdasági és környezeti károkat okozó katasztrófák; mivel a világ több részén – főként az éghajlatváltozás hatásaként – egyre gyakrabban fordulnak elő ilyen válságok, amelyek hatása és kiterjedése is egyre nagyobb; és mivel az Európai Unió jelentős erőfeszítéseket tesz azért, hogy kezelje e válságokat,
- B. mivel az Európai Unión belüli és kívüli beavatkozások többszöröződtek és gyakoribbá váltak, és ezt tovább nehezíti a globális pénzügyi helyzet és a költségvetési megszorítások sora, ezért még nagyobb szükség van a műveletek költséghatékonyságának növelésére;
- C. mivel egyszerre műveleti és pénzügyi előnyökkel is járhat az eszközök megosztása az EU polgári védelmi mechanizmusában résztvevő 31 ország között (EU 27-ek, Norvégia, Lichtenstein, Horvátország és Izland) vagy a tagállamok közötti megerősített együttműködés keretében;
- D. mivel a Bizottság humanitárius katasztrófákra előirányzott költségvetését, és különösen az ECHO főigazgatóság költségvetését az utóbbi öt évben nem csupán befagyasztották, hanem az elkülönített összeg reálértéke is kissé csökkent;
- E. mivel az elmúlt években előrehaladást sikerült elérni egy koherensebb uniós katasztrófakezelés irányába, mégpedig a polgári védelmi mechanizmus progresszív megerősítése, a polgári védelem és a humanitárius segélyezés közötti jobb interakció/koordináció révén, valamint annak felismerése által, hogy a katasztrófa integrált megközelítése nem csak a reagálást jelenti, hanem a megelőzést és a készenlétet is.
- F. mivel az Európai Unió Haiti földrengésre adott válasza nem csak gyors, jelentős és széles körű humanitárius segélyezési beavatkozást hanem a polgári védelmi mechanizmus aktiválását is kiváltotta, ami most először tudott azonnal két modult felállítani (egy víztisztító egységet és egy fejlett orvosi egységet), amelyeket az EU gyors reagálású válaszadási képességének 2008. évi előkészítő fellépésén keresztül finanszíroztak,

⁽¹⁾ HL C 286 E, 2009.11.27., 15. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0015.

2010. december 14., kedd

- G. mivel a közelmúltbeli válságok tanulságai továbbra is azt mutatják, hogy az EU katasztrófára adott válaszát a hatékonyság, koordináció és láthatóság szempontjából egyaránt javítani kell, és e katasztrófák ismét rámutattak az európai gyorsreagálási képesség (az európai polgári védelmi erő) kialakításának szükségességére,
- H. mivel döntő fontosságú az EU hitelessége szempontjából, hogy képes legyen megóvni polgári életét és tulajdonát;
1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:
- a) elismeri, hogy a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás egyetlen, a humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztos tárcája alá vonása jobb szinergiákat teremt a Bizottságon belül, és segíti az EU katasztrófákra adott válaszában a koherenciáját;
- b) kéri, hogy az ECHO főigazgatóságon belül fokozottan integrálják a polgári védelmi és a humanitárius tevékenységek munkamódszereit, de közben egyértelműen elkülönített szerepük révén továbbra is őrizzék meg egyedi jellegzetességeiket, a köztük fennálló szinergiák és kiegészítő jellegük maximális kihasználása, valamint a hatékonyság növelése érdekében; felszólítja továbbá a katasztrófaelhárításban vagy a humanitárius műveletekben részt vevő katonai és polgári személyzetet és humanitárius dolgozókat, hogy a semlegesség, függetlenség és pártatlanság elveinek megfelelően végezzék tevékenységüket;
- c) megismétli, hogy a polgári védelmi források felhasználásának – amennyiben valamely humanitárius válság esetén vetik be azokat – a szükségletek által vezérelteknek kell lenniük, valamint ki kell egészíteniük a humanitárius segítségnyújtást, azzal koherens módon össze kell kapcsolódniuk, a humanitárius segítségnyújtásról szóló európai konszenzussal és az Egyesült Nemzetek iránymutatásaival (az oslói iránymutatásokkal) összhangban biztosítva a semlegesség, az emberiség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveinek érvényesülését;
- d) hangsúlyozza, hogy a természeti vagy ember okozta katasztrófák esetén az EU részéről nyújtott támogatás célja, hogy ahol csak lehet, segítse a helyi gazdaságot, például a helyben vagy a régióban termelt élelmiszerek vásárlása révén, valamint azáltal, hogy biztosítja a gazdálkodók számára a vidéki gazdaság újraindításához szükséges eszközöket;
- e) kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyék egyértelművé az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottság közötti együttműködéssel és koordinációval kapcsolatos megállapodásokat, felkéri továbbá a Bizottságot az Európai Unió területén kívüli nagyszabású katasztrófaelhárítás irányítására;
- f) javasolja, hogy az érintett helységek számára nyújtandó célzott és szakszerű elhárítás biztosítása érdekében lokalizált koordináció révén, az érintett állam nemzeti kormányával együttműködve biztosítsák az EU és a tagállamok helyszíni képviselőinek bevonását;
- g) sürgeti a Tanácsot, hogy az EU katasztrófaelhárítási kapacitását mint fontos prioritást – az EU polgári védelmi erejének felállítására körüli vitákra is tekintettel – erősítse meg, és tegyen eleget az Európai Parlament többször megismételt kérésének, amely szerint a 2006-os Barnier-jelentésben szereplő javaslatokat végre kellene hajtani;
- h) felszólítja a szükséges technológiai és technikai forrásokkal megfelelően felszerelt uniós polgári védelmi erő azonnali felállítására;
- i) felszólítja továbbá a természeti katasztrófákat követő műveletek keretében a humanitárius ügynökségek, a tagállamok polgári védelmi mechanizmusai, az ECHO főigazgatóság, valamint bármely jövőbeli európai polgári védelmi erő közötti megfelelőbb koordinációra;
- j) sürgeti a Bizottságot, hogy a kedvezményezett országok nemzeti kormányaival, helyi hatóságaival és civil szervezeteivel együtt dolgozzanak ki programokat közösségi szintű katasztrófa megelőzésre és a katasztrófaelhárítás kezelésének képességére;

2010. december 14., kedd

- k) arra ösztönzi a Tanácsot, hogy rendes jogalkotási eljárást alkalmazva fogadjon el (a Bizottság által javasolandó) intézkedéseket a jelenlegi uniós polgári védelmi mechanizmus – amely jelenleg a tagállamok önkéntes eseti támogatásán alapul – előreláthatóságának és előre tervezhetőségének javítására; javasolja, hogy az intézkedések között szerepeljenek az EU előkészítő fellépése keretében tesztelt intézkedések, közöttük uniós szintű eszközök is, továbbá a források önkéntes összegyűjtése, a meglévő kapacitások feltérképezése, a forgatókönyvek azonosítása és a továbbképzési tevékenységek kialakítása;
- l) felszólít továbbá reális költségvetések készítésére, amelyekben a megelőző évek kiadásai alapján különítik el a természeti katasztrófákra és a humanitárius fellépésre fordítható előirányzatokat;
- m) úgy véli, hogy az EU polgári védelmi erejét az EU polgári védelmi mechanizmusából kellene kifejleszteni, optimálisabban felhasználva a rendelkezésre álló eszközöket, amelyek ezáltal hatékonyabbakká és láthatóbbakká válnának, továbbá ki kellene alakítani a meglévő logisztikai és emberi erőforrások kölcsönös, önkéntes alapon történő megosztását mind a katasztrófákra való reagálással kapcsolatos képzés, mind pedig a katasztrófák kezelése terén, olyan kezdeményezéseket téve az előkészítő fellépések keretében, amelyek a segélyek első hullámát már a katasztrófát követő 24 órán belül biztosíthatnák;
- n) javasolja, hogy az EU polgári védelmi erejének alapját a következő alapelvek képezzék:
- a szükségletek felmérése és valamennyi humanitárius szereplő bevonása,
 - civil jelleg,
 - az EU égisze alatti működés,
 - a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartása,
 - a tagállamok tervezett intézkedésekben való részvétele önkéntes jellegének tiszteletben tartása,
 - a terhek megosztásának elve,
 - nyitottság a nem uniós országokból érkező hozzájárulások tekintetében,
 - az ENSZ általános szerepének elismerése az Európai Unió területén kívüli nemzetközi segélyezésben;
 - egyedi forgatókönyvek szerinti, a megelőzésre összpontosító szervezés;
- o) úgy véli – különös tekintettel a humanitárius segítségnyújtási műveletekre, továbbá a Haitin és Pakisztánban végrehajtott beavatkozás tanulságaira alapján –, hogy az EU-nak lehetőség szerint az ENSZ koordinátori ernyője alatt kell fellépnie és olyan területekre kell összpontosítania, ahol hozzájárulása a legnagyobb hozzáadott értéket eredményezheti;
- p) úgy véli, hogy az európai polgári védelmi erő alapjául szolgálhatna bizonyos tagállamok kötelezettségvállalása, amely szerint önkéntes alapon rendelkezésre bocsátanak előre kijelölt és azonnali bevetésre kész polgári védelmi modulokat a MIC által koordinált uniós műveletek céljaira – mivel e modulok jórészt nemzeti szinten már rendelkezésre állnak, bevetésüknek nem lenne különösebb költségvonzata és továbbra is nemzeti ellenőrzés alatt maradnának –, és e készenléti modulok bevetése képezné az EU polgári védelmi rendszerének magját az EU-n belüli és kívüli katasztrófaelhárítás esetén egyaránt;

2010. december 14., kedd

- q) úgy véli, hogy az EU finanszírozhatna polgári védelmi kiegészítő modulokat, bizonyos egyedi szükségletek kielégítésére, ha ez hiányt pótol és európai szinten többletértéket jelent; hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni a szállítás finanszírozását és készenléti szállítási modulokat kell kialakítani;
- r) hangsúlyozza, hogy olyan átfogó és proaktív megközelítés kidolgozására van szükség a katasztrófahelyzetekben történő válaszlépések tekintetében, amely összehangolja az Unió és a tagállamok rendelkezésére álló különböző intézkedési lehetőségeket, például a (polgári és katonai) válságkezelést, a pénzügyi segítségnyújtást, valamint a társadalmi és környezetvédelmi politikák kidolgozását; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy hatékonyabban kellene irányítani a katasztrófa való válaszadás és a katasztrófahelyzetet követő újjáépítés közötti átmenetet; emlékeztet arra a javaslatra, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseiben – a 214. cikk (5) bekezdésében – foglaltakkal összhangban Európai Önkéntes Humanitárius Segélyezési Hadtestet állítanak fel, és tekintettel arra, hogy 2011 az önkéntesség európai éve lesz, szorgalmazza, hogy az Európai Bizottság és a Tanács az Európai Parlamenttel együttműködve a lehető legrövidebb időn belül dolgozza ki a hadtest működésének szabályait és eljárásait, különösen annak fényében, hogy néhány tagállam már tett ehhez hasonló kezdeményezéseket;
- s) emlékezteti a Tanácsot, hogy a katonai eszközök és képességek – különösen a logisztika, a szállítás és a humanitárius segélyműveletekhez szükséges infrastruktúra támogatása érdekében történő – használatának a katasztrófaelhárításban kivételes jellegűnek kell lennie, amelyre csak végső esetben kerül sor, és mindig összhangban az érvényes megállapodásokkal, például a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzussal és a katonai és polgári védelmi eszközök nemzetközi katasztrófa-segélyezéshez való felhasználásáról szóló oslói iránymutatásokkal;
- t) elismeri, hogy a katonai és polgári védelmi eszközök katasztrófaelhárításban történő felhasználása csak a legvégső megoldás lehet, és összhangban kell állnia a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzussal és az oslói iránymutatásokkal; emlékeztet arra, hogy a katonai eszközök a polgári védelemmel és a humanitárius segítségnyújtással együtt jelentősen hozzájárulhatnak a katasztrófákra adott válaszlépésekhez, és megjegyzi, hogy a katonai források szükségesegek lehetnek a kritikus kapacitáshiányok pótlásához (különösen a stratégiai légi szállítás, a speciális eszközök, a nehézgépezet és a szállítás terén); hangsúlyozza ezért, hogy átfogó megközelítést és szoros együttműködést kell kialakítani a polgári és katonai képességek között, és hogy meg kell határozni azokat a területeket, amelyeken a tagállamok uniós szinten egyesíteni tudják erőfeszítéseiket és képességeiket, hogy hozzájáruljanak az EU katasztrófahelyzetekre adott válaszlépéseikhez, ami gazdasági nehézségek idején különösen fontos;
- u) hangsúlyozza, hogy létre kell hozni folyamatosan rendelkezésre álló, a katonai struktúráktól függetlenül működő uniós polgári képességeket, továbbá meg kell határozni azokat a területeket, ahol a tagállamok uniós szinten egyesíteni tudják erőfeszítéseiket és képességeiket;
- v) sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy működjenek együtt egy láthatósági akcióterv bevezetése érdekében, amely konkrét intézkedésekkel növelné az EU katasztrófaelhárítási válaszainak láthatóságát;
- w) ösztönzi a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési rendszer (GMES) használatát, amely növeli a humanitárius segítségnyújtás készenléti kapacitását, és hangsúlyozza az uniós erőfeszítések nyomom követésére irányuló mechanizmus felállításának és a kifejtett segítségnek értékelésének döntő fontosságát;
- x) a katasztrófák kezelésének javítása érdekében ösztönzi a kutatásra és az ipari kapacitásokra vonatkozó költségvetés (például a GMES programon belüli műholdas felvételek) fejlesztését;
- y) kéri a Tanácsot, hogy az Európai Unió katasztrófaelhárítási kapacitásának megerősítéséről szóló, az Európai Bizottság által meghirdetett következő bizottsági közlemény vizsgálata során, valamint következtetéseinek megfogalmazásakor vegye figyelembe a fenti ajánlásokat;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele: Portugália – Áradások; Franciaország – Xynthia vihar

P7_TA(2010)0453

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0578 – C7-0323/2010),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 26. pontjára,
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott, a Szolidaritási Alapról szóló közös nyilatkozatára,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0335/2010),
1. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak közzétételéről az Európai Unió Hivatalos Lapjában;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybeviteléről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 26. pontjára,

tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Unió Szolidaritási Alapot (a továbbiakban: Alap) hozott létre, hogy kifejezze szolidaritását a katasztrófák által sújtott régiók lakosságával szemben.
- (2) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az Alap igénybevitelét évi 1 milliárd eurós felső határig engedélyezi.
- (3) A 2012/2002/EK rendelet tartalmazza az Alap igénybevitelére vonatkozó rendelkezéseket.
- (4) Portugália az Alap igénybevitelére irányuló kérelmet nyújtott be a Madeira szigetén történt földcsuszamlások és áradás okozta katasztrófával kapcsolatban.
- (5) Franciaország az Alap igénybevitelére irányuló kérelmet nyújtott be a Xynthia nevű vihar által okozott katasztrófával kapcsolatban,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió Szolidaritási Alapjából az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének javára 66 891 540 EUR összeget vesznek igénybe kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok formájában.

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt

Az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.
⁽²⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

2010. december 14., kedd

A 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet: az EU Szolidaritási Alapja (árvizek Portugáliában, a Xynthia vihar Franciaországban) - Gazdaságélénkítés: tengeri szélerőmű-hálózati rendszer

P7_TA(2010)0454

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 314. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 37. és 38. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére, amelyet 2009. december 17-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2010. október 13-án előterjesztett, az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetére (COM(2010)0577),
 - tekintettel a Tanács által 2010. december 10-én megállapított, a 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontra (17633/2010 – C7-0409/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 75b. és 75e. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0341/2010),
- A. mivel a 2010. évi általános költségvetésre vonatkozó 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet az alábbi elemeket tartalmazza:
- az EU Szolidaritási Alapjának 66,9 millió EUR értékben történő igénybevétele a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban a portugál Madeira szigetén bekövetkezett földcsuszamlások és súlyos áradások, valamint a franciaországi Xynthia vihar okozta károokra vonatkozóan,
 - a kifizetési előirányzatok ennek megfelelő, 66,9 millió EUR összegű csökkentése a 06 04 14 03 (Energiaügyi projektek a gazdasági fellendülés támogatására – Európai tengeri szélerőmű-hálózati rendszer) költségvetési sorból,
- B. mivel a 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet célja e költségvetési kiigazítások formális felvétele a 2010. évi költségvetésbe,

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 64., 2010.3.12.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. december 14., kedd

1. tudomásul veszi a 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetet;
2. módosítás nélkül jóváhagyja a 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot, és utasítja elnökét, hogy nyilvánítsa véglegesen elfogadottnak a 8/2010. számú költségvetés-módosítást, valamint gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetéséről;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: SI/Mura, Szlovénia

P7_TA(2010)0455

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Szlovénia „EGF/2010/014 SI/Mura” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0582 – C7-0334/2010),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0336/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világgereszkedelelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Szlovénia segítséget kért a ruháiparban működő Mura, European Fashion Design vállalatától történt 2 554 elbocsátással kapcsolatban,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kellene, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését, beleértve annak elemzését, hogy ezen ideiglenes és személyre szabott szolgáltatások milyen hatással vannak az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiacra történő hosszú távú visszailleszkedésére;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni, – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy súlyos hiányosságok észlelhetők a versenyképességi és innovációs programok Bizottság általi végrehajtásában, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről*;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Szlovénia „EGF/2010/014 SI/Mura” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Szlovénia a Mura vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. április 28-án az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be, majd 2010. június 24-án további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 2 247 940 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Szlovénia által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 2 247 940 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Heidelberger Druckmaschinen AG/Németország

P7_TA(2010)0456

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország „EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0568 – C7-0332/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0337/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világereszkedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Németország segítséget kért a Baden-Württembergben, a nyomdaipari gépgyártásban tevékenykedő Heidelberger Druckmaschinen vállalat négy termelőhelyén lezajlott 1 181 elbocsátással kapcsolatban,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kellene, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését, beleértve annak elemzését, hogy ezen ideiglenes és személyre szabott szolgáltatások milyen hatással vannak az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiacra történő hosszú távú visszailleszkedésére;
 5. üdvözlözi, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kvv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy súlyos hiányosságok észlelhetők a versenyképességi és innovációs programok Bizottság általi végrehajtásában, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözlözi a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Németország „EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevitelét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Németország a Heidelberger Druckmaschinen vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. május 27-én az EGAA igénybevitelére irányuló kérelmet nyújtott be, majd 2010. július 1-jéig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 8 308 555 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Németország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy 8 308 555 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Wielkopolskie - Gépjárműipar/PL

P7_TA(2010)0457

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Lengyelország „EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0616 – C7-0347/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0359/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményeitől sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Lengyelország a Wielkopolskie NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazatban („Gépjárművek, pótkocsik és félpótkocsik gyártása”) működő két vállalatnál történt 590 elbocsátásra tekintettel segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kellene, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Lengyelország „EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Lengyelország a Wielkopolskie (PL41) NUTS II. szintű régióban a NACE rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazatban („Gépjárművek, pótkocsik és félpótkocsik gyártása”) működő két vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. február 5-én kérelmet nyújtott be az EGAA igénybevételére, majd 2010. július 6-ig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 633 077 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Lengyelország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 633 077 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – Aragónia/Spanyolország: Kiskereskedelem

P7_TA(2010)0458

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0615 – C7-0346/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0358/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményeitől sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Spanyolország az Aragónia NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 47. ágazatban („Kiskereskedelem, kivéve: gépjármű, motorkerékpár”) működő 593 vállalatnál történt 1 154 elbocsátásra tekintettel segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

xxx

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. alapján történő igénybevételéről (Spanyolország „EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország az Aragónia (ES24) NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 47. ágazatban („Kiskereskedelem, kivéve: gépjármű, motorkerékpár”) működő 593 vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. május 6-án kérelmet nyújtott be az EGAA igénybevételére, 2010. július 1-jéig pedig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 1 560 000 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy az 1 560 000 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Comunidad Valenciana – Textilek/Spanyolország

P7_TA(2010)0459

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles” referenciaszámú kérelme)(COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0613 – C7-0345/2010),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0357/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményeitől sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételeéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Spanyolország a Comunidad Valenciana NUTS II. szintű régióban a NACE Rev 2. rendszer szerinti 13. ágazatban („Textilgyártás”) működő 143 vállalatnál történt 350 elbocsátásra tekintettel segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételeinek felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételeire vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtetele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételeivel összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételehez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Spanyolország „EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország a Comunidad Valenciana (ES52) NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 13. ágazatban („textilgyártás”) működő 143 vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. március 22-én az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be, 2010. június 17-ig pedig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 2 059 466 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 2 059 466 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Comunidad Valenciana – Terméskő/Spanyolország

P7_TA(2010)0460

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0617 – C7-0344/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0356/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Spanyolország a Comunidad Valenciana NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 23. ágazatban („Egyéb nemfém ásványi termékek gyártása”) működő 66 vállalatnál történt 300 elbocsátásra tekintettel segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

xxx

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Spanyolország „EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítettek el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország egyetlen NUTS II. szintű régióban, Comunidad Valencianában (ES52), a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 23. ágazatban („Egyéb nemfém ásványi termékek gyártása”) működő 66 vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. március 9-én az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be, 2010. május 25-ig pedig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 1 422 850 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy az 1 422 850 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Lear/Spanyolország

P7_TA(2010)0461

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/023 ES/Lear” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0625 – C7-0360/2010),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0351/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók számára nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Spanyolország az autóalkatrész-gyártással foglalkozó Lear Automotive (EEDS) Spanyolország, S.L. Sociedad Unipersonal vállalatnál történt 508 elbocsátásra tekintettel segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kellene, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését, beleértve annak elemzését, hogy ezen ideiglenes és személyre szabott szolgáltatások milyen hatással vannak az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiacra történő hosszú távú visszailleszkedésére;
 5. üdvözlí, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztette, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözlí a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Spanyolország „EGF/2010/023 ES/Lear” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak, és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország a Lear vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. július 23-án kérelmet nyújtott be az EGAA igénybevételére, majd 2010. augusztus 10-én további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 382 200 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 382 200 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: H. Cegielski-Poznan/Lengyelország

P7_TA(2010)0462

Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Lengyelország „EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0631 – C7-0361/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0352/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

- D. mivel Lengyelország segítséget kért a tengerhajózási dízelmotorokat gyártó H. Cegielski-Poznań vállalatnál és annak négy beszállítójánál történt 189 elbocsátással kapcsolatban,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kellene, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését, beleértve annak elemzését, hogy ezen ideiglenes és személyre szabott szolgáltatások milyen hatással vannak az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiacra történő hosszú távú visszailleszkedésére;
 5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztette, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
 7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felidős felülvizsgálata során kell értékelni;
 8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
 9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

XXX

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Lengyelország „EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Lengyelország a H. Cegielski-Poznań Poland S.A. vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. március 8-án az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be, 2010. augusztus 10-ig pedig további információkkal egészítette ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 114 250 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Lengyelország által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás biztosítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 114 250 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 14., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

A 2003/109/EK irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése *I**

P7_TA(2010)0463

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása a 2003/109/EK irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében a fenti irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0298),
- tekintettel az EK-Szerződés 63. cikkének (3) és (4) bekezdésére, amelyek alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0196/2007),
- tekintettel a 2008. április 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. november 18-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0347/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

⁽¹⁾ HL C 259. E, 2009.10.29., 126. o.

2010. december 14., kedd

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2007)0112

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra a 2003/109/EK tanácsi irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2011/51/EU irányelv.)

Az Európai Unió és Grúzia közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás ***

P7_TA(2010)0464

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás aláírására vonatkozó tanácsi határozatra irányuló javaslatról (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (11324/2010),
 - tekintettel az Európai Unió és Grúzia közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás tervezetére (10304/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0391/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére, valamint 90. cikke (8) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0345/2010),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Grúzia kormányának és parlamentjének.

2010. december 14., kedd

A bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozása ***I

P7_TA(2010)0469

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló 377/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0322),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, 63. cikke 3. pontjának b) alpontjára és 66. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0055/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (3) bekezdésére, 74. cikkére és 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 1-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0342/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2010. december 14., kedd

P7_TC1-COD(2009)0098

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló 377/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 493/2011/EU rendelet.)

Az európai védelmi határozat *I**

P7_TA(2010)0470

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az európai védelmi határozatról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tervezetéről (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tagállamok egy csoportjának kezdeményezésére (00002/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikkének b) pontjára, 82. cikke (1) bekezdése második albekezdésének d) pontjára és 289. cikkének (4) bekezdésére, amelyek alapján a Tanács a jogalkotási aktus tervezetét a Parlament elé terjesztette (C7-0006/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) és (15) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv értelmében egy nemzeti parlament által benyújtott, indokolással ellátott véleményre arra vonatkozóan, hogy a jogalkotási aktus tervezete nem áll összhangban a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel a nemzeti parlamentek által a jogalkotási aktus tervezetére vonatkozóan benyújtott észrevételekre,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 37., 44. és 55. cikkére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 51. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0354/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2010. december 14., kedd

P7_TC1-COD(2010)0802

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra az európai védelmi határozatról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) és d) pontjára,

tekintettel a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul.
- (3) Az Európai Tanács által 2009. december 10–11-i ülésén elfogadott stockholmi program szerint a kölcsönös elismerés kiterjedhetne az igazságszolgáltatási jellegű ítéletek és határozatok valamennyi típusára, amelyek a jogrendszertől függően büntető- vagy közigazgatási ítéletek és határozatok lehetnek. **A program továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy miként lehet javítani az áldozatok védelmét szolgáló jogszabályokon és gyakorlati támogató intézkedéseken.** A program emellett rámutat arra, hogy a bűncselekmények áldozatai olyan különleges védelmi intézkedésekben részesülhetnek, amelyeknek az egész Unióban hatályosaknak kell lenniük. **Ez az irányelv az áldozatok jogaira vonatkozó koherens és átfogó intézkedéscsomag részét képezi.**
- (4) **A nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2009. november 26-i európai parlamenti állásfoglalás felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formája elleni küzdelmet célzó nemzeti jogszabályaikat és politikáikat, és hogy lépjenek fel a nőkkel szembeni erőszak okai ellen, nevezetesen megelőző intézkedések révén, és felhívja az Uniót, hogy biztosítsa a segítséghez és támogatáshoz való jogot az erőszak valamennyi áldozata számára. Az Európai Parlament „A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2009” című 2010. február 10-i állásfoglalása támogatja az áldozatok érdekében európai védelmi határozat bevezetésére vonatkozó javaslatot.**
- (5) A belső határok nélküli közös igazságszolgáltatási térségben szükséges biztosítani, hogy az adott tagállamban valamely **természetes** személynek biztosított védelmet bármely azon tagállamban is fenntartsák, amelybe az adott személy utazik vagy utazott. Biztosítani kell továbbá azt is, hogy az uniós polgárok tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 21. cikke szerinti jogszerű gyakorlása ne eredményezze **védelmiük** megszüntetését.
- (6) E célkitűzések elérése érdekében ezen irányelvnek meg kell határoznia azokat a szabályokat, amelyek alapján az egyik tagállam („kibocsátó állam”) joga alapján elfogadott **egyes** védelmi **intézkedéseken** alapuló védelem kiterjeszhető azon másik tagállamra is, amelyben a védett személy **lakni vagy tartózkodni kíván** („végrehajtó állam”) ■.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2010. december 14-i álláspontja.

2010. december 14., kedd

- (7) Ez az irányelv figyelembe veszi a tagállamok eltérő jogi hagyományait és azt, hogy hatékony védelem biztosítható a büntetőbírárságtól eltérő hatóság által hozott védelmi határozatok alapján. Az irányelv nem kötelez a védelmi intézkedések elfogadására vonatkozó nemzeti rendszerek módosítására.
- (8) Ez az irányelv olyan védelmi intézkedésekre vonatkozik, amelyek egy személy valamely más személy olyan bűncselekményével szembeni védelmét célozzák, amely bármilyen módon veszélyeztetheti az adott személy életét, testi és lelki épségét és nemi integritását, továbbá méltóságát és személyi szabadságát, így például azáltal, hogy megakadályozzák a zaklatás valamennyi formáját, az emberrelést, a követést és a közvetett kényszer egyéb formáit, továbbá megelőzik az újabb bűncselekményeket és enyhítik a korábbi bűncselekmények következményeit. A védett személy e személyes jogai olyan alapvető értékeknek felelnek meg, amelyeket minden tagállam elismer és támogat. Hangsúlyozni kell, hogy ez az irányelv olyan védelmi intézkedésekre alkalmazandó, amelyek – az érintett bűncselekménytípusok sajátosságait figyelembe véve – valamennyi áldozat, és nem csak a nemi alapú erőszak áldozatainak védelmét célozzák.
- (9) Függetlenül attól, hogy a szóban forgó határozatot elfogadó igazságügyi vagy annak megfelelő hatóság büntető, polgári vagy közigazgatási jellegű-e, ezt az irányelvet olyan védelmi intézkedésekre kell alkalmazni, amelyeket büntetőeljárás vagy bármely egyéb eljárás keretében olyan cselekmény tekintetében hoztak, amely valamely, elsősorban büntetőügyekben joghatósággal rendelkező bíróság előtti eljárás tárgyát képezte vagy képezhetne volna.
- (10) Ezt az irányelvet a bűncselekmények tényleges vagy lehetséges áldozatainak védelme érdekében hozott védelmi intézkedésekre kell alkalmazni; az nem vonatkozik a tanúvédelem céljából hozott intézkedésekre.
- (11) Ha az irányelv értelmében vett védelmi intézkedést az elsődlegesen védett személy valamely hozzátartozójának védelmére rendelik el, e hozzátartozó európai védelmi határozat kibocsátását is kérelmezheti, és az rá vonatkozóan kibocsátható az irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén.
- (12) Az európai védelmi határozat kibocsátására irányuló kérelmeket megfelelő gyorsasággal kell feldolgozni, figyelembe véve az adott eset egyedi körülményeit, ideértve az ügy sürgősségét, a védett személy végrehajtó állam területére érkezésének várható időpontját, valamint lehetőség szerint a védett személyt érintő kockázat mértékét.
- (13) Ha a veszélyeztető személyt vagy a védett személyt az irányelv értelmében tájékoztatni kell, ezt a tájékoztatást az adott személy gyámjának vagy képviselőjének is meg kell adni, ha van ilyen. Emellett kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy a védett személy, a veszélyeztető személy, illetve az eljárás során őket képviselő személy az ezen irányelv szerinti tájékoztatást egy általa értett nyelven kapja meg.
- (14) Az európai védelmi határozat kibocsátására, illetve elismerésére irányuló eljárások során a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük az áldozatok, közöttük a különösen kiszolgáltatottak, például a kiskorúak vagy fogyatékkal élők szükségleteit.
- (15) Ezen irányelv alkalmazásában a védelmi intézkedések a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/947/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ 2. cikkében meghatározott ítéleten vagy a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2009. október 23-i 2009/829/IB tanácsi kerethatározat ⁽²⁾ 4. cikkében meghatározott felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozaton alapulnak.

⁽¹⁾ HL L 337., 2008.12.16., 102. o.

⁽²⁾ HL L 294., 2009.11.11., 20. o.

2010. december 14., kedd

- (16) *Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke (2) bekezdésének megfelelően a veszélyeztetett személynek a védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás során vagy az európai védelmi határozat kibocsátása előtt lehetőséget kell biztosítani a meghallgatásra és a védelmi intézkedés vitására.*
- (17) *Annak megelőzése érdekében, hogy a végrehajtó államban bűncselekményt vagy újabb bűncselekményt kövessenek el az áldozat ellen, a végrehajtó állam számára jogalapot kell biztosítani a korábban a kibocsátó államban az áldozat javára elfogadott határozat elismeréséhez, elkerülve ezzel annak szükségességét, hogy az áldozat új eljárást indítson, vagy a végrehajtó államban ismét előterjessze a bizonyítékokat, mintha a kibocsátó államban nem fogadtak volna el ilyen határozatot. **Az európai védelmi határozatnak a végrehajtó állam általi elismerése többek között azt jelenti, hogy a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága – az ezen irányelvben meghatározott korlátozásokkal – elfogadja a kibocsátó állam által hozott védelmi intézkedés létezését és érvényességét, elismeri az európai védelmi határozatban ismertetett tényállást, és egyetért azzal, hogy védelmet kell nyújtani, illetve nemzeti jogával összhangban azt fenn kell tartani.***
- (18) *Ezen irányelv meghatározott számú kötelezettséget, illetve tilalmat tartalmaz, amelyeket a kibocsátó államban történő előírásukat és az európai védelmi határozatba való belefoglalásukat követően a végrehajtó államban – az ezen irányelvben meghatározott korlátozásokra figyelemmel – el kell fogadni és végre kell hajtani. Nemzeti szinten egyéb típusú védelmi intézkedések is létezhetnek, így például – amennyiben azt a nemzeti jogszabályok előírják – a veszélyeztetett személy kötelezése arra, hogy meghatározott helyen tartózkodjon. Ilyen intézkedéseket a kibocsátó államban az ezen irányelv értelmében esetlegesen európai védelmi határozat alapját képező valamely védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás keretében írhatnak elő.*
- (19) *Mivel a tagállamokban más-más (polgári, büntető- vagy közigazgatási) hatóságok rendelkeznek hatáskörrel a védelmi intézkedések elfogadására és végrehajtására, indokolt, hogy a tagállamok között ezen irányelv alapján kialakított együttműködési mechanizmus fokozottan rugalmas legyen. Ezért a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának nem kell minden esetben ugyanazt a védelmi intézkedést meghoznia, mint amelyet a kibocsátó állam elfogadott, hanem mérlegelési jogkörében bármely olyan intézkedést elfogadhat, amelyet a kibocsátó államban elfogadott és az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedésre tekintettel hasonló esetben a védett személy védelmének fenntartása céljából nemzeti joga szerint megfelelőnek és célszerűnek ítélne.*
- (20) *Az ezen irányelv által meghatározott kötelezettségek vagy tilalmak közé tartoznak többek között a védett és a veszélyeztetett személy közötti személyes vagy távolról történő érintkezést például meghatározott feltételeknek az ilyen érintkezésre való előírása vagy a közlés tartalmának szabályozása révén korlátozó intézkedések.*
- (21) *A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatnia kell a veszélyeztetett személyt, a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát és a védett személyt az európai védelmi határozat alapján hozott valamennyi intézkedésről. A veszélyeztetett személy értesítésekor kellőképpen figyelembe kell venni a védett személy azon érdekét, hogy a lakcímét, illetve az egyéb elérhetőségi adatait ne fedjék fel. Ezeket az adatokat nem szabad feltüntetni az értesítésben, feltéve, hogy a veszélyeztetett személlyel szemben végrehajtási intézkedésként előírt kötelezettség vagy tilalom nem foglalja magában a lakcímét vagy az egyéb elérhetőségi adatokat.*
- (22) *Amennyiben a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága visszavonta az európai védelmi határozatot, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának meg kell szüntetnie az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében általa elfogadott intézkedéseket, azonban – önállóan, saját nemzeti jogával összhangban – bármely védelmi intézkedést elfogadhat nemzeti joga alapján az érintett személy védelme érdekében.*
- (23) *Mivel ezen irányelv hatálya olyan esetekre terjed ki, amelyekben a védett személy utazik egy másik tagállamba, ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása a veszélyeztetett személlyel szemben kiszabott fő-, felfüggesztett, alternatív, feltételes vagy mellékbüntetések, illetve biztonsági intézkedések tekintetében nem ruházza fel hatáskörrel a végrehajtó államot, ha a veszélyeztetett személy továbbra is a védelmi intézkedést elrendelő államban tartózkodik.*

2010. december 14., kedd

- (24) Adott esetben – a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban – lehetővé kell tenni az elektronikus eszközök használatát az ezen irányelv alkalmazásában elfogadott intézkedések gyakorlati megvalósítása céljából.
- (25) A védett személy védelmét biztosító hatóságok együttműködésének keretében a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítenie kell a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát a végrehajtó államban az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedések bármilyen megsértéséről. E tájékoztatásnak lehetővé kell tennie a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, hogy azonnal dönthessen bármilyen szükséges válaszlépésről az államban a veszélyeztető személlyel szemben alkalmazott védelmi intézkedés tekintetében. Ez a válaszlépés lehet adott esetben az eredetileg – például az előzetes letartóztatás alternatívájaként, vagy a büntetés feltételes felfüggesztéséből következően – elfogadott, szabadságelvonással nem járó intézkedések szabadságelvonással járó intézkedéssel való felváltása. Természetesen ez a döntés – mivel nem egy új bűncselekménnyel kapcsolatos új büntetőjogi szankció kiszabását jelenti – nem akadályozza meg a végrehajtó államot abban, hogy adott esetben büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókat szabjon ki az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedések megsértése esetén.
- (26) Tekintve a tagállamok különböző jogi hagyományait, ha a végrehajtó államban nem kérelmezhető védelmi intézkedés az európai védelmi határozatban ismertetett tényálláshoz hasonló esetben, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának jelentést kell tennie a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedés általa észlelt bármilyen megsértéséről.
- (27) Ahhoz, hogy ezt az irányelvet minden egyes esetben zökkenőmentesen lehessen alkalmazni, a kibocsátó és a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak hatáskörüket ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően kell gyakorolniuk, figyelembe véve a kétszeres büntetés tilalmának elvét.
- (28) A védett személy nem kötelezhető az európai védelmi határozat elismerésével kapcsolatos – hasonló esetben a nemzeti szinten felmerülőkhöz képest aránytalanul magas – költségek viselésére. Az irányelv végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az európai védelmi határozat elismerését követően és annak közvetlen következményeként a védett személynek ne kelljen további nemzeti eljárásokat kezdeményeznie ahhoz, hogy a végrehajtó hatóság olyan intézkedés meghozataláról határozzon, amely a nemzeti jogszabályok alapján hasonló esetben a védett személy védelme érdekében meghozható lenne.
- (29) Figyelembe véve az irányelv alapját képező kölcsönös elismerés elvét, a tagállamoknak e jogi eszköz alkalmazása során a lehető legnagyobb mértékben ösztönözniük kell a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti közvetlen kapcsolatfelvételt.
- (30) Az igazságszolgáltatás függetlenségének és az igazságszolgáltatási rendszerek Unió-szerte eltérő felépítésének sérelme nélkül a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az európai védelmi határozat kibocsátására vagy elismerésére irányuló eljárásokban érintett bírók, ügyészek, rendőrök és igazságügyi alkalmazottak továbbképzéséért felelős személyek számára előírják az irányelv célkitűzéseire vonatkozó megfelelő képzések biztosítását.
- (31) Az irányelv alkalmazása értékelésének elősegítése érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal az európai védelmi határozattal kapcsolatos nemzeti eljárások alkalmazására vonatkozó lényeges adatokat, legalább a kérelmezett, kibocsátott és/vagy elismert európai védelmi határozatok számát. E tekintetben egyéb típusú – például az érintett bűncselekménytípusokra vonatkozó – adatok is hasznosak lehetnének.
- (32) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a veszélyben lévő személyek védelmét a tagállamok egyoldalúan nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a szóban forgó helyzetek határokon átnyúló jellege, valamint az intézkedések léptéke és lehetséges hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ezen cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

2010. december 14., kedd

- (33) Ezen irányelvnek elő kell segítenie a veszélyben lévő személyek védelmét, ezzel kiegészítve – de nem érintve – az e területen már elfogadott eszközöket, például a 2008/947/IB és a 2009/829/IB tanácsi kerethatározatot.
- (34) Ha egy védelmi intézkedéssel kapcsolatos határozat a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾, továbbá a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi hágai egyezmény ⁽³⁾ hatálya alá tartozik, akkor e határozatot annak a jogi eszköznek a rendelkezéseivel összhangban kell elismerni és végrehajtani.
- (35) A tagállamoknak és a Bizottságnak adott esetben az európai védelmi határozattal kapcsolatos információkat is bele kell foglalniuk a bűncselekmények áldozatainak védelméről szóló, meglévő oktató és felvilágosító kampányokba.
- (36) Az ezen irányelv végrehajtása során feldolgozott személyes adatokat a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatnak ⁽⁴⁾, valamint az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i – valamennyi tagállam által elfogadott – egyezményében megállapított elveknek megfelelő védelemben kell részesíteni.
- (37) Ezen irányelvnek az EUSZ 6. cikkével összhangban tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartája és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény által biztosított alapvető jogokat.
- (38) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak törekedniük arra, hogy figyelembe vegyék a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményben (CEDAW) foglalt jogokat és elveket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzés

Ezen irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján azon tagállam igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai, amelyben védelmi intézkedést hoztak egy személy valamely más személy olyan bűncselekménye elleni védelme érdekében, amely veszélyeztetheti az érintett személy életét, testi vagy lelki épségét és méltóságát, személyi szabadságát vagy nemi integritását, európai védelmi határozatot bocsáthatnak ki, amely lehetővé teszi valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, hogy e tagállam területén fenntartsa az érintett személy védelmét olyan cselekménynek a kibocsátó államban való elkövetését követően, amely valamely, elsősorban büntetőügyekben joghatósággal rendelkező bíróság előtti eljárás tárgyát képezte vagy képezhetné volna.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 338., 2003.12.23., 1. o.

⁽³⁾ HL L 151., 2008.6.11., 39. o.

⁽⁴⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

2010. december 14., kedd

1. „európai védelmi határozat”: valamely tagállam **igazságügyi vagy annak megfelelő hatósága** által, ■ védelmi intézkedéssel **kapcsolatban hozott határozat, amelynek alapján** egy másik tagállam **igazságügyi vagy annak megfelelő hatósága** saját nemzeti joga alapján **megteszi a megfelelő** intézkedést **vagy intézkedéseket a védett személy védelmének fenntartása** érdekében;
2. „védelmi intézkedés”: **a kibocsátó állam által, annak nemzeti jogával és eljárásaival összhangban elfogadott olyan határozat, amely a védett személy érdekében a veszélyeztető személlyel szemben az 5. cikkben említett kötelezettségek vagy tilalmak közül egyet vagy többet előír, azzal a céllal, hogy a védett személyt az életét, testi vagy lelki épségét, méltóságát, személyi szabadságát vagy nemi integritását esetlegesen veszélyeztető bűncselekményekkel szemben megóvjá;**
3. „védett személy”: azon **természetes** személy, aki a kibocsátó állam által hozott védelmi intézkedésből eredő védelem tárgyát képezi;
4. „veszélyeztető személy”: azon **természetes** személy, akivel szemben az **5. cikkben** említett kötelezettségek és tilalmak közül egyet vagy többet előírtak;
5. „kibocsátó állam”: azon tagállam, amelyben az európai védelmi határozat kibocsátásának alapját képező védelmi intézkedést ■ meghozták;
6. „végrehajtó állam”: azon tagállam, amelynek az európai védelmi határozatot elismerés céljából továbbították;
7. „felügyeletet gyakorló állam”: azon tagállam, amelynek a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítéletet vagy a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot továbbították.

■

3. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam tájékoztatja a **Bizottságot** arról, hogy a nemzeti joga szerint mely igazságügyi **vagy annak megfelelő** hatóság vagy hatóságok rendelkeznek hatáskörrel az európai védelmi határozat ezen irányelv szerinti kibocsátására és elismerésére, ha az adott tagállam a kibocsátó, illetve a végrehajtó állam.

■

(2) A **Bizottság** a részére eljuttatott tájékoztatást valamennyi tagállam számára ■ rendelkezésre bocsátja. **A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett adatokkal kapcsolatos valamennyi változásról.**

4. cikk

A központi hatóság részvétele

(1) Minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot a hatáskörrel rendelkező hatóságainak segítése céljából.

(2) Ha belső igazságszolgáltatási rendszerének felépítése következtében szükséges, a tagállam megbízza központi hatóságát vagy hatóságait az európai védelmi határozatok hatósági továbbításával és átvételével, továbbá az ezekkel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel. Következésképpen a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti valamennyi tájékoztatásra, konzultációra, információcserére, vizsgálatra és értesítésre szükség esetén az érintett tagállam kijelölt központi hatóságának vagy hatóságainak segítségével kerülhet sor.

2010. december 14., kedd

(3) Azon tagállamok, amelyek élni kívánnak az e cikkben biztosított lehetőségekkel, eljuttatják a Bizottsághoz az általuk kijelölt központi hatóságra vagy központi hatóságokra vonatkozó információkat. Ez a nyilatkozat a kibocsátó állam minden hatóságára nézve kötelező.

5. cikk

A nemzeti jog szerinti védelmi intézkedés meglétének feltétele

Európai védelmi határozat csak abban az esetben bocsátható ki, ha a kibocsátó állam korábban olyan védelmi intézkedést fogadott el, amely a veszélyeztető személlyel szemben az alábbi kötelezettségek és tilalmak közül egyet vagy többet előír:

- a) tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helységekbe vagy meghatározott területekre, ahol a védett személy tartózkodik, vagy amelyeket látogat;
- b) a védett személlyel való, bármilyen formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is; vagy
- c) tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy valamely előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt.

6. cikk

Európai védelmi határozat kibocsátása

(1) Európai védelmi határozatot lehet kibocsátani abban az esetben, ha a védett személy úgy dönt, hogy valamely másik tagállamba teszi át lakóhelyét, vagy már ott lakik, vagy ha a védett személy úgy dönt, hogy valamely másik tagállamban kíván tartózkodni, vagy már ott tartózkodik. Az európai védelmi határozat kibocsátásáról való döntés meghozatalakor a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának figyelembe kell vennie többek között azon időszak vagy időszakok hosszát, amelyek során a védett személy a végrehajtó államban kíván tartózkodni, valamint a védelem szükségességének mértékét.

(2) A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága kizárólag a védett személy kérelmére és annak ellenőrzését követően bocsáthat ki európai védelmi határozatot, hogy a védelmi intézkedés megfelel az 5. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek.

(3) A védett személy az európai védelmi határozat kibocsátására vonatkozó kérelmét a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságához vagy a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságához nyújthatja be. Ha e kérelmet a végrehajtó államban nyújtják be, a hatáskörrel rendelkező hatósága a kérelmet a lehető legrövidebb időn belül továbbítja a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának.

(4) Az európai védelmi határozat kibocsátása előtt biztosítani kell a veszélyeztető személy részére a meghallgatáshoz való jogot és a védelmi intézkedés vitatásának jogát, ha e jogokat nem gyakorolhatta a védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás során.

(5) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság az 5. cikkben említett kötelezettségek vagy tilalmak közül egyet vagy többet előíró védelmi intézkedést fogad el, a nemzeti joga által előírt eljárások keretében bármely megfelelő formában tájékoztatja a védett személyt arról, hogy ha másik tagállamba kíván utazni, lehetősége van európai védelmi határozat kibocsátását kérelmezni, valamint arról, hogy melyek a kérelem alapvető feltételei. A hatóság azt javasolja a védett személynek, hogy a kibocsátó állam területének elhagyása előtt nyújtsa be kérelmét.

(6) A (2) és a (3) bekezdésben említett kérelmet a védett személy nevében a gyámja vagy képviselője is benyújthatja, amennyiben van ilyen.

(7) Az európai védelmi határozat kibocsátására irányuló kérelem elutasítása esetén a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága tájékoztatja a védett személyt a határozattal szemben adott esetben rendelkezésre álló, nemzeti jog szerinti jogorvoslati lehetőségekről.

2010. december 14., kedd

7. cikk

Az európai védelmi határozat formája és tartalma

Az európai védelmi határozatot az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott **formanyomtatványnak megfelelően kell kibocsátani**. A határozat különösen a következő adatokat tartalmazza:

- a) a védett személy személyazonossága és állampolgársága, valamint **gyámjának vagy** képviselőjének személyazonossága és állampolgársága, ha a védett személy kiskorú vagy cselekvőképtelen;
- b) **azon időpont, amelytől kezdődően a védett személy a végrehajtó államban kíván lakni vagy tartózkodni, és a tartózkodás időszaka vagy időszakai, amennyiben ismertek;**
- c) a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának neve, címe, telefon- és faxszámai, valamint e-mail címe;
- d) az európai védelmi határozat kibocsátásának alapjául szolgáló védelmi **intézkedést tartalmazó jogi aktus meghatározása (például szám és időpont révén);**
- e) azon tények és körülmények összefoglalása, amelyek a védelmi intézkedés elrendeléséhez vezettek a kibocsátó államban;
- f) a veszélyeztető személlyel szemben az európai védelmi határozat alapjául szolgáló védelmi intézkedésben előírt kötelezettségek vagy tilalmak, ezek tartama és **a kötelezettségek vagy tilalmak megszegése esetén kiszabható esetleges büntetés vagy szankció** megjelölése **█**;
- g) **adott esetben azon műszaki készüléknek a használata, amelyet a védelmi intézkedés végrehajtásának eszközeként a védett személy vagy a veszélyeztető személy rendelkezésére bocsátottak;**
- h) a veszélyeztető személy személyazonossága és állampolgársága, **valamint elérhetősége;**
- i) **ha az a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága számára további vizsgálatok lefolytatása nélkül is ismert, az arra vonatkozó információ, hogy a védett személy és/vagy a veszélyeztető személy részesült-e ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban;**
- j) adott esetben azon egyéb körülmények, amelyek befolyásolhatják a védett személy veszélyeztetettségének értékelését;
- k) adott esetben annak egyértelmű megjelölése, hogy a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítéletet vagy a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították **a felügyeletet gyakorló** államnak, valamint az **ezen állam** nak az ilyen ítélet vagy határozat végrehajtására hatáskörrel rendelkező hatóságának a meghatározása.

8. cikk

Továbbítási eljárás

(1) A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága bármely olyan, írásban dokumentált módon továbbíthatja az európai védelmi határozatot a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága számára a határozat hitelességének megállapítását. **Az említett, hatáskörrel rendelkező hatóságok minden hivatalos közlést közvetlenül küldenek egymásnak.**

2010. december 14., kedd

(2) Ha a végrehajtó vagy a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ismert a másik állam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, ez utóbbi minden szükséges vizsgálatot lefolytat – **az Európai Igazságügyi Hálózatról szóló, 2008. december 16-i 2008/976/IB tanácsi határozatban** ⁽¹⁾ **említett** Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóinak, az Eurojust nemzeti tagjainak vagy az Eurojuston belüli koordinációval foglalkozó nemzeti rendszer tagjainak bevonásával végzett vizsgálatokat is ideértve – annak érdekében, hogy megkapja a szükséges tájékoztatást.

(3) Ha a végrehajtó államnak az európai védelmi határozatot kézhez vevő hatósága nem rendelkezik hatáskörrel a határozat elismerésére, hivatalból továbbítja az európai védelmi határozatot a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, **és erről bármely, írásban dokumentált módon haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát.**

9. cikk

A végrehajtó államban hozott intézkedések

(1) **A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága a 8. cikkel összhangban továbbított európai védelmi határozat kézhezvételekor indokolatlan késedelem nélkül elismeri e határozatot, és határoz a nemzeti joga alapján hasonló esetben rendelkezésre álló bármely intézkedés meghozataláról a védett személy védelmének biztosítása érdekében, kivéve, ha úgy határoz, hogy a 10. cikkben említett, az elismerés megtagadására vonatkozó indokok valamelyikére hivatkozik.**

(2) **A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága által az (1) bekezdéssel összhangban meghozott intézkedésnek, valamint bármely, a 11. cikkben említett további határozat alapján hozott intézkedésnek a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a kibocsátó országban elrendelt védelmi intézkedésnek.**

(3) **A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága haladéktalanul tájékoztatja a veszélyeztetett személyt, a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát és a védett személyt az (1) bekezdés alapján hozott bármely intézkedésről, valamint az intézkedés megsértésének a nemzeti jog szerint és a 11. cikk (2) bekezdésével összhangban lehetséges jogi következményéről. A védett személy lakcímét és egyéb elérhetőségeit nem szabad a veszélyeztetett személy tudomására hozni, kivéve, ha ez az (1) bekezdés alapján elfogadott intézkedés végrehajtásához szükséges.**

(4) **Ha a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy ítéli meg, hogy a 7. cikkel összhangban az európai védelmi határozattal együtt továbbított adatok hiányosak, erről bármely, írásban dokumentált módon haladéktalanul értesíti a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát és egyúttal ésszerű határidőt állapít meg a részére a hiányzó adatok rendelkezésre bocsátására.**

10. cikk

Az európai védelmi határozat elismerése megtagadásának indokai

■

(1) A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága a következő esetekben tagadhatja meg az európai védelmi határozat elismerését:

- a) az európai védelmi határozat hiányos, vagy azt nem egészítették ki a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága által megállapított határidőn belül;
- b) az **5. cikkben** meghatározott követelmények nem teljesülnek;
- c) a **védelmi intézkedés olyan cselekményhez kapcsolódik, amely a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek;**

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 130. o.

2010. december 14., kedd

- d) a védelem olyan szankció vagy intézkedés végrehajtásából ered, amelyet a végrehajtó állam joga szerint közkegyelemben részesítettek, és olyan cselekménnyel **vagy magatartással** kapcsolatos, amely a végrehajtó állam joga szerint ezen állam hatáskörébe tartozik;
- e) a veszélyeztető személy a végrehajtó állam joga szerint mentességet élvez, aminek következtében nem lehet vele szemben **az európai védelmi határozat alapján** intézkedéseket elfogadni;
- f) a veszélyeztető személy azon cselekménye vagy magatartása tekintetében, amellyel kapcsolatban a védelmi intézkedést elfogadták, a végrehajtó állam joga szerint a büntethetőség elévült, amennyiben a cselekmény vagy magatartás a nemzeti joga szerint a hatáskörébe tartozik;
- g) az európai védelmi határozat elismerése ellentétes lenne a kétszeres büntetés tilalmának elvével;
- h) a végrehajtó állam joga alapján a veszélyeztető személy életkora miatt nem vonható büntetőjogi felelősségre azon cselekményért vagy magatartásért, amellyel kapcsolatban a védelmi intézkedést meghozták;
- i) a védelmi intézkedés olyan bűncselekményre vonatkozik, amely a végrehajtó állam joga szerint úgy tekintendő, mintha azt teljes egészében vagy jelentős részben a végrehajtó állam területén követték volna el.

(2) Ha a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága a fenti indokok egyike alapján megtagadja az európai védelmi határozat elismerését,

- a) indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó államot és a védett személyt az elismerés megtagadásáról és annak indokáról;
- b) adott esetben tájékoztatja a védett személyt a nemzeti joga szerinti védelmi intézkedés kérelmezésének lehetőségéről;
- c) adott esetben tájékoztatja a védett személyt a határozata ellen rendelkezésre álló, nemzeti jog szerinti jogorvoslati lehetőségekről.

11. cikk

Irányadó jog és hatáskör a végrehajtó államban

(1) A végrehajtó állam az európai védelmi határozat elismerését követően hatáskörrel rendelkezik intézkedések elfogadására és végrehajtására ezen államban. A 9. cikk (1) bekezdésében említett határozat elfogadására és végrehajtására a végrehajtó állam jogát kell alkalmazni, beleértve a végrehajtó államban az európai védelmi határozattal kapcsolatban elfogadott határozatokkal szembeni jogorvoslatra vonatkozó szabályokat is.

(2) A végrehajtó állam által az európai védelmi határozat elismerését követően hozott intézkedések közül egynek vagy többnek a megsértése esetén a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága az (1) bekezdés alapján hatáskörrel rendelkezik az alábbiak tekintetében:

- a) ha az ilyen intézkedés megsértése a végrehajtó állam joga szerint bűncselekménynek minősül, annak következményeként büntetőjogi szankciókat szabhat ki, és bármely egyéb intézkedést meghozhat;
- b) az intézkedés megsértésével kapcsolatban bármely nem büntetőjogi határozatot meghozhat;
- c) bármely sürgős és átmeneti intézkedést meghozhat annak érdekében, hogy véget vessen az intézkedés megsértésének, adott esetben a kibocsátó állam további határozatának meghozataláig.

2010. december 14., kedd

(3) *Abban az esetben, ha nemzeti szinten nem hozható meg a végrehajtó állam által hasonló esetben meghozható intézkedés, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága jelentést tesz a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságának az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedés általa észlelt bármilyen megsértéséről.*

12. cikk

Értesítés az intézkedés megsértése esetén

A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága értesíti a kibocsátó állam vagy a felügyeletet gyakorló állam hatáskörrel rendelkező hatóságát az európai védelmi határozat alapján hozott intézkedés vagy intézkedések bármilyen megsértéséről. Az értesítést a II. mellékletben meghatározott formanyomtatvány útján kell megtenni.

13. cikk

Hatáskör a kibocsátó államban

(1) *A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a következő határozatok meghozatalára:*

- a) *a védelmi intézkedés és ebből következően az európai védelmi határozat meghosszabbítása, felülvizsgálata, módosítása, hatályon kívül helyezése és visszavonása;*
- b) *a védelmi intézkedés hatályon kívül helyezésének következményeként szabadságelvonással járó intézkedés kiszabása, feltéve, hogy a védelmi intézkedést a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítélet vagy a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedést elrendelő határozat alapján alkalmazták.*

I

(2) *Az (1) bekezdés alapján hozott határozatokra a kibocsátó állam joga alkalmazandó.*

(3) *Ha a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítéletet vagy a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították vagy az európai védelmi határozat kibocsátását követően továbbítják egy másik tagállamnak, a későbbi határozatokat az említett kerethatározatok rendelkezéseinek megfelelően kell meghozni.*

(4) *A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága késedelem nélkül tájékoztatja a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát az (1) bekezdéssel összhangban hozott valamennyi határozatról.*

(5) *Ha a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága az (1) bekezdés a) pontjával összhangban hatályon kívül helyezte vagy visszavonta az európai védelmi határozatot, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága megszünteti a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedéseket, amint a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságától megfelelő értesítést kapott.*

(6) *Ha a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően módosította az európai védelmi határozatot, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága adott esetben:*

- a) *a 9. cikkel összhangban eljárva módosítja az európai védelmi határozat alapján hozott intézkedéseket; vagy*
- b) *megtagadja a módosított kötelezettség vagy tilalom végrehajtását, ha az nem tartozik a 5. cikkben említett kötelezettségek vagy tilalmak körébe, vagy ha az európai védelmi határozattal együtt a 7. cikknek megfelelően továbbított adatok hiányosak, és a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága által a 9. cikk (4) bekezdése alapján megállapított határidőig nem pótolta a hiányzó adatokat.*

2010. december 14., kedd

14. cikk

Az európai védelmi határozat **alapján hozott intézkedések megszüntetésének** indokai

(1) A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága megszüntetheti az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket:

- a) *amennyiben egyértelmű utalás van arra, hogy a védett személy nem lakik vagy tartózkodik a végrehajtó állam területén, vagy véglegesen elhagyta azt;*
- b) *amennyiben az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedéseknek a nemzeti joga alapján megállapítható maximális időtartama lejárt;*
- c) *a 13. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett esetben;*
- d) *amennyiben a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítéletet vagy a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot az európai védelmi határozat elismerését követően továbbítják a végrehajtó államnak.*

(2) *A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságát és – amennyiben lehetséges – a védett személyt az ilyen határozatról.*

(3) *Az intézkedéseknek az (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését megelőzően a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága tájékoztatást kérhet a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságától arra vonatkozóan, hogy az európai védelmi határozatban előírt védelemre szükség van-e még az adott eset körülményei között. A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága e kérelemnek késedelem nélkül eleget tesz.*

15. cikk

Az európai védelmi határozat elismerésének elsőbbsége

Az európai védelmi határozatot ugyanolyan elsőbbséggel kell elismerni, mint amelyet hasonló, nemzeti szintű ügyben alkalmaznának, figyelembe véve az adott eset egyedi körülményeit, ideértve az ügy sürgősségét, a védett személy végrehajtó állam területére érkezésének várható időpontját, valamint lehetőség szerint a védett személyt érintő kockázat mértékét.

I

16. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti konzultációk

A kibocsátó állam és a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságai adott esetben konzultálhatnak egymással ezen irányelv zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

17. cikk

Nyelvek

(1) *A kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatósága* elkészíti az európai védelmi határozat fordítását a végrehajtó állam hivatalos nyelvén, illetve hivatalos nyelveinek egyikén.

(2) *A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága* elkészíti a 12. cikkben említett formanyomtatvány fordítását a kibocsátó állam hivatalos nyelvén, illetve hivatalos nyelveinek egyikén.

2010. december 14., kedd

(3) A **Bizottságnál** letétbe helyezett nyilatkozatban bármely tagállam kijelentheti ezen irányelv elfogadásakor vagy valamely későbbi időpontban, hogy elfogadja az Unió más hivatalos nyelvén, illetve nyelvein készült fordítást is.

18. cikk

Költségek

Az ezen irányelv alkalmazásából eredő költségeket – a kizárólag a kibocsátó állam területén felmerülő költségek kivételével – **nemzeti jogával összhangban** a végrehajtó állam viseli.

19. cikk

Az egyéb megállapodásokkal és egyezményekkel való kapcsolat

(1) A tagállamok folytathatják az ezen irányelv hatálybalépésének időpontjában hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodások vagy egyezmények alkalmazását, amennyiben ezek lehetővé teszik ezen irányelv célkitűzéseinek kiterjesztését vagy bővítését, és hozzájárulnak a védelmi intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárások egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(2) A tagállamok az ezen irányelv hatálybalépése után is köthetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket, amennyiben ezek lehetővé teszik ezen irányelv célkitűzéseinek kiterjesztését vagy bővítését, és hozzájárulnak a védelmi intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárások egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(3) A tagállamok ...-ig (*) értesítik a **Bizottságot** azokról az (1) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok ezenfelül minden új – a (2) bekezdésben említett – megállapodásról vagy egyezményről az azok aláírását követő három hónapon belül értesítik **a Bizottságot**.

20. cikk

Az egyéb jogi aktusokkal való kapcsolat

(1) *Ez az irányelv nem érinti a 2001/44/EK rendelet, a 2201/2003/EK rendelet, továbbá a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi hágai egyezmény és a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló 1980. évi hágai egyezmény alkalmazását.*

(2) *Ez az irányelv nem érinti a 2008/947/IB és a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat alkalmazását.*

21. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok **hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket**, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ...-ig (**) megfeleljenek. **Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.**

(2) A tagállamok **közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit**, amelyeket az ezen irányelv által **szabályozott területen fogadnak el**.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését követő három hónap elteltének napja.

(**) Az ezen irányelv hatálybalépése után **három** évvel.

2010. december 14., kedd

22. cikk**Adatgyűjtés**

Az irányelv alkalmazása értékelésének elősegítése érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal az európai védelmi határozattal kapcsolatos nemzeti eljárások alkalmazása szempontjából releváns – legalább a kérelmezett, kibocsátott és/vagy elismert európai védelmi határozatok számára vonatkozó – adatokat.

23. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság ...-ig (*) jelentést **nyújt be az Európai Parlamentnek és** a Tanácsnak ezen irányelv **alkalmazásáról**. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatokat csatolnak.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Az ezen irányelv hatálybalépése után négy évvel.

2010. december 14., kedd

I. MELLÉKLET

EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZAT

(az alábbi irányelv 7. cikkének megfelelően)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ...-i 2011/.../EU IRÁNYELVE AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZATRÓL (*)

A formanyomtatványon szereplő adatok megfelelően bizalmas kezelését biztosítani kell

Kibocsátó állam: Végrehajtó állam:
(a) A védett személyre vonatkozó adatok: Családi név: Utónév (utónevek): Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen): Nem: Állampolgárság: Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen): Születési idő: Születési hely: Lakcímek/tartózkodási helyek: — a kibocsátó államban: — a végrehajtó államban: — máshol: A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert): Részesült a védett személy ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban (ha ezen információ további vizsgálatok nélkül rendelkezésre áll)? ☐ Igen ☐ Nem ☐ Ismeretlen Ha a védett személy kiskorú vagy cselekvőképtelen, a természetes személy gyámjára vagy képviselőjére vonatkozó adatok: guardian or representative: Családi név: Utónév (utónevek): Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen): Nem: Állampolgárság: Hivatali cím:

(*) Ezen irányelv száma és időpontja.

2010. december 14., kedd

(b) A védett személy úgy döntött, hogy a végrehajtó államba teszi át lakóhelyét, vagy már ott lakik, vagy úgy döntött, hogy a végrehajtó államban kíván tartózkodni, vagy már ott tartózkodik.

Azon időpont, amelytől kezdődően a védett személy a végrehajtó államban kíván lakni vagy tartózkodni (amennyiben ismert ez az időpont):

A tartózkodás időszaka (időszakai), (amennyiben ismertek):

(c) A védelmi intézkedés végrehajtásának érdekében bocsátottak-e műszaki készülékeket a védett személy vagy a veszélyeztető személy rendelkezésére?

Igen. Kérem, ismertesse röviden a használt készülékeket.

Nem

(d) Az európai védelmi határozatot kibocsátó hatáskörrel rendelkező hatóság:

Hivatalos megnevezés:

Teljes cím:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)

A kapcsolattartó személy(ek) adatai:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Munkakör (beosztás/rang):

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)

E-mail (ha van):

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

(e) Az európai védelmi határozat kibocsátásának alapjául szolgáló védelmi intézkedés azonosítása:

A védelmi intézkedés meghozatalának napja (dátum: ÉÉÉÉ-HH-NN):

A védelmi intézkedés jogerőre emelkedésének napja (dátum: ÉÉÉÉ-HH-NN):

A védelmi intézkedés hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

A védelmi intézkedést elfogadó hatóság:

(f) Azon tények összefoglalása és azon körülmények – ideértve adott esetben a bűncselekmény jogi minősítését is – leírása, amelyek a fenti e) pontban említett védelmi intézkedés elrendeléséhez vezettek:

2010. december 14., kedd

(g) A védelmi intézkedés által a veszélyeztető személlyel szemben előírt kötelezettségre (kötelezettségekre) vagy tilalomra (tilalmakra) vonatkozó információk:

A kötelezettség (kötelezettségek) jellege: (több választ is meg lehet jelölni):

tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helységekre vagy meghatározott területekre, ahol a védett személy tartózkodik, vagy amelyeket látogat;

— ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg pontosan, mely helyekre, helységekre vagy meghatározott területekre nem léphet be a veszélyeztető személy:

a védett személlyel való, bármilyen formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is;

— ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adjon meg minden lényeges részletet:

tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy valamely előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt;

— iha ezt a választ jelölte meg, kérjük adja meg pontosan azt a távolságot, amelyet a veszélyeztető személynek meg kell tartania a védett személytől:

Kérjük, adja meg azt az időtartamot, amíg a veszélyeztető személyt a fent említett kötelezettség (kötelezettségek) terheli (terhelik):

A tilalom megszegése esetén kiszabható (esetleges) büntetés vagy szankció:

(h) Azon veszélyeztető személyre vonatkozó adatok, akivel szemben a g) pontban említett kötelezettséget (kötelezettségeket) előírták:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név **vagy előző** név (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen):

Születési idő:

Születési hely:

Lakcímek/tartózkodási helyek:

— a kibocsátó államban:

— a végrehajtó államban:

— máshol:

A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):

Adja meg az alábbi adatokat, ha azok rendelkezésre állnak:

— Az érintett személy személyazonossági okmányának (okmányainak) típusa és száma (személyazonosító igazolvány, útlevél):

Részesült a veszélyeztető személy ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban (ha további vizsgálatok nélkül is ismert)?

Igen

Nem

Ismeretlen

2010. december 14., kedd

(i) Egyéb körülmények, amelyek befolyásolhatják a védett személy esetleges veszélyeztetettségének értékelését (nem kötelező kitölteni):

(j) **Egyéb hasznos információ (például – adott és szükséges esetben – információ másik államokról, ahol védelmi intézkedést hoztak ugyanerre a védett személyre vonatkozóan):**

(k) Kérjük, jelölje meg és egészítse ki a megfelelő választ:

a 2008/947/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkében meghatározott ítéletet már továbbították egy másik tagállamnak

— Ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg azon hatáskörrel rendelkező hatóság elérhetőségét, amelynek az ítéletet továbbították:

a 2009/829/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében meghatározott, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították egy másik tagállamnak

— Ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg azon hatáskörrel rendelkező hatóság elérhetőségét, amelynek a felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot továbbították:

Az európai védelmi határozatot kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a határozat tartalmának hitelességét megerősítő aláírása:

Név:

Munkakör (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatkozási szám (ha van ilyen):

(adott esetben) Hivatalos pecsét:

2010. december 14., kedd

II. MELLÉKLET

FORMANYOMTATVÁNY

(az alábbi irányelv 12. cikkének megfelelően)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ... -i 2011/.../EU IRÁNYELVE AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZATRÓL (*)

ÉRTESÍTÉS AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZAT ALAPJÁN HOZOTT VÉDELMI INTÉZKEDÉS MEGSZEGÉSÉRŐL

A formanyomtatványon szereplő információk megfelelően bizalmas kezelését biztosítani kell

<p>(a) A veszélyeztetett személy személyazonossági adatai</p> <p>Családi név:</p> <p>Utónév (utónevek):</p> <p>Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen):</p> <p>Felvett nevek (ha van ilyen):</p> <p>Nem:</p> <p>Állampolgárság:</p> <p>Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen):</p> <p>Születési idő:</p> <p>Születési hely:</p> <p>Cím:</p> <p>A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):</p>
<p>(b) A védett személy személyazonossági adatai:</p> <p>Családi név:</p> <p>Utónév (utónevek):</p> <p>Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen):</p> <p>Nem:</p> <p>Állampolgárság:</p> <p>Születési idő:</p> <p>Születési hely:</p> <p>Cím:</p> <p>A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):</p>
<p>(c) Az európai védelmi határozatra vonatkozó adatok:</p> <p>A határozat kibocsátásának időpontja:</p> <p>Hivatkozási szám (ha van ilyen):</p> <p>A határozatot kiállító hatóság:</p> <p>Hivatalos megnevezés:</p> <p>Cím:</p>

(*) Ezen irányelv száma és időpontja.

2010. december 14., kedd

<p>(d) Az európai védelmi határozattal összhangban a végrehajtó államban esetlegesen hozott védelmi intézkedés végrehajtásáért felelős hatóság adatai:</p> <p>A hatóság hivatalos megnevezése:</p> <p>A kapcsolattartó személy neve:</p> <p>Munkakör (beosztás/rang):</p> <p>Cím:</p> <p>Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)</p> <p>Fax: (országghívószám) (körzetszám) (szám)</p> <p>E-mail:</p> <p>A kapcsolattartás során használható nyelvek:</p>
<p>(e) Az európai védelmi határozat elismerését követően a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága által előírt kötelezettség (kötelezettségek) megszegése és/vagy bármely egyéb olyan ténymegállapítás, amely további határozat meghozatalát eredményezheti:</p> <p>Az alábbi kötelezettség (kötelezettségek) megszegésére került sor (több választ is megjelölhet):</p> <p>☐ tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helyiségekbe vagy meghatározott területekre, ahol a védett személy tartózkodik, vagy amelyeket látogat;</p> <p>☐ a védett személlyel való, bármilyen formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is;</p> <p>☐ tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy valamely előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt;</p> <p>☐ az európai védelmi határozat elismerését követően a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága által az európai védelmi határozat alapján hozott védelmi intézkedésnek megfelelő bármely más intézkedés.</p> <p>A fentiek megsértésének ismertetése (hely, időpont és sajátos körülmények):</p> <p>A 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően:</p> <p>— az intézkedés megszegésének következményeként a végrehajtó államban hozott intézkedések:</p> <p>— az intézkedés megszegésének lehetséges jogi következménye a végrehajtó államban:</p> <p>Egyéb olyan ténymegállapítások, amelyek további határozat meghozatalát eredményezhetik</p> <p>A ténymegállapítások leírása:</p>
<p>(f) Azon személy adatai, akihez a felügyeleti intézkedés megsértésével kapcsolatos további információk szükségessége esetén kell fordulni:</p> <p>Családi név:</p> <p>Utónév (utónevek):</p> <p>Cím:</p> <p>Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)</p> <p>Faxszám: (országghívószám) (körzetszám) (szám)</p> <p>E-mail:</p> <p>A kapcsolattartás során használható nyelvek:</p> <p>A formanyomtatványt kiállító hatóságnak és/vagy képviselőjének a formanyomtatvány tartalmának hitelességét megerősítő aláírása:</p> <p>Név:</p> <p>Munkakör (beosztás/rang):</p> <p>Dátum:</p> <p>Hivatalos pecsét (ha van):</p>

2010. december 14., kedd

Emberkereskedelem ***I

P7_TA(2010)0471

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/JB kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0095),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 82. cikkének (2) bekezdésére és 83. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0087/2010),
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a nemzeti parlamentek által a jogalkotási aktus tervezetére vonatkozóan benyújtott észrevételekre,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. október 21-i véleményére,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. november 25-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 51. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság közös tanácskozásaira,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0348/2010),
1. jóváhagyja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2010. december 14., kedd

P7_TC1-COD(2010)0065

Az Európai Parlament állásponja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2011/36/EU irányelv.)

Az Európai Unió és Grúzia közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás ***

P7_TA(2010)0472

Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (15507/2010),
 - tekintettel az Európai Unió és Grúzia közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás tervezetére (14654/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 79. cikke (3) bekezdése és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0392/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (8) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0346/2010),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Grúzia kormányának és parlamentjének.

2010. december 15., szerda

A rugalmassági eszköz igénybevétele az egész életen át tartó tanulás programja, a versenyképességi és innovációs program és Palesztina számára

P7_TA(2010)0474

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a rugalmassági eszköz igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0760 – C7-0398/2010),

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 27. pontjára,

— tekintettel a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezet 2010. október 20-i első olvasatára ⁽²⁾,

— tekintettel a 2010. november 15-i egyeztető ülés eredményeire,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0367/2010),

A. mivel a többéves pénzügyi keret felső határértékei – különösen az 1a. alfejezet és a 4. fejezet tekintetében – nem teszik lehetővé uniós prioritások finanszírozását a meglévő eszközök és politikák veszélyeztetése nélkül,

B. mivel a költségvetési hatóság két ága egyeztetési eljárásban megállapodott a rugalmassági eszköz igénybevételéről – amennyiben átfogó megállapodás érhető el minden rendezendő kérdésben – meghatározott prioritások megerősítésének e két fejezetből történő fedezésére,

1. megjegyzi, hogy az 1a. alfejezet és a 4. fejezet felső határértékei nem teszik lehetővé a Parlament és a Tanács által kiválasztott prioritások megfelelő finanszírozását korlátozott számú költségvetési jogcím kötelezettségvállalásainak mérsékelt megerősítése ellenére sem,

2. üdvözli ezért az egyeztetés során létrejött megállapodást a rugalmassági eszköz igénybevételéről az 1a. alfejezet alá tartozó programok – az egész életen át tartó tanulás, illetve a versenyképességi és innovációs program –, valamint a 4. fejezet alá tartozó, Palesztinának nyújtott pénzügyi támogatás, a békefolyamat és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) összességében 105 millió eurós finanszírozásához;

3. emlékeztet arra, hogy e programok döntő fontosságúak az Unió jövője szempontjából, mivel határozott lendületet adnak a gazdasági tevékenységnek, illetve az Unió globális szerepének;

4. megismétli, hogy ezen eszköznek a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 27. pontja szerinti igénybevétele újra kiemeli azt a döntő fontosságú igényt, hogy az uniós költségvetésnek egyre rugalmasabbnak kell lennie;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0372.

2010. december 15., szerda

5. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
6. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjábantörténi* közzétételéről;
7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA
a rugalmassági eszköz igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra⁽¹⁾ és különösen a megállapodás 27. pontjának ötödik bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel a költségvetési hatóság két ága – miután megvizsgálta az előirányzatok 1a. alfejezeten és 4. fejezeten belüli átcsoportosításának összes lehetőségét – a 2010. november 11-én tartott egyeztető ülésen megállapodott arról, hogy a rugalmassági eszköz igénybevételével az 1a. alfejezet és a 4. fejezet felső korlátját meghaladóan az alábbiaknak megfelelően kiegészíti a 2011. évi költségvetésben előirányzott finanszírozást:

- 18 millió EUR az egész életen át tartó tanulás programjára az 1a. alfejezeten belül;
- 16 millió EUR a versenyképességi és innovációs programra az 1a. alfejezeten belül;
- 71 millió EUR Palesztina számára a 4. fejezeten belül,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2011. évi általános költségvetésében a rugalmassági eszköz igénybevételre kerül 34 millió EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat biztosításához az 1a. alfejezetben, valamint 71 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzat biztosításához a 4. fejezetben.

Ezt az összeget az alábbiak finanszírozásának kiegészítésére kell felhasználni:

- 18 millió EUR az egész életen át tartó tanulás programjára az 1a. alfejezeten belül;
- 16 millió EUR a versenyképességi és innovációs programra az 1a. alfejezeten belül;
- 71 millió EUR Palesztina számára a 4. fejezeten belül.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. december 15., szerda

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

A Parlament álláspontja a Tanács által módosított 2011. évi új költségvetési tervezetről

P7_TA(2010)0475

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, a Tanács által módosított általános költségvetési tervezetéről – minden szakasz (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 314. cikkére és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel 2010. március 25-i állásfoglalására a 2011-es költségvetésre vonatkozó prioritásokról ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2011. évi költségvetés tervezetéről folytatott háromoldalú egyeztetésre vonatkozó felhatalmazásról szóló 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről szóló tanácsi állásponttal kapcsolatos 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ – minden szakasz,
- tekintettel 2010. november 25-i állásfoglalására a 2011. évi költségvetésről szóló, jelenleg zajló tárgyalásokról ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság által az EUMSZ. 314. cikkének (8) bekezdésével összhangban 2010. november 26-án benyújtott, az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének új tervezetére (COM(2010)0750),

⁽¹⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0433.

2010. december 15., szerda

- tekintettel a 2010. december 6-i háromoldalú költségvetési egyeztetés következtetéseire,
 - tekintettel a Tanács által 2010. december 10-én elfogadott, az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről szóló álláspontra (17635/2010 – C7-0411/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 75b. és 75e. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0369/2010),
1. álláspontja szerint, bár a Tanács által módosított költségvetési tervezet nem felel meg maradéktalanul egy fenntartható, egységes és hatékony uniós költségvetés valós igényének, a Parlament célja az, hogy az Uniónak olyan költségvetése legyen, amely a pénzügyi év kezdetétől fogva teljes mértékben és kiszámíthatóan végrehajtható;
 2. úgy véli, hogy az uniós saját források rendszerének változása következtében – amely forrásokat fokozatosan felváltják a tagállami hozzájárulások, és így az államháztartásokra nehezedő túlzott tehernek bizonyulnak – minden korábbinál szükségesebbé válik a rendszer reformja; tudomásul veszi a Bizottság nyilatkozatát; ennek ellenére ismételen kiemeli annak fontosságát, hogy a Bizottság 2011. július 1-jéig érdemi javaslatokat nyújtson be az EU új saját forrásaira vonatkozóan az EUMSz. 311. cikke alapján e folyamat visszafordítása érdekében és felszólítja a Tanácsot, hogy tegyen kötelezettségvállalást arra, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalási folyamat keretében e javaslatokat megvitatja a Parlamenttel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 3. nyilatkozatának megfelelően;
 3. az EUMSz. 314. cikke (4) bekezdésének megfelelően az előirányzatokkal kapcsolatos bizonyos tartákokat szükségesnek tart annak érdekében, hogy segítséget lehessen nyújtani a Bizottságnak a költségvetés III. szakasza alatti előirányzatokkal kapcsolatos tájékoztatás és végrehajtásuk átláthatóságának javításában; jóváhagyja a 2011-es évre vonatkozó, a Tanács álláspontja által módosított költségvetési tervezet 2011-re;
 4. elfogadja a kifizetési előirányzatokkal kapcsolatos, ehhez az állásfoglaláshoz mellékelt együttes nyilatkozatot;
 5. utasítja elnökét, hogy nyilvánítsa véglegesen elfogadottnak a költségvetést, valamint gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetéséről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a többi érintett intézménynek és szervnek.

MELLÉKLET

A KIFIZETÉSI ELŐIRÁNYZATOKKAL KAPCSOLATOS EGYÜTTES NYILATKOZAT

„Figyelemmel a tagállamok jelenleg is folyó költségvetési konszolidációs erőfeszítéseire, az Európai Parlament és a Tanács egyetért a 2011. évre vonatkozó kifizetési előirányzatoknak a Bizottság által a 2010. november 26-i költségvetési tervezetben javasolt szintjével. Arra kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be költségvetés-módosítást, amennyiben a 2011. évi költségvetésben szereplő előirányzatok nem elégségesek az 1a. alfejezetben (Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért), az 1b. alfejezetben (Kohézió a növekedésért és foglalkoztatásért), a 2. fejezetben (A természeti erőforrások megőrzése és kezelése), a 3. fejezetben (Unió polgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése) és a 4. fejezetben (Az EU mint globális szereplő) szereplő kiadások fedezésére.

Az Európai Parlament és a Tanács sürgeti a Bizottságot, hogy legkésőbb 2011. szeptember végéig nyújtson be az 1b. alfejezetbe (Kohézió a növekedésért és foglalkoztatásért) tartozó kifizetési előirányzatok és a 2. fejezetbe tartozó vidékfejlesztés (A természeti erőforrások megőrzése és kezelése) helyzetére vonatkozó aktualizált adatokat és becsléseket, valamint szükség esetén nyújtson be kizárólag erre vonatkozó költségvetés-módosítási tervezetet.

Az Európai Parlament és a Tanács a kifizetési előirányzatok elmaradásának megelőzése érdekében a lehető legrövidebb időn belül állást foglal valamennyi költségvetés-módosítási tervezetről. Az Európai Parlament és a Tanács vállalja továbbá, hogy gyorsan feldolgozza a kifizetési előirányzatok esetleges átcsoportosításait – a pénzügyi keret fejezetei közötti átcsoportosításokat is beleértve – annak érdekében, hogy biztosítsa a költségvetésben szereplő kifizetési előirányzatok lehető legjobb felhasználását és azoknak a tényleges végrehajtással és igényekkel való összehangolását.”

2010. december 15., szerda

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Noord Holland ICT/Hollandia

P7_TA(2010)0476

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia „EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0685 – C7-0389/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0353/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Hollandia a hollandiai Noord Holland NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 46. ágazatban („Nagykereskedelem (kivéve: jármű motorkerékpár)”) működő két vállalatnál történt 613 elbocsátásra tekintettel, segítséget kért,
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 15., szerda

1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a társaságok felelőssége, sem pedig azokat, amelyek a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányulnak;
4. megállapítja, hogy az EGAA-ból történő finanszírozásra javasolt, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás részletes információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
5. üdvözli, hogy az EGAA igénybevételével összefüggésben a Bizottság – miután az Európai Parlament gyakran emlékeztetett arra, hogy az EGAA-t külön egyedi eszközként, saját célokkal és határidőkkel hozták létre, ezért hozzá megfelelő költségvetési sorokat kell rendelni – az Európai Szociális Alap fel nem használt pénzeszközei helyett alternatív forrást javasolt a kifizetési előirányzatok számára;
6. megjegyzi ugyanakkor, hogy a szóban forgó ügyben az EGAA igénybevételéhez szükséges kifizetési előirányzatokat a kkv-k és az innováció támogatására szánt költségvetési sorból csoportosítják át; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság súlyos hiányosságokkal hajtja végre a versenyképességi és innovációs programokat, különösen gazdasági válság idején, amely jelentősen megnöveli az ilyen támogatások iránti igényt;
7. emlékeztet arra, hogy az EGAA működését és hozzáadott értékét a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során kell értékelni;
8. üdvözli a Bizottság javaslatának új formáját, amely – a Parlament kéréseinek megfelelően – az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt az alkalmazással kapcsolatban, elemzi a jogosultsági kritériumokat és részletezi a jóváhagyás indokait;
9. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. december 15., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Hollandia „EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT” referenciaszámú kérelme)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) azzal a céllal jött létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következtében elbocsátott munkavállalóknak és segítse őket a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevitelét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Hollandia a Noord Holland (NL32) NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 46. ágazatban („Nagykereskedelelem (kivéve: jármű, motorkerékpár)”) működő két vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel 2010. április 8-án az EGAA igénybevitelére irányuló kérelmet nyújtott be, 2010. augusztus 5-ig pedig további információkkal egészített ki azt. A kérelem megfelel az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 2 557 135 EUR rendelkezésre bocsátására tesz javaslatot.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Hollandia által benyújtott kérelem alapján történő pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének keretein belül igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, hogy a 2 557 135 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. december 15., szerda

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az Elnök

a Tanács részéről
az Elnök

A megerősített együttműködés végrehajtása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén *

P7_TA(2010)0477

Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció – megerősített együttműködés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0105),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkének (3) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0315/2010),
 - tekintettel a 2010. június 16-i álláspontjára ⁽¹⁾, amely szerint jóváhagyja a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetet,
 - tekintettel a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló, 2010. július 12-i 2010/405/EU tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 14-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 74 g. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0360/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felhívja a Bizottságot a 2201/2003/EK rendelet módosítására irányuló javaslat benyújtására, amely egy *forum necessitatis* biztosításáról szóló záradék sürgősségi jelleggel történő hozzáadására korlátozódna, a rendelet ígért, általános felülvizsgálata előtt;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ HL L 189., 2010.7.22., 12. o.

2010. december 15., szerda

4. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
5. felkéri a Tanácsot a Parlammnttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat 2 bevezető hivatkozás

tekintettel a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés jóváhagyásáról szóló, [...] **-i** [...] tanácsi határozatra, ⁽⁷⁾

⁽⁷⁾ HL L [...], [...], [...]. o.

tekintettel a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló, **2010. július 12-i 2010/405/EU** tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 189., 2010.7.22., 12. o.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat 1 preambulumbekzdés

(1) Az Unió azt a célt tűzte maga elé, hogy fenntartja és fejleszti az Uniót mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget, ahol biztosított a személyek szabad mozgása. E térség fokozatos kialakítása érdekében az **Uniónak** a határon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben való igazságügyi együttműködésre vonatkozó intézkedéseket **kell elfogadnia**.

(1) Az Unió azt a célt tűzte maga elé, hogy fenntartja és fejleszti az Uniót mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget, ahol biztosított a személyek szabad mozgása. E térség fokozatos kialakítása érdekében az **Unió** a határon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben való igazságügyi együttműködésre vonatkozó intézkedéseket **fogad el, különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges**.

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat 2 preambulumbekzdés

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés **81. cikkének (3) bekezdésével** összhangban a **Tanács fogadja el a több államra kiterjedő vonatkozású családjogi intézkedéseket**.

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés **81. cikkével** összhangban **ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a tagállamokban alkalmazandó kollíziós szabályok összeegyeztethetőségének biztosítását célzó intézkedéseket**.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat 6 preambulumbekzdés

(6) Ezt követően Bulgária, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Magyarország, Ausztria, Románia és Szlovénia kérést intézett a Bizottsághoz, mely szerint megerősített együttműködést kívánnak létrehozni egymás közt a házassági ügyekben alkalmazandó jog területén, **és felkérték a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot ebből a célból a Tanácsnak**.

(6) Ezt követően **Belgium**, Bulgária, **Németország**, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, **Lettország**, Luxemburg, Magyarország, **Málta**, Ausztria, **Portugália**, Románia és Szlovénia kérést intézett a Bizottsághoz, mely szerint megerősített együttműködést kívánnak létrehozni egymás között a házassági ügyekben alkalmazandó jog területén. **2010. március 3-án Görögország visszavonta kérelmét**.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat
7 preambulumbekzdés

(7) A Tanács [...] **án**,-én fogadta el [...] határozatát a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról.

(7) A Tanács **2010. július 12-én** fogadta el **2010/405/EU** határozatát a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

(8) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkének (1) bekezdése szerint megerősített együttműködés annak létrehozásakor valamennyi tagállam számára nyitva áll, feltéve, hogy azok megfelelnek az együttműködésre felhatalmazó határozatban megállapított részvételi feltételeknek. Az együttműködés bármely későbbi időpontban is nyitva áll mindazon tagállamok számára, amelyek e feltételek mellett az annak keretében már elfogadott jogi aktusoknak is megfelelnek.

(8) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkének (1) bekezdése szerint megerősített együttműködés annak létrehozásakor valamennyi tagállam számára nyitva áll, feltéve, hogy azok megfelelnek az együttműködésre felhatalmazó határozatban megállapított részvételi feltételeknek. Az együttműködés bármely későbbi időpontban is nyitva áll mindazon tagállamok számára, amelyek e feltételek mellett az annak keretében már elfogadott jogi aktusoknak is megfelelnek. **A Bizottság és a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamoknak gondoskodniuk kell annak előmozdításáról, hogy az együttműködésben a lehető legtöbb tagállam részt vegyen. E rendelet a Szerződéseknek megfelelően csak a részt vevő tagállamokban kötelező teljes egészében és alkalmazandó közvetlenül.**

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat
9 a preambulumbekzdés (új)

(9a) E rendelet tárgyi hatályának és rendelkező részének összhangban kell lennie a 2201/2003/EK rendelettel. Nem alkalmazható azonban a házasság érvénytelenítésére. Ezt a rendeletet csak a házassági kötelek felbontására vagy lazítására lehet alkalmazni. Az e rendelet kollíziós szabályai által meghatározott jog alkalmazandó a házasság felbontásának és a különválás alapjára. A jogképességgel és a házasság érvényességével kapcsolatos előzetes kérdések esetében, valamint az olyan kérdések, mint a házasság felbontásának vagy a különválásnak a vagyoni jogi következményei, a név, a szülői felelősség, a tartási kötelezettségek vagy egyéb járulékos vonatkozások esetében az adott részt vevő tagállam kollíziós szabályai alkalmazandók.

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat
10 preambulumbekzdés

(10) E rendelet területi hatályának egyértelmű kijelölése érdekében meg kell határozni azokat a tagállamokat, amelyek részt vesznek a megerősített együttműködésben.

(10) E rendelet területi hatályának egyértelmű kijelölése érdekében **az 1. cikk (2) bekezdésének megfelelően** meg kell határozni azokat a tagállamokat, amelyek részt vesznek a megerősített együttműködésben.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 9**Rendeletre irányuló javaslat
10 a preambulumbekkezdés (új)**

(10a) E rendeletnek egyetemesnek kell lennie, abban az értelmében, hogy egységes kollíziós szabályai kijelölhetik valamely részt vevő tagállam jogát, valamely részt nem vevő tagállam jogát, vagy olyan állam jogát, amely nem tagja az Európai Uniónak.

Módosítás 10**Rendeletre irányuló javaslat
11 preambulumbekkezdés**

(11) Ez a rendelet az eljáró bíróság jellegére tekintet nélkül alkalmazandó.

(11) Ez a rendelet az eljáró bíróság jellegére tekintet nélkül alkalmazandó. **Adott esetben a bíróságokat a 2201/2003/EK rendelettel összhangban kell megkeresettnek tekinteni.**

Módosítás 11**Rendeletre irányuló javaslat
12 preambulumbekkezdés**

(12) Annak érdekében, hogy a házaspárnak lehetősége legyen a hozzájuk legközelebb álló jogot megválasztani, illetve hogy választási lehetőség hiányában mégis ez a jog legyen alkalmazandó házasságuk felbontása vagy különválásuk során, akkor is ezt a jogot kell alkalmazni, ha ez nem valamelyik részt vevő tagállam joga. Amennyiben egy másik tagállam joga alkalmazandó, a polgári és kereskedelmi ügyekben Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról szóló, 2001. május 28-i 2001/470/EK határozattal ⁽¹⁾ létrehozott hálózat segítheti a bíróságokat a külföldi jog tartalmáról való tájékozódásban.

(12) Annak érdekében, hogy a házaspárnak lehetősége legyen a hozzájuk legközelebb álló jogot megválasztani, illetve hogy választási lehetőség hiányában mégis ez a jog legyen alkalmazandó házasságuk felbontása vagy különválásuk során, akkor is ezt a jogot kell alkalmazni, ha ez nem valamelyik részt vevő tagállam joga. Amennyiben egy másik tagállam joga alkalmazandó, **a 2009. június 18-i 568/2009/EK határozattal módosított ⁽¹⁾**, a polgári és kereskedelmi ügyekben az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról szóló, 2001. május 28-i 2001/470/EK tanácsi határozattal létrehozott hálózat ⁽²⁾ segítheti a bíróságokat a külföldi jog tartalmáról való tájékozódásban.

⁽¹⁾ HL L 174., 2001.6.27., 25. o.

⁽¹⁾ HL L 174., 2001.6.27., 25. o.

⁽²⁾ **HL L 168., 2009.6.30., 35. o.**

Módosítás 12**Rendeletre irányuló javaslat
13 preambulumbekkezdés**

(13) Az európai polgárok mobilitásának növekedésével egyrészt nagyobb rugalmasságra, másrészt nagyobb jogbiztonságra van szükség. E célkitűzésnek való megfelelés érdekében a rendeletnek erősítenie kell a felek autonómiáját a házasság felbontása és a különválás terén, bizonyos mértékű lehetőséget teremtve a házasság felbontása és a különválás eljárására alkalmazandó jog megválasztására. **E lehetőség azonban nem terjedhet ki a házasság érvénytelenítésére, amely szorosan kapcsolódik a házasság érvényességének feltételeihez, és melynek tekintetében nem célszerű a feleknek autonómiát adni.**

(13) Az európai polgárok mobilitásának növekedésével egyrészt nagyobb rugalmasságra, másrészt nagyobb jogbiztonságra van szükség. E célkitűzésnek való megfelelés érdekében a rendeletnek erősítenie kell a felek autonómiáját a házasság felbontása és a különválás terén, bizonyos mértékű lehetőséget teremtve a házasság felbontása és a különválás eljárására alkalmazandó jog megválasztására.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat
14 preambulumbekkezdés

(14) A házastársaknak lehetőségük volna olyan jogot választani a házasság felbontására és a különválásra irányuló eljárás-hoz, amellyel különleges kapcsolatban állnak, illetve választ-hatnák az eljáró bíróság országa szerinti jogot. A házastársak által választott jog összhangban kell hogy álljon a szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában **meghatározott** alapvető jogokkal. **Az a lehetőség, hogy megválasszák a házasság felbontására vagy a különválásra alkalmazandó jogot, nem sértheti a gyermek érdekének elsődlegességét.**

(14) A házastársaknak lehetőségük volna *azon ország jogát* választani a házasság felbontására és a különválásra irányuló eljáráshoz, amellyel különleges kapcsolatban állnak, illetve választ-hatnák az eljáró bíróság országa szerinti jogot. A házastársak által választott jognak összhangban kell állnia a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában **elismert** alapvető jogokkal.

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat
15 preambulumbekkezdés

(15) Az alkalmazandó jog meghatározása előtt fontos, hogy a házastársak megismerjék a nemzeti és az uniós jog lényeges elemeit, valamint a házasság felbontására vagy a különválásra alkalmazandó joggal kapcsolatos legújabb fejleményeket. E megfelelő, minőségi információkhoz való hozzáférés biztosítása érdekében a Bizottság rendszeresen frissíti interneten elérhető nyilvános információs rendszerét, **melyet** a 2001/470/EK tanácsi határozat **hozott létre.**

(15) Az alkalmazandó jog meghatározása előtt fontos, hogy a házastársak megismerjék a nemzeti és az uniós jog lényeges elemeit, valamint a házasság felbontására vagy a különválásra alkalmazandó joggal kapcsolatos legújabb fejleményeket. E megfelelő, minőségi információkhoz való hozzáférés biztosítása érdekében a Bizottság rendszeresen frissíti az **568/2009/EK határozattal módosított** 2001/470/EK tanácsi határozat **által létrehozott**, az interneten elérhető nyilvános információs rendszerében található információkat.

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat
15 a preambulumbekkezdés (új)

(15a) **Amennyiben a házastársak nem tudnak az alkalmazandó jogról megállapodni, közvetítői eljárásnak kell alávetniük magukat, amely legalább egy, bejegyzett közvetítővel lefolytatott konzultációt is magában foglal.**

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat
16 preambulumbekkezdés

(16) A **két házastárs** tudatos választása e rendelet lényeges elve. Mindkét házastársnak pontosan tudnia kell, hogy milyen jogi és szociális következményei vannak az alkalmazandó jog megválasztásának. Az a lehetőség, hogy közös megegyezéssel kiválasszák az alkalmazandó jogot, nem sértheti a két házastárs jogait és esélyegyenlőségét. E tekintetben a nemzeti bírának tisztában kell lenniük annak fontosságával, hogy a **két házastárs** az alkalmazandó jog megválasztására vonatkozó megállapodás jogi következményeinek tudatában válasszon.

(16) A **házastársak** tudatos választása e rendelet lényeges elve. Mindkét házastársnak pontosan tudnia kell, hogy milyen jogi és szociális következményei vannak az alkalmazandó jog megválasztásának. Az a lehetőség, hogy közös megegyezéssel válasszák meg az alkalmazandó jogot, nem sértheti a két házastárs jogait és esélyegyenlőségét. Ezért a **részt vevő** tagállamok bírúinak tisztában kell lenniük annak fontosságával, hogy a **házastársak** az alkalmazandó jog megválasztására vonatkozó megállapodás jogi következményeinek tudatában válasszanak.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat
17 preambulumbekkezdés

(17) Indokolt bevezetni egyes biztosítékokat annak érdekében, hogy a házastársak tudatában legyenek választásuk következményeinek. Az alkalmazandó jogra vonatkozó megállapodást írásban kell rögzíteni, dátummal ellátni, melyet alá kell írnia a két félnek. Amennyiben annak a részt vevő államnak a joga, amelyben a házastársak szokásos tartózkodási helye található, további alaki szabályokat ír elő, tiszteletben **kell tartani** ezeket a szabályokat. Ilyen kiegészítő alaki szabályok lehetnek azon részt vevő tagállamokban, ahol a megállapodást házassági szerződésbe kell foglalni.

(17) **Az anyagi és az alaki érvényességre vonatkozó szabályokat úgy kell megállapítani, hogy azok megkönnyítsék a házastársak számára a tudatos választást, valamint hogy a jogbiztonság és az igazságszolgáltatáshoz való joguk biztosítása érdekében tiszteletben tartsák a hozzájárulásukat. Az alaki érvényességre vonatkozóan indokolt bevezetni egyes biztosítékokat annak érdekében, hogy a házastársak tudatában legyenek választásuk következményeinek. Az alkalmazandó jogra vonatkozó megállapodást írásban kell rögzíteni, dátummal ellátni, melyet alá kell írnia a két félnek. Amennyiben azonban annak a részt vevő tagállamnak a joga, amelyben a megállapodás megkötésének időpontjában a házastársak szokásos tartózkodási helye található, kiegészítő alaki szabályokat ír elő, ezeket a szabályokat tiszteletben kell tartani. Ilyen kiegészítő alaki szabályok lehetnek azon részt vevő tagállamokban, ahol a megállapodást házassági szerződésbe kell foglalni. Ha a megállapodás megkötésének időpontjában a házastársak szokásos tartózkodási helye eltérő alaki szabályokat előíró, különböző részt vevő tagországokban van, akkor elegendő ezen országok közül az egyik alaki szabályainak megfelelni. Amennyiben a megállapodás megkötésének időpontjában csak az egyik házastárs szokásos tartózkodási helye található olyan részt vevő tagállamban, amely kiegészítő alaki szabályokat ír elő, ezeket a szabályokat kell tiszteletben tartani.**

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat
19 preambulumbekkezdés

(19) Arra az esetre, ha nem választják meg az alkalmazandó jogot, e rendeletnek egy sor kapcsoló tényező alapján harmonizált kollíziós szabályokat kell megállapítani a házastársaknak az érintett joghoz fűződő szoros kapcsolata alapján annak érdekében, hogy megfelelő jogbiztonságot és kiszámíthatóságot biztosítson, és megakadályozza, hogy az egyik házastárs a másikat megelőzve kezdeményezze a válást egy olyan jog alapján, amelyet előnyösebbnek tart saját érdekei védelmének szempontjából. E kapcsoló tényezőket **oly módon választották meg**, hogy a **házasság felbontására vagy különválásra irányuló eljárást** olyan jog szerint folytassák le, amelyhez a házastársakat **szoros kötelek fűzik; e tényezők elsősorban a házastársak szokásos tartózkodási helyét veszik figyelembe.**

(19) Arra az esetre, ha nem választják meg az alkalmazandó jogot, e rendeletnek egy sor kapcsoló tényező alapján harmonizált kollíziós szabályokat kell megállapítani a házastársaknak az érintett joghoz fűződő szoros kapcsolata alapján annak érdekében, hogy megfelelő jogbiztonságot és kiszámíthatóságot biztosítson, és megakadályozza, hogy az egyik házastárs a másikat megelőzve kezdeményezze a válást egy olyan jog alapján, amelyet előnyösebbnek tart saját érdekei védelmének szempontjából. E kapcsoló tényezőket **úgy kell megválasztani, hogy biztosítható legyen**, hogy a **házasságfelbontással vagy különválással kapcsolatos eljárásokat** olyan jog szabályozza, **amellyel a házastársak szoros kapcsolatban vannak.**

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat
19 a preambulumbekkezdés (új)

(19a) **Amikor e rendelet valamely állam jogának alkalmazása céljából az állampolgárságra hivatkozik kapcsoló tényezőként, a többes állampolgárság kérdésének kezelését a nemzeti jognak kell meghatározni, amelynek azonban teljes mértékben figyelembe kell vennie az Európai Unió általános elveit.**

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat
19 b preambulumbekzdés (új)

(19b) Amennyiben a bíróságot a különválás házasságfelbontássá történő változtatása céljából keresik meg, és a felek nem választották meg az alkalmazandó jogot, akkor a különválásra alkalmazott jogot kell alkalmazni a házasság felbontására is. Ez a fajta folytonosság segítené a felek számára a kiszámíthatóságot, és növelné a jogbiztonságot. Ha a különválásra alkalmazott jog nem rendelkezik a különválás házasságfelbontássá történő változtatásáról, akkor a házasság felbontására a felek jogválasztása hiányában alkalmazandó kollíziós szabályoknak kell vonatkozniuk. Ez nem akadályozhatja meg a házastársakat abban, hogy e rendeletben meghatározott egyéb szabályok alapján kérelmezzék a házasság felbontását.

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat
20 preambulumbekzdés

(20) Bizonyos esetekben mindig az eljáró bíróság országa szerinti jogot kell alkalmazni, például ha az alkalmazandó jog nem teszi lehetővé a válást, vagy az egyik házastársnak neme miatt nem biztosít azonos jogokat a házasság felbontására vagy különválásra irányuló eljáráshoz.

(20) Bizonyos esetekben mindig az eljáró bíróság országa szerinti jogot kell alkalmazni, például ha az alkalmazandó jog nem teszi lehetővé a válást, vagy az egyik házastársnak neme miatt nem biztosít azonos jogokat a házasság felbontására vagy különválásra irányuló eljáráshoz. **Ez azonban nem érintheti a közrendi záradékot (ordre public).**

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat
21 preambulumbekzdés

(21) Kivételes körülmények között, a közérdekre vonatkozó megfontolások alapján a részt vevő tagállamok bíróságai számára lehetővé kell tenni a külföldi **jog** figyelmen kívül hagyását, ha valamely konkrét esetben annak alkalmazása nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne az eljáró bíróság országának közrendjével. A bíróságok ugyanakkor nem alkalmazhatják a közrenddel kapcsolatos kivételt egy másik **tagállam jogának** kizárása céljából, ha ez sértené az Európai Unió Alapjogi Chartáját és különösen annak 21. cikkét, amely a diszkrimináció minden formájának tilalmáról rendelkezik.

(21) Kivételes körülmények között, a közérdekre vonatkozó megfontolások alapján a részt vevő tagállamok bíróságai számára lehetővé kell tenni a külföldi **jogi rendelkezések** figyelmen kívül hagyását, ha valamely konkrét esetben annak alkalmazása nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne az eljáró bíróság országának közrendjével. A bíróságok ugyanakkor nem alkalmazhatják a közrenddel kapcsolatos kivételt egy másik állam **joga rendelkezésének** kizárása céljából, ha ez sértené az Európai Unió Alapjogi Chartáját és különösen annak 21. cikkét, amely a diszkrimináció minden formájának tilalmáról rendelkezik.

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat
21 a preambulumbekzdés (új)

(21a) Amennyiben e rendelet arra a körülményre hivatkozik, hogy az eljáró bíróság szerinti részt vevő tagállam joga nem rendelkezik a házasság felbontásáról, ezt úgy kell értelmezni, hogy az adott tagállam joga nem tartalmazza a házasság felbontásának jogintézményét. Ilyen esetben a bíróság nem kötelezhető arra, hogy jelen rendelet értelmében házasságfelbontást hirdessen ki. Amennyiben e rendelet arra a körülményre hivatkozik, hogy az eljáró bíróság szerinti részt vevő tagállam joga a szóban forgó házasságot a felbontási eljárás céljából nem tekinti érvényesnek, ezt többek között úgy kell értelmezni, hogy az adott tagállam joga szerint ilyen házasság nem létezik. Ilyen esetben a bíróság nem kötelezhető arra, hogy jelen rendelet értelmében házasságfelbontást vagy különválást mondjon ki.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat
22 preambulumbekkezdés**

(22) Mivel vannak olyan államok és részt vevő tagállamok, amelyekben két vagy több jogrendszer vagy szabályozás vonatkozik az e rendelet által szabályozott kérdésekre, szükség van olyan rendelkezésre, amely szabályozza e rendelet alkalmazandóságának mértékét ezen államok és részt vevő tagállamok különböző területi egységeiben.

(22) Mivel vannak olyan államok és részt vevő tagállamok, amelyekben két vagy több jogrendszer vagy szabályrendszer vonatkozik az e rendelet által szabályozott kérdésekre, szükség van olyan rendelkezésre, amely szabályozza e rendelet alkalmazandóságának mértékét ezen államok és részt vevő tagállamok különböző területi egységeiben, **illetve e rendelet alkalmazandóságának mértékét a személyek különböző kategóriái tekintetében ezen államokban és részt vevő tagállamokban.**

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat
22 a preambulumbekkezdés (új)**

(22a) Amennyiben nincsenek szabályok az alkalmazandó jog kijelölésére, akkor azoknak a házastársaknak, akik az egyikük állampolgársága szerinti állam jogát választották, és ha ez az állam több, a házasság felbontására vonatkozóan saját jogrendszerrel vagy szabályozással rendelkező területi egységet tartalmaz, azt is meg kell jelölniük, hogy melyik területi egység jogában egyeztek meg.

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – 1 a bekezdés (új)**

(1a) A rendelet nem vonatkozik az alábbi kérdésekre, akkor sem, ha azok házasság felbontására, illetve különválásra irányuló eljárások keretein belül csupán előzetes kérdésként merülnek fel:

- (a) természetes személyek jogképessége;*
- (b) házasság létezése, érvényessége vagy elismertetése;*
- (c) házasság érvénytelenítése;*
- (d) házastársak neve;*
- (e) a házasság vagyoni jogi következményei;*
- (f) szülői felelősség;*
- (g) tartási kötelezettségek;*
- (h) hitelek vagy örökösödések.*

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – 2 bekezdés**

(2) E rendelet alkalmazásában „részt vevő tagállam” minden olyan tagállam, amely részt vesz a házasság felbontására vagy a különválásra irányuló eljárások során alkalmazandó jogról szóló megerősített együttműködésben, a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló, [...]i [...] tanácsi határozat alapján.

(2) E rendelet alkalmazásában „részt vevő tagállam”: minden olyan tagállam, amely részt vesz a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jogról szóló megerősített együttműködésben, a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló, **2010. július 12-i 2010/405/EU tanácsi határozat vagy egy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 331. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik albekezdésének megfelelően elfogadott határozat** alapján.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

1 a cikk (új)

1a. cikk

Kapcsolat a 2201/2003/EK rendelettel

E rendelet nem érinti a 2201/2003/EK rendelet alkalmazását.

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

1 b cikk (új)

1b. cikk

Fogalommeghatározás

E rendelet alkalmazásában „bíróság”: a részt vevő tagállamok valamennyi, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkező hatósága.

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat

3 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész

(1) A házastársak **közös megegyezéssel megválaszthatják** a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó **jogot**, feltéve, hogy ez **a jog összhangban áll a szerződésekből és az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott alapvető jogokkal és a közrend elvével, különös tekintettel a következőkre:**

(1) A házastársak **megállapodhatnak** a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó **jog kijelöléséről**, feltéve, hogy **ez az alábbi jogok egyike:**

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat

3 cikk – 3 bekezdés

(3) A (2) bekezdésben említett megállapodást írásba kell foglalni, dátummal kell ellátni, és azt mindkét házastársnak alá kell írnia. A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés egyenértékű az írásos formával.

(3) Amennyiben az eljáró bíróság országa szerinti jog úgy rendelkezik, a házastársak a bíróság előtt az eljárás során is kijelölhetik az alkalmazandó jogot. Ebben az esetben a bíróság az eljáró bíróság országa szerinti jognak megfelelően jegyzőkönyvbe veszi a kijelölés tényét.

Amennyiben annak a részt vevő államnak a joga, amelyben a megállapodás megkötésének időpontjában a házastársak szokásos tartózkodási helye található, további alaki szabályokat ír elő az ilyen típusú megállapodások tekintetében, alkalmazni kell ezeket a szabályokat. Amennyiben a házastársak szokásos tartózkodási helye különböző részt vevő tagállamokban van, és e tagállamok jogai különböző alaki szabályokat írnak elő, alaki szempontból érvényes a megállapodás, ha megfelel az ezen országok egyikének jogában rögzített feltételeknek.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 40**Rendeletre irányuló javaslat****3 cikk – 4 bekezdés**

(4) Ha az eljáró bíróság országa szerinti jog lehetővé teszi, a házastársak az eljárás során a bíróság előtt is kijelölhetik az alkalmazandó jogot. Ebben az esetben a bíróság az eljáró bíróság országa szerinti jognak megfelelően jegyzőkönyvbe veszi a kijelölés tényét. törölve

Módosítás 41**Rendeletre irányuló javaslat****3 a cikk (új)****3a. cikk****Hozzájárulás és anyagi érvényesség**

1. A jogválasztásról szóló megállapodás vagy valamely megállapodási feltétel meglétét és érvényességét azon jog határozza meg, amely a megállapodás vagy megállapodási feltétel érvényessége esetében e rendelet alapján irányadó lenne.
2. A házastárs azonban annak megállapítása érdekében, hogy hozzájárulását nem adta meg, hivatkozhat azon ország jogára, amelyben a bíróság megkeresése időpontjában szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik, ha a körülményekből az tűnik ki, hogy nem lenne ésszerű magatartásának következményeit az (1) bekezdésben meghatározott jognak megfelelően meghatározni.

Módosítás 42**Rendeletre irányuló javaslat****3 b cikk (új)****3b. cikk****Alaki érvényesség**

1. A 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett megállapodást írásba kell foglalni, dátummal kell ellátni, és azt mindkét házastársnak alá kell írnia. A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés az írásos formával egyenértékű.
2. Amennyiben azonban annak a részt vevő tagállamnak a joga, amelyben a megállapodás megkötésének időpontjában a házastársak szokásos tartózkodási helye található, kiegészítő alaki szabályokat ír elő az ilyen típusú megállapodások tekintetében, ezeket a szabályokat alkalmazni kell.
3. Amennyiben a megállapodás megkötése időpontjában a házastársak szokásos tartózkodási helye különböző részt vevő tagállamokban van, és ezen államok jogai különböző alaki szabályokat írnak elő, alaki szempontból akkor érvényes a megállapodás, ha megfelel az ezen országok egyikének jogában rögzített feltételeknek.
4. Amennyiben a megállapodás megkötésének időpontjában csak az egyik házastárs szokásos tartózkodási helye található részt vevő tagállamban, és ez az állam kiegészítő alaki szabályokat ír elő az ilyen típusú megállapodások tekintetében, ezeket a szabályokat kell alkalmazni.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 43**Rendeletre irányuló javaslat****4 a cikk (új)****4a. cikk****A különválás házasságfelbontássá történő változtatása**

1. A különválás házasságfelbontássá történő változtatása esetén a házasság felbontására a különválásra alkalmazott jogot kell alkalmazni, kivéve, ha a felek a 3. cikknek megfelelően másként állapodtak meg.

2. Ha azonban a különválásra alkalmazott jog nem rendelkezik a különválás házasságfelbontássá történő változtatásáról, akkor a 4. cikk alkalmazandó, kivéve, ha a felek a 3. cikknek megfelelően másként állapodtak meg.

Módosítás 45**Rendeletre irányuló javaslat****7 a cikk (új)****7a. cikk****Eltérések a nemzeti jogban**

E rendeletben semmi nem kötelezi a jogában a házasság felbontásáról nem rendelkező vagy a szóban forgó házasság érvényességét a felbontási eljárások céljából el nem ismerő részt vevő tagállamok bíróságait arra, hogy e rendeletet alkalmazva házasságfelbontást mondjanak ki.

Módosítás 46**Rendeletre irányuló javaslat****8 cikk**

Egynél több jogrendszerrel rendelkező országok

1. Ha egy állam több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik a házasság felbontása és a különválás tekintetében, úgy az egyes területi egységeket államként kell kezelni az e rendelet alapján alkalmazandó jog megállapítása céljából.

Két vagy több jogrendszerrel rendelkező államok – **területek szerint**

1. Ha egy állam több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik a házasság felbontása és a különválás tekintetében, úgy az egyes területi egységeket államként kell kezelni az e rendelet alapján alkalmazandó jog megállapítása céljából.

1a. Ilyen államok esetében:

- a) az adott államban lévő szokásos tartózkodási helyre való bármely hivatkozás az adott állam valamely területi egységén belüli szokásos tartózkodási helyre vonatkozik,
- b) az állampolgárságra történő bármely hivatkozás az adott állam joga által meghatározott területi egységre, vagy vonatkozó szabályok hiányában a házastársak által választott területi egységre, vagy választás hiányában arra a területi egységre vonatkozik, amelyhez az egyik vagy mindkét házastársat a legszorosabb kapcsolat fűzi.

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat

8 a cikk (új)

8a. cikk

Két vagy több jogrendszerrel rendelkező államok – személyközi kollíziók

Olyan államok esetében, amelyek az e rendelet által szabályozott kérdések tekintetében a személyek különböző kategóriáira vonatkozóan két vagy több jogrendszerrel vagy szabályrendszerrel rendelkeznek, az állam jogára történő hivatkozás az adott állam hatályos szabályai által kijelölt jogrendszerre vonatkozik. Ilyen szabályok hiányában az a jogrendszer vagy szabályrendszer alkalmazandó, amelyhez az egyik vagy mindkét házas társat a legszorosabb kapcsolat fűzi.

Módosítás 48

Rendeletre irányuló javaslat

8 b cikk (új)

8b. cikk

E rendelet alkalmazásának mellőzése belső kollízió esetén

Az olyan részt vevő tagállamok, ahol különböző jogrendszerek vagy szabályrendszerek alkalmazandók az e rendelet által szabályozott kérdésekre, nem kötelezhetők e rendelet alkalmazására a kizárólag az ilyen különböző jogrendszerek vagy szabályrendszerek között felmerülő kollíziók esetén.

Módosítás 49

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 1 bekezdés – a pont

a) az alkalmazandó jog megválasztásáról szóló megállapodásra vonatkozó alaki szabályok; valamint

a) az alkalmazandó jog megválasztásáról szóló megállapodásra vonatkozó alaki **előírások a 3b. cikk (2)–(4) bekezdésének megfelelően**; valamint

Módosítás 51

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

Ha egy részt vevő állam joga szerint e rendelet alkalmazási időpontját megelőzően kötöttek az alkalmazandó jog megválasztására vonatkozó megállapodást, ez a megállapodás **hatályba lép, ha megfelel a 3. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő feltételeknek.**

Ha azonban e rendelet alkalmazási időpontját megelőzően kötöttek az alkalmazandó jog megválasztására vonatkozó megállapodást, ez a megállapodás **is érvényes, amennyiben összhangban van a 3a. és 3b. cikkel.**

2010. december 15., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 52

Rendeletre irányuló javaslat

11 cikk – 1 bekezdés

(1) Ez a rendelet nem érinti azoknak a **kétoldalú vagy többoldalú** egyezményeknek az alkalmazását, amelyeknek e rendelet elfogadásakor egy vagy több részt vevő tagállam részes fele, és amelyek – **a részt vevő tagállamok az Európai Unió működéséről szóló szerződés 351. cikke szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül** – az e rendelet által szabályozott kérdésekre vonatkoznak.

(1) Ez a rendelet nem érinti azoknak a **nemzetközi** egyezményeknek az alkalmazását, amelyeknek e rendelet, **vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett határozat** elfogadásakor egy vagy több részt vevő tagállam részes fele, és amelyek **a házasság felbontására vagy a különválásra vonatkozó kollíziós szabályokat állapítanak meg.**

Módosítás 53

Rendeletre irányuló javaslat

11 cikk – 2 bekezdés

(2) **Az (1) bekezdéssel ellentétben** a részt vevő tagállamok **között ez** a rendelet **élvez** elsőbbséget **azokkal az** egyezményekkel szemben, **amelyek az e rendelet által szabályozott kérdésekre vonatkoznak, és amelyeknek a részt vevő tagállamok részes felei.**

(2) **Az e rendeletben szabályozott kérdések vonatkozásában azonban e rendelet – mint a részt vevő tagállamok közötti rendelet – elsőbbséget élvez a kizárólag két vagy több részt vevő tagállam között megkötött** egyezményekkel szemben.

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat

12 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság legkésőbb [e rendelet alkalmazási időpontja után öt évvel] jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Adott esetben ezt a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslatok kísérik.

I. A Bizottság legkésőbb e rendelet alkalmazási időpontja után öt évvel **és azt követően ötévente** jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Adott esetben ezt a jelentést a rendelet kiigazítására irányuló javaslatok kísérik.

Módosítás 55

Rendeletre irányuló javaslat

12 cikk – 1 a bekezdés (új)

1a. **A részt vevő tagállamok ennek érdekében közlik a Bizottsággal az e rendeletnek a bíróságai általi alkalmazására vonatkozó információkat.**

Módosítás 56

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – 2 a bekezdés (új)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 331. cikke (1) bekezdése második vagy harmadik albekezdésének megfelelően elfogadott határozat szerint részt vevő tagállamok számára ez a rendelet a vonatkozó határozatban megjelölt dátumtól kezdődően alkalmazandó.

2010. december 15., szerda

Hitelminősítő intézetek ***I

P7_TA(2010)0478

Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0289),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0143/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2010. november 19-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. december 8-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 8-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0340/2010),

1. jóváhagyja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 337., 2010.12.14., 1. o.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2010. december 15., szerda

P7_TC1-COD(2010)0160

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 513/2011/EU rendelet.)

Mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezése *I**

P7_TA(2010)0479

Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a 71/317/EGK, a 71/347/EGK, a 71/349/EGK, a 74/148/EGK, a 75/33/EGK, a 76/765/EGK, a 76/766/EGK és a 86/217/EGK mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0801),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0467/2008),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 114. cikkére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. május 14-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. november 10-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0050/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;

⁽¹⁾ HL C 277., 2009.11.17., 49. o.

2010. december 15., szerda

3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2008)0227

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a 71/317/EGK, a 71/347/EGK, a 71/349/EGK, a 74/148/EGK, a 75/33/EGK, a 76/765/EGK, a 76/766/EGK és a 86/217/EGK mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2011/17/EU irányelv.)

MELLÉKLET

A Parlament, a Tanács és a Bizottság nyilatkozata

A mérőműszerekről szóló 2004/22/EK irányelv 25. cikkével összhangban az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy 2011. április 30-ig készítsen jelentést a szóban forgó irányelv végrehajtásáról, és adott esetben nyújtson be jogalkotási javaslatot.

Ezzel összefüggésben és a jogalkotás minősége javításának elvével összhangban (adott esetben hatásvizsgálatot és nyilvános konzultációt is magában foglaló) felmérés készül annak meghatározása céljából, hogy szükséges-e, és ha igen, milyen mértékben a 2004/22/EK irányelv hatályának kiterjesztése annak érdekében, hogy a hatálya alá tartozzon a jelenleg a 71/317/EGK, 71/347/EGK, 74/148/EGK, 75/33/EGK, 76/765/EGK, 76/766/EGK és 86/217/EGK irányelv által szabályozott bármely mérőműszer.

Az említett irányelvek hatályon kívül helyezésére kijelölt időpontot az értékelés eredményének megfelelően szintén újra megvizsgálják majd az Unió mérőműszerek terén való fellépése következtetésségének biztosítása érdekében.

Polgári kezdeményezés ***I

P7_TA(2010)0480

Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a polgári kezdeményezésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0119),

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikkének (4) bekezdésére,

2010. december 15., szerda

- tekintettel az EK-Szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és az EUMSZ. 24. cikkének első bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0089/2010),
- tekintettel az EUMSZ. 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 14-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2010. június 10-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 8-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Petíciós Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0350/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. tudomásul veszi a Tanács elnökségének és a Bizottságnak ezen állásfoglaláshoz mellékelt nyilatkozatait;
3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem jelent meg.

⁽²⁾ HL C 267., 2010.10.1., 57. o.

P7_TC1-COD(2010)0074

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a polgári kezdeményezésről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 211/2011/EU rendelet.)

MELLÉKLET

Nyilatkozatok

A Bizottság nyilatkozatai

– I –

A Bizottság pontos tájékoztatást nyújt a nyilvánosságnak a polgári kezdeményezésről. Az Unió valamennyi hivatalos nyelvén felhasználóbarát átfogó ismertetőt fog kidolgozni a polgári kezdeményezésről és azt folyamatosan aktualizálja. Az ismertető a Bizottságnak a polgári kezdeményezésről szóló weboldalán lesz elérhető. A Bizottság emellett a polgári kezdeményezések nyilvántartásba vétele és feldolgozása során – szükség esetén – támogatást és útmutatást nyújt a szervezőknek. A szervezők ezen túlmenően kérhetik, hogy a Bizottság értesítse őket a kezdeményezés által érintett területeken már folyamatban lévő vagy a jövőben tervezett jogalkotási javaslatokról.

2010. december 15., szerda

– II –

A szervezőknek – a javasolt kezdeményezés valamely hivatalos nyelven történő nyilvántartásba vételét követően- a támogatási nyilatkozatok összegyűjtése során bármikor jogukban áll felkérni a Bizottságot, hogy vegye nyilvántartásba a javasolt kezdeményezés valamely más hivatalos nyelvű fordítását. A fordításért a szervezők felelnek. A Bizottság az új nyelvi változatok nyilvántartásba vételét megelőzően végzett ellenőrzés során meggyőződik arról, hogy az eredeti szöveg és az új nyelvi változatok címe, tárgya és célkitűzései között nincsen nyilvánvaló és jelentős ellentmondás.

A Tanács belga elnökségének nyilatkozata

Az elnökség törekedni fog annak biztosítására, hogy a lehető leghamarabb – de legkésőbb egy évvel a rendelet hatálybalépésére vonatkozóan magában a rendeletben előírányzott időpontt követően – meghozzák az e rendelet alkalmazásához szükséges intézkedéseket.

2010. december 16., csütörtök

Az „Európai Örökség” cím *I**

P7_TA(2010)0486

Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása az „Európai Örökség” címre irányuló európai uniós fellépés létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0076),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 167. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0071/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv keretében a francia szenátus által elnökéhez intézett, indokolással ellátott véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem összeegyeztethető a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2010. június 9-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A7-0311/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

(¹) HL C 267., 2010.10.1., 52. o.

P7_TC1-COD(2010)0044

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 16-án került elfogadásra az „Európai Örökség” címre irányuló európai uniós fellépés létrehozásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

2010. december 16., csütörtök

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) **Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ)** célja, hogy Európa népei között egyre szorosabb egység jöjjön létre, és **az EUMSZ 167. cikke** különösen azt a feladatot ruházza az Európai Unióra, hogy járuljon hozzá a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget. **Az EUMSZ 167. cikkének (2) bekezdése továbbá meghatározza, hogy az Unió az arányosság elvének megfelelően hozzájárul az európai népek kultúrája és történelme ismeretének és terjesztésének javításához.**
- (2) Ha az európai polgárok – és különösen a fiatalok – mélyebben megértenék és értékelnék közös, mégis eltérő kulturális örökségüket, az hozzájárulna az Európai Unióhoz való tartozás érzésének felerősítéséhez és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdításához. Ezért fontos a kulturális örökség helyszínéhez való szélesebb körű hozzáférés elősegítése, és e helyszínek európai vetületének hangsúlyozása.
- (3) **Az EUMSZ** létrehozza az uniós polgárságot, amely kiegészíti a nemzeti állampolgárságot, és amely az európai integrációs folyamat biztosításának és megerősítésének fontos eleme. Annak érdekében, hogy a polgárok fenntartások nélkül az európai integráció mögé álljanak, nagyobb hangsúlyt kell helyezni közös értékeikre, történelmükre és kultúrájukra, amelyek a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása, a kulturális **és nyelvi** sokféleség, a tolerancia és a szolidaritás elvein alapuló társadalomhoz tartozásuk központi elemei.
- (4) Meghatározott tagállamok és Svájc kormányközi rendszert hoztak létre az „Európai Örökség” címre vonatkozóan 2006 áprilisában, Granadában.
- (5) Az Európai Unió Tanácsa 2008. november 20-án következtetéseket ⁽³⁾ fogadott el, amelyekben a kormányközi „Európai Örökség” cím európai uniós fellépéssé való átalakítását tűzte ki célul, és egyúttal felhívta a Bizottságot arra, hogy nyújtson be hozzá az „Európai Örökség” cím Európai Unió általi létrehozására irányuló megfelelő javaslatot, valamint határozza meg a projekt gyakorlati megvalósításának módját.
- (6) A Bizottság által elvégzett nyilvános konzultáció és hatásvizsgálat megerősítette, hogy a kormányközi „Európai Örökség” cím értékes kezdeményezés, az erre irányuló fellépést ugyanakkor a benne rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében tovább kell fejleszteni, továbbá megerősítette, hogy az Európai Unió részvétele egyértelműen növelhetné az „Európai Örökség” cím értékét, és hozzájárulhatna a kezdeményezés minőségi előrelépéséhez.
- (7) **Az „Európai Örökség” címnek a kormányközi kezdeményezés során eddig összegyűjtött tapasztalatokból kell merítkeznie.**

⁽¹⁾ HL C 267., 2010.10.1., 52. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásponjtja.

⁽³⁾ HL C 319., 2008.12.13., 11. o.

2010. december 16., csütörtök

- (8) Az „Európai Örökség” címnek **kiegészítenie és nem megkettőznie kell** más **kezdeményezéseket**, így például az UNESCO Világörökségi Listáját, **az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív UNESCO-listáját** és az Európa Tanács „európai kulturális útvonalak” elnevezésű programját. ■ Az új „Európai Örökség” cím többletértékét a kiválasztott helyszínek által az európai történelemhez és kultúrához, **többek között az Európai Unió megteremtéséhez** tett hozzájárulásra, a polgárok, **különösen** a fiatalok megszólítását célzó világos pedagógiai célkitűzésre, valamint az érintett helyszíneknek a tapasztalatok és bevált gyakorlatok megosztására irányuló hálózatépítési munkájára kell alapozni. A kezdeményezés középpontjában egyrészt a helyszínek népszerűsítésének és hozzáférhetőségének kell állnia **hozzájárulást biztosítva ezáltal az Unión belüli közös történelmi és kulturális örökséghez**, másrészt a nyújtott magyarázatok és a javasolt tevékenységek minőségének, és nem a helyszínek megőrzésének, amit a meglévő örökségvédelmi intézkedéseknek kell biztosítaniuk.
- (9) Amellett, hogy az „Európai Örökség” címre irányuló uniós fellépés erősíthetné az uniós polgárokban az Unióhoz való tartozás érzését, és ösztönözhetné a kultúrák közötti párbeszédet, hozzá tudna járulni a kulturális örökség értékének és ismertségének növeléséhez, a kulturális örökségnek a régiók gazdasági és fenntartható fejlődésében betöltött szerepének különösen az idegenforgalom révén történő fokozásához, a kulturális örökség és a kortárs műalkotások és alkotói tevékenység közötti kapcsolódási pontok kialakulásának elősegítéséhez, a tapasztalatok és bevált gyakorlatok Európaszerte történő megosztásához, és általánosabb szinten az európai integráció alapjául szolgáló demokratikus értékek és emberi jogok előmozdításához is.
- (10) E célkitűzések teljes mértékben összhangban vannak az európai kulturális menetrenddel, amely magában foglalja a kulturális sokféleség és a kultúrák közötti párbeszéd elősegítését, valamint a kultúrának mint a kreativitás mozgatórugójának az előtérbe helyezését ⁽¹⁾.
- (11) Rendkívül lényeges, hogy az új „Európai Örökség” címet közös, egyértelmű és átlátható kritériumok és eljárások alapján ítéljék oda.
- (12) **A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az „Európai Örökség” cím kormányközi rendszerében „Európai Örökség” címben részesített helyszíneket előzetesen kiválaszt-hassák. Ezeket a helyszíneket az új kritériumok és eljárások alapján kell értékelni.**
- (13) **Az „Európai Örökség” cím jövőbeli értékelése során meg lehetne vizsgálni a kezdeményezésnek a Kultúra programban részt vevő harmadik országokra való kiterjesztésének lehetőségét.**
- (14) Az „Európai Örökség” címre vonatkozó adminisztratív intézkedéseknek a szubszidiaritás elvével összhangban könnyen alkalmazhatóaknak és rugalmasoknak kell **lenniük**.
- (15) Mivel e határozat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják megfelelően megvalósítani, és ezért az „Európai Örökség” címre vonatkozó közös, egyértelmű és átlátható kritériumok és eljárások iránti igény, valamint a tagállamok közötti szorosabb koordináció szükségessége következtében azok uniós szinten hatékonyabban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében említett szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a határozat nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat létrehozza az „Európai Örökség” cím elnevezésű európai uniós fellépést.

⁽¹⁾ COM(2007)0242.

2010. december 16., csütörtök

2. cikk

Meghatározás

E határozat alkalmazásában a „helyszín” a következőket jelenti: műemlékek, természeti, **víz alatti, régészeti, ipari** vagy urbanisztikai helyszínek, kultúrtájak, emlékhelyek, kulturális javak és tárgyak, valamint egy adott helyhez kötődő szellemi örökség (beleértve a kortárs szellemi örökséget).

3. cikk

Célkitűzések

- (1) A fellépés általános célkitűzései a következőkhöz való hozzájárulást foglalják magukban:
- az Unióhoz való tartozás érzésének ■ az uniós polgárokbán, **különösen a fiatalokban** való erősítése **a közös értékek, az európai** történelem és a közös örökség alapján;
 - a kultúrák **és a térségek** közötti párbeszéd, **valamint a sokszínűség értékelésének** erősítése.
- (2) **Ezért a** fellépés köztes **célkitűzéseiben a következőkre irányul:**
- ■ az olyan helyszínek **szimbolikus értékének hangsúlyozása és ismertségük növelése**, amelyek jelentős szerepet töltek be **Európa** történelmében és **kultúrájában és/vagy az Unió** létrejöttében;
 - az uniós polgárok **Európa történelméről és az Unió létrehozásáról**, valamint közös, de eltérő **anyagi és eszmei** kulturális örökségükről való ismereteinek gyarapítása, különösen az európai integráció folyamatának alapját képező demokratikus értékek és emberi jogok területén.
- (3) **A helyszínek** konkrét **célkitűzésként törekednek:**
- az adott helyszínek európai jelentőségének kibontakoztatására;
 - **különösen a fiatalok és általában az uniós polgárok** közös kulturális örökségükkel való megismertetésére, **és európai identitásuk erősítésére;**
 - a tapasztalatok és bevált gyakorlatok megosztásának Európa-szerte történő elősegítésére;
 - a helyszínek hozzáférhetőbbé tételére **és/vagy hozzáférhetőségük javítására**, különösen a fiatalok számára;
 - a kultúrák közötti párbeszéd élénkítésére, különösen a fiatalok körében, művészeti, kulturális **és interaktív online** oktatáson, illetve történelemtanításon keresztül;
 - a kulturális örökség és a kortárs műalkotások ■ közötti kapcsolódási pontok kialakulásának elősegítésére **és az alkotói tevékenység támogatására;**
 - **a kulturális örökség és a hozzá kapcsolódó, ezen örökségnek és környezetének fenntarthatóságát elősegítő gazdasági tevékenységek közötti kölcsönhatás elősegítésére, teljes mértékben tiszteletben tartva ezen örökség integritását;**
 - az érintett régiók **fejlesztéséhez**, vonzerejé **hez, kulturális hatásához, idegenforgalmi fejlődéséhez** és fenntartható **fejlődéséhez való** hozzájárulásra;
 - **európai hálózatoknak a közös európai örökség hangsúlyozása céljából való létrehozásának ösztönzésére.**

2010. december 16., csütörtök

4. cikk

A fellépésben való részvétel

A fellépésben az Unió valamennyi tagállama részt vehet. A részvételre önkéntes alapon kerül sor.

5. cikk

Más kezdeményezésekhez képesti kiegészítő jelleg

A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az „Európai Örökség” cím **kiegészítse, és ne megkettőzze** a kulturális örökség terén megvalósuló más **kezdeményezéseket**, így például az UNESCO Világörökségi **Listáját, az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív UNESCO-listáját** és az Európa Tanács „európai kulturális útvonalak” elnevezésű **programját**.

6. cikk

A fellépés által érintett helyszínek

Az „Európai Örökség” cím odaítélésére a 2. cikkben meghatározott helyszínek jogosultak.

7. cikk

Kritériumok

Az „Európai Örökség” cím odaítélésére a következő kritériumok alapján kerül sor:

- Az „Európai Örökség”** címre pályázó helyszín olyan, szimbolikus európai értéket képviselő hely, amely jelentős szerepet töltött be **Európa** történelmében és **kultúrájában és/vagy az Unió** létrejöttében. A pályázóknak ezért a következőket kell bizonyítaniuk:
 - határokon átnyúló vagy páneurópai jelleg: a pályázó helyszín az adott tagállam nemzeti határain túl is hatást gyakorolt és vonzerőt fejtett ki, és ez a jelenben is megvalósul, és/vagy
 - a helyszín európai történelemben vagy az európai integrációban betöltött szerepe és a jelentős európai eseményekhez vagy történelmi személyekhez, és kulturális, **vallási**, művészeti, politikai, társadalmi, tudományos, technológiai, **környezetvédelmi** vagy ipari folyamatokhoz való kapcsolódása, és/vagy
 - a helyszín által az európai integráció alapjául szolgáló közös értékek (szabadság, demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása, kulturális sokféleség, tolerancia és szolidaritás) alakításában és elősegítésében betöltött szerep.
- Az „Európai Örökség”** címre pályázóknak be kell nyújtaniuk egy **■** projektet, **amelynek végrehajtását legkésőbb a kijelölés évének végéig el kell kezdeni. és amely az alábbiakat tartalmazza:**
 - a helyszín európai jelentőségének tudatosítása, különösen megfelelő tájékoztató tevékenységek, táblák elhelyezése és munkatársak képzése révén;
 - olyan oktatási tevékenységek szervezése különösen a fiatalok számára, amelyek hozzájárulnak Európa közös történelmének és közös, mégis különböző örökségének mélyebb megértéséhez, és amelyek erősítik az összetartozás érzését;
 - a többnyelvűség **és a regionális sokszínűség** népszerűsítése az **■** Unió nyelveinek használatával, **ami a kultúrák közötti párbeszéd alapvető feltétele;**
 - **együttműködés** az „Európai Örökség” címet már **elnyert helyszínekkel;**

2010. december 16., csütörtök

- az érintett helyszínek európai szintű ismertségének és vonzerejének növelése, **többek között új információs és kommunikációs technológiák** révén;
- **annak biztosítása, hogy a helyszín – integritásának tiszteletben tartása mellett – hozzáférhető legyen az uniós polgárok számára.**

Ha a helyszín jellemzői lehetővé teszik, kedvezően kell fogadni az olyan művészeti és kulturális tevékenységek szervezését (események, fesztiválok, vendégművészek, stb.), amelyek elősegítik az európai **kultúraközvetítő**k, művészek, gyűjtemények mobilitását, ösztönzik a kultúrák közötti párbeszédet, valamint a kulturális örökség, illetve a kortárs művészet és alkotói tevékenység közötti kapcsolatok erősítését.

3. A pályázóknak gazdálkodási tervet kell benyújtaniuk, amelyben kötelezettséget vállalnak az alábbiakra:

- a helyszín gondos kezelésének biztosítása;
- a helyszín védelmének és a jövőbeni generációk számára való megőrzésének biztosítása a vonatkozó védelmi szabályozásnak megfelelően;
- a helyszínek felkészítése látogatók fogadására (pl. történelmi bemutatás, a látogatók tájékoztatása, táblák elhelyezése stb.);
- hozzáférés biztosítása a lehető legszélesebb, **az időseket és a fogyatékkal élőket is magában foglaló nyilvánosság** számára, például a helyszín e célból történő átalakítása vagy a munkatársak képzése, **illetve az internet használata** révén;
- a fiatalok tekintetében különleges figyelem tanúsítása, például azáltal, hogy a helyszínhez való hozzáférésük elsőbbséget élvez;
- a helyszínek idegenforgalmi úticélként való népszerűsítése, **korlátozva egyúttal a helyszíneket vagy környezetüket érő lehetséges negatív hatásokat;**
- egységes és átfogó kommunikációs stratégia kidolgozása, amely kiemeli a helyszín európai jelentőségét;
- annak biztosítása, hogy a gazdálkodási terv a lehető legnagyobb mértékben érvényesíti a környezetvédelmi szempontokat ■.

8. cikk

Független szakértők európai testülete

- (1) Fel kell állítani egy független szakértőkből álló európai testületet (a továbbiakban: európai testület), amely európai szinten végrehajtja a kiválasztási és ellenőrzési eljárásokat. A testület biztosítja, hogy a részt vevő tagállamok a kritériumokat egységesen alkalmazzák.
- (2) Az európai testület **13** tagból áll. **Saját eljárásának megfelelően** az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság külön-külön négy, **a Régiók Bizottsága** egy tagot nevez ki. Az elnököt **az európai** testület jelöli ki.
- (3) Az európai testület tagjai független szakértők. E szakértőknek megfelelő tapasztalattal és szakértelemmel kell rendelkezniük ■ az „Európai Örökség” cím célkitűzéseivel kapcsolódó ■ területeken. **A szakértőket kinevező intézményeknek a lehető legnagyobb mértékben törekedniük kell a vonatkozó szakterületek egymást kiegészítő jellegének és a földrajzi szempontból kiegyensúlyozott képviselőnek a biztosítására.**

2010. december 16., csütörtök

(4) Az európai testület tagjait három évre nevezik ki. E rendelkezéstől eltérően e határozat hatálybalépésének első évében a Bizottság négy szakértőt nevez ki egy évre, az Európai Parlament négy, **a Régiók Bizottsága egy** szakértőt nevez ki két évre és a Tanács négy szakértőt nevez ki három évre.

(5) Az európai testület **tagjainak nyilatkozniuk kell bármilyen, egy adott helyszínnel kapcsolatban fennálló összeférhetetlenségről vagy lehetséges összeférhetetlenségről. Ilyen nyilatkozat esetében, vagy ha** összeférhetetlenség merül fel, az érintett tag nem vesz részt a helyszín **vagy ugyanazon tagállam más helyszíneinek** értékelésében.

(6) Az európai testület valamennyi jelentését, ajánlását és értesítését nyilvánosságra kell hozni.

9. cikk

Pályázati formanyomtatvány

■ A Bizottság a **7. cikkben meghatározott** kiválasztási kritériumok alapján egységes pályázati formanyomtatványt készít, amelyet minden pályázónak alkalmaznia kell. A kiválasztás során kizárólag a hivatalos pályázati formanyomtatványon benyújtott pályázatokat értékelik.

10. cikk

Előzetes kiválasztás nemzeti szinten

(1) Az „Európai Örökség” cím odaítélésére pályázó helyszínek közötti előzetes kiválasztás a tagállamok hatáskörébe tartozik **a helyi és regionális hatóságokkal folytatott szoros együttműködésben.**

(2) Valamennyi tagállam **kétévente** legfeljebb két helyszínt választhat ki a mellékletben meghatározott ütemterv szerint. ■

(3) Valamennyi tagállam a szubszidiaritás elvével összhangban meghatározza az előzetes kiválasztásra vonatkozó saját eljárását és ütemtervét, biztosítva, hogy az adminisztratív intézkedések alkalmazása egyszerű és rugalmas maradjon. Az egyes tagállamoknak mindamellettt értesíteniük kell a Bizottságot az előzetes kiválasztás eredményéről legkésőbb **az előzetes** kiválasztási eljárás évének **március 1. napjáig.**

(4) Az előzetes **kiválasztási eljárást** a 7. cikkben meghatározott **kritériumokkal összhangban folytatják le,** és a 9. cikkben említett pályázati formanyomtatványt kell felhasználni hozzá.

(5) **A Bizottság közzéteszi az előzetesen kiválasztott helyszínek teljes listáját, és értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Régiók Bizottságát.**

11. cikk

Végleges kiválasztás uniós szinten

(1) Az „Európai Örökség” cím odaítélésére pályázó helyszínek közötti végleges kiválasztás a Bizottság hatáskörébe tartozik, és azt az európai testület végzi.

(2) Az európai testület értékeli az előzetesen kiválasztott helyszínekre vonatkozó pályázatokat, és tagállamként legfeljebb egy helyszínt választ ki. Szükség esetén tovább információ kérhető, és helyszíni látogatások szervezhetőek meg.

(3) A végleges **kiválasztási eljárást** a 7. cikkben meghatározott **kritériumokkal összhangban folytatják le,** és a 9. cikkben említett pályázati formanyomtatványt kell felhasználni hozzá.

2010. december 16., csütörtök

(4) Az európai testület legkésőbb **az előzetes** kiválasztási eljárás évének **december 15. napjáig** jelentést tesz közzé az előzetesen kiválasztott helyszínekről. E jelentés tartalmazza az „Európai Örökség” cím odaítélésére vonatkozó ajánlást és az arra vonatkozó indokolást, hogy egyes helyszínek miért nem kerültek fel a végleges listára.

(5) A végleges listán nem szereplő pályázók a következő évben új pályázatot nyújthatnak be a nemzeti szintű előzetes kiválasztásra.

12. cikk

Több államot érintő helyszínek

(1) E határozat alkalmazásában az alábbi helyszínek minősülnek több államot érintő helyszíneknek:

— különböző tagállamokban található helyszínek, amelyek egy közös téma kapcsán közös pályázatot nyújtanak be;

— azon helyszín, amely földrajzilag legalább két tagállam területén helyezkedik el.

(2) A több államot érintő helyszínekre vonatkozó pályázatokat az egyéb helyszínekre irányadóval azonos eljárás szerint kell benyújtani. Az ilyen helyszínek előzetes kiválasztását **valamennyi** érintett tagállam végzi, amelynek során **a tagállamok** a 10. cikk szerint legfeljebb két helyszínt **választhatnak** ki. **A több államot érintő helyszínek az egyik érintett helyszínt koordinátoruknak jelölik ki, amely a Bizottság felé az egységes kapcsolattartó pont lesz. A koordinátor minden tagállamban megfelelő időben tájékoztatást nyújt a több államot érintő kiválasztásról annak érdekében, hogy az Unió egészében biztosított legyen az ilyen helyszínek részvétele. A több államot érintő helyszínt részét képező valamennyi helyszínek meg kell felelnie a 7. cikkben meghatározott kritériumoknak és ki kell töltenie a 9. cikkben említett pályázati formanyomtatványt.**

Külön figyelmet kell fordítani azon, több államot érintő helyszínekre, amelyek az általuk megjelenített konkrét és elvont jelképrendszer révén hangsúlyozzák a határokon átnyúló európai örökség lényegét.

(3) Ha a több államot érintő helyszín megfelel a 7. cikkben meghatározott valamennyi kritériumnak, e helyszínek a végleges kiválasztás során elsőbbséget kell biztosítani.

(4) **Ha a több államot érintő helyszín részét képező valamelyik helyszín már nem felel meg a 7. cikkben meghatározott kritériumoknak, vagy nem teljesíti a pályázatban vállalt kötelezettségeket, a 15. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni.**

13. cikk

Az „Európai Örökség” címben részesülő helyszínek kijelölése

(1) A Bizottság a kiválasztási eljárást követő évben az európai testület ajánlásának **megfelelő** figyelembevételével hivatalosan kijelöli azokat a helyszíneket, amelyek az „Európai Örökség” címben részesülnek. A Bizottság a **meghozott határozatokról** tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot **és a Régiók Bizottságát**.

(2) Az „Európai Örökség” címet – a fellépés folytatásától függően – véglegesen ítélik oda a helyszíneknek **■** a 14. és 15. cikkben meghatározott feltételek szerint.

(3) **Az „Európai Örökség” cím odaítélése nem jár várostervezési, jogi, tájvédelmi, mobilitási vagy építészeti jellegű kötelezettséggel. A kizárólagosan alkalmazandó jog a helyi jog.**

2010. december 16., csütörtök

14. cikk

Ellenőrzés

(1) Az „Európai Örökség” címben részesült helyszíneket rendszeresen ellenőrizni kell annak biztosítására, hogy továbbra is megfeleljenek a 7. cikkben meghatározott kritériumoknak, és betartsák a címre vonatkozóan a pályázatban vállalt kötelezettségeket.

(2) Az adott tagállam területén található helyszínek ellenőrzése az érintett tagállam feladata. A tagállam összegyűjt minden szükséges információt, és a mellékletben meghatározott ütemtervvel összhangban négyévente részletes jelentést készít.

(3) A jelentést legkésőbb az ellenőrző eljárás évének **március 1. napjáig** meg kell küldeni a Bizottságnak, és vizsgálatra be kell nyújtani az európai testületnek.

(4) Az európai testület legkésőbb az értékelési eljárás évének **december 15. napjáig** jelentést tesz közzé az érintett tagállamban található, a címben részesült helyszínek állapotáról, beleértve szükség esetén a következő ellenőrzési időszakban figyelembe veendő ajánlásokat.

(5) A Bizottság **az európai testülettel való konzultációt követően** közös mutatókat állapít meg a tagállamok számára az ellenőrzési eljárás következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.

15. cikk

Az „Európai Örökség” cím visszavonása

(1) Ha az európai testület arról értesül, hogy valamely helyszín már nem teljesíti a 7. cikkben meghatározott kritériumokat vagy a pályázatában vállalt kötelezettségeket, a Bizottságon keresztül párbeszédet kezdeményez az érintett tagállammal annak érdekében, hogy a helyszínnel kapcsolatban megtegyék a szükséges kiigazításokat.

(2) Ha a párbeszéd kezdetétől számított tizennyolc hónap elteltével nem tették meg a szükséges kiigazításokat, az európai testület értesíti a Bizottságot. Az értesítést indokolás, valamint a helyzet javításának módjára vonatkozó ajánlások kísérik.

(3) Ha az újabb tizennyolc hónapos időszakot követően sem hajtották végre az ajánlásokat, az európai testület az „Európai Örökség” címnek az adott helyszíntől való visszavonására irányuló ajánlást ad ki.

(4) A Bizottság végleges határozatot hoz az „Európai Örökség” cím visszavonásáról, **megfelelően figyelembe véve az európai testület ajánlását**. A Bizottság erről tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Régiók Bizottságát.

(5) Az európai testület értesítéseit és ajánlásait nyilvánosságra kell hozni.

(6) **A helyszínek bármikor dönthetnek úgy, hogy lemondanak az „Európai Örökség” címről. Ebben az esetben értesítik az érintett tagállamot, amely tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság határozatot hoz az „Európai Örökség” cím visszavonásáról, és e határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Régiók Bizottságát.**

2010. december 16., csütörtök

16. cikk

Gyakorlati intézkedések

(1) A Bizottság végrehajtja az „Európai Örökség” címre irányuló európai uniós fellépést. A Bizottság különösen:

- biztosítja a fellépés egységességét és minőségét;
- biztosítja a tagállamok és az európai testület közötti koordinációt;
- **a 3. cikkben meghatározott célkitűzésekre tekintettel és a 7. cikkben meghatározott kritériumoknak megfelelően** iránymutatásokat dolgoz ki, **amelyek segítik** a kiválasztási és ellenőrzési **eljárások**, valamint a pályázati **formanyomtatvány kidolgozását**;
- támogatást nyújt az európai testületnek.

(2) A Bizottság felelős az „Európai Örökség” címmel kapcsolatos európai szintű kommunikációért és a cím ismertségéért, különösen az e témájú weboldal **és egy új logó** létrehozása és fenntartása révén, **növelve az érintett helyszínek európai szintű ismertségét és vonzerejét, például az új technológiák, valamint digitális és interaktív eszközök kínálta lehetőségei révén, szinergiákra törekedve más európai kezdeményezésekkel. Az európai testületnek a 8. cikk (6) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében és a 15. cikk (5) bekezdésében említett valamennyi értesítését és ajánlását nyilvánosságra kell hozni az említett weboldalon.**

(3) A Bizottság elősegíti a címben részesült helyszínek közötti hálózatépítő tevékenységet.

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti fellépéseket és az európai testület költségeit a 18. cikkben előírt pénzügyi keretösszegekből kell finanszírozni.

17. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság biztosítja az „Európai Örökség” címre vonatkozó fellépés külső és független értékelését. Ezt az értékelést hatévente el kell végezni a mellékletben meghatározott ütemterv alapján és abban valamennyi tényezőt meg kell vizsgálni, beleértve a fellépést működtető folyamatok hatékonyságát, a helyszínek számát, a fellépés **földrajzi hatókörét és hatását**, a fellépés fejlesztésének módját, valamint azt, hogy szükséges-e annak folytatása.

(2) A Bizottság az értékelések véglegesítését követő hat hónapon belül jelentést nyújt be róluk – **adott esetben megfelelő javaslatok kíséretében** – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

■

18. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) Az e határozat végrehajtására előirányzott pénzügyi keretösszeg a 2011. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra 1 350 000 EUR.

2010. december 16., csütörtök

(2) Az éves előirányzatokat a többéves pénzügyi kereten belül a költségvetési szerv engedélyezi.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

ÜTEMTERV

Az „Európai Örökség” címre vonatkozó ütemterv

[n. év]	A határozat elfogadása Előkészítő munka
[n + 1 év]	Előkészítő munka
[n + 2-odik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 3-adik év]	A helyszínek végleges kijelölése
[n + 4-edik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 5-ödik év]	A helyszínek végleges kijelölése és ellenőrzés
[n + 6-odik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 7-edik év]	A helyszínek végleges kijelölése Az „Európai Örökség” cím értékelése
[n + 8-adik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 9-edik év]	A helyszínek végleges kijelölése és ellenőrzés
[n + 10-edik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 11-edik év]	A helyszínek végleges kijelölése
[n + 12-edik év]	A tagállamok általi előzetes kiválasztás
[n + 13-adik év]	A helyszínek végleges kijelölése Az „Európai Örökség” cím értékelése

2010. december 16., csütörtök

Svájc részvétele a „Cselekvő ifjúság” programban és az egész életen át tartó tanulás terén megvalósuló cselekvési programban ***

P7_TA(2010)0487

Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Svájci Államközösség közötti, a Svájci Államszövetségnek a „Cselekvő ifjúság” programban és az egész életen át tartó tanulás terén megvalósuló cselekvési programban (2007–2013) való részvételére vonatkozó szabályokról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (12818/2010),
 - tekintettel az Európai Unió és a Svájci Államközösség közötti, a Svájci Államszövetségnek a „Cselekvő ifjúság” programban és az egész életen át tartó tanulás terén megvalósuló cselekvési programban (2007–2013) való részvételére vonatkozó szabályokról szóló megállapodás-tervezetre (13104/2009),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikke (4) bekezdésének, 166. cikke (4) bekezdésének és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7–0277/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság ajánlására (A7-0334/2010),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az álláspontot a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Svájci Államszövetség kormányainak és parlamentjeinek.

A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzés *I**

P7_TA(2010)0488

Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló európai parlamenti és bizottsági rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0083),

2010. december 16., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 291. cikkének (3) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0073/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 1-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0355/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. tudomásul vesz a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TC1-COD(2010)0051

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 16-án került elfogadásra a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 182/2011/EU rendelet.)

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS ÉS A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében a bizottság kedvező véleménye esetén a Bizottságnak végrehajtási jogi aktus tervezetet kell elfogadnia. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a Bizottság a jelenlegi gyakorlatnak megfelelően rendkívüli esetekben figyelembe vegye a szavazást követően felmerült új körülményeket, és – miután a bizottságot és a jogalkotót megfelelően tájékoztatta – úgy határozzon, hogy nem fogad el végrehajtási jogi aktus tervezetet.

2010. december 16., csütörtök

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATAI

A Bizottság felülvizsgál valamennyi olyan hatályban lévő jogi aktust, amelyet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt nem igazítottak hozzá az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljáráshoz. E felülvizsgálat célja annak értékelése, hogy szükséges-e az érintett jogi eszközök hozzáigazítása az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke által bevezetett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendszeréhez. A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az e nyilatkozathoz csatolt indikatív ütemtervben rögzített időpontban megteszi a megfelelő javaslatokat.

A hozzáigazítás folyamata során a Bizottság rendszeresen tájékoztatni fogja az Európai Parlamentet az azon jogi eszközök tekintetében tervezett végrehajtási intézkedésekről, amelyek a jövőben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokká válnak majd.

Ami azon hatályos jogi aktusokat illeti, amelyek jelenleg az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra való hivatkozásokat tartalmaznak, a Bizottság felül fogja vizsgálni, hogy az általa módosítani szándékozott egyes eszközök milyen rendelkezéseket tartalmaznak a kérdéses eljárásra vonatkozóan. E vizsgálat alapján a Bizottság kellő időben elvégzi majd az érintett aktusok kiigazítását, hogy azok megfeleljenek a Szerződésben foglalt feltételeknek. Továbbá az Európai Parlament és a Tanács jogosult lesz arra, hogy megjelölje azon alap-jogiaktusokat, amelyek kiigazítását elsődleges fontosságú feladatnak tekinti.

A Bizottság 2012 végéig értékelni fogja e folyamat eredményeit annak érdekében, hogy felbecsülhesse az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra történő hivatkozásokat tartalmazó azon jogi aktusok számát, amelyek hatályban maradnak. A Bizottság ezt követően előkészíti majd a kiigazítás elvégzéséhez szükséges megfelelő jogalkotási kezdeményezéseket. A Bizottság általános célkitűzésének megfelelően a hetedik parlamenti ciklus végére az összes jogi eszközből kikerülnek azon rendelkezések, amelyek az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra hivatkoznak.

A Bizottság megjegyzi, hogy a közelmúltban vizsgálatot indított el, amely teljes körűen és objektíven áttekinti majd az EU kereskedelemvédelmi politikájának és gyakorlatának összes vonatkozását. A vizsgálat magában foglalja nevezetesen a jelenlegi kereskedelemvédelmi eszköz teljesítményének, módszereinek, alkalmazásának és hatékonyságának a kereskedelem-politikai célkitűzések szempontjából történő értékelését, az Európai Unió meglévő és potenciális szakpolitikai döntései hatékonyságának értékelését (például az uniós érdekek vizsgálata, az alacsonyabb vám szabálya, a vámok beszedésének rendszere vonatkozásában) az egyes kereskedelmi partnerek szakpolitikai döntéseivel viszonyítva, valamint kiterjed a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet felülvizsgálatára az uniós intézmények igazgatási gyakorlata, az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletek és a WTO Vitarendező Testülete ajánlásai és határozatai fényében.

A vizsgálat eredményeinek és a dohai fejlesztési menetrend tárgyalásainak figyelembevételével a Bizottság tanulmányozni kívánja, hogy kínálkoznak-e lehetőségek az Európai Unió kereskedelemvédelmi eszközeinek további javítására, és ha igen, milyen formában.

Ezenkívül a Bizottság emlékeztet az általa végrehajtott, a kereskedelemvédelmi eszközök működésének átláthatóságát növelni hivatott közelmúltbeli kezdeményezésekre (ezek közé sorolható például a meghallgató tiszt kijelölése), valamint a tagállamokkal a kereskedelemvédelmi gyakorlat kulcsfontosságú elemeinek azonosítása érdekében végzett munkájára is. A Bizottság különös fontosságot tulajdonít e munkának, és a tagállamokkal konzultálva kutatni fogja az e tekintetben megvalósítható további kezdeményezéseket.

Az 1999/468/EK tanácsi határozaton alapuló komitológiai szabályok szerint amennyiben a közös agrárpolitika valamely irányító bizottsága kedvezőtlen véleményt bocsát ki, a Bizottságnak a kérdéses intézkedésről tervezetet kell benyújtania a Tanácshoz, amelynek lehetősége van arra, hogy egy hónapon belül eltérő határozatot hozzon. Mindazonáltal a Bizottság elől nem zárják el a fellépés lehetőségét: választásától függően az intézkedést életbe léptetheti vagy annak alkalmazását elhalaszthatja. Következésképpen a Bizottság végrehajthatja az intézkedést, amennyiben kellő mérlegelés után úgy ítéli meg, hogy például az alkalmazás felfüggesztése visszafordíthatatlan negatív piaci hatásokat váltana ki. Ha a későbbiekben a Tanács másképpen határoz, a Bizottság által bevezetett intézkedés természetesen fölöslegessé válik. A jelenlegi szabályok tehát egy olyan eszközzel ruházzák fel a Bizottságot, amely alkalmas az egész Unió közös érdekeinek védelmére azáltal, hogy legalább átmeneti jelleggel lehetővé teszi valamely intézkedés elfogadását.

E rendelet 7. cikke azt a célt fogalmazza meg, hogy az új komitológiai rendelkezéseken belül maradjon fenn e megközelítés, de annak alkalmazását az egyértelműen meghatározott és szigorú kritériumokon alapuló rendkívüli helyzetekre kell korlátozni. Ez lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy a vizsgálóbizottság kedvezőtlen véleménye ellenére elfogadja egy intézkedés tervezetét, „ha a kötelező határidőn belüli elfogadás elmulasztása jelentős piaci zavarokat idézne elő, vagy veszélyeztetné (...) az Unió pénzügyi érdekeit.” E rendelkezés az olyan helyzetekre utal, amikor nem lehet megvárni, hogy a bizottság újból szavazzon ugyanarról vagy egy másik intézkedéstervezetről, mivel időközben a piacon jelentős zavarok következhetnek be pl. a piaci szereplők spekulatív magatartása miatt. Az Unió cselekvési képességének biztosítása érdekében a rendelet lehetőséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak arra, hogy az intézkedéstervezetről egy újabb megalapozott vitát folytassanak; ennek köszönhetően a kérdések nem maradnak eldöntetlenül és nem adnak esélyt a spekulációra, ami a piacokra és a költségvetésre negatív következményekkel járna.

2010. december 16., csütörtök

A közös agrárpolitika mindennapi irányítása során ugyanis előfordulhatnak olyan helyzetek (például az export-visszatérítések rögzítése, az engedélyek kezelése, a különleges védőzáradék tekintetében), amikor a döntéseket gyakran igen gyorsan kell meghozni, és azok jelentős gazdasági következményekkel járnak a piacra – így értelemszerűen a gazdálkodókra és a piaci szereplőkre –, és egyszersmind az Unió költségvetésére is.

Azokban az esetekben, amikor az Európai Parlament vagy a Tanács jelzi a Bizottság felé, hogy egy adott végrehajtási aktus tervezete a megítélése szerint túllépi az alap-jogiaktusban biztosított végrehajtási jogkört, a Bizottság az Európai Parlament és a Tanács álláspontjának figyelembevételével haladéktalanul felülvizsgálja a végrehajtási aktus tervezetét.

A Bizottság az ügy sürgősségét megfelelően tekintetbe véve jár el.

A Bizottság, mielőtt határozná arról, hogy egy végrehajtási aktus tervezetét elfogadja, módosítja vagy visszavonja, tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, hogy milyen lépést kíván tenni, illetve a döntését milyen indokok alapján hozta meg.

Függelék

A Bizottság nyilatkozatának MELLÉKLETE

Tájékoztató táblázat azokról a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt nem együttdöntési eljárással elfogadott alap-jogiaktusokról amelyek az EUMSZ 290. cikkének megfelelően ki kell igazítani

szakpolitikai terület		Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
ESTAT	1.	Az Európai Parlament és a Tanács 1365/2006/EK rendelete a belvízi áruszállítással kapcsolatos statisztikákról és a 80/1119/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾	2011.4. negyedév		X
SANCO	2.	A Tanács 64/432/EGK irányelve a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról ⁽²⁾	2012. március		X
	3.	A Tanács 90/426/EGK irányelve a lófélék mozgására és harmadik országokból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről ⁽²⁾	2012. március		X
	4.	A Tanács 91/68/EGK irányelve a juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételekről ⁽²⁾	2012. március		X
	5.	A Tanácsi 2004/68/EK irányelve egyes élő patás állatok Közösségbe történő behozatalára, valamint a Közösségen történő átszállítására vonatkozó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról, a 90/426/EGK és 92/65/EGK irányelv módosításáról, valamint a 72/462/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	6.	A tanács 2009/158/EK irányelve a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről ⁽²⁾	2012. március		X
	7.	A Tanács 92/65/EGK irányelve a 90/425/EGK irányelv A. mellékletének I. pontjában felsorolt külön közösségi szabályokban megállapított állat-egészségügyi követelmények hatálya alá nem tartozó állatok, spermák, petesejtek és embriók Közösségen belüli kereskedelmére és a Közösségbe történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	8. A Tanács 88/407/EGK irányelve szarvasmarhafajba tartozó háziállatok mélyhűtött spermájának Közösségen belüli kereskedelmére és behozatalára alkalmazandó állat-egészségügyi követelmények megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	9. A Tanács 89/556/EGK irányelve a szarvasmarhaféle háziállatok embrióinak Közösségen belüli kereskedelmét és harmadik országokból történő behozatalát szabályozó állat-egészségügyi feltételekről ⁽²⁾	2012. március		X
	10. A Tanács 90/429/EGK irányelve a sertéssperma Közösségen belüli kereskedelmére és behozatalára alkalmazandó állat-egészségügyi követelmények megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	11. A Tanács 2002/99/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról (csak behozatal) ⁽²⁾	2012. március		X
	12. A Tanács 92/118/EGK irányelve a 89/662/EGK irányelv, illetve a kórokozók tekintetében a 90/425/EGK irányelv A. mellékletének I. pontjában felsorolt külön közösségi szabályokban megállapított állat-egészségügyi és közegészségügyi követelmények hatálya alá nem tartozó termékek Közösségen belüli kereskedelmére és a Közösségbe történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi és közegészségügyi követelmények megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	13. A 2006/88/EK irányelv a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről ⁽²⁾	2012. március		X
	14. A Tanács 92/35/EGK irányelve az afrikai lópestis elleni küzdelemre irányuló ellenőrzési szabályok és intézkedések meghatározásáról ⁽²⁾	2012. március		X
	15. A Tanács 77/391/EGK irányelve a szarvasmarha-brucellózis, -tuberkulózis és -leukózis felszámolására irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	16. A Tanács 82/400/EGK irányelve a 77/391/EGK irányelv módosításáról és a szarvasmarha-brucellózis, -tuberkulózis és -leukózis felszámolására irányuló kiegészítő közösségi intézkedés bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	17. A Tanács 90/242/EGK határozata a juh- és kecskebrucellózis felszámolására irányuló közösségi pénzügyi intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	18. A Tanács 90/423/EGK irányelve a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről szóló 85/511/EGK irányelv, a szarvasmarhafélék és sertések Közösségen belüli kereskedelmét befolyásoló állat-egészségügyi problémákról szóló 64/432/EGK irányelv, valamint a szarvasmarhafélék, a sertés, továbbá a friss hús vagy a húsipari termékek harmadik országokból történő behozatala kapcsán felmerülő egészségügyi, valamint állatorvosi vizsgálattal kapcsolatos problémákról szóló 72/462/EGK irányelv módosításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	19. A Tanács 2003/85/EK irányelve a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről, valamint a 85/511/EGK irányelv és a 89/531/EGK és a 91/665/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről és a 92/46/EGK irányelv módosításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	20. A Tanács 2005/94/EK irányelve a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	21. A Tanács 92/66/EGK irányelve a Newcastle-betegség (baromfipestis) elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	22. A Tanács 80/1095/EGK irányelve a Közösség területének klasszikus sertéspestistől való mentesítésére és a mentesség fenntartására vonatkozó feltételek megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	23. A Tanács 80/1096/EGK határozata a klasszikus sertéspestis felszámolására irányuló közösségi pénzügyi intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	24. A Tanács 92/119/EGK irányelve az egyes állatbetegségek elleni védekezésre irányuló általános közösségi intézkedések, valamint a sertések hólyagos betegségére vonatkozó külön intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	25. A Tanács 2001/89/EK irányelve a klasszikus sertéspestis elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről ⁽²⁾	2012. március		X
	26. A Tanács 79/511/EGK határozata a dél-kelet-európai ragadós száj-és körömfájás elleni kampányhoz való közösségi pénzügyi hozzájárulásról ⁽²⁾	2011/2012		X
	27. A Tanács 89/455/EGK határozata a veszettség felszámolása illetve megelőzése érdekében a betegség elleni védekezésre irányuló kísérleti projektek elindítását célzó közösségi intézkedések bevezetéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	28. A Tanács 2009/470/EK határozata az állat-egészségügyi kiadásokról	2012, második félév		X
	29. A Tanács 82/894/EGK irányelve az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről ⁽²⁾	2012. március		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	30. A Tanács 89/662/EGK irányelve a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állat-egészségügyi ellenőrzésekről ⁽²⁾	2012. március		X
	31. A Tanács 90/425/EGK irányelve egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről ⁽²⁾	2012. március		X
	32. A Tanács 92/438/EGK határozata az állat-egészségügyi behozatali eljárások számítógépesítéséről (SHIFT-program), és a 90/675/EGK, a 91/496/EGK, a 91/628/EGK irányelv, illetve a 90/424/EGK határozat módosításáról, továbbá a 88/192/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről ⁽²⁾	2012. március		X
	33. A Tanács 96/93/EK irányelve az állatok és állati eredetű termékek bizonyítványainak kiállításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	34. A Tanács 2008/71/EK irányelve a sertések azonosításáról és nyilvántartásáról ⁽²⁾	2012. március		X
	35. Az Európai Parlament és a Tanács 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽³⁾	2011, első negyedév		X
	36. A Tanács 21/2004/EK rendelete a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról ⁽²⁾	2012. március		X
	37. A Tanács 2009/157/EK irányelve a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatairól	2011, első negyedév		X
	38. A Tanács 88/661/EGK irányelve a tenyészsertésekre alkalmazandó állattenyésztés-technológiai előírásokról	2011, első negyedév		X
	39. A Tanács 89/361/EGK irányelve a fajtatiszta tenyészjuhokról és tenyészkecskékről	2011, első negyedév		X
	40. A Tanács 90/427/EEC irányelve a lófélék Közösségen belüli kereskedelmét szabályozó tenyésztéstechnikai és származástani feltételekről	2011, első negyedév		X
	41. A Tanács 90/428/EEC irányelve a versenyzetetésre szánt lovak kereskedelméről, valamint a versenyen való részvétel feltételének megállapításáról	2011, első negyedév		X
	42. A Tanács 91/174/EGK irányelve a fajtatiszta állatok forgalmazására vonatkozó tenyésztéstechnikai és származási követelmények megállapításáról	2011, első negyedév		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	43. A Tanács 94/28/EK irányelve a harmadik országokból származó állatok, azok spermája, petesejtjei és embriói behozatalára alkalmazandó tenyésztéstechnikai és származástani feltételekre vonatkozó elvek megállapításáról és a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatairól szóló 77/504/EGK irányelv módosításáról	2011, első negyedév		X
	44. A Tanács 97/78/EK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	45. A Tanács 91/496/EGK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról ⁽²⁾	2012. március		X
	46. A Tanács 98/58/EK irányelve a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	47. A Tanács 2008/119/EK irányelve a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (kodifikált változat) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	48. A Tanács 2008/120/EK irányelve a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (kodifikált változat) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	49. A Tanács 1999/74/EK irányelve a tojótyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	50. A Tanács 2007/43/EK irányelve a hústermelés céljából tartott csirkék védelmét szolgáló minimumszabályok megállapításáról ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	51. A Tanács 1099/2009/EK rendelete az állatok leölésük során való védelméről ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	52. A Tanács 2004. december 22-i 2005/1/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és a 1255/97/EK rendelet módosításáról ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	53. A Tanács 2000/29/EK irányelve a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről ⁽⁵⁾	2012, második félév		X
	54. A Tanács 2007/33/EK irányelve a burgonyafonálféreg elleni védekezéssel és a 69/465/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽⁵⁾	2012, második félév	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálható jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	55. A Tanács 93/85/EGK irányelve a burgonya gyűrűs rothadása elleni védekezésről ⁽⁵⁾	2012, második félév	X	
	56. A Tanács 98/57/EK irányelve a <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi et al. elleni védekezésről ⁽⁵⁾	2012, második félév	X	
	57. A Tanácsi 66/401/EGK irányelve a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	58. A Tanács 69/464/EGK irányelve a burgonyarák elleni védekezésről	2013, második félév	X	
	59. A Tanácsi 66/402/EGK irányelve a gabonavetőmagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	60. A Tanács 68/193/EGK irányelve a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	61. A Tanács 98/56/EK irányelve a dísznövények szaporítóanyagainak forgalmazásáról	2011, második félév		X
	62. A Tanács 1999/105/EK irányelve az erdészeti szaporítóanyagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	63. A Tanács 2002/53/EK irányelve a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről	2011, második félév		X
	64. A Tanács 2002/54/EK irányelve a répa-vetőmag forgalmazásáról	2011, második félév		X
	65. A Tanács 2002/55/EK irányelve a zöldségvetőmagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	66. A Tanács 2002/56/EK irányelve a vetőburgonya forgalmazásáról	2011, második félév		X
	67. A Tanács 2002/57/EK irányelve az olaj- és rostonövények vetőmagjának forgalmazásáról	2011, második félév		X
	68. A Tanács 2008/72/EK irányelve a vetőmagokon kívüli zöldségszaporító és -ültetési anyagok forgalmazásáról	2011, második félév		X
	69. A Tanács 2008/90/EK irányelve a gyümölcs-termő növények szaporítóanyagai, illetve a gyümölcsstermesztésre szánt gyümölcs-termő növények forgalmazásáról	2011, második félév		X
	70. A Tanács 2100/94/EK rendelete a közösségi növényfajta-oltalomról ⁽⁶⁾	2012–2013	lásd a megjegyzést (lábjegyzet az előző oldalon)	
	71. A Tanács 87/357/EGK irányelve a másnak látszó, és ezáltal a fogyasztók egészségét vagy biztonságát veszélyeztető termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről	2011, második félév		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület		Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
MARKT	72.	A Tanács 207/2009/EK rendelete a közösségi védjegyről	2011 (7)	X	
TRADE	73.	A Tanács 3030/93/EGK rendelete a bizonyos textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól	2010 vége / 2011 eleje	X	
	74.	A Tanács 517/94/EK rendelete az egyes harmadik országokból származó textiltermékek kétoldalú megállapodások, jegyzőkönyvek, egyéb megállapodások vagy egyéb különleges közösségi importszabályozás hatálya alá nem tartozó behozatalának közös szabályairól	2010 vége / 2011 eleje	X	
	75.	A Tanács 2248/2001/EK rendelete egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Horvát Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és a Horvát Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról, módosított	2010 vége / 2011 eleje	X	
	76.	A Tanács 953/2003/EK rendelete egyes alapvető gyógyszerek kereskedelme Európai Unióba történő eltérítésének elkerüléséről	2010 vége / 2011 eleje	X	
		[A Tanács 868/2004/EK rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó légi közlekedési szolgáltatások keretében a közösségi légifuvarozóknak kárt okozó támogatásnyújtással és tisztességtelen árképzési gyakorlattal szembeni védelemről törölve] (8)			
	77.	A Tanács 673/2005/EK rendelete az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékek behozatalára vonatkozó kiegészítő vámok megállapításáról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	78.	A Tanács 1616/2006/EK rendelete az Európai Közösségek és azok tagállamai, valamint az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és az Albán Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	79.	A Tanács 1528/2007/EK rendelete a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	80.	A Tanács 55/2008/EK rendelete a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről, valamint a 980/2005/EK rendelet és a 2005/924/EK bizottsági határozat módosításáról	2010 vége / 2011 eleje	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	81. A Tanács 2007. november 19-i 140/2008/EK rendelete az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás és az egyrészről az Európai Közösség, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	82. A Tanács 594/2008/EK rendelete az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia és Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló, ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	83. A Tanács 732/2008/EK rendelete az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról	2010 vége / 2011 eleje	X	
	84. A Tanács 1215/2009/EK rendelete az Európai Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országokra és területekre vonatkozóan kivételes kereskedelmi intézkedések bevezetéséről	2010 vége / 2011 eleje	X	
	85. A Tanács 1342/2007/EK rendelete az Orosz Föderációból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó egyes korlátozások kezeléséről	2011 eleje	X	
	86. A Tanács 1340/2008/EK rendelete az Európai Közösség és a Kazah Köztársaság között az egyes acéltermékek kereskedelméről	2011 eleje	X	
MARE	87. A Tanács 1198/2006/EK rendelete az Európai Halászati Alapról	2011. november		X
	88. A Tanács 104/2000/EK rendelete közös piac-szervezésről	2011. május		X
	89. A Tanács 850/98/EK rendelete technikai intézkedésekről	2011. november	X	
	90. A Tanács 2187/2005/EK rendelete balti-tengeri technikai intézkedésekről	2011. november	X	
	91. A Tanács 1100/2007/EK rendelete az angonaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedésekről	2011. november	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület		Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	92.	A Tanács 1224/2009/EK rendelete ellenőrző rendszer létrehozásáról	2011. november	X	
	93.	A Tanács 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról	2011. november	X	
	94.	A Tanács 1006/2008/EK rendelete halászati tevékenységek engedélyezéséről	2011. november	X	
	95.	A Tanács 812/2004/EK rendelete a ceffélék halászat során történő véletlenszerű kifogásáról	2011. november	X	
	96.	A Tanács 1966/2006/EK rendelete az információ elektronikus rögzítéséről és jelentéséről ⁽⁹⁾	Lásd a megjegyzést.		
	97.	A Tanács 1967/2006/EK rendelete a Földközi-tengerről	2011. november	X	
ENV	98.	A Tanács 87/217/EGK irányelve az aszbest által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről	2011 első fele	X	
	99.	A Tanács 2173/2005/EK rendelete az Európai Közösségbe irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerének létrehozásáról	2011 második féle		X
ENER	100.	A Tanács 733/2008/EK rendelete a csernobili atomerőműben történt balesetet követően a harmadik országokból származó mezőgazdasági termékek behozatalára irányadó feltételekről (kodifikált változat) A Tanács 1048/2009/EK rendelete a csernobili atomerőműben történt balesetet követően a harmadik országokból származó mezőgazdasági termékek behozatalára irányadó feltételekről szóló 733/2008/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁰⁾	nincs kitűzött időpont 2013 előtt ⁽¹¹⁾		X
CLIMA	101.	A Tanács 2002/358/EK határozata az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről	— ⁽¹²⁾		X
	102.	A Bizottság határozattervezete a 2006/944/EK bizottsági határozat módosításáról (a kibocsátható mennyiségről szóló határozat)	2010 vége		X
ENTR	103.	A Tanács 1216/2009/EK rendelete a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról (a 3448/93 rendelet kodifikált változata)	2010 negyedik negyedéve		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület		Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
AGRI	104.	A Tanács 247/2006/EK rendelete az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról	2010/09/23		X
	105.	A Tanács 1698/2005/EK rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról	2010/09/30		X
	106.	A Tanács 73/2009/EK rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, a [...] rendelet módosításáról ...	2010/09/30		X
	107.	A Tanács 1601/91/EGK rendelete az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kizárására vonatkozó általános szabályok meghatározásáról	2011 első negyedéve		X
	108.	A Tanács 1290/2005/EK rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról	2010 negyedik negyedéve	X	
	109.	A Tanács 378/2007/EK rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések önkéntes modulációjára vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1290/2005/EK rendelet módosításáról	2010 negyedik negyedéve	X	
	110.	A Tanács 834/2007/EK rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről	2010 negyedik negyedéve	X	
	111.	A Tanács 165/94/EK rendelete a távérzékelés ellenőrzések Közösség általi társfinanszírozásáról, valamint az egyes közösségi támogatási programokra vonatkozó egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer létrehozásáról szóló 3508/92/EGK rendelet módosításáról	Az 1290/2005 rendelet kiigazításával hatályon kívül helyeződik	X	
	112.	A Tanács 509/2006/EK rendelete a hagyományos különleges termékek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről	2010 negyedik negyedéve		X
	113.	A Tanácsi 510/2006/EK rendelete a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról	2010 negyedik negyedéve		X
	114.	A Tanács 1405/2006/EK rendelete az egyedi mezőgazdasági intézkedések kisebb égei-tengeri szigetek javára történő meghatározásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet módosításáról	2010 negyedik negyedéve		X

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	115. A Tanács 1234/2007/EK rendelete a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet)	2010 negyedik negyedéve		X
	116. A Tanács és az Európai Parlament 110/2008/EK rendelete a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről	2011 negyedik negyedéve (volt PRAC)	X	
	117. A Tanács 485/2008/EK rendelete az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról (kodifikált változat)	2010 negyedik negyedéve	X	
	118. A Tanács 922/72/EGK rendelete az 1972/1973-as tenyésztésben a selyemhernyókra nyújtott támogatás általános szabályainak megállapításáról	„Az egységes közös piacszervezésről szóló új rendelet” hatályon kívül fogja helyezni.	X	
	119. A Tanács 352/78/EGK rendelete a közös agrárpolitika alapján nyújtott, majd elveszített biztosítékok, letétek és garanciák jóváírásáról	2011 közepe – A KAP 2013 után		X
	120. A Tanács 814/2000/EK rendelete a közös agrárpolitikára vonatkozó tájékoztatási tevékenységekről	2011 közepe	X	
	121. A Tanács 320/2006/EK rendelete a Közösségen belül a cukoripar szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról és a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet módosításáról	2011 közepe – A KAP 2013 után		X
	122. A Tanács 1667/2006/EK rendelete a glükózzról és a laktózzról (kodifikált változat)	2011 közepe	X	
	123. A Tanács 2007. december 17-i 3/2008/EK rendelete a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről	2011 közepe		X
	124. A Tanács 637/2008/EK rendelete az 1782/2003/EK rendelet módosításáról és a gyapotágazat nemzeti szerkezetátalakítási programjainak létrehozásáról	2011 közepe – A KAP 2013 után		X
	125. A Tanács 614/2009/EK rendelete az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (kodifikált változat)	2011 közepe	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	126. A Tanács 2001/112/EK irányelve a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről	2010. szeptember		X
	127. A Tanács 78/2008/EK rendelete a közös agrárpolitika keretében kidolgozott távérzékelési alkalmazások segítségével a Bizottság által a 2008–2013 közötti időszakban meghozandó intézkedésekről	Az 1290/2005 rendelet kiigazításával hatályon kívül helyeződik.	X	
	128. A Tanács 1217/2009/EK rendelete az Európai Közösségben működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	129. A Tanács 706/73/EGK rendelete a Csatorna-szigeteken és a Man-szigeten a mezőgazdasági termékek kereskedelmére alkalmazandó közösségi szabályokról	2011 negyedik negyedéve	X	
	130. A Tanács 2799/98/EK rendelete az euró bevezetésével kapcsolatos agromonetáris intézkedések megállapításáról	2011 negyedik negyedéve – A KAP 2013 után		X
	131. Az Európai Parlament és a Tanács 1999/4/EK irányelve a kávé- és cikóriakivonatokról	2011 negyedik negyedéve (volt PRAC)	X	
	132. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/36/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt kakaó- és csokoládétermékekről	2011 negyedik negyedéve (volt PRAC)	X	
	133. A Tanács 2001/110/EK irányelve a mézről	2011 negyedik negyedéve	X	
	134. A Tanács 2001/113/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről	2011 negyedik negyedéve	X	
	135. A Tanács 2001/114/EK irányelve egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejelekről	2011 negyedik negyedéve	X	
	136. A Tanács 2001/111/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt egyes cukorfajtákról	2011 negyedik negyedéve	X	
	137. A Tanács 451/89/EGK rendelete a különböző mediterrán harmadik országokból származó egyes mezőgazdasági termékekre alkalmazandó eljárásról	2011 negyedik negyedéve	X	
	138. A Tanács 3491/90/EGK rendelete a Bangladesből származó rizs behozataláról	2011 negyedik negyedéve	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület	Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	139. A Tanács 478/92/EGK rendelete a Ferörszigetektől származó és onnan érkező, a 2309 10 11 KN-kód alá tartozó, kiskereskedelmi forgalomba hozott kutya- és macskaeledelre, illetve az ex 2309 90 41 KN-kód alá tartozó haleledelre vonatkozóan éves közösségi vámkontingens megnyitásáról	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	
	140. A Tanács 3125/92/EGK rendelete a Bosznia-Hercegovinából, Horvátországból, Szlovéniából, Montenegróból, Szerbiából és a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból származó juhhús- és kecskehústermékeknek a Közösség területére való behozatalára alkalmazandó szabályokról	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	
	141. A Tanács 1108/93/EGK rendelete az egyrészt a Közösség, másrészt Ausztria, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között létrejött, a mezőgazdaságról szóló kétoldalú megállapodások alkalmazására vonatkozó egyes rendelkezések megállapításáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	142. A Tanács 774/94/EK rendelete a kiváló minőségű marhahúsról, a sertéshúsról, baromfi-húsról, búzáról és kétszeresre, korpáról, korpás lisztre és más maradékokra előírt egyes közösségi vámkontingensek megnyitására és kezelésére vonatkozó rendelkezésekről	2011 negyedik negyedéve	X	
	143. A Tanács 2184/96/EK rendelete az Egyiptomból származó és onnan érkező rizs közösségi behozataláról	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	
	144. A Tanács 2398/96/EK rendelete az Izraelből származó és onnan érkező pulykahúsról vonatkozó vámkontingensnek az Európai Közösség és Izrael Állam között létrejött társulási megállapodás és ideiglenes megállapodásban előírt megnyitásáról	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	
	145. A Tanács 2005/97/EK rendelete az Algériából származó olívaolaj behozatalára vonatkozó különleges rendelkezések alkalmazására irányuló egyes szabályok megállapításáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	146. A Tanács 2007/97/EK rendelete az Libanonból származó olívaolaj behozatalára vonatkozó különleges rendelkezések alkalmazására irányuló egyes szabályok megállapításáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	147. A Tanács 779/98/EK rendelete a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek a Közösségbe történő behozataláról, a 4115/86/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 3010/95/EK rendelet módosításáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	148. A Tanács 1506/98/EK rendelete az 1998-as évről közösségi vámkontingens formájában Törökország részére magyorról vonatkozó engedély megállapításáról és egyes engedélyek felfüggesztéséről	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	

2010. december 16., csütörtök

szakpolitikai terület		Felülvizsgálendő jogi aktusok	Hozzávetőleges időpont	Csak kiigazítás	Szélesebb körű javaslatba foglalva
	149.	A Tanács 1722/1999/EK rendelete az Algériából, Marokkóból és Egyiptomból származó egyes gabonafélék rostálásából, őrléséből vagy más munkafolyamatokból visszamaradó korpa, korpás liszt és egyéb maradékanyagok, valamint a Marokkóból származó durumbúza behozataláról	2011 negyedik negyedéve – lehet, hogy tárgytalan – megerősítendő	X	
	150.	A Tanács 1149/2002/EK rendelete a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról	2011 negyedik negyedéve	X	
	151.	A Tanács 1532/2006/EK rendelete a kiváló minőségű marhahús egyes behozatali kontingenseire vonatkozó feltételekről	2011 negyedik negyedéve	X	
	152.	A Tanács 617/2009/EK rendelete a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról	2011 negyedik negyedéve		X
HOME	153.	A Tanács 2003/110/EK irányelve a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról	2012 második fele		X

(1) A módosítások szintje az MS-sel 2010 decemberére tervezett ülés eredményétől függ. NB.: Ezt a rendeletet együttdöntési eljárással fogadták el.

(2) Többek között az uniós állategészségügyi jogszabályjavaslat és a hivatalos ellenőrzésekről szóló 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslat részeként.

(3) Ez a jogszabály a SANCO és az AGRI főigazgatóságok közös hatáskörébe tartozik.

(4) Az uniós állatjóléti jogszabály felülvizsgálata (pontos ütemterv még nincs megállapítva) – kapcsolódik az EP 2010. május 5-i a 2006–2010-es időszakra szóló állatjóléti cselekvési terv értékeléséről és elemzéséről (2009/2202(INI)) szóló állásfoglalásához, amelyben arra kérte a Bizottságot, hogy szervezze át mindezeket a jogi aktusokat egy általános horizontális eszközbe.

(5) Az uniós növény-egészségügyi jogszabályok felülvizsgálatának része.

(6) Az uniós növény-egészségügyi jogszabályok felülvizsgálatához kapcsolódik – nem eldöntött, hogy a felülvizsgálat csak a kiigazításra fog-e korlátozódni.

(7) A kérdés politikai összetettsége miatt az időpont nem határozható meg pontosabban.

(8) Ez a rendelet tévedésből került az eredeti jegyzékbe, mivel már együttdöntési eljárás alatt volt a Lisszaboni Szerződést megelőzően, és bevonták az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kiigazításába.

(9) A 1224/2009/EK rendelet hatályon kívül fogja helyezni, nincs szükség külön módosításra.

(10) Folyamatban van az arra irányuló jogi értékelés, hogy e rendeletre az EUMSZ 290. vagy a 291. cikke vonatkozik-e.

(11) Folyamatban van az arra irányuló jogi értékelés, hogy az EUMSZ 290. cikkében rögzített feltételek teljesülnek-e.

(12) A Kiotói Jegyzőkönyv Közösség nevében történő jóváhagyásáról szóló tanácsi határozat nem kerül felülvizsgálatra vagy egyéb módosításra. Csupán a végrehajtási intézkedés, a 2006/944/EK határozat elfogadására van szükség, amint az a következő sorban szerepel.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 169 E/16	Uganda: a Bahati-törvény és a lesbikus, meleg, biszexuális és transznemű népesség hátrányos megkülönböztetése Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása Ugandáról: az úgynevezett „Bahati-törvény” és az LMBT személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés	134
2012/C 169 E/17	A Sínai-félszigeten túszul ejtett eritreai menekültek Az Európai Parlament 2010. december 16-i állásfoglalása a Sínai-félszigeten túszként fogva tartott eritreai menekültekről	136
2012/C 169 E/18	A cápauszony leválasztására vonatkozó európai uniós tilalom szigorításának támogatásáról Az Európai Parlament 2010. december 16-i nyilatkozata a cápauszony leválasztására vonatkozó európai uniós tilalom szigorításának támogatásáról	137
2012/C 169 E/19	A tömegsport európai uniós támogatásának fokozásáról Az Európai Parlament 2010. december 16-i nyilatkozata a tömegsport európai uniós támogatásának fokozásáról	138
2012/C 169 E/20	Az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiája Az Európai Parlament 2010. december 16. nyilatkozata az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról	139

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2010. december 14., kedd

2012/C 169 E/21	Az EU gyorsreagálási képessége Az Európai Parlament 2010. december 14-i ajánlása a Tanácshoz az EU gyorsreagálási képességének kialakításáról (2010/2096(INI))	140
-----------------	---	-----

III *Előkészítő jogi aktusok*

EURÓPAI PARLAMENT

2010. december 14., kedd

2012/C 169 E/22	Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele: Portugália – Áradások; Franciaország – Xynthia vihar Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))	145
-----------------	--	-----

MELLÉKLET	146
-----------------	-----

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 169 E/23	<p>A 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet: az EU Szolidaritási Alapja (árvizek Portugáliában, a Xynthia vihar Franciaországban) - Gazdaságélénkítés: tengeri szélenergia-hálózati rendszer</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 9/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))</p>	147
2012/C 169 E/24	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: SI/Mura, Szlovénia</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Szlovénia „EGF/2010/014 SI/Mura” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))</p>	148
	MELLÉKLET	150
2012/C 169 E/25	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Heidelberger Druckmaschinen AG/Németország</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország „EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))</p>	151
	MELLÉKLET	153
2012/C 169 E/26	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Wielkopolskie - Gépjárműipar/PL</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Lengyelország „EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))</p>	154
	MELLÉKLET	156
2012/C 169 E/27	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – Aragónia/Spanyolország: Kiskereskedelem</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))</p>	157
	MELLÉKLET	159
2012/C 169 E/28	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Comunidad Valenciana – Textilek/Spanyolország</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles” referenciaszámú kérelme)(COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))</p>	160
	MELLÉKLET	162

2012/C 169 E/29	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Comunidad Valenciana – Terméskő/Spanyolország Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))	163
	MELLÉKLET	165
2012/C 169 E/30	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Lear/Spanyolország Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/023 ES/Lear” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))	166
	MELLÉKLET	168
2012/C 169 E/31	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: H. Cegielski-Poznan/Lengyelország Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Spanyolország „EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))	169
	MELLÉKLET	171
2012/C 169 E/32	A 2003/109/EK irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése ***I Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása a 2003/109/EK irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében a fenti irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))	172
	P7_TC1-COD(2007)0112 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra a 2003/109/EK tanácsi irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	173
2012/C 169 E/33	Az Európai Unió és Grúzia közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás *** Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás aláírására vonatkozó tanácsi határozatra irányuló javaslatról (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))	173
2012/C 169 E/34	A bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozása ***I Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló 377/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))	174
	P7_TC1-COD(2009)0098 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló 377/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	175

Közleményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 169 E/35	<p>Az európai védelmi határozat ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az európai védelmi határozatról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tervezetéről (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))</p>	175
	<p>P7_TC1-COD(2010)0802</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra az európai védelmi határozatról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel</p>	176
	I. MELLÉKLET	190
	II. MELLÉKLET	194
2012/C 169 E/36	<p>Emberkereskedelem ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))</p>	196
	<p>P7_TC1-COD(2010)0065</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 14-én került elfogadásra az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel</p>	197
2012/C 169 E/37	<p>Az Európai Unió és Grúzia közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás ***</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))</p>	197
2010. december 15., szerda		
2012/C 169 E/38	<p>A rugalmassági eszköz igénybevétele az egész életen át tartó tanulás programja, a versenyképességi és innovációs program és Palesztina számára</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása a rugalmassági eszköz igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))</p>	198
	MELLÉKLET	199
2012/C 169 E/39	<p>A Parlament álláspontja a Tanács által módosított 2011. évi új költségvetési tervezetről</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, a Tanács által módosított általános költségvetési tervezetéről – minden szakasz (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))</p>	200
	MELLÉKLET	201
2012/C 169 E/40	<p>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Noord Holland ICT/Hollandia</p> <p>Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia „EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT” referenciaszámú kérelme) (COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))</p>	202
	MELLÉKLET	204

2012/C 169 E/41	A megerősített együttműködés végrehajtása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén *	
	Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Hitelminősítő intézetek ***I	
	Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	219
2012/C 169 E/43	Mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezése ***I	
	Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a 71/317/EGK, a 71/347/EGK, a 71/349/EGK, a 74/148/EGK, a 75/33/EGK, a 76/765/EGK, a 76/766/EGK és a 86/217/EGK mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a 71/317/EGK, a 71/347/EGK, a 71/349/EGK, a 74/148/EGK, a 75/33/EGK, a 76/765/EGK, a 76/766/EGK és a 86/217/EGK mérésügyi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	220
	MELLÉKLET	220
2012/C 169 E/44	Polgári kezdeményezés ***I	
	Az Európai Parlament 2010. december 15-i jogalkotási állásfoglalása a polgári kezdeményezésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 15-én került elfogadásra a polgári kezdeményezésről szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	221
	MELLÉKLET	221
2010. december 16., csütörtök		
2012/C 169 E/45	Az „Európai Örökség” cím ***I	
	Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása az „Európai Örökség” címre irányuló európai uniós fellépés létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))	223

P7_TC1-COD(2010)0044

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 16-án került elfogadásra az „Európai Örökség” címre irányuló európai uniós fellépés létrehozásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 223

MELLÉKLET 233

2012/C 169 E/46

Svájc részvétele a „Cselekvő ifjúság” programban és az egész életen át tartó tanulás terén megvalósuló cselekvési programban ***

Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Svájci Államközösség közötti, a Svájci Államszövetségnek a „Cselekvő ifjúság” programban és az egész életen át tartó tanulás terén megvalósuló cselekvési programban (2007–2013) való részvételére vonatkozó szabályokról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE)) 234

2012/C 169 E/47

A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzés ***I

Az Európai Parlament 2010. december 16-i jogalkotási állásfoglalása a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló európai parlamenti és bizottsági rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD)) 234

P7_TC1-COD(2010)0051

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. december 16-án került elfogadásra a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 235

MELLÉKLET 235

Függelék 237

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együtműködési eljárás: első olvasat
- **II Együtműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

